

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֹּהַר

שִׁחְבֵר הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּו: "סֵפֶר הַזֹּהַר", "זֹהַר תְּדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֹּהַר"

מְנַקֵּד

- כֵּרֶךְ נֶד -

תְּקוּנֵי הַזֹּהַר

דף נ' ע"א - דף ס"ז ע"ב

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פֶּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְשָׁנָה אַחַת וּלְשָׁלֹשׁ שָׁנִים

מוֹפֵץ לְלֹא מִשְׁרֹת רוּחַ כֹּלָל וְעִיקָר
לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

נְסֻדֵר, נְעֻרָה וְהוֹנָה מִחֶן שׁ, בְּנִקּוּד וּפְסוּק מְלֵא, עִם מְרָאָה מְקוּזָמוֹת,
בְּחִלּוּק קְטָעִים לְפִי הָעֵינִינִים, בְּאוֹתֵיזוֹת גְּדוּלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינִים

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
כְּסִילוֹ תִשְׁעֵ"א לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר (קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פנה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תפלה לאחר למוד הזהר (יאמר בפנות הלב)

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון.

ובההוא זמנא מתהפכא פּרסיא מדינא לרחמי,
ודא היא רזא דאוקמוה מארי מתניתין צדיקים
מהפכין מדת הדין למדת רחמים.

ובההוא זמנא אתחשיב פאלו אתברי עלמא,
ויסדר נהורין פדקא יאות, הדא הוא

דכתיב (בראשית א א) ויקרא אלהי"ם לאור יום
ולחשף קרא לילה, ויקרא אלהי"ם לאור יום
דא ישראל, דשלטנותהון יהא לזמנא
דפורקנא, ורשיעיא ישתארוין (ג"א

אולי) פחשוכא, הדא הוא דכתיב ולחשף קרא
לילה, ואתמר בימינא (דף נ ע"ב) ושמאלא ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד (שם א ה), דאיהו ערב
דיצחק, ובקר דאברהם. פההוא זמנא מה

דהות נשמתא מהדקא בין רגלין, הדא הוא
דכתיב (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב,
דאתחזרת ללבא, דאיהי פגוונא דירושלם,
פההוא זמנא הלב רואה, הדא הוא

דכתיב (ישעיה ל כ) ולא יפגף עוד מוריך והיו
עיניך רואות את מוריך, הלב שומע דאתחזר
עבודה וכרובים לבי מקדשא, דאתמר
בהון (במדבר ז פט) וישמע את הקול מדבר אליו

מעל הפפרת מבין שני הפרוכים, וכל עננין
(דאינון רומי רבתא ורומי זעירא) דאינון מכספין על
צלותין, הדא הוא דכתיב (איכה ג מדר) ספות בענן
לך מעבור תפלה מתעברין, ונהרין עיינין
דאינון בית ראשון ובית שני, דבהון סלקין

צלותין.

דבזמנא דאינון ישראל מלוכלכין בטנופין
דשאר עמין, נשמתא דאיהי

שכינתא אמרת, (שיר א ו) אל תראוני שאני
שחרחרת, וצלותא נפלת, הדא הוא

דכתיב (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, וכד נפלת שכיבת
לעפרא בין רגלין, והא אוקמוהו (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, ואיהי

בעלי המשנה, צדיקים מהפכים
מדת הדין למדת הרחמים.

ובאותו זמן נחשב פאלו נברא
העולם, ויסדר את האורות
פראוי, זהו שכתוב ויקרא
אלהי"ם לאור יום ולחשף קרא
לילה. ויקרא אלהי"ם לאור יום,

זה ישראל ששלטונם יהיה בזמן
הגאולה, והרשעים ישארו (לכ"ה)
בחשף. זהו שכתוב ולחשף קרא
לילה, ונאמר בימין ושמאל ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד, שהוא

ערב של יצחק ובקר של אברהם.
באותו זמן, מה שהיתה הנשמה
מהדקת בין הרגלים, זהו שכתוב
ותגל מרגלותיו ותשכב, שחזרה

ללב, שהיא כמו שירושלם,
באותו זמן הלב רואה. זהו
שכתוב ולא יפגף עוד מוריך והיו
עיניך רואות את מוריך. הלב

שומע, שחזרו עבודה וכרובים
לבית המקדש, שנאמר בהם
וישמע את הקול מדבר אליו מעל
הפפרת מבין שני הפרוכים, וכל
העננים (שהם רומי רבתי ורומי הקטנה),
שהם מכסים את התפלות, זהו

שכתוב ספות בענן לך מעבור
תפלה, נעברים, ומאירים
הענינים, שהם בית ראשון ובית
שני, שבהם עולות התפלות.

שבזמן שישראל מלוכלכים
בטנופים של שאר העמים,
הנשמה, שהיא שכינה, אמרת,
אל תראני שאני שחרחרת,
ותפלה נופלת. זהו שכתוב נפלה
לא תוסיף קום בתולת ישראל,
וכשנופלת, שוכבת שכינה לעפר
בין הרגלים, והרי פרושהו ותגל
מרגלותיו ותשכב, והיא

מתפלת לקדוש ברוך הוא
וכד נפלת שכיבת
לעפרא בין רגלין, והא אוקמוהו (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, ואיהי

שְׂקִימָה מֵהַעֲפָר. זֶהוּ שְׁכָתוּב וּפְרָשֶׁת כְּנַפֵּךְ עַל אֲמַתְךָ אֶתָּה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הַהוּא שְׁנֵאמַר בּוּ יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה. מַה זֶה וַיִּלְפַּת? כְּמוֹ שְׁנֵאמַר יִלְפְתוּ אֲרָחוֹת דְּרַפְסָּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן יָבֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיֹּאמֶר לָהּ לִינִי הַלִּילָה וְהִיָּה בִּבְקָר (רות ג'). לִינִי הַלִּילָה, שֶׁהוּא הַשְּׂמָאל. וְהִיָּה הַבְּקָר, שֶׁהוּא רַחֲמִים, זְמִין, שְׁמִשָּׁם מֵאִיר הָאוֹר. זֶהוּ שְׁכָתוּב הַבְּקָר אוֹר, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל, אִם יַעֲשֶׂה כָּךְ יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂים טוֹבִים לְהַעֲלוֹתְךָ מִבֵּין הַרְגָלִים - יָפֵה, תִּגְאָל עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא כַּעֲלֶךָ, טוֹב וְדַאי, וְאִם לֹא יַעֲשֶׂה כָּךְ מַעֲשִׂים טוֹבִים, וַיִּגְאָלְתִּיךָ אֲנֹכִי. וְהָרִי פָּרְשׁוּהוּ חַי יְהו"ה שְׁכָבִי עַד הַבְּקָר, הַשְּׂבוּעָה בַּח"י, שְׁפוֹלֵל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת הַתְּפִלָּה, שְׁכָבִי עַד הַבְּקָר, עַד אוֹתוֹ הָאוֹר, שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן הַתְּפִלָּה תִּהְיֶה מֵאִירָה בְּלֵב וּבְעֵינַיִם, וּמִשׁוֹם שְׂבַשְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה תְלוּיָה הַגְּאָלָה, וּבוֹ מִתְגַּלָּה, שֶׁהוּא יְסוּד ח"י הַעוֹלָמִים, נֹאמַר בּוּ וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים.

וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי, הַזְּכִיר עֵינַיִם וְלֵב, מִשׁוֹם שְׂצָרִיךָ אָדָם בְּתַפְלָתוֹ שִׁיְהִיוּ עֵינָיו לְמִטָּה אֶל הַנְּשָׂמָה, שֶׁהִיא שְׂכִינָה, שֶׁהִיא אֲסוּרָה בְּגִלוּת, וְלִבּוֹ לְמַעֲלָה בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסוּד הַדְּבָר - עֵינַי תְּמִיד אֶל יְהו"ה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת רַגְלִי, וְלִבּוֹ לְמַעֲלָה לְטַל נְקָמָה מֵעַמְלֶךָ. זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי וְדַאי, בּוּ עֵתִיד לְטַל נְקָמָה, כְּמוֹ שְׁנֵטַל בּוּ נְקָמָה מֵהַמְצָרִים.

וְדַאי, בִּיהַ עֵתִיד לְנִטְלָא נּוֹקְמָא, כְּמָה דְנִטְלָא בִּיהַ נּוֹקְמָא מִמְצָרָאִי.

מִצְלִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְיוֹקִים לָהּ מֵעַפְרָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם ט) וּפְרָשֶׁת כְּנַפֵּךְ עַל אֲמַתְךָ כִּי גוֹאֵל אֶתָּה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא (שם ח) וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הַהוּא דְאֶתְמַר בִּיהַ (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה, מֵאִי וַיִּלְפַּת כְּמָה דְאֶתְ אֹמֶר (איוב ו יח) יִלְפְתוּ אֲרָחוֹת דְּרַפְסָּ, בְּהַהוּא זְמַנָּא יִתִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּימָא לָהּ, לִינִי הַלִּילָה וְהִיָּה בִּבְקָר (רות ג ג'), לִינִי הַלִּילָה דְאִיהִי שְׂמָאֵלָא, וְהִיָּה בִּבְקָר דְאִיהִי רַחֲמֵי יִמִּינָא, דְמַתְמָן נְהִיר אוֹר, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית מד ג) הַבְּקָר אוֹר, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל, אִם יַעֲבִיד כָּךְ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִין טְבִין לְסַלְקָא לָךְ מִבֵּין רַגְלִין שְׁפִיר, תִּגְאָל עַל יְדֵי דִישְׂרָאֵל עֲלָאָה דְאִיהוּ כַּעֲלֶךָ, טוֹב וְדַאי, וְאִם לֹא יַעֲבִדוּן כָּךְ עוֹבְדִין טְבִין, וַיִּגְאָלְתִּיךָ אֲנֹכִי.

וְהָא אוֹקְמוּהוּ (רות ג ג') חַי יְהו"ה שְׁכָבִי עַד הַבְּקָר, אוֹמְרָאָה בַּח"י, דְאִיהוּ כְלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְצִלוֹתָא, שְׁכָבִי עַד הַבְּקָר, עַד הַהוּא נְהָרָא, דְכִּהְהוּא זְמַנָּא צִלוֹתָא תִּהְיֶה נְהָרָא בְּלַבָּא וּבְעֵינַיִן, וּבְגִין דְבַח"י בְּרַכָּאן דְצִלוֹתָא תְלִיא פּוֹרְקָנָא, וּבִיהַ אֲתַגְלִיא, דְאִיהוּ יְסוּד ח"י עֲלַמִּין, אֶתְמַר בִּיהַ (ד"ה ב ו טו) וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים.

וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי אֲדַפִּיר עֵינַיִן וְלַבָּא, בְּגִין דְצָרִיךְ בַּר נֶשׁ בְּצִלוֹתִיהַ לְמַהוּ עֵינוּי לְתַתָּא לְגַבִּי נִשְׁמַתָּא, דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא דְאִיהִי אֲסִירָא בְּגִלוֹתָא, וְלִבִּיהַ לְעִילָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְרָזָא דְמִלָּה עֵינַי תְּמִיד אֶל יְהו"ה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת רַגְלִי (תהלים כה טו), וְלִבִּיהַ לְעִילָא לְנִטְלָא נּוֹקְמָא מֵעַמְלֶךָ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי

דאיהו לב"י שם בן ארבעים ותריין, אבגית"ן ביה אפיק לישראל מגלותא, קר"ע שט"ן דאיהו שמא תניינא דיומא תניינא, ביה קרע ימא, ובהאי שמא אתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים וגומר, נג"ד יכ"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות, בכל שם נוטל נקמה במצרים.

והוא א"ה בלב תלויה, שנאמר בו הלב רואה, ומשום זה פי יום נקם בלבי, נקמה במה? בלבי, ב"ה, שנאמר בו כל הנשמה תהלל י"ה, ועליו נאמר פי יד על פס י"ה, והנאלה תלויה בלב, שבו נאמר הלב רואה, ומשום זה פרושהו בעלי המשנה, ללב"י גליתי ולא יכרי לא גליתי. מה זה ללבי? אלא תורה שבכתב נקראת לבי, ותורה שבעל פה נקראת פה, ופרושהו בעלי המשנה, מלב לפה לא גלה, ללב"י גליתי, זהו השם של ע"ב שמות, והם שבעים פנים לתורה שתלויים מן ב'.

ולתורה יש ראש וגוף ולב ופה ואיברים, כמו שיש בישראל, שהם ראשים, ראשי העם, ומהם עינים, זה שפתוב והיה אם מעיני העדה. ויש מהם לב, שהם פנגד שבעים סנהדרין, ומשה ואהרן על גביהן, שלא חסרים מעולם פמותם, וזהו ללבי גליתי, אבל אחרים שהם פשאר איברים, נאמר בהם ולא יכרי לא גליתי, וכן בתורה שבעים פנים תלויים משתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

ובגלות חלק לב"ם, שהם שבעים ושנים צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר - אשרי

צדיקים דאינון פגוונא

דאיהו לב"י שם בן ארבעים ותריין, אבגית"ן ביה אפיק לישראל מגלותא, קר"ע שט"ן דאיהו שמא תניינא דיומא תניינא, ביה קרע ימא, ובהאי שמא אתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים וגומר, נג"ד יכ"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות (שמות לד י), בכל שמא נוטל נוקמא במצרים.

ופורקנא בלבא תליא, דאתמר ביה הלב רואה, ובגין דא פי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), נקמה במאי בלבי ב"ה, דאתמר ביה (תהלים קו ו) כל הנשמה תהלל י"ה, ועליה אתמר (שמות יז טז) פי יד על פס י"ה, ופורקנא בלבא תליא, דביה אתמר הלב רואה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין ללב"י גליתי ולא יכרי לא גליתי, מאי ללבי, אלא אורייתא דבכתב אתקריאת לבי, ואורייתא דעל פה אתקריאת פומא ואוקמוהו מארי מתניתין מלבא לפומא לא גלי, ללב"י גליתי דא שמא דע"ב שמקן, ואינון שבעין אנפין לאורייתא, דתליין מן ב'.

ואורייתא אית לה רישא וגופא ולבא ופומא ואברין, פגוונא דאית בישראל, דאינון רישין רישי עמא, ומנהון עינין הדא הוא דכתיב (במדבר טו כד) והיה אם מעיני העדה, ואית מנהון לבא, דאינון לקבל שבעין סנהדרין ומשה ואהרן על גבייהו, דלא חסרין מעלמא פותייהו, ודא איהו ללבי גליתי, אבל אחרנין דאינון פשאר אברין אתמר בהון ולא יכרי לא גליתי, וכן באורייתא שבעין אנפין תליין מתריין תורות, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה.

ובגלותא חלק לב"ם (הושע י ב), דאינון ע"ב

כל חוכי לו, ל"ו בַּחֲשׁבוֹן עוֹלָה
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, וְהֵם שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ
בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְשֹׁשְׁבֵי
מְחוּץ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ חֵלֶק
לְבָבִים. וְיָמֵי חֵלֶק לְבָבִים? הַשְּׂאוֹר
וְחִמְץ שֶׁהֵם עָרַב רַב, וְסוּד הַדְּבָר
- וְיֵהִי מְבַדִּיל בֵּין מֵיִם לְמֵיִם, וְשֶׁעֲלֵיהֶם
נֶאֱמַר אֲךָ בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן
תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאוֹר מִבֵּיתְכֶם, אֲךָ חֵלֶק,
וְשֹׁבְעָה שִׁימְחוּ בִּי"ד, שֶׁהֵם
אַרְבָּעָה עָשָׂר יָמֵי פֶסַח, לְקַיֵּם
כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
נִפְלְאוֹת, (וְזֶה שְׁבָעָה יָמֵי הַפֶּסַח שֶׁל הַגְּלוּת
הַרְאִשׁוֹן וְשֹׁבְעָה יָמֵי הַפֶּסַח שֶׁל גְּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה)
זֶהוּ שְׁפָתוֹב חֵג שְׁבָעַת יָמִים מִצּוֹת
יֵאָכֵל.

וּמְשׁוֹם זֶה, אֹר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר
בּוֹדֵקִין אֶת הַחִמְץ לְאוֹר הַנֵּר, וְזֶה
אוֹר הַנֵּר שֶׁהִיא תוֹרָה וּמִצְוֹת,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי נֵר מְצוּה וְתוֹרָה
אוֹר, נֵר בְּלֵב, וְאוֹר בְּעֵינַיִם, שֶׁהוּא
אוֹר הַנֵּר, בִּנְרָאָה וְאֵהָבָה בִּי"ה,
נְעֻבְרִים הַחֲשֵׁכָה וְהַקְּדֵרוֹת מֵהֶם,
וּמְשׁוֹם זֶה כִּי יוֹם נֶקֶם בְּלֵבִי.

וְעוֹד בְּלֵבִי, זֶה שְׁלֹשִׁים וְשָׁנַיִם
אֱלֹהִיִּם שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית,
וְעֵשֶׂר אֲמִירוֹת שֶׁהֵן י' מִן לְבִי,
וְהֵלֵב זֶה הוּא הֵלֵב שֶׁבוּ מֵאִיר
אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוּ וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי
טוֹב הוּא, וְבוּ עֲתִיד לְהַתְּגַלּוֹת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה בְּתוֹרָה
בְּגְלוּת הָאֲחֵרוֹנָה כְּמוֹ שֶׁבִּגְלוּת
הַרְאִשׁוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוּ וַיֵּרָא מֵלֶאֱדָם
יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ, בְּרֵאשׁוֹנָה
בְּלַבַּת אֵשׁ שֶׁל נְבוּאָה, וּבְגְלוּת
הָאֲחֵרוֹנָה בְּלַבַּת אֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה.
וְזוֹ ב"ת מִן בְּרֵאשִׁית, שֶׁהִיא
כְּלוּלָה מֵעֵשֶׂר אֲמִירוֹת וְשֹׁשְׁבֵי
וְשָׁנַיִם אֱלֹהִיִּם שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, הַבַּת הַכְּלוּלָה מֵעֵשֶׂר

דְּסִנְהֵדְרִין, וְרִזָּא דְמִלָּה (יִשְׁעִיָּה ל יח) אֲשָׁרֵי כָּל חוֹכֵי
לו, ל"ו בַּחֲשׁבוֹנָא סְלִיק תְּלַתִּין וְשִׁית, וְאִינוּן
ל"ו בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְל"ו לְבָר מֵאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ חֵלֶק לְבָבִים, וּמֵאֵן חֵלֶק
לְבָבִים. (דף נא ע"א) שְׂאוֹר וְחִמְץ דְּאִינוּן עָרַב רַב,
וְרִזָּא דְמִלְתָּא וְיֵהִי מְבַדִּיל בֵּין מֵיִם לְמֵיִם (בְּרֵאשִׁית
א'ו), דְּעֲלִייהוּ אֲתָמַר (שְׁמוֹת יב טו) אֲךָ בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן
תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאוֹר מִבֵּיתְכֶם, אֲךָ חֵלֶק, וְאוּמָאָה
דִּיתְמַחוּן בִּי"ד, דְּאִינוּן אַרְבַּע סְרֵי יוֹמֵי
דְּפֶסַחָא, לְקַיֵּמָא כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אַרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מִיכָה ז טו), (וְדָא שְׁבָעָה יוֹמֵי דְּפֶסַחָא
דְּגְלוּתָא קְדָמָא, וְשְׁבָעָה יוֹמֵי דְּפֶסַחָא דְּגְלוּתָא בְּתֵרָאָה), הַדָּא
הוּא דְּכֵתִיב (יחזקאל מה כא) חֵג שְׁבָעַת יָמִים מִצּוֹת
יֵאָכֵל.

וּבְגִין דָּא אֹר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹדֵקִין אֶת
הַחִמְץ לְאוֹר הַנֵּר, וְדָא אֹר הַנֵּר דְּאִיהִי
אוֹרִייתָא וּפְקוּדֵיָא, דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (מְשָׁלִי ו כג) כִּי
נֵר מְצוּה וְתוֹרָה אֹר, נֵר בְּלֵבָא, אֹר בְּעֵינַיִן,
דְּאִיהוּ אֹר הַנֵּר, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ בִּי"ה,
מִתְעַבְרִין חֲשׂוּכָא וְקְדֵרוּתָא מְנִייהוּ, וּבְגִין דָּא
כִּי יוֹם נֶקֶם בְּלֵבִי (יִשְׁעִיָּה סג ד).

וְעוֹד בְּלֵבִי דָּא ל"ב אֱלֹהִיִּם דְּעוּבְדָּא
דְּבְּרֵאשִׁית, וְעֵשֶׂר אֲמִירָן דְּאִינוּן י' מִן
לְבִי, וְלֵב הָאִי אִיהוּ לֵב, דְּבִיָּה נְהִיר הֵהוּא
דְּאֲתָמַר בִּיָּה (שְׁמוֹת כ ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא,
וּבִיָּה עֲתִיד לְאֲתַגְּלִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמֹשֶׁה בְּאוֹרִייתָא בְּגְלוּתָא בְּתֵרָאָה, פְּגוּוֹנָא
דְּפוּרְקָנָא קְדָמָאָה, דְּאֲתָמַר בִּיָּה (שֵׁם ג ב) וַיֵּרָא
מֵלֶאֱדָם יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ, בְּקְדָמִיתָא בְּלַבַּת
אֵשׁ דְּנְבוּאָה, וּבְגְלוּתָא בְּתֵרָאָה בְּלַבַּת אֵשׁ
דְּאוֹרִייתָא.

וְדָא ב"ת מִן בְּרֵאשִׁית, דְּאִיהִי כְּלִילָא מֵעֵשֶׂר אֲמִירָן וְל"ב אֱלֹהִיִּם
דְּעוּבְדָּא דְּבְּרֵאשִׁית, בַּת כְּלִילָא מֵעֵשֶׂר אֲמִירָן אִיהִי בַת עֵין אוּבְכָמָא,

דַּאֲתַמַּר בְּהַ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, וּבִיּה נְהִיר אֹר, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, ל"ב אֱלֹהִים בִּיּה נְהִיר מְצוּה, דַּאֲתַמַּר בִּיּה (שם כ כו) נַר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם וְכו': (כאן חסר והוא בתיקונים זוהר חדש).

וְגַרְפוּ דְשְׂכִינְתָא אֵינוּן פְּסוּי דַם חַיָּה וְעוֹף, דְּמַכְסֵי עַלְיֵיהוּ בְּרַחֲמֵי, וְכַד מַכְסֵי עַלְיֵיהוּ בְּרַחֲמֵי דַאֲהַבָּה, מִי טוֹפְנָא לֹא שְׁלֵטָא עַלְיֵיהוּ, מִיָּם רַבִּים דְּמִי טוֹפְנָא לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהַבָּה דִּישְׂרָאֵל בְּאַבּוּהוּן דְּבִשְׂמִיָּא, בְּהֵוּא זְמַנָּא פְּרִסְיָא יְהָא עַל אַרְבַּע חִיוּוֹן, וְדָא אֵיהוּ שׁוֹפֵר הוֹל"ף רְבִי"ע מְרוֹבַע, דְּרַג"א בְּשִׁית דְּרַגִּין, דְּאֵינוּן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְפָסָא (מלכים א י ט), הָא אֵיהוּ מְלַפָּא עַל פְּרִסְיָא. בְּהֵוּא זְמַנָּא וְעֵשָׂה לִי מְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר אֲהַבְתִּי (בראשית כו ד) מִפְּקוּדִין דְּעֵשָׂה דַּאֲתִיּהִיבוּ מֵאֲהַבָּה, וְלֹא מִפְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, דְּהוּא אֶקְרִיב לִיָּה מְמַנָּא דַעֲשׂו, לְקַטְרָגָא בְּהוּן לִישְׂרָאֵל, דְּבִגִּינֵיהוּ אַתְמַר (מלאכי א ג) וְאֵת עֲשׂו שְׁנֵאתִי.

וְדָא אֵיהוּ דְּרַג"א תְּרִי טַעְמִי, דְּמַסְטְרָא דְּפְקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה מְמַנָּא דַעֲשׂו אֵיהוּ רְבִי"ע עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵיהִי דְּרַג"א עַלְיֵיהוּ, וְאִי תִימָא דְּשְׁלֵטָא עַל שְׂכִינְתָא דְּאֵיהִי עַמְהוּן בְּגִלוֹתָא, הָא אֲמַר קְרָא (ישעיה מ ב ח) אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי לְאַחַר לֹא אֲתֵן וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים, וְכַבּוּדִי שְׂכִינְתָא עַלְאָה, לְאַחַר לֹא אֲתֵן אֶל אַחַר, וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים דָּא שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, וּבְגִין דָּא בְּשִׁית יוּמִין דְּשְׁלֵטָא סַם הַמּוֹת, אֶל אַחַר, אַתְמַר בְּשְׂכִינְתָא (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סְגוּר שְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים דְּלֹא שְׁלֵטִין מְמַנָּן בִּישִׁין, אַתְמַר בְּהוּן (נ"א בָּה) וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת יַפְתַּח וּבִיּוֹם הַחֲדָשׁ יַפְתַּח.

אֲמִירוֹת, הִיא בַת עֵין שְׁחֹרָה, שְׁנֵאֲמַר בְּהַ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, וּבּוּ מְאִיר אֹר. זְהוּ שְׁפָתוּב וְתוֹרָה אֹר, שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים, בּוּ מְאִירָה מְצוּה, שְׁנֵאֲמַר בְּהַ נַר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם.

וְכַנְפֵי הַשְּׂכִינָה הֵם פְּסוּי דַם חַיָּה וְעוֹף, שְׂמַכְסָה עַלְיָהּ בְּאֲהַבָּה, וְכַשְׂמַכְסָה עַלְיָהּ בְּאֲהַבָּה שֶׁל אֲהַבָּה, מִי הַמְּבּוּל לֹא שׁוֹלְטִים עַלְיָהּ, מִיָּם רַבִּים שֶׁל מִי הַמְּבּוּל לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהַבָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהּ שְׂבַשְׂמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַפְּסָא יְהִיָּה עַל אַרְבַּע חִיוּוֹת, וְזְהוּ שׁוֹפֵר הוֹל"ף רְבִי"ע מְרוֹבַע, דְּרַג"א כַּשֵּׁשׁ דְּרַגּוֹת, שְׁהֵן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְפָסָא, הָרִי הוּא מְלַף עַל הַפְּסָא.

בְּאוֹתוֹ זְמַן - וְעֵשָׂה לִי מְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר אֲהַבְתִּי, מִמְּצוּוֹת עֵשָׂה שְׁנֵתְנֵן מֵאֲהַבָּה, וְלֹא מִמְּצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, שְׁהוּא אֶקְרִיב לוֹ הַמְּמַנָּה שֶׁל עֲשׂו לְקַטְרָג עַל יִשְׂרָאֵל, שְׂבַשְׂבִּילִם נֵאֲמַר וְאֵת עֲשׂו שְׁנֵאתִי.

וְזְהוּ דְּרַג"א תְּרִי טַעְמִי, שְׂמַצְד שֶׁל מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, הַמְּמַנָּה שֶׁל עֲשׂו הוּא רֹב"ץ עַל יִשְׂרָאֵל, וְהִיא דְּרַג"א עַלְיָהּ, וְאִם תֵּאֲמַר שְׁהִיא שׁוֹלְטַת עַל הַשְּׂכִינָה, שְׁהִיא עַמְהָם בְּגִלוֹת, הָרִי אֲמַר הַכְּתוּב אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכַבּוּדִי לְאַחַר לֹא אֲתֵן וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים. וְכַבּוּדִי - שְׂכִינָה עַלְיוֹנָה, לְאַחַר לֹא אֲתֵן - אֶל אַחַר, וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים - זוֹ שְׂכִינָה תַתְּחוּנָה, וּמִשּׁוּם זֶה בְּשַׁשָּׁה יְמֵים שְׁשׁוֹלְט סַם הַמּוֹת, אֶל אַחַר, נֵאֲמַר בְּשְׂכִינָה יְהִיָּה סְגוּר שְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים שְׁלֹשָׁה שׁוֹלְטִים הַמְּמַנָּים הַרְעִים, נֵאֲמַר בְּהֵם וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת יַפְתַּח וּבִיּוֹם הַחֲדָשׁ יַפְתַּח.

יַפְתַּח וּבִיּוֹם הַחֲדָשׁ יַפְתַּח.

ועוד רבי"ע איהו פגוונא דא פ, ולזמנין
פגוונא דא ט בת מלך פנימה סגירא
בביתה, ואיהי סיהרא קדישא לעולם לא
אסתפלת בה חמה בישא, גיהנם סם המות
נוקבא בישא, פל שפן אל אחר, דהכי
אוקמוהו קדמאין, לעולם לא חזא חמה
פגימותא דסיהרא, דבזמנא דחמה נפקא
(נפקא) ממזרח, סיהרא חזרת אנפאה מיניה
פגוונא דא ט ובגין דא אמר בלעם הרשע לא
הביט און ביעקב ולא ראה עמל
בישראל (במדבר כג כא), עמל ואון סמא"ל ונחש.
ובזמנא דדחקין לה לאסתפלא בה, אתפסיא
מפל וכל, ואימתי בירחא שביעאה,
הדא הוא דכתיב (תהלים פא ג) תקעו בחדש שופר
בפסה ליום חגנו, מאי בפסה בירחא דאתפסיא
ביה סיהרא, בההוא זמנא דאתפסיאת מיניה,
איהי אמרת לישראל דיתקנון צלותין במאכלין
טבין, מפקודין דעשה, דצלותא שקילא ככל
פקודין, (דף נא ע"ב) בההוא זמנא יימא קודשא
ברוך הוא לישראל, ועשה לי מטעמים (בראשית
כד) ברעותא דשכינתא, פאשר אהבתי מפקודין
דעשה, ותקינת שכינתא עם ישראל מאכלין
דצלותין דאינון קרבנין, ובזמנא דאיהי תקינת
מזונא למלפא, יהיבת לון עיטא לאתערא
בשופר, דביה עתיד קודשא ברוך הוא לאכנשא
ביה לישראל מן גלותא מארבע סטרין, הדא
הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחירותינו ושא
גס לקבץ גליותינו, ואיהו חשיב דאיהו יומא
דדינא דיליה וברח (ס"א ובר"ה).

עד ההוא זמנא קודשא ברוך הוא מאריך
עליהו דחייבא, ולבסוף אפסיק לון
וחרב לון מעלמא, ודא איהו מארי"ך טרח"א
סוף פסוק.

ועוד רבי"ע הוא כמו זה: פ,
ולפעמים כמו זה: ט בת מלך
פנימה, סגורה בביתה, והיא
הלכנה הקדושה לא מסתפלת בה
החמה הרעה לעולם, גיהנם סם
המות, נקבה רעה, פל שפן אל
אחר, שכף פרושהו הראשונים,
לעולם לא ראתה חמה את פגימת
הלכנה, שבזמן שחמה יוצאת
(יוצאת) ממזרח, הלכנה מחזירה
פניה ממנו כמו זה: ט, ומשום
זה אמר בלעם הרשע לא הביט
און ביעקב ולא ראה עמל
בישראל, עמל ואון סמא"ל
ונחש.

ובזמן שדוחקים אותה להסתפל
בה, נכסית מפל וכל, ואימתי?
בחדש השביעי. זהו שכתוב
תקעו בחדש שופר בכסה ליום
חגנו. מה זה בכסה? בחדש שבו
מתפסה הלכנה. באותו זמן
שמתפסית ממנו, היא אומרת
לישראל שיתקנו תפלות
במאכלים טובים, ממצוות עשה,
שתפלה שקולה ככל המצוות.
באותו זמן יאמר הקדוש ברוך
הוא לישראל, ועשה לי מטעמים
ברצון השכינה, פאשר אהבתי
ממצוות עשה, ומתקינה השכינה
עם ישראל מאכלים של תפלות,
שהן קרבנות, ובזמן שמתקינה
מזון למלך, נותנת להם עצה
להתעורר בשופר, שבו עתיד
הקדוש ברוך הוא לכנס בו את
ישראל מן הגלות מארבעה
צדדים. זהו שכתוב תקע בשופר
גדול לחרותנו ושא גס לקבץ
גליותינו, והוא חושב שהוא יום
הדין שלו וברח.

עד אותו זמן הקדוש ברוך הוא
מאריך לרשעים, ובסוף מפסיק
אותם ומחריב אותם מן העולם,
וזהו מארי"ך טרח"א סוף פסוק.

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרג"א
תרי טעמ"י, באותו זמן שימחו
הרשעים מן העולם, עולה תפלה
בנגון בארבעה מינים, שהם שיר
פשוט, וזה י', שיר כפול וזה י"ה,
שיר משלש וזה יה"ו, שיר מרבע
וזה יהו"ה. בשם של יהו"ה עולה
התפלה שהיא השכינה, התורה
בנגון, השכינה בנגון, ישראל
עולים מתוך הגלות בנגון, זהו
שפתוב אז ישיר משה ובני
ישראל את השירה הזאת

ליהו"ה.

התפלה שהיא שכינה, עולה למלך
בעשרה זכרונות ובעשר מלכיות
ובעשרה שופרות, שהם י"י י'
ועשר כתות של מלאכים יתעוררו
אליהם, ומעלה אותם לעשר
ספירות, והנגונים עולים מהם
מרבעים מצד של רבי"ע בארבע
חיות, ואותן חיות קטנות עם
גדולות הן שמונה, והן
יאהדונה"י, ועליהן נאמר אז
ישיר משה. כשיהיה הקדוש
ברוך הוא עם שכינתו בשמונה
חיות, שהן חיות אש, עתים
חשות עתים ממללות, וכלם
מפות בכנפיהן בנגון, והנגון
(עולה) בהם בארבע פנים, לכל צד
מרבעים. זהו שפתוב וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
מהם, לכל חיה שמונה הם בין
פנים לכנפים, כנגד השמונה
שבהם שבח משה א"ז.

ודוד בגלל זה תקן כלי בשמונה
נימים, ושבח את הקדוש ברוך
הוא בשמונה. זהו שפתוב למנצח
על השמינית, ושמונה אותיות,
לכל אחת שמונה, עולות פלן
לשבעים ושפים, יאהדונה"י
שמונה, ותלויות מהן ששים
וארבע, שמונה לכל אחת, עולות
פלן לשבעים ושפים, זהו סוד של
חשמל.

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרג"א תרי
טעמ"י, בההוא זמנא דיתמחון חיבינא
מעלמא, סלקא צלותא בנגונא בארבע מינין,
דאינון שיר פשוט ודא י', שיר כפול ודא י"ה,
שיר משולש ודא יה"ו, שיר מרובע ודא
יהו"ה, בשמא דיהו"ה סלקא צלותא דאיהי
שכינתא, אורייתא בנגונא, שכינתא בנגונא,
ישראל סלקין מגו גלותא בנגונא, הדא הוא
דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת ליהו"ה.

צלותא דאיהי שכינתא, סלקא לגביה דמלכא
בעשרה זכרונות ובעשרה מלכיות
ובעשרה שופרות, דאינון י"י י'
דמלאכים יתעורון לגביהו, וסלקא לון לגבי
עשר ספירן, ונגונין סלקין מנייהו מרובעים
מסטרא דרבי"ע בארבע חיוון, ואינון חיות
קטנות עם גדולות אינון תמניא, ואינון
יאהדונה"י, ועלייהו אתמר (שם) אז ישיר
משה, כד יהא קודשא בריך הוא בשכינתיה
בחיון תמניא, דאינון חיון דאשא עתים חשות
עתים ממללות, וכלהו מחאן בגדפיהו
בנגונא, ונגונא בהון (סלקא) בארבע אנפין,
לכל סטרא מרובעין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל
א' ו) וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
מהם, לכל חיה תמניא אינון בין אנפין וגדפין,
לקבל תמניא די בהון שבח משה א"ז.

ודוד בגין דא תקין מנא בתמניא נימין, ושבח
לקודשא בריך הוא בתמניא, הדא הוא
דכתיב (תהלים יב א) למנצח על השמינית, ותמניא
אתוון, לכל חד תמניא, סלקין פלהו ע"ב,
יאהדונה"י תמניא, ותליין מנייהו ס"ד תמניא
לכל חד, סלקין פלהו ע"ב, דא איהו רזא
דחשמל.

וְהוּא נִגּוּן שְׁעוּלָה בְּעֶשֶׂר, וְזֶהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר יָדְיו גְּלִילֵי זָהָב, וְיֵשׁ נִגּוּן שְׁעוּלָה בְּשֵׁשׁ, זֶהוּ שְׁכָתוּב שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, י"ה י"ה י"ה אֲדָם.

אַרְבַּע כְּנָפִים אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר, מְרַכְבָּה, שְׁנֵי י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה, לְמַעַלָּה מִכָּלם י"ה יְהו"ה חֲכַמ"ה בִּינ"ה, כְּתוּב אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר שְׂרָפִים עֲמוּדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, וְזֶה אֲבָגִית"ן, בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה כְּנֻוֹ לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִסְתַּכְּלוּ בָהֶם שׁוֹנְאֵיהֶם, וּבְשִׁתִּים יְכֶסֶה רַגְלָיו, שְׁלֹא הִזְכִּיר לָהֶם אֶת מַעֲשֵׂה הָעַגְל, וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֶף מִן הַגְּלוּת, זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאֲשֶׁא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים וְאַבָּא אֶתְכֶם אֲלֵי.

וְיֵשׁ נִגּוּן שְׁעוּלָה בְּשָׁנִים כְּמוֹ הַלְלוּיָהּ, וְיֵשׁ נִגּוּן שְׁעוּלָה בְּאוֹת אַחַת כְּגוֹן הַלְלֵי בִי, וְיֵשׁ נִגּוּן שְׁעוּלָה בְּחֻמֶשׁ כְּמוֹ ה', וְהָרִי נִתְבָּאָר בְּכַנּוּר שֶׁל חֲמֵשׁ נִימִים, אָבֵל הַנִּגּוּן שְׁעוּלָה בְּשֵׁשׁ, שֶׁהֵם אֲבָגִית"ן, מִן ו' הוּא. וְיֵשׁ שְׁמַעְלָה אוֹתוֹ בְּשֵׁשׁ, וְזֶה יְהו"ה, שֶׁהוּא אַהֲי"ה, וְעוּלָה בּוֹ הַנִּגּוּן בְּתַקִּיעַה שְׁבָרִים תְּרוּעָה.

בְּתַקִּיעָה הוּא קוֹל אַרְבֵּי בְּנִגּוּן, עַד שֶׁהִיָּה מַעַלָּה אוֹתוֹ אֶת הַיָּמִין שֶׁהוּא חֶסֶד, בְּשִׁבְרִים הִיָּה מַעַלָּה קוֹל הַנִּגּוּן אֶל הַגְּבוּרָה, שֵׁשׁ י"ה בְּיָמִין וּשְׂמָאל, וְהִיָּה יוֹרֵד מִמֶּנּוּ עִם שְׂמֻחָה חֲכַמָּה וְעֶשֶׂר, כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהוּ, הַרוּצָה לְהַחֲפִים יָדָרִים, לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. בְּתַרוּעָה הִיָּה עוּלָה קוֹל הַנִּגּוּן אֶל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְהִיָּה יוֹרֵד מִמֶּנּוּ הַמְּלֶאֶךְ לְכָלָה, שֶׁהִיא קוֹל דְּמָמָה דְקָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרֵר כָּל מִינֵי נִגּוּן, זֶהוּ שְׁכָתוּב הַלְלוּהוּ בְּתַקִּיעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר, הַלְלוּהוּ

וְאִית נִגּוּנָא דְסֻלְקָא בְּעֶשֶׂר, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר (שִׁיר ה' יד) יָדְיו גְּלִילֵי זָהָב, וְאִית נִגּוּנָא דְסֻלְקֵי בְּשִׁית, הָדָא הוּא דְכְּתִיב שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, י"ה י"ה י"ה אֲדָם.

אַרְבַּע כְּנָפִים אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר, מְרַכְבָּה, תְּנַיִנָא י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה י"ה יְהו"ה, לְעֵילָא מִכְּלָהוּ י"ה יְהו"ה חֲכַמ"ה בִּינ"ה, כְּתוּב אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה, וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר (ישעיהו ב) שְׂרָפִים עֲמוּדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, וְדָא אֲבָגִית"ן, בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה כְּנֻוֹ לְיִשְׂרָאֵל דְלֹא יִסְתַּכְּלוּן בְּהוֹן שְׁנְאֵיהוֹן, וּבְשִׁתִּים יְכֶסֶה רַגְלָיו דְלֹא אֲדַכִּיר לוֹן עוֹבְדָא דְעַגְלָא, וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֶף מִן גְּלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות יט ד) וְאֲשֶׁא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים וְאַבָּא אֶתְכֶם אֲלֵי.

וְאִית נִגּוּנָא דְסֻלְקָא בְּתַרִין כְּגוֹן הַלְלוּיָהּ, וְאִית נִגּוּנָא דְסֻלְקֵי בְּאַת חַד כְּגוֹן הַלְלֵי בִי, וְאִית נִגּוּנָא דְסֻלְקֵי בְּחֻמֶשׁ כְּגוֹן ה', וְהָא אֶתְמַר בְּכַנּוּר דְחֲמֵשׁ נִימִין, אָבֵל נִגּוּנָא דְסֻלְקֵי בְּשִׁית דְאִינוּן אֲבָגִית"ן מִן ו' אִיהִי, וְאִית דְסֻלְקֵי לִיָּה בְּתַלַּת וְדָא יְהו"ו, דְאִיהוּ אַהֲי"ה, וְסֻלְקֵי נִגּוּנָא בִיָּה בְּתַקִּיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה.

בְּתַקִּיעָה הוּא קוֹל אַרְבֵּי בְּנִגּוּנָא, עַד דִּהְוָה סֻלְקֵי לִיָּה לְגַבֵּי יְמִינָא דְאִיהוּ חֶסֶד, בְּשִׁבְרִים הִוָּה סֻלְקֵי קוֹל דְנִגּוּנָא לְגַבֵּי גְבוּרָה, דְתַמֵּן י"ה בִּימִינָא וּשְׂמָאלָא, וְהִוָּה נְחִית מְנִיָּה בְּחֻדוֹה חֲכַמָּתָא וְעוּתְרָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יָדָרִים, לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, בְּתַרוּעָה הִוָּה סֻלְקֵי קוֹל דְנִגּוּנָא לְגַבֵּי עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְהִוָּה נְחִית מְנִיָּה מִלְּפָא לְגַבֵּי (ד) (ב ע"א) כְּלָה דְאִיהִי קוֹל דְמָמָה דְקָה, בְּהִוָּה זְמַנָּא יִתְעוֹרוּן כָּל מִינֵי נִגּוּנָא, הָדָא הוּא

דְּכַתִּיב (תהלים קג ג) הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר,
הַלְלוּהוּ בְּנֹבֵל וְכַנּוֹר, הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֹל,
הַלְלוּהוּ בְּמִינִים וְעוּגָב, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

שׁוֹפָר אִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, תְּקַע דִּילָהּ
שְׁכִינְתָא תַתָּאָה, דְּאַתְמַר בְּהַ (בראשית לב
טו) וַתַּקַּע כַּף יִרְדְּ יַעֲקֹב בְּגִלְוֹתָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא
סָלְקָא מִן גְּלוּתָא בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וְאַתְקְרִיאַת
תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ.

בְּנִבְ"ל, כַּ"ן ל"ב, בְּהָהוּא זְמַנָּא כַּ"ן יַעוּל
לְהִיכְלִיָּה דְאִיהוּ ל"ב, וְאַתְמַר
בִּיהַ (משלי טו טו) וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד, וְיִמָּה
דְּאַתְמַר בְּקִדְמִיתָא (בראשית ו ו) וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ
בְּגִין חַיִּיבָא, מִיַּד דְּאַתְאָבִידוּ אַתְקִיִּים בִּיהַ
וּבְאָבֵד רְשָׁעִים רַנָּה (משלי יא י) כַּנּוֹר, כַּ"ו נ"ר,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהו"ה, דְּאַתְמַר בִּיהַ
(תהלים כז א) יְהו"ה אֹרִי וַיִּשְׁעִי, נָהִיר בְּנ"ר דְּאִיהִי
שְׁכִינְתָא, מַצְוָה דִּילֵיהּ, וְחֲדֵי בְּהַ.

צִלְצְלֵי שְׁמַע חֶסֶד גְּבוּרָה, צִלְצְלֵי תְרוּעָה נֶצַח
וְהוּד, וּבְכֻלְהוּ כֹל הַנְּשָׁמָה תְהִלָּל י"ה,
דְּאִיהוּ חֲכָמָה וּבִינָה, דִּי בְּהוּן יְהֵא פּוֹרְקָנָא
ל"ו וְל"ה דְּאִינוּן בֶּן וּבַת, וּבְהוּן יְתַמְחוּן
עַמְלָקִים מַעְלָמָא, וְדָא אִיהוּ סוּף פְּסוּק.

דְּבַר אַחַר וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי
(בראשית כז ד) מִפְּקוּדֵינִי דְעֵשָׂה, וְלֹא כְּאֲשֶׁר
שְׁנֵאתִי מִפְּקוּדֵינִי דְלֹא תַעֲשֶׂה, פְּקוּדֵינִי דְלֹא
תַעֲשֶׂה תְלִיין מִדְּחִילוֹ דִּירָאָה, וְאִינוּן לְרַחֲקָא
הַשְׁטָן מִנִּיָּהוּ, דְלֹא יְתַקְרִיב לְגַפִּי כְּרַסְיָא
דְּאִיהוּ לְבָא, לְתַבְעָא דִּינִין עַל אַבְרִין קִדְיִשִׁין
דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, וְלְבָא שְׁכִינְתָא בִּינִיָּהוּ.

הַשְׁטָן אִיהוּ סַמְא"ל, שְׁלֹטְנִיתָא דִּילֵיהּ בְּכַבֵּד,
דְּעֵלִיָּה אַתְמַר (בראשית לו א) עֲשׂו הוּא

בְּתוֹף וּמַחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִינִים
וְעוּגָב, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע,
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

שׁוֹפָר הִיא שְׁכִינָה עֲלִינוּהּ, תְּקַע
שְׁלָה שְׁכִינָה תַחְתּוּנָה, שְׁנֵאמַר בְּהַ
וַתַּקַּע כַּף יִרְדְּ יַעֲקֹב, בְּגִלְוֹת.
בְּאוּתוֹ זְמַן עוֹלָה מִן הַגְּלוּת
בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וְנִקְרֵאת תְּקַע
בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ.

בְּנִבְ"ל, כַּ"ן ל"ב. בְּאוּתוֹ זְמַן כַּ"ן
יְכַסֵּס לְהִיכְלוֹ, שְׁהוּא ל"ב, וְנֵאמַר
בּוֹ וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד, וְיִמָּה
שְׁנֵאמַר בְּרַאשׁוּנָה וַיִּתְעַצֵּב אֵל
לְבוֹ בְּשִׁבִיל הַרְשָׁעִים, מִיַּד
שְׁנֵאבְדוּ הַתְּקִיִּים בּוֹ וּבְאָבֵד
רְשָׁעִים רַנָּה. כַּנּוֹר, כַּ"ו נ"ר,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא יְהו"ה,
שְׁנֵאמַר בּוֹ יְהו"ה אֹרִי וַיִּשְׁעִי,
מֵאִיר בְּנ"ר שְׁהִיא הַשְׁכִּינָה,
הַמְצָנָה שְׁלוֹ, וַיִּשְׁמַח בְּהַ.

צִלְצְלֵי שְׁמַע - חֶסֶד גְּבוּרָה,
צִלְצְלֵי תְרוּעָה - נֶצַח וְהוּד,
וּבְכֻלְם - כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלָּל י"ה,
שְׁהוּא חֲכָמָה וּבִינָה, שְׁבָהֶם תְהִיָּה
גְּאֻלָּה ל"ו וְל"ה, שְׁהֶם בֶּן וּבַת,
וּבְהֶם יַמְחוּ הַעַמְלָקִים מִן הָעוֹלָם,
וְזֵהוּ סוּף פְּסוּק.

דְּבַר אַחַר וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים
כְּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי, מִמְצוֹת עֵשָׂה,
וְלֹא כְּאֲשֶׁר שְׁנֵאתִי מִמְצוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה. מְצוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה
תְלוּיֹת מִפְּחָד שֶׁל יְרָאָה, וְהֶם
לְהַרְחִיק הַשְׁטָן מֵהֶם שְׁלֹא יְתַקְרַב
לְפָסָא, שְׁהוּא הַלֵּב, לְבַקֵּשׁ דִּינִים
עַל הָאִיבָרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁהֶם
יִשְׂרָאֵל, וְהַלֵּב שְׁכִינָה בִּינֵיהֶם.

הַשְׁטָן הוּא סַמְא"ל, שְׁלֹטְנוֹ
בְּכַבֵּד, שְׁעֲלִיו נֵאמַר עֲשׂו הוּא
אָדוּם. עוֹרְקֵי הַכְּבֵד, הַחִילוֹת
וְהַמְחַנּוֹת שְׁלוֹ, וְהַכְּבֵד נוֹטֵל כֹּל
הַלְכְלוּכִים וְהַחֲטָאִים שֶׁל
הָעוֹרְקִים. זֵהוּ שְׁכַתּוֹב וְנִשְׂא

וּכְבֵד נָטִיל כֹּל לְכַלוּכִין

עֲרִקִין דְּכַבְּדָא חִילִין וּמְשַׁרְיִין דִּילֵיהּ,

וְחוֹבִין דְּעֶרְקִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ויקרא טז כב) וְנָשָׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֶם אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה, עֲוֹנוֹת תָּם, דִּיהוּא אִישׁ תָּם, אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה, אֶתֶר דְּגִזְרַת עִירִין.

מָרָה חֲרָבָא דִּילֵיהּ, עֲלָה אֲתָמֵר (בראשית כז ט) וְעַל חֲרָבָא תַחֲיָהּ, וּמָנָא לָן דְּמָרָה אִיהִי חֲרָבָא דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת, דְּכָתִיב (משלי ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעֲנָה חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת, אִיהִי חַיִּים לְכַבֵּד, וְסַם הַמּוֹת לְלָבָא, מָרָה אִיהִי גִיְהֵנָם, וְאִית לָהּ תְּרִי פִיּוֹת דְּאֲמַרִין הַב הַב, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם ל טו) לְעֶלְוָקָה שְׂתִי בְּנוֹת הַב הַב, שְׂתִי בְּנוֹת דְּאֲמַרִין הַב חַיִּיבִין לְגִיְהֵנָם. שְׂבַעִין עֶרְקִין אֵינּוֹן בְּכַבְדָּא, לְקַבֵּל שְׂבַעִין מְמַנָּן, כְּבֵד וְיִוְתַרְתָּ ע"ב, יִוְתַרְתָּ דִּילֵיהּ אִיהִי נַחֲשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, בְּגִין דְּשִׁירִין דִּילֵיהּ (נ"א דִּילָהּ) נְטֻלָּא טַחֲוֹל דְּאִיהוּ חֲשָׁךְ, וְעֲלָה אֲתָמֵר (בראשית א ד) וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לְיֵלָהּ, דְּשִׁלְטָנוּתָהּ בְּגֵלוּתָא דְּאִיהוּ לְיֵלָהּ, וּבְגֵלוּתָא שְׂעֵתָא קִיּוּמָא לֵיהּ, דְּאִיהִי לִילִי"ת אִימָא דְּעָרֵב רַב, וְאִיהִי שְׁחֹק הַכְּסִיל (ס"א הַטַּחֲוֹל), וּבְגִינָה אֲתָמֵר (איוב ז ט) כָּלָה עָנָן וַיִּלָּךְ בֶּן יוֹרֵד שְׂאוּל לֹא יַעֲלָה.

וְדָא אִיהוּ צְדִיק מְמַנּוּ בּוֹלְע, דְּרָשַׁע וְדָא דְּאִיהוּ כְּסִיל, עֲלִיהּ אֲתָמֵר (חבקוק א יג) לְמָה תַּבִּיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבֹלַע רָשַׁע צְדִיק מְמַנּוּ, וְאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, צְדִיק מְמַנּוּ בּוֹלְע אֲבָל צְדִיק גְּמוּר אֵינּוּ בּוֹלְע, וּבְגִינָה אֲתָמֵר (ש"א ב ו) מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל, וְוִי לְנִשְׁמַתָּא כַּד בְּלַע לָהּ טַחֲוֹל, וְוִי לְיִשְׂרָאֵל כַּד אֲתַבְּלַעוּ בְּעָרֵב רַב, דְּעֲלִייהוּ אֲתָמֵר (בראשית מא כא) וְלֹא נֹדַע פִּי בָּאוּ אֶל קַרְבָּנָהּ, וּמְרַאֲיֶהָ רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה. בּוֹמָנָא דְּגֵלוּתָא כָּל מְמַנָּן דְּאוּמִין דְּעֲלָמָא וְעָרֵב רַב, אֲתָמֵר בְּהוֹן (איכה א ה) הִיוּ

הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֶם אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה, עֲוֹנוֹת תָּם, שֶׁל אוֹתוֹ אִישׁ תָּם, אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה, מְקוֹם גִּזְרַת הַמִּלְאָכִים.

הַמָּרָה חֲרָבָא, עֲלֵיהּ נֹאֲמֵר וְעַל חֲרָבָא תַחֲיָהּ, וּמִנִּין לָנוּ שְׂמָרָה הִיא חֲרָבָא שֶׁל מִלְאָךְ הַמּוֹת? שְׂכַתוּב וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעֲנָה חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת, הִיא חַיִּים לְכַבֵּד, וְסַם הַמּוֹת לְלֵב. הַמָּרָה הִיא גִיְהֵנָם, וַיֵּשׁ לָהּ שְׂתִי פִיּוֹת שְׂאוּמַרִים הַב הַב, זֶהוּ שְׂכַתוּב לְעֶלְוָקָה שְׂתִי בְּנוֹת הַב הַב, שְׂתִי בְּנוֹת שְׂאוּמַרוֹת הַב רְשָׁעִים לְגִיְהֵנָם.

שְׂבַעִים עוֹרְקִים הֵם בְּכַבֵּד, כְּנָגֵד שְׂבַעִים מְמַנִּים, כְּבֵד וְיִוְתַרְתָּ ע"ב, יִוְתַרְתָּ שְׁלוֹ הִיא נַחֲשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים, מִשּׁוּם שְׂאֵת הַשִּׁירִים שְׁלוֹ (שְׁלָה) נוֹטֵל הַטַּחֲוֹל שְׁהוּא חֲשָׁךְ, וְעֲלֵיהּ נֹאֲמֵר וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לְיֵלָהּ, שְׁשִׁלְטָנוּתָהּ בְּגֵלוּתָא שְׁהוּא הַלְיָלָהּ, וּבְגֵלוּתָא עוֹמְדַת לוֹ הַשְּׂעִיָּה, שְׁהִיא לִילִי"ת, אֲמַם שֶׁל עָרֵב רַב, וְהִיא שְׁחֹק הַכְּסִיל (הַטַּחֲוֹל), וּבְגֵלוּתָהּ נֹאֲמֵר כָּלָה עָנָן וַיִּלָּךְ בֶּן יוֹרֵד שְׂאוּל לֹא יַעֲלָה.

וְזוּהוּ צְדִיק מְמַנּוּ בּוֹלְע, שְׂרָשַׁע וְדָא שְׁהוּא כְּסִיל, עָלָיו נֹאֲמֵר לְמָה תַּבִּיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבֹלַע רָשַׁע צְדִיק מְמַנּוּ, וּפְרָשׁוּהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, צְדִיק מְמַנּוּ בּוֹלְע, אֲבָל צְדִיק גְּמוּר אֵינּוּ בּוֹלְע, וּבְגֵלוּתָא נֹאֲמֵר מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל. אוֹי לְנִשְׁמָה כְּשִׁבּוּלַע אוֹתָהּ הַטַּחֲוֹל, אוֹי לְיִשְׂרָאֵל כְּשִׁנְבְּלַעוּ בְּעָרֵב רַב, שְׂעֵלֵיהֶם נֹאֲמֵר וְלֹא נֹדַע פִּי בָּאוּ אֶל קַרְבָּנָהּ וּמְרַאֲיֶהָ רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה.

בְּזִמְן הַגֵּלוּת, כָּל הַמְּמַנִּים שֶׁל אֲמוֹת הָעוֹלָם וְעָרֵב רַב, נֹאֲמֵר בְּהֵם הָיוּ צְרִיָּה לְרֹאשׁ אוֹיְבֵיהּ

צְרִיָּה לְרֹאשׁ אוֹיְבֵיהּ שְׁלוֹ,

צָרִיךְ וְדַאי אֵינוֹן עָרַב רַב, עֲלֵייהוּ אֶתְמַר (ישעיה
א כג) שְׂרִיף סוֹרְרִים וְחֻבְרִי גִנְבִים כְּלוּ, אוֹהֵב
שְׁחָד וְגוֹמֵר, אוֹיְבִיךָ שְׁלוֹ אֵלֶיךָ יֵעָשׂוּ וְיִשְׁמַעְאֵל
וְשִׁבְעִין מִמֶּנּוּ, דְּאֵינוֹן כְּלָהוּ בְּשִׁלּוֹהַּ בְּעוֹתָרָא,
וְיִשְׂרָאֵל בְּדוּחְקָא בְּעֵנִיּוֹתָא, וּבְגִין דָּא וְוִי
לְעֵלְמָא כַּד אֶתְפְּלְעוּ בְּעַרְבוּבֵיָא בִישָׂא, וּמֵאֵן
גָּרַם דְּאֶתְפְּלְעוּ בְּמַעֲיִיהוּ וְלֹא נִוְדַע פִּי כָּאוּ אֶל
קַרְבָּנָה, בְּגִין דְּעוֹבְדֵיהוֹן בִּישִׁין בִּידֵיהוֹן, הֵדָא
הוּא דְכֻתִּיב (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
מִעֲשֵׂיהֶם, כְּגוֹוֹנָא דָּא נִשְׁמַתָּא אִיהִי כְּנִסְתָּ
יִשְׂרָאֵל, כַּד (דף נב ע"ב) אִיהִי שְׁלִימָא בְּפִקּוּדִין
דְּעֵשָׂה, אֶתְמַר בְּהַ (שירדו) כְּלָף יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם
אֵין בָּךְ, בְּהַהוּא זְמַנָּא שְׂרִיא שֵׁם יְהו"ה עֲלָה,
וְאֶתְמַר בְּהַ (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ פִּי
שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּמִמֶּנּוּ
דְּכַבֵּד וְעַרְקִין דִּילִיָּה וּמִמֶּנּוּ דְּטַחֲלוּ וְעַרְבוּבֵיָא
בִישָׂא דִּילִיָּה, מִתְּפַפִּיין תַּחוֹת לְבָא דְתַמָּן
נִשְׁמַתָּא.

שְׁלוֹ, צָרִיךְ וְדַאי הֵם עָרַב רַב,
עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׂרִיף סוֹרְרִים וְחֻבְרִי
גִנְבִים, כְּלוּ אוֹהֵב שְׁחָד וְגוֹמֵר.
אוֹיְבִיךָ שְׁלוֹ, אֵלוּ עֲשׂוּ וְיִשְׁמַעְאֵל
וְשִׁבְעִים הַמִּמֶּנּוּ, שֶׁהֵם כְּלָם
בְּשִׁלּוֹהַּ וּבְעֵשֶׂר, וְיִשְׂרָאֵל בְּדוּחַ
בְּעֵנִיּוֹת, וּמִשׁוֹם זֶה אוֹי לְעוֹלָם
כְּשֶׁנִּכְלְעוּ בְּעַרְבוּבֵי רַע, וּמִי גָרַם
שֶׁנִּכְלְעוּ בְּמַעֲיָהֶם וְלֹא נִוְדַע פִּי
כָּאוּ אֶל קַרְבָּנָה? מִשׁוֹם
שֶׁמַּעֲשֵׂיהֶם הִרְעִים בִּידֵיהֶם, זֶהוּ
שְׁכִתוֹב וַיִּתְעַרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
מִעֲשֵׂיהֶם, כְּמוֹ כֵן הִנְשָׂמָה, הִיא
כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהִיא שְׁלָמָה
בְּמִצְוֹת עֲשָׂה, נֶאֱמַר בְּהַ כְּלָף יָפָה
רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
שׁוֹרָה שֵׁם יְהו"ה עֲלָה, וְנֶאֱמַר
בְּהַ וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ פִּי שֵׁם
יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ,
וְהַמִּמֶּנּוּ שֶׁל הַכַּבֵּד וְהַעוֹרָקִים
שְׁלוֹ וְהַמִּמֶּנּוּ שֶׁל הַטַּחֲלוּ
וְהַעַרְבוּבֵי הִרְעֵ שְׁלוֹ, נִכְנָעִים תַּחַת
הַלֵּב שֶׁשֵׁם הַנְּשָׂמָה.

וְאִם הִנְשָׂמָה מְטַנְפָּת (פגומה)
בְּחֻטָּאִים אוּ חֹסֵר מִמֶּנָּה אֶפְלוּ
מִצְוָה אַחַת מֵאוֹתָן מִצְוֹת, כְּמוֹ
שֶׁבְּאֵרוּהָ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה עֲבָרָה
מְכַבָּה מִצְוָה, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם (איבר)
שְׁשׁוֹרָה עֲבָרָה וְהַסְתַּלְקָה מִצְוָה
מִמֶּנּוּ, אוֹתוֹ אֵיבֵר הוּא פָּגוּם,
וְהוּא מוֹם הַנְּשָׂמָה, בְּגִלְלוּ לֹא
שׁוֹרָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא עַל
הַנְּשָׂמָה. זֶהוּ שְׁכִתוֹב כָּל אֲשֶׁר בּוֹ
מוֹם לֹא יִקְרַב, נִשְׂמָה שֵׁישׁ בְּהַ
מוֹם בְּאֶחָד מִרַמ"ח מִצְוֹת שְׁלָה,
לֹא נִקְרַבְתָּ בְּגִלְלוּ אֶל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּף הוּא.

אֲבָל הַנְּשָׂמָה מִצַּד הַשְּׂכִינָה אֵין
בְּהַ מוֹם. זֶהוּ שְׁכִתוֹב כְּלָף יָפָה
רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ. אִם יֵצֵר הִרְעֵ
רוּצָה לְקַרְבֵּי לְאוֹתוֹ מְקוֹם, פִּיּוֹן
שֶׁשְׂכִינָה שׁוֹרָה שֵׁם, שְׁהִיא

וְאִם נִשְׁמַתָּא אִיהִי מִתְּטַנְפָּא (ס"א)
פְּגוּמָא) בְּחוּבִין, אוּ גֵרַע מִינָה אֶפְלוּ
פְּקוּדָא חֲדָא מֵאֵינוֹן פְּקוּדִין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
מֵאֵרִי מִתְּנִיתִין עֲבִירָה מְכַבָּה מִצְוָה, בְּהַהוּא
אֶתְר (נ"א אבר) דְּשְׂרִיא עֲבִירָה וְאֶסְתַּלַּק מִצְוָה
מִינָה, הַהוּא אֲבֵר אִיהוּ פָּגוּם, וְאִיהוּ מוֹם
דְּנִשְׁמַתָּא, בְּגִינָה לֹא שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
עַל נִשְׁמַתָּא, הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב (ויקרא כא יח) כָּל
אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמַתָּא דְאִית בְּהַ מוֹם
בְּחַד מִרַמ"ח פְּקוּדִין דִּילָהּ לֹא אֶתְקַרִּיבְתָּ
בְּגִינָה לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

אֲבָל נִשְׁמַתָּא מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָּא לִית בְּהַ מוֹם,
הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב (שירדו) כְּלָף יָפָה רַעֲיָתִי
וּמוֹם אֵין בָּךְ, אִם יֵצֵר הִרְעֵ בְּעֵי לְקַרְבָּא לְהַהוּא
אֶתְר, פִּיּוֹן דְשְׂכִינְתָּא שְׂרִיא תַמָּן דְאִיהִי נִשְׁמַתָּא,

אֶתְמַר בְּהַ (במדבר א נא) וְהִזָּר

הקרב יומת, בגין דעלה אתמר (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, דהיינו אל אחר אל זר, דנשמתא איהי יקריה, ואיהי תושבחתיה, דבה משבח בר נש לקודשא בריך הוא בצלותא בכל יומא בכמה תושבחתן והודאן, ובגין דא אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, אלין שבועין ממנן, דלא יהיב לון קודשא בריך הוא רשו לשלטאה עלה, דאינון ערקין דכבד דאיהו אל אחר, טחול נחש יותרת הפכד אשת זנונים, בתר דעבידת זיופא (נ"א גאופא) עם אלהים אחרים, ופליגת דמא דילה דאיהי תמצית דילה לכל ערקין, שיורא קריבת לגבי טחול דאיהו בעלה פסיל, דלא נטיל טחול אלא תמצית (נ"א שמרים) דדמא, ולא יהיב ליה מדמא אחרא, ובגין דא אתקריאת יותרת הפכד, בגין דלא יהיב ליה אלא שיורין, וכבד איהו קטרוגא דריאה, דסליק לגבי לבא נורא מגיה, ואי לאו דנשיב ביה פנפי ריאה, הוה אוקיד ללבא (והוה אוקיד כל גופא נורא דלבא), הדרא דכנתא לויתן, לקבל חלב טמא, ועליה אתמר אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, אבל עקרב פוסק, שרף איהו מרה קטרוגא דריאה, בגין דמרה איהי שריפת כל גופא.

בגין דא תקיעה שברים ותרועה אינון תבירו דלהון, ועלייהו אתמר (תהלים פט טז) אשרי העם יודעי תרועה יהו"ה באור פניך יהלכון, מאי פניך אלין תקיעה שברים ותרועה, דאינון תקיעה חוורו דאנפין, שברים סומקו דאנפין, תרועה ירוקא דאנפין, ובה נפקין ישראל מן גלותא, בזמנא דמתהפכין אנפין דישראל לירוקא פאתתא עוברא.

ירקת הפנים, ובה יוצאים ישראל מן הגלות בזמן שמתהפכים

הנשמה, נאמר בה והזר הקרב יומת, משום שעליה נאמר אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, דהיינו אל אחר אל זר, שהנשמה היא כבודו והיא תשבחתו, שבה משבח האדם את הקדוש ברוך הוא בתפלה בכל יום בכמה תשבחות והודאות, ומשום זה אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, אלה שבועים הממנים שלא נתן להם הקדוש ברוך הוא רשות לשלט עליה, שהם עורקי הפכד שהוא אל אחר, טחול - נחש, יותרת הפכד - אשת זנונים, אחר שעשתה זיוף (כאוף) עם אלהים אחרים, וחלקה את הדם שלה, שהוא התמצית שלה, לכל העורקים, מקריבה את השיוור לטחול שהוא בעלה הפסיל, שהטחול אינו נוטל אלא את תמצית (שמרים) הדם, ולא נותן לו מדם אחר, ומשום זה נקראת יותרת הפכד, משום שלא נותנת לו אלא שיורים, והפכד הוא קטרוג של הראה, שעולה ללב אש ממנו, ואם לא שנושבים בו פנפי ראה, היה שורף את הלב (והיה שורף את כל הגוף האש של הלב). הדקים שסביב הפנתא לויתן, כנגד חלב טמא, ועליו נאמר אפלו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, אבל עקרב פוסק, שרף הוא מרה, הקטרוג של הראה, משום שמרה היא שרפת כל הגוף.

בגלל זה תקיעה שברים תרועה הם השבר שלהם, ועליהם נאמר אשרי העם יודעי תרועה יהו"ה באור פניך יהלכון. מה זה פניך? אלו תקיעה שברים ותרועה, שאותם תקיעה - לכן הפנים, שברים - אדם הפנים, ותרועה - פני ישראל לירק כאשה מעברת.

ובאלין תלת גוונין נהרא שרגא דאיהי נר יהו"ה נשמת אדם (משלי כז), מאי אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, תלת גוונין דשרגא, ותלת גוונין אלין אינון לבושין לתלת אבהן, דאינון תור סומק ירוק, גוון אוכמא איהי קדרותא דלהון, ועלה אתמר (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות, ובהון מתלבשין הו"ה, תכלת לבושא דאת י' דאיהו תכלית דכלא, נר איהו י', שלהובא דסליק מגיה ו', ונענועא דיליה הקא והכא דא ה"ה.

ולכטרא אחרא אית נר חשוכא דגיהנם, ואית ליה תלת גוונין, גוון סומק דא פבד, עשו הוא אדום (בראשית לו א), מרה גוון ירוק, טחול גוון שחור, ועליה אתמר (שם כז) ותכהין עיניו מראות, וסימנין באלין גוונין שקערורת (ויקרא יד לו) ירקרקות או אדמדמות ומראיהן שפל מן הקיר, שפל הוא גוון אוכמ, דאתמר (דן נ"ב) ביה (שם יג כא), ושפלה איננה מן העור והיא כהה, ואיהי שפלות דנשמתא בגופא נ"ר (ג"א פד) נשמתא ורוחא ונפשא אתגלין בכבד מרה וטחול, פל אינון אברי דגופא דאינון עמא קדישא, פלהו דחקן במרירו, בגין דנשמתא אתרא דילה מוחא, יונה קדישא, נשמתא נשרא, דבהאי יונה אתפרנסת, בכמה צלותין ופולחנין, ספינה דיונה קרקפתא, וכמה ממנן אית בהאי ספינה דמנהיגין לה, ואינון אודנין עיינין חוטמא פומא, שבע ממנן אינון, וסלקין לשבעים לשון דהו בספינה דיונה.

יונה איהי צלותא שכינתא תפאה, נשרא דאתפרנסת בה דא שכינתא עלאה, אם ישראל לא משתדלין בצלותין ובעותין ופולחנין דנשרא דאיהי ריאה, מיד ויהו"ה

ובשלישת הגונים הללו מ"א הנר, שהוא נר יהו"ה נשמת אדם. מה זה אדם? יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שלשת צבעי הנר, ושלשת הגונים הללו הם לבושים לשלשת האבות, שהם לבן אדם וירק. גון שחר הוא הקדרות שלהם, ועליה נאמר אלביש שמים קדרות, ובהם מתלבשים הו"ה. התכלת, הלבוש של אות י' שהוא תכלית הכל, נר הוא י', השלכת שעולה ממנו ו', והנענוע שלו כאן וכאן זה ה"ה. ויצד האחר יש נר חשוף של גיהנם, ויש לו שלשה גונים, גון אדם זה כבד, עשו הוא אדום, מרה גון ירק, טחול גון שחר, ועליה נאמר ותכהין עיניו מראות, וסימנין בגונים הללו, שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר. שפל הוא גון שחר, שנאמר בו ושפלה איננה מן העור והיא כהה, והיא השפלות של הנשמה בגוף, נ"ר (פאשר) נשמה ורוח ונפש מתגלים בכבד מרה וטחול, פל אותם איברי הגוף, שהם העם הקדוש, פלם דחוקים במרירות, משום שהנשמה, המקום שלה במח, יונה קדושה, נשמה, נשר, שפיונה הזו מתפרנסת בכמה תפלות ועבודות. הספינה של היונה קרקפת, וכמה ממנים יש בספינה הזו שמנהיגים אותה, והם אונים עינים חטם ופה, שבעה ממנים הם, ועולים לשבעים לשון שהיו בספינה של יונה.

יונה היא תפלה, שכינה תחתונה, הנשר שמתפרנס בה זו שכינה עליונה. אם ישראל לא משתדלים בתפלות ובקשות ועבודות, של הנשר שהוא ראה, מיד ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל

הטיל רוח גדולה אל הים (יונה א ד), דַּאִיְהִי רוּחַ סְעָרָה, רוּחַ יְהו"ה תְּנִיחָהוּ בְּקִדְמִיתָא, רוּחַ דְּנָשִׁיב בְּכַנְפֵי נְשָׂר"א דַּאִיְהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּבִיָּה פָּרַח נְשָׂרָא בְּאִינוּן תְּרִין שְׁפוּוֹן, רוּחַ דְּנָשִׁיב בְּכֻלָּהוּ דָא רוּחַ דְּחוּטְטָמָא. הַאִי רוּחַ בְּכָל אַתְר דַּאִיְהוּ שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה תַמָּן אֲשַׁתְּכַחוּ, אִיְהוּ ו' דְּנָשִׁיב בְּכַנְפֵי רִיאָה, וְעַל לְבָא דְתַמָּן נַר יְהו"ה, דָא נְשַׁמְתָא בְּמוּחָא, רוּחַ בְּכַנְפֵי רִיאָה, נֶפֶשׁ בְּלְבָא, וּלְזַמְנִין תְּלַת בְּתַלַּת מוּחִין, וּמַחְשְׁבָה רְכִיב עֲלֵייהוּ דַאִיְהוּ אָדָם, וְהָכִי תְּלַת בְּלָב, גִּ"ר גִּ"שְׁמָה ר"וּחַ.

רוּחָא דְנָשִׁיב בְּהוּן גִּ"ר בְּתַרִי בְּתִי לְבָא, וְאִינוּן נֶפֶשׁ וְרוּחַ, סִימָן גִּ"ר, וְהָאִי ו' אִיְהוּ דְנָשִׁיב בְּדְרוּעִין בְּשִׁית פְּרָקִין דְּלַהוּן, וְאִיְהוּ נְשִׁיב בְּתַרִין שׁוּקִין בְּשִׁית פְּרָקִין, דַּאֲתַמַּר בְּהוּן (שיר ה טו) שׁוּקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהו"ה.

בַּד אַבְרִין דְּגוּפָא מִתְּנַהֲגִין בְּהָאִי רוּחָא בְּאוּרִיתָא קְדִישָׁא בְּפִקּוּדֵין דְּאוּרִיתָא, סְפִינָה מִתְּנַהֲגָא לְכָל סְטָרָא דְּבַעֵי בַר נֶשׁ, כְּמָה דַּאֲתַ אַמַּר (יחזקאל א יב) אֶל אֲשֶׁר יְהִיָּה שְׁמָה הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ, דְּסְפִינָה אִיְהִי רִישָׁא וְאִיְהִי לְבָא וְאִיְהִי גוּפָא.

וְאִם אַבְרִין דְּגוּפָא דַאִינוּן מְאָרִי סְפִינָה דַאִינוּן עֲמָא קְדִישָׁא, לָא מִתְּנַהֲגִין בְּאוּרִיתָא דַאִיְהִי נְשַׁמְתָא וּבְמִצְוָה דַאִיְהִי נֶפֶשָׁא, פָּרַח רוּחָא מִבִּינֵיהוּ, בְּהֵוָה זְמָנָא (יונה א ד) וַיְהו"ה הַטִּיל רוּחַ גְּדוּלָּה עַל הַיָּם, דַּאִיְהִי רוּחַ סְעָרָה, דַּאִיְהִי גִזְרַת דִּינָא קְשִׁיא, דְּסְעָרָה גּוּפִיָּה דְּבַר נֶשׁ דַּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל אִינוּן בְּסְעָרָה, וְהֶאֱנָה דַאִיְהִי גוּפָא חֲשֻׁבָה לְהַשְׁבֵּר.

הַיָּם, שְׁהִיא רוּחַ סְעָרָה, רוּחַ יְהו"ה תְּנִיחָהוּ בְּרֵאשׁוֹנָה, רוּחַ שְׁנוּשְׁבַת בְּכַנְפֵי הַנְּשָׂר שְׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שְׁבוּ פּוֹרַח הַנְּשָׂר בְּאוֹתָם שְׁתֵּי שְׁפָתִים, הַרוּחַ שְׁנוּשֵׁב בְּכֻלָּם זֶה רוּחַ הַחֲטָם.

הַרוּחַ הַזֶּה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִשְׁכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּתּוֹנָה שֵׁם נִמְצְאוֹת, הו' נוֹשֵׁב בְּכַנְפֵי רִאָּה, וְעַל הַלֵּב שֵׁשֶׁם נַר יְהו"ה, זֶה הַנְּשִׁמָּה בַּמַּחַ, הַרוּחַ בְּכַנְפֵי רִאָּה, הַנְּפֶשׁ בְּלָב, וְלִפְעָמִים שֶׁלֵּשׁ בְּשִׁלְשֵׁת הַמַּחוֹת, וְהַמַּחְשְׁבָה וּרְכִיב עֲלֵיהֶם, שְׁהוּא אָדָם, וְכַף שֶׁלֵּשׁ בְּלָב, גִּ"ר גִּ"שְׁמָה ר"וּחַ.

הַרוּחַ שְׁנוּשֵׁב בְּהֶם גִּ"ר בְּשְׁנֵי בְּתִי הַלֵּב, וְהֶם נֶפֶשׁ וְרוּחַ, סִימָן גִּ"ר, וְהו' הַזֶּה הוּא שְׁנוּשֵׁב בְּדְרוּעוֹת, בְּשִׁשֶׁת הַפְּרָקִים שְׁלֵהֶם, וְהוּא נוֹשֵׁב בְּשְׁתֵּי הַשׁוּקִים בְּשִׁשֶׁת הַפְּרָקִים, שְׁנֹאֲמַר בְּהֶם שׁוּקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְעֲלָיו נֹאֲמַר וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהו"ה.

בְּשִׁאֲבָרֵי הַגּוּף מִתְּנַהֲגִים בְּרוּחַ הַזֶּה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, הַסְּפִינָה מִתְּנַהֲגַת לְכָל צַד שְׁרוּצָה הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר אֶל אֲשֶׁר יְהִיָּה שְׁמָה הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ, שֶׁהַסְּפִינָה הִיא הָרֵאשׁ וְהִיא לֵב וְהִיא הַגּוּף.

וְאִם אֲיִבְרֵי הַגּוּף, שְׁהֶם בְּעֲלֵי הַסְּפִינָה, שְׁהֶם הָעַם הַקְּדוֹשׁ, לֹא מִתְּנַהֲגִים בַּתּוֹרָה שְׁהִיא נְשַׁמָּה, וּבְמִצְוָה שְׁהִיא הַנְּפֶשׁ, פּוֹרַח הַרוּחַ מִבִּינֵיהֶם, וּבְאוֹתוֹ זְמַן וַיְהו"ה הַטִּיל רוּחַ גְּדוּלָּה עַל הַיָּם, שְׁהִיא רוּחַ סְעָרָה, שְׁהִיא גִזְרַת הַדִּין הַקָּשָׁה, שְׁמִסְעִירָה אֶת גּוּף הָאָדָם, שְׁהֶם יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל הֶם בְּסְעָרָה, וְהֶאֱנָה, שְׁהִיא הַגּוּף, חֲשֻׁבָה לְהַשְׁבֵּר.

בְּאוֹתוֹ זְמַן - וַיּוֹנֶה יְרֵד אֶל יִרְפְּתֵי

בֵּיה זְמָנָא וַיּוֹנֶה יְרֵד אֶל יִרְפְּתֵי הַסְּפִינָה (שם ד) דָא שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דַּאֲתַמַּר

בַּהּ (רות ג ז) וַתַּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, שְׁכִיבַת
לְעַפְרָא, וְדָא אִיהוּ (יונה א ה) וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדֵם,
וְאִמַּי נָפְלַת, בְּגִין דְּפָרַח מִינָהּ רוּחָא דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְסַמִּיךְ לָהּ, וְאִיהִי נָפְלַת,
וּבַהּ הוּא זְמַנָּא אֲתָמַר בַּהּ (איכה א א) אֵיכָה יִשְׁבָּה
בְּדָד, וּמֵאֵן גְּרִים נַחֲתוּ דִילָהּ, בְּגִין דְּבִטְלִי
יִשְׂרָאֵל אוֹרֵייתָא וּמְצוּהָ, בַּהּ הוּא זְמַנָּא דְאִיהִי
נַחֲתַת בֵּין רַגְלִין, יִשְׂרָאֵל בְּנֵהָ אֵינוֹן מְהוּדְקִין
בֵּין רַגְלִין, וְאֵינוֹן בְּמַרְעִין בְּמַכְתְּשִׁין, בַּהּ הוּא
זְמַנָּא דְגוּפָא בְּבִי מַרְעִין דְאֵינוֹן יִשְׂרָאֵל,
וּשְׁכִינְתָּא עֲמַהוֹן דְאִיהִי יוֹנָה, מַה כְּתִיב
בִּיהּ (יונה א ו) וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחוּבֵל, הַהוּא
דְחָבִיל בַּשָּׂרָא בְּבִי מַרְעָא.

וְעוֹד מָאֵן רַב הַחוּבֵל הַהוּא דְאֲתָמַר בִּיהּ (שמות
כב כה) אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שְׁלֹמֹת רַעְדָּה,
חָבֹל בְּבֵית רֵאשׁוֹן, תַּחְבֹּל בְּבֵית שְׁנִי, וְאִיהוּ
רַב דְּכָל מְנַהֲיָגֵי סְפִינָה, וּמַה אָמַר לִיהּ (יונה א
ו) קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֵיִךְ, דְּהָא דִּינִין קָא אֲתִיִּין
עֲלֶיךָ וְעַל בְּנֵיךָ, הָא מְאִרֵי דְחוּבִין מִתְכַּנְשִׁין,
דְאֵינוֹן סַחְרִין לְסְפִינָה דִילָךְ דְאֵינוֹן רוּחִין
בִּישׁוּן, אֲסַתְפַּל בְּזַכּוּן דִּילָךְ, בְּאֵלִין אַבְרָם
דְמִשְׁתַּדְלִין בְּאוֹרֵייתָא וּבְפַקוּדִין טְבִין,
וַיַּחְזִירוּן שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי תִיּוּבְתָא עֲלֶיךָ,
וְאִיהִי אֲגִינַת עֲלֶיךָ, דְעֲלָהּ אֲתָמַר (דברים לב
יא) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ דָּא יְרוּשָׁלַם, עַל גּוֹזְלֵיו
יִרְחַף (שם) דְאֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, יִפְרוּשׁ כְּנַפְיוֹ
עַלֵייהוּ בְּשַׁבְתָּא וַיִּמִּין טְבִין, וּבְגִינָה מְבָרְכִין
בְּהוֹן (דף נג ע"ב) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵס סִפְתֵי
שְׁלוֹם, וּבְזְמַנָּא דְפָרִישַׁת גְּדַפְהָא עַל יִשְׂרָאֵל
אֲתָמַר (דברים לב יא) יִקְחֵהוּ יִשְׂאָהוּ עַל אֶבְרָתוֹ,
כְּמַה דְאוּקְמוּהוּ (שמות יט ד) וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל
כְּנָפֵי נְשָׂרִים וְכוּ', וּבְגִין דָּא קוּם קְרָא אֶל
קְרָא אֶל אֱלֹהֵיִךְ, שְׁהִיא שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא תִשְׁוּבָהּ שְׁלָךְ, וְשׁוּב בַּהּ לְרַבּוֹנָךְ שְׁהוּא הַקְדוּשׁ

הַסְפִינָה, זו שְׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
שְׁנֵאמַר בַּהּ וַתַּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו
וַתִּשְׁכַּב, שׁוֹכְבַת לְעַפְרָא, וְזֵהוּ
וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדֵם. וְלָמָּה נָפְלָה?
מִשׁוּם שְׁפָרְחָה מִמְּנָה הַרוּחַ,
שְׁהִיא הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי שְׁסוּמָךְ
אוֹתָהּ, וְהִיא נָפְלָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
נֵאמַר בַּהּ אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, וּמִי
גְרַם אֶת הִירִידָה שְׁלָהּ? מִשׁוּם
שְׁבִטְלוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וּמְצוּהָ.
בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהִיא יוֹרְדַת בֵּין
הַרְגֵלִים, יִשְׂרָאֵל בְּנֵיהָ לְחוּצִים
בֵּין הַרְגֵלִים, וְהֵם בְּמַחְלוֹת
וּבְכַמּוֹת, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהַגּוֹף
בְּבֵית הַמַּחְלוֹת שְׁהֵם יִשְׂרָאֵל,
וְהַשְׁכִּינָה עֲמַהֶם שְׁהִיא יוֹנָה, מַה
כְּתוּב בּוֹ? וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחוּבֵל,
אוֹתוֹ שְׁמַחְבַּל בְּכַשֵּׁר בְּבֵית
הַמַּחְלָה.

וְעוֹד, מִי הוּא רַב הַחוּבֵל? אוֹתוֹ
שְׁנֵאמַר בּוֹ אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שְׁלֹמֹת
רַעְדָּה, חָבֹל בְּבֵית רֵאשׁוֹן, תַּחְבֹּל
בְּבֵית שְׁנִי, וְהוּא גְדוֹל כָּל מְנַהֲיָגֵי
הַסְפִינָה, וּמַה אוֹמַר לוֹ? קוּם קְרָא
אֶל אֱלֹהֵיִךְ, שְׁהֵרֵי הַדִּינִים בְּאִים
עֲלֶיךָ וְעַל בְּנֵיךָ. הֲרֵי בְעֲלֵי
הַחוּבוֹת מִתְכַּנְשִׁים, שְׁהֵם סוֹכְבִים
אֶת הַסְפִינָה שְׁלָךְ, שְׁהֵם הַרוּחוֹת
הַרְעוֹת, הַסְתַּפַּל בְּזַכּוּתֶיךָ,
בְּאוֹתָם אֵיבְרִים שְׁמַתְעַסְקִים
בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת טוֹבוֹת, וַיַּחְזִירוּ
אֶת הַשְׁכִּינָה הַעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא
תִשְׁוּבָהּ, עֲלֶיךָ, וְהִיא הַגְּנָה עֲלֶיךָ,
שְׁעֲלֶיהָ נֵאמַר כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ, זו
יְרוּשָׁלַם, עַל גּוֹזְלֵיו יִרְחַף, שְׁהֵם
יִשְׂרָאֵל, יִפְרוּשׁ כְּנַפְיוֹ עֲלֵיהֶם,
בְּשַׁבַּת יְמִים טוֹבִים, וּבְגִלְלָה
מְבָרְכִים בְּהֵם, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַפּוֹרֵס סִפְתֵי שְׁלוֹם. וּבְזְמַן
שְׁפּוֹרְשַׁת כְּנַפֶּיהָ עַל יִשְׂרָאֵל,
נֵאמַר יִקְחֵהוּ יִשְׂאָהוּ עַל אֶבְרָתוֹ,
כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהוּ וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל
כְּנָפֵי נְשָׂרִים וְכוּ', וּמִשׁוּם זֶה קוּם
קְרָא אֶל אֱלֹהֵיִךְ, שְׁהִיא תִשְׁוּבָהּ שְׁלָךְ, וְשׁוּב בַּהּ לְרַבּוֹנָךְ שְׁהוּא הַקְדוּשׁ

אַלְהֵי"ף דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי
 תְּיוּבְתָא דִּילָךְ, וְתוּב בַּהּ לְמֵאֲרָךְ דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אֶסְתַּכַּל דְּשַׁפְחָה בִישָׁא שְׁלֵטָא עֲלֵךְ
 דְּאִיהִי טַפְּה סְרוּחָה, וְעֲלָה אֶתְמַר (אִיּוּב א
 ו) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תְּבֵא, דְּכָל
 חוּבִין אִינוּן מֵאַבְרִין דְּטַפְּה סְרוּחָה, דְּבִגְיִנָּה
 אֶתְמַר לְגַבֵּי חֵיבִיבָא מֵאִין בָּאת מְטַפְּה סְרוּחָה,
 וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהֵשִׁיב אֶל הַיֵּבֶשֶׁה (יִנְוָה א יג)
 בְּתִיּוּבְתָא, וְלֹא יָכוּלוּ כִּי הָיִם, דְּאִיהוּ גְזֵרַת
 דִּינָא, הוּלָךְ וְסוּעֵר עֲלֵיהֶם.

בְּתַהוּא זְמַנָּא וַיִּמְן יְהו"ה דְּג גְּדוּל לְבַלוּע אֶת
 יוֹנָה (שם ב א), דָּא גְלוּתָא קַדְמָאָה,
 דְּאֶתְמַר בֵּיהּ וַיִּוְנֶה יָרֵד אֶל יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה, וְדָא
 הוּא (בראשית מו ד) אָנְכִי אֲרֹד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ בְּכָל אֶתְר דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל שְׂכִינְתָא
 עִמָּהוּן, קַלְקְלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדֵיהוּן, בֵּיהּ זְמַנָּא
 אֶתְמַר בְּהוּן (שמות א ח) וַיִּקָּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל
 מִצְרַיִם, וְדָא פְרַעֲה, עֲלִיה אֶתְמַר וַיִּמְן יְהו"ה
 דְּג גְּדוּל לְבַלוּע אֶת יוֹנָה, דְּבַעָא לְבַטְלָא
 יִשְׂרָאֵל מֵעֲלָמָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם כב) כָּל
 הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תִשְׁלִיכוּהוּ, לְקַבְלִיה וַיִּמְן
 יְהו"ה דְּג גְּדוּל לְבַלוּע אֶת יוֹנָה, לְקַטְלִיה,
 לְבַלוּע יוֹנָה לָא פְתִיב, אֶלָּא לְבַלוּע אֶת יוֹנָה,
 אֶת אֶתָּא לְרַבּוּת רַעֲיָא מְהִימְנָא דְעֵתִיד
 לְאַתִּיְהֵבָא אוּרִייתָא עַל יְדֵיה, דְּאִיהִי מֵאֶלְ"ף
 וְעַד תִּי"ו, כָּל אֲלִין גְּלִגּוּלִין עַל יְדֵיה הוּו, וְדָא
 אִיהוּ דְּג גְּדוּל, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל כט ג) הַתַּנִּין
 הַגְּדוֹל, אִיהוּ דְּג מִצְרַיִם, וּבֵת זוּגִיָּה דְּגָה (יִנְוָה
 ב ב) וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו מִמְעֵי
 הַדָּגָה, מֵאִן מְעֵי הַדָּגָה אֲלִין מִצְרַאִי.

וְעוּד וַיִּמְן יְהו"ה דְּג גְּדוּל, דָּא טַחּוּל לִילִית
 דְּאִיהִי עֲרַב רַב מְהֵהוּא רַב הַחוּבָל (ג"א

בְּרוּךְ הוּא, הַסְתַּכַּל שְׁשַׁפְחָה רַעֲה
 שׁוֹלֵטַת עֲלֵיךְ, שֶׁהִיא טַפְּה
 סְרוּחָה, וְעֲלֵיהָ נֹאמַר (אִיּוּב א)
 וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תְּבֵא.
 שְׁכַל הַחַטָּאִים הֵם מֵאִיבְרִים שֶׁל
 טַפְּה סְרוּחָה, שְׁבַגְלִלָה נֹאמַר
 לְרַשְׁעִים מֵאִין בָּאת? מְטַפְּה
 סְרוּחָה. וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהֵשִׁיב
 אֶל הַיֵּבֶשֶׁה, בְּתַשׁוּבָה, וְלֹא יָכוּלוּ,
 כִּי הָיִם, שֶׁהוּא גְזֵרַת הַדִּין, הוּלָךְ
 וְסוּעֵר עֲלֵיהֶם.

בְּאוּתוּ זְמַן וַיִּמְן יְהו"ה דְּג גְּדוּל
 לְבַלְע אֶת יוֹנָה, זוּ גְלוּת רֵאשׁוּנָה,
 שְׁנֹאמַר בּוּ וַיִּוְנֶה יָרֵד אֶל יַרְכְּתֵי
 הַסְּפִינָה, וְזָהוּ אָנְכִי אֲרֹד עִמָּךְ
 מִצְרַיִמָה, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהוּ, בְּכָל
 מְקוּם שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל - שְׂכִינָה
 עִמָּהֶם, קַלְקְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵעַשְׂהֵיהֶם,
 בְּאוּתוּ זְמַן נֹאמַר בְּהֶם וַיִּקָּם מֶלֶךְ
 חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם, וְזֶה פְרַעֲה,
 שְׁעָלְיוּ נֹאמְן וַיִּמְן יְהו"ה דְּג גְּדוּל
 לְבַלְע אֶת יוֹנָה, שְׂרַצָּה לְכַטֵּל אֶת
 יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם, זָהוּ שְׂכִינְתוּב
 כָּל הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאוּרָה תִשְׁלִיכוּהוּ,
 כְּנִגְדּוּ וַיִּמְן יְהו"ה דְּג גְּדוּל לְבַלְע
 אֶת יוֹנָה, לְהַרְגוּ. לֹא כְתוּב לְבַלְע
 יוֹנָה, אֶלָּא לְבַלְע אֶת יוֹנָה. אֶת,
 בָּא לְרַבּוּת אֶת הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן
 שְׁעֵתִידָה לְהַנְתֵּן תוֹרָה עַל יְדוּ,
 שֶׁהִיא מֵאֶלְ"ף עַד תִּי"ו, כָּל
 הַגְּלִגּוּלִים הִלְלוּ הִיו עַל יְדוּ, וְזָהוּ
 דְּג גְּדוּל, שְׁנֹאמַר בּוּ הַתַּנִּין הַגְּדוֹל,
 הוּא דְּג מִצְרַיִם, וּבֵת זוּגוּ דְּגָה,
 וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו
 מִמְעֵי הַדָּגָה. מִי הֵם מְעֵי הַדָּגָה?
 אֵלוּ הַמִּצְרַיִם.

וְעוּד, וַיִּמְן יְהו"ה דְּג גְּדוּל, זָהוּ
 טַחּוּל, לִילִית, שֶׁהִיא עֲרַב רַב,
 מֵאוּתוּ רַב הַחוּבָל (ז' סמא"ל. דְּגָה, ז'ה
 נח"ש לילית, בת זוגו של אותו רב החובל, טחול,
 שְׁהוּא עֲרַב רַב) שְׁנֹאמַר בּוּ וַגַּם עֲרַב
 רַב עֲלָה אִתָּם וְכוּ', וְטַחּוּל הוּא

דָּא סמא"ל, דְּגָה דָּא נח"ש לילית בת זוגיה מטהווא רב החובל

שחוק הפסיל, עליו נאמר פי הפעס בחיק פסילים ינוח. לבלע את יונה, זו הנפש, מהצד שלו - ולא שמעו אל משה מקצור רוח, ומעבדה קשה - מצד הפכד, שנאמר בו פכד לב פרעה, תכבד העבודה. מצד של המרה - וימררו את חיייהם.

דג גדול הוא ערב רב, שהם (שדוא) רב החובל, מי חובל? אלא גדול מפל מלאכי חבלה, הוא חובל והיא חבלה, ערב רב הם בני לילית הרשעה, שבהם חטאו ישראל וחבלו את בשרם באות הברית, הם גדולים עליהם בגלות, והם דגה לישראל, ומשום זה אמרו זכרנו את הדגה וכו'.

ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, הרג מהם רבים, ובגלות האחרונה עתיד הקדוש ברוך הוא להרג אותם, וזהו והדגה אשר ביאור מתה, ויבאש היאור, זו התורה, שנאמר בה ותורה אור, סרחה אליהם, ונאמר בישראל כל הפן הילוד היאורה תשליכהו. אור הוא ר"ז. היאורה, פת זוגו של אותו האור, שנאמר בו ולכל בני ישראל הנה אור במושבתם, כמו כן בגלות האחרונה (היאורה) הזהר בו הנה ר"ז, שהוא אור הגאולה האחרונה, לקים פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, וזהו כל הפן הילוד היאורה תשליכהו, וכל הפת תחיון, אלה שמשפתלים בתורה שבעל פה.

דבר אחר, וימן יהו"ה דג גדול לבלע את יונה, זו עניות שהיא עצב, והנקבה שלו עצבון. הנזכר דג, הנקבה דגה. זהו ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו ממעי הדגה,

ביה (שמות יב לח) וגם ערב רב וכו', וטחול איהו שחוק הפסיל, עליה אתמר (קהלת ז ט) פי הפעס בחיק פסילים ינוח, לבלוע את יונה דא נפשא, מסטרא דיליה (שמות ו ט) ולא שמעו אל משה מקצור רוח, ומעבדה קשה מסטרא דכבד, דאתמר ביה (שם ז יד) פכד לב פרעה, תכבד העבודה, (שם ה ט) מסטרא דמרה (שם א יד) וימררו את חיייהם.

דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בנין דלילית חייבא, דבהון חאבו ישראל וחבילו ית פשרייהו באת ברית, אינון רב עלייהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וכו'.

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה, ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הפן הילוד היאורה תשליכהו, אור איהו ר"ז, היאורה פת זוגיה דהוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל הנה אור במושבותם, כגוונא דא בגלותא בתראה (היאורה) הזהר ביה הנה ר"ז, דאיהו אור דפורקנא בתרייתא, לקיים (מיכה ז טו) פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ודא איהו כל הפן הילוד היאורה תשליכהו, וכל הפת תחיון, אלין דמשתדלין באורייתא דבעל פה.

דבר אחר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה (יונה ב א), דא עניותא, דאיהו עצב,

וניקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא (שם ב) ויתפלל יונה

אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמְּעֵי הַדָּגָה, מִכִּפְּנֵי
דְּעִנְיֹתָא דְמִטֵּי לְמַעוּי דִּישְׂרָאֵל, בְּהֵוּא זְמַנָּא
וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקְא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר (שם)
י^(א). בְּדוּחְקָא דְדָאגָה דְלַהוֹן דְּדוּאָגִין מִן
עֲנִיּוּתָא, מְדוּחְקָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, הֵדָא הוּא
דְכִתִּיב (שמואל ב' כב כח) וְאֵת עַם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ, דָּא
נְבוּאָה דִּיוֹנָה דְנִתְנַבָּא דִּיִּפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן
גְּלוּתָא בְּדָאגָה (ס"א בְּדוּחְקָא) דְּעֲנִיּוּתָא, וּבִימִינָא
יִפְקוֹן, (דף נד ע"א) בְּגִין דְּצַדִּיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ
עֲנֵי דְאִתְקַשְׁר בִּימִינָא, דְּאִיהוּ פִּסְחָא, כְּגוּוֹנָא
דִּישְׂרָאֵל דְּאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל טו ז) וְאֵת עֲרוֹם
וְעַרְיָה, וְהֵאֵי יוֹנָה אִיהֵי יוֹנָה דְתִיבַת נַח.

דְּכָר אַחַר (יונה ב י"א) וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקְא
אֶת הַיּוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁה, קָם סְבָא מִבֵּתֵר
טוּלָא פִּתַח וְאָמַר, וְהֵמֶן כְּזָרַע גֵּד הוּא (במדבר
י"א ז), מֵאֵי כְזָרַע גֵּד, אֶלָּא גֵּד אִיהוּ יְמִינָא
וּשְׂמָאֵלָא, גְּמוּ"ל דְּלִי"ם, כְּזָרַע גֵּד דָּא יוֹנָה
י' וְדָאֵי, טְפָה חֲנוּרְתָא, דְּבִיָּה אֲשַׁתְּלִים גֵּד
וְאִתְעֵבִיד גֵּיד, וְעַל דָּא הָאֵי זִרְעָא דְאִיהֵי יו"ד
דְּאִיהֵי טְפָה קְדִישָׁא, אִתְמַר (יונה ב י"א) וַיִּקְא אֶת
יוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁה דְאִיהֵי נוֹקְבָא, וּמִמָּה דִּיהוּת
יַבְשָׁה ה' אִתְקַרִּיאַת אַרְץ, לְאַפְקָא זִרְעִין
וְאִיבִין, הֵדָא הוּא דְכִתִּיב (בראשית א י') וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אַרְץ, וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא
יַמִּים, דָּא מַקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בַּעַת
צָרָה (ירמיה יד ח).

מִקְוֵא דְנִבְיעוּ מֵהוּא זִרְע דְאִתְמַשְׁף
מִמוּחָא עֲלָאָה, וְהֵאֵי (נ"א וְהֵיא) טְפָה
אִיהֵי י' זְעִירָא, כִּד נִפְקַת א מִן מוּחָא דְאִיהֵי
חֲכָמָה, כִּל סְפִירָה נְטִלַת חֲלָקָהָא, עַד
דְּאִתְפְּלִיגַת לְתַשַׁע נְקוּדִין, וְכִד נְטִיל כִּל חַד
חוּלְקִיָּה אֲשַׁתְּאֲרַת עֲשׂוּרָא מִכְּלָהוּ טַפִּין,

מִרְעַב הַעֲנֵי שְׂמַגִּיעַ לְמַעֵי יִשְׂרָאֵל.
בְּאוּתוּ זְמַן וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
וַיִּקְא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר, בְּדַחַק שֶׁל
הַדָּאגָה שֶׁלָּהֶם שְׂדוּאָגִים מִן
הַעֲנִיּוּת, מִהֵדַחַק יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת,
זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְאֵת עַם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ,
זוּ הַנְּבוּאָה שֶׁל יוֹנָה שֶׁהִתְנַבֵּא
שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּדָאגָה
(דח"ק) שֶׁל עֲנֵי, וּבְכִימִין יֵצְאוּ,
מִשׁוּם שְׂצַדִּיק ח"י הַעוֹלָמִים הוּא
עֲנֵי שְׂנִקְשֵׁר בְּיָמִין, שֶׁהוּא פִּסְחָא,
כְּמוֹ שֶׁיִּשְׂרָאֵל שְׂנִאֲמַר בְּהֵם וְאֵת
עֲרוֹם וְעַרְיָה, וְהַיּוֹנָה הַזֶּה הִיא
הַיּוֹנָה שֶׁל תִּבְתַּת נַח.

דְּכָר אַחַר, וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
וַיִּקְא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁה, קָם
זְקַן מֵאֲמַר הַצֵּל, פִּתַח וְאָמַר:
וְהֵמֶן כְּזָרַע גֵּד הוּא, מַה זֶה כְּזָרַע
גֵּד? אֶלָּא גֵּד הוּא יָמִין וּשְׂמָאֵל,
גְּמוּ"ל דְּלִי"ם, כְּזָרַע גֵּד זֶה יוֹנָה,
י' וְדָאֵי, טְפָה לְבָנָה, שְׂבוּ נִשְׁתַּלֵּם
גֵּד וְנַעֲשֶׂה גֵיד, וְעַל כֵּן הַזֶּרַע הַזֶּה
שֶׁהוּא יו"ד, שֶׁהִיא טְפָה קְדוּשָׁה,
נֹאמֵר וַיִּקְא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבְשָׁה,
שֶׁהִיא נְקֻבָּה, וּמִמָּה שֶׁהִיָּתָה
יַבְשָׁה ה', נִקְרֵאת אַרְץ, לְהוֹצִיא
זִרְעִים וּפְרוֹת. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אַרְץ וּלְמַקְוֵה
הַמַּיִם קָרָא יַמִּים, זֶה מַקְוֵה
יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בַּעַת צָרָה.

מִקְוֵא הַמַּעֲזָן מֵאוּתוּ הַזֶּרַע
שְׂנַמְשָׁף מִהַמַּח הַעֲלִיּוֹן, וְהַטְפָּה
(וְהֵיא) הַזֶּה הִיא י' קְטָנָה, כְּשִׁינְצִאת
א מִן הַמַּח שֶׁהִיא חֲכָמָה, כִּל
סְפִירָה נוֹטֵלַת חֲלָקָה, עַד
שְׂנַחֲלַקַת לְתַשַׁע נְקוּדוֹת, וּכְשֶׁכֵּל
אֶחָד נוֹטֵל חֲלָקוֹ, נִשְׁאֲרַת עֲשִׂירִית
מִכֵּל הַטְּפוֹת, שְׂנוֹטֵלַת אוֹתָהּ
הַיַּבְשָׁה שֶׁהִיא עֲשִׂירִית הָאִיפָה
סֵלַת, וּבְשִׁבְלֶיהָ מַעֲשָׂרִים.

דְּנְטִילַת הַהִיא יַבְשָׁה דְאִיהֵי עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלַת, וּבְכִינָה מַעֲשָׂרִין.

וְהָיָא טַפְּהָ בְּעַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אֲתֵאָרְכַת,
וְאֲתַעְבִּידַת זְרַע ו', דְּכִלִּיל שִׁית סְטָרִין,
וּכְמָה דְּכָל סְפִירָן נְטִלִין חוֹלְקִיהוּן מִהֵהוּא
טַפְּהָ, הָכִי נְטִלִין מְזַרַע (ג"א מִהֵהוּא זְרַע) דְּאִיהוּ
ו', כַּד אִיהוּ זְעִיר אֲתַעְבִּיד שִׁית, כַּד נְטִיל
בְּיו"ד סְלִיק לְשִׁתִּין, שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר, אֲבָל כָּל
סְפִירָן כָּל חַד אִיהוּ תִשְׁעָ, וּמַלְכוּת בְּהָ אֲשַׁתְּלִים
כָּל חַד לְעֶשֶׂר, וּכְלָא אֲתַמְשֵׁךְ לְגַבִּיָּה דְגִיד
דְּאִיהוּ צְדִיק, וּמַנְיָה לְהֵהוּא יִבְשָׁה, וּבְהֵהוּא
זְמַנָּא דְאָרִיק בְּהָ כְּלָא אֲתַקְרִיאַת תִּיבַת נַח,
וְרַזָּא דְמַלְהָ וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי (בְּרֵאשִׁית
ח ג'). מַה דְּהוּת ה' יִבְשָׁה, אֲתַעְבִּידַת ה"א
הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, וְתַנַּח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ
גִיד צְדִיק ח"י עֲלָמִין, בְּגִין דְּמַנְיָה נְפִיק זְרַע
לְהָאִי יִבְשָׁה.

וְכֵרִי מָאן דְּאִפִּיק הָאִי זְרַע דְּאִיהוּ נְבִיעוּ
מְלַעֲיָלָא דְלָא בְּהָאִי יִבְשָׁה, גְרִים פְּרוּדָא
בְּהֵהוּא נְבִיעוּ, כְּבִיכּוּל כְּאֵלוּ אֲתַפְּסֵךְ נְבִיעוּ
דְשְׁכִינְתָא, וְיִתְרַבְּהָ נְבִיעוּ דְסֵטְרָא אֲחֵרָא,
דְּאִינוּן מִי טוֹפְנָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ז'
ט) וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ, בְּהֵהוּא
זְמַנָּא דְלִית נְבִיעוּ בְּהֵהוּא יִבְשָׁה דְהִיא כְּבֹדָה,
אֲתַעְבִּידַת קִלְהָ, לְאִסְתַּלְקָא מֵעַל יִשְׂרָאֵל,
וְאֲתַמְרָ בְּהָ (שִׁם י"ז) וַתָּרַם מֵעַל הָאָרֶץ, וְלָא נַחַתַת
עַד יִרְחָא שְׁבִיעָאָה, דְּאֲתַמְלִיאַת בְּזַכּוּן דִּילָהָ
וְאִיהִי כְּבֹדָה נַחַתַת, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שִׁם ח'
ד) וַתַּנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְּאִיהוּ תְּשֻׁרִי
דְרוּעָא שְׁמַאֲלָא, דְּאִי הוּוּ נְפָקִין בִּיהָ יִפְקוּן
בְּמִיתָה, וְלָא יִשְׁתַּאֲרוּן אֲלָא חַד מְעִיר וּשְׁנַיִם
מִמְשַׁפְּחָה, חַד מְעִיר כְּגוֹן נַח, וּשְׁנַיִם
מִמְשַׁפְּחָה כְּגוֹן שִׁם וַיִּפֹּת, וּמֵאֲחֵרֵינִין שְׁנַיִם
שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, מֵאִינוּן עֲמִי הָאָרֶץ דְּדַמְיִין

וְאוֹתָהּ הַטַּפְּהָ מִתְאָרְכַת בְּעַמּוּד
הָאִמְצָעִי וְנַעֲשִׂית זְרַע ו', שְׁכּוּלִיל
כָּל שִׁשַּׁת הַצְּדִידִים, וּכְמוּ שְׁכּוּלִיל
הַסְּפִירוֹת נוֹטְלוֹת חֶלְקֵם מֵאוֹתָהּ
טַפְּהָ, כְּפִי נוֹטְלִים מִהֵנָּרַע (מֵאוֹתוֹ
זֶרַע) שְׁהוּא ו', כְּשֵׁהוּא קָטָן נַעֲשֶׂה
שֵׁשׁ, כְּשֵׁנוֹסֵעַ בְּיו"ד עוֹלָה
לְשֵׁשִׁים, שֵׁשׁ פְּעֻמִּים עֶשֶׂר, אֲבָל
כָּל הַסְּפִירוֹת, כָּל אַחַת הִיא תִשְׁעָ,
וּבְמַלְכוּת מְשַׁתְּלֵמַת כָּל אַחַת
לְעֶשֶׂר, וְהַכֹּל נִמְשָׁךְ לְגִיד שְׁהוּא
צְדִיק, וּמַמְנוֹ לְאוֹתָהּ יִבְשָׁה,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁמֵרִיק בְּהָ הַכֹּל,
נִקְרֵאת תִּבַת נַח, וְסוּד הַדְּבָר -
וְתַנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. מַה
שְׁהִיתָה ה' יִבְשָׁה, נַעֲשִׂית ה"א
הַשְּׁבִיעִי, וְזֵהוּ וְתַנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, וְתַנַּח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, וְזֵהוּ גִיד צְדִיק ח"י
הַעוֹלָמִים, בְּגִלְלֵ שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא זְרַע
לְיִבְשָׁה הַזֶּה.

וְכֵרִי מִי שְׁמוּצִיא הַזְּרַע הַזֶּה שְׁהוּא
הַמְעֵזִין מְלַמְעֵלָה שְׁלָא כִּיבְשָׁה
הַזֶּה, גוֹרָם פְּרוּד בְּאוֹתוֹ מְעֵזִין,
כְּבִיכּוּל כְּאֵלוּ נְפִסֵךְ מְעֵזִין
הַשְּׁכִינָה, וְיִתְרַבְּהָ הַמְעֵזִין שֶׁל הַצֵּד
הָאֲחֵר שֶׁהֵם מִי הַמְּכּוּל. זֵהוּ
שְׁכָתוּב וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד
עַל הָאָרֶץ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁאִין
נְבִיעָה בְּאוֹתָהּ יִבְשָׁה שְׁהִיא
כְּבֹדָה, נַעֲשִׂית קִלְהָ, לְהַסְתַּלֵּךְ
מֵעַל יִשְׂרָאֵל, וְנֶאֱמַר בְּהָ וַתָּרַם
מֵעַל הָאָרֶץ, וְלֹא יוֹרֶדַת עַד לַחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, כְּשֵׁנַתְּמַלֵּאת בְּזַכּוּת
שְׁלָהֶם, וְהִיא כְּבֹדָה יוֹרֶדַת. זֵהוּ
שְׁכָתוּב וַתַּנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי, שְׁהוּא תְּשֻׁרִי, זְרוּעַ
שְׁמַאֲלָ, שְׁאֵם הִיוּ יוֹצֵאִים בּוֹ,
יֹצֵאוּ בְּמִיתָה, וְלֹא יִשְׁאָרוּ אֲלָא
אַחַד מְעִיר וּשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָה.
אַחַד מְעִיר כְּמוֹ נַח, וּשְׁנַיִם
מִמְשַׁפְּחָה כְּמוֹ שִׁם וַיִּפֹּת,
וּמֵאֲחֵרִים שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה
שְׁבַעָה, מֵאוֹתָם עֲמִי הָאָרֶץ

לְבַעֲרֶנּוּ וְעוֹפִין וְחַיּוֹן, וְאֵלִין אֵינוֹן דְּאוּקְרִין
 יָמִים טוֹבִים וְחַגִּין, דְּאֵינוֹן שְׁנִים שְׁנִים תְּרִין
 יוֹמִין חַד דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְחַד דְּשָׁבוּעוֹת, תְּרִין
 יוֹמִין דְּפוּרִים, שְׁבַעַה שְׁבַעַה אֵלִין שְׁבַעַה יוֹמִין
 דְּפִסְחָא, וְשְׁבַעַה יוֹמִין דְּסִפּוֹת, אוּ דְמִתְפַּלְלִין
 ח"י בְּרִכָּאָן דְּצִלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא. (דף נד
 ע"ב) דְּסִלְקִין לְחוּשְׁבֹן שְׁנִים שְׁנִים שְׁבַעַה שְׁבַעַה
 ח"י.

אוּ אֵלִין דְּהוּוּ נְטָרִין י' דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית מִלְּהָ
 דְּאִיהוּ לְשִׁמּוֹנָה דְּכֻלָּא ח"י, אוּ אֵלִין דְּמִנְחָן
 תְּפִלִּי בְּכָל יוֹמָא דְּאֵינוֹן אוֹת י', כְּמָה דְּאִתְּ
 אָמַר (שְׁמוֹת יג טז) וְהָיָה לְאוֹת וְכוּ', וְהוּוּ קָשְׁרִין
 לִיה בַּח' בְּתִי דְּתְּפִלִּי, דְּאֵינוֹן ד' בְּתִי דְּתְּפִלִּין
 דְּרִישָׁא, וְאַרְבַּע פְּרָשִׁין דְּתְּפִלִּין דִּיד, אוּ אֵינוֹן
 דְּנְטָרִין אוֹת י' שְׁבַת בְּתַחוּמָא דִּילִיה דְּאִיהוּ
 ח', תְּרִי אֲלֵפֵי אֲמִין לְכָל סְטָרָא, וְכֻלָּא ח"י,
 לְאֵלִין אֵינוֹן מְקַבְּלִין בְּתַשׁוּבָה, דְּאִיהִי תִיבַת
 נַח יוֹם הַכַּפּוּרִים.

אֲבָרָ לְאַחַרְנִין לָא יְקַבֵּל לוֹן בְּתִיּוּבְתָא, וְאִם
 יִפְקוֹן בְּיוֹמָא דְּדִינָא, אֵלִין דְּלָא הוּוּ
 נְטָרִין, אֲתַמַּר בְּהוּן (בְּרֵאשִׁית ז כא) וַיִּגְזַע כָּל בְּשָׂר
 הָרֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ, וְאֵלִין אֲתַקְרִיאוּ רְשָׁעִים
 גְּמוּרִים דְּנִדְוֹנִין לְאַלְתֵּר לְמִיתָה, דְּבַהוּן בְּשִׁית
 יוֹמִין הוּוּת שְׁכִינְתָא מִתְּתַרְכָּא הֵדָא הוּא
 דְּכְתִיב (שִׁם ח ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף
 רַגְלָהּ, וְאֵלִין אֵינוֹן יוֹמִין דְּחוּל.

צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵלִין אֵינוֹן דְּנְטָרִין ח"י
 וְשִׁבְתוֹת וְיִמִין טָבִין, עֲלִייהוּ אֲתַמַּר
 וְתִשָּׁב אֲלֵיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב וְדָא עָרְבֵי שִׁבְתוֹת
 וְיוֹמִין טָבִין, דְּשְׁכִינְתָא קָא אֲתַיָּא לְשָׂרְיָא
 עֲלִייהוּ בְּגִין דְּאֵינוֹן קֹדֶשׁ, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (יִרְמִיָּה
 א ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוּ"ה, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
 בִּיהוּ"ה אֵלֵהֶיכֶם חַיִּים כְּלֶכֶם הַיּוֹם (דְּבָרִים ד ד).

שְׁדוּמִים לְכַהֲמוֹת וְחִיּוֹת וְעוֹפוֹת,
 וְאֵלוּ הֵם שְׁמוּקִירִים יָמִים טוֹבִים
 וְחַגִּים, שְׁהֵם שְׁנִים שְׁנִים, שְׁנֵי
 יָמִים, אֶחָד שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְאֶחָד
 שֶׁל שְׁבוּעוֹת, שְׁנֵי יָמִים שֶׁל
 פּוּרִים. שְׁבַעַה שְׁבַעַה, אֵלוּ שְׁבַעַה
 יָמִים שֶׁל פִּסְחָא, וְשְׁבַעַה יָמִים שֶׁל
 סִפּוֹת, אוּ שְׁמִתְפַּלְלִים שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה בְּרִכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכָל
 יוֹם שְׁעוֹלוֹת לְחֻשְׁבוֹן שְׁנִים שְׁנִים
 שְׁבַעַה שְׁבַעַה - שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר.

אוּ אֵלוּ שְׁהִיוּ שׁוּמְרִים י' שֶׁהוּא
 אוֹת בְּרִית מִלְּהָ, שֶׁהוּא לְשִׁמּוֹנָה,
 שֶׁהִכָּל שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אוּ אֵלוּ
 שְׁמִנְיָחִים תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם שֶׁהֵם
 אוֹת י', כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְהָיָה לְאוֹת
 כּוּ', וְהִיוּ קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ בַּח' בְּתִי
 תְּפִלִּין, שְׁהֵם ד' בְּתִי הַתְּפִלִּין שֶׁל
 רֵאשׁ, וְאַרְבַּע פְּרָשִׁוֹת שֶׁל תְּפִלִּין
 שֶׁל יָד, אוּ אוֹתָם שְׁשׁוּמְרִים הָאוֹת
 י' שְׁבַת בְּתַחוּם שֶׁלוּ שֶׁהוּא ח',
 אֲלֵפִים אֲמָה לְכָל צַד, וְהִכָּל
 שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אֶת אֵלוּ הֵם
 מְקַבְּלִים בְּתַשׁוּבָה, שֶׁהִיא תִבַת
 נַח יוֹם הַכַּפּוּרִים.

אֲבָרָ אֶת הָאַחֲרִים לָא יְקַבֵּל
 בְּתַשׁוּבָה, וְאִם יִצְאוּ בְּיוֹם הַדִּין,
 אֵלוּ שֶׁלֹּא הִיוּ שׁוּמְרִים, נֵאמַר
 בָּהֶם וַיִּגְזַע כָּל בְּשָׂר הָרֹמֵשׁ עַל
 הָאָרֶץ, וְאֵלוּ נִקְרְאוּ רְשָׁעִים
 גְּמוּרִים שְׁנִדְוִים לְאַלְתֵּר לְמִיתָה,
 שְׁבָהֶם בְּשִׁשָּׁה יָמִים הָיְתָה שְׁכִינָה
 מְגֻרָשֶׁת. זֶהוּ שְׁכִינְתוֹ וְלֹא מִצָּאָה
 הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ, וְאֵלוּ הֵם
 יָמִים שֶׁל חַל.

צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵלוּ הֵם
 שְׁשׁוּמְרִים ח"י וְשִׁבְתוֹת וְיָמִים
 טוֹבִים, עֲלֵיהֶם נֵאמַר וְתִשָּׁב אֲלֵיו
 הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב, וְזֶה עָרְבֵי
 שִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, שֶׁשְׁכִינָה
 בָּאָה לְשִׁרוֹת עֲלֵיהֶם מִשׁוּם שֶׁהֵם
 קֹדֶשׁ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 לִיהוּ"ה, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוּ"ה
 אֵלֵהֶיכֶם חַיִּים כְּלֶכֶם הַיּוֹם.

ואינון צדיקים גמורים דנכתבין ונחתמין
לאלתר לחיים, וכתובין בספרא דחיי,
כמה דאת אמר ובספר חיים ברכה וכו',
בינוננים דפליין מחול וקדש תליין עד יום
הכפורים דאיהו פגוונא דתיבת נח, אם תייבין
בתיובתא יקבל לון ויפתבון לחיי, ואם לאו
יפתבון למיתה עם אחרנין, דאתמר
בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר וכו', ובינוננים
בגין דאית בהון פקודין וחובין, אתמר
בהון (שם ו יט) ומפל החי מפל בשר וכו', מפל
החי מסטרא דזכוון, מפל בשר מסטרא
דחובין.

והם צדיקים גמורים שנקתבים
ונחתמים לאלתר לחיים,
וכתובים בספר החיים, כמו
שנאמר ובספר חיים ברכה וכו'.
הבינוננים שפוללים מחל וקדש,
תלויים עד יום הכפורים, שהוא
כמו תבת נח, ואם שבים
בתשובה, יקבל אותם ויפתבו
לחיים, ואם לא, יפתבו למיתה
עם האחרים, שנאמר בהם ויגוע
כל בשר וכו', והבינוננים, משום
שיש בהם מצוות ועברות, נאמר
בהם ומפל החי מפל בשר וכו',
מפל החי - מצד של הזכיות, מפל
בשר - מצד העברות.

ועוד, שבזמן שיבא המשיח, כל
אלו ששמרו אות הברית, יציל
אותם ממגפה, שבאותו זמן
תבטל המגפה, שהיו מתנבאים
אותם נביאים של האספקלריה
שלא מאירה, שלא ישארו אלא
אחד מעיר ושנים ממשפחה, כמו
אותו שכתוב שנים שנים באו אל
נח, ויש מי שאומר שבעה שבעה,
מצד של בת שבע, ואלו הם אחד
מעיר. נח זה שבת, שבו מנוחה
שירש אותה הצדיק, שנים
שנים, שני ימים, אחד של ראש
השנה ואחד של יום הדין,
שהשני הוא מספק, ויום אחד של
יום הכפורים, ויום אחד של
שבועות, ושבעה שבעה הם
שבעה ימי ספוט ושבעת ימי
פסח, שמי ששומר אותם ימים
עתיד להנצל בגלות.

(ועוד דבזמנא דייטי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישוב
יתהון ממותנא, דבההוא זמנא יתבטל מותנא, דהו
מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארו אלא
חד מעיר ושנים ממשפחה, כגון ההוא דכתיב (שם ז ט) שנים
שנים באו אל נח, ואית מאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת
שבע, ואלין אינון חד מעיר, נח דא שבת, דביה גיחא דרית לה
צדיק, שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דיום הדין,
דתניינא איהו מספק ויומא חדא דיום הכפורים, ויומא חדא
דשבועות, ושבעה שבעה אינון שבעה יומי דספוט ושבעה יומי
דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד לאשתובא בגלותא).

ובגין דגלי כל דא קודשא בריך הוא למשה,
שאל רחמי עליהו, ומסר גרמיה
למיתה, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין
מחני נא מספרך, ובפיוסא דיליה אדבק
במלכא, ואחיד בדרועא דימינא ואמר (שם
י) זכור לאברהם, ולביתר אחיד בשמאלא
ואמר זכור ליצחק, ולביתר אחיד בגופא
ואמר (שם) ולישראל, ואמר קודשא בריך הוא
לאלין בינוננים לגבייהו תמה זכות אבות, פיון

ומשום שגלה כל זה הקדוש ברוך
הוא למשה, בקש עליהם רחמים
ומסר עצמו למיתה, זהו שכתוב
ואם אין מחני נא מספרך, ובפיוס
שלו נדבק במלך, ואחז ברוע
ימין, ואמר זכר לאברהם, ואחר
כך אחז בשמאל ואמר זכר
ליצחק, ואחר כך אחז בגוף ואמר
תמה זכות האבות, פיון שלא שבו

ואמר הקדוש ברוך הוא לבינוננים הללו, אליהם

בתשובה, הרי הם כרשעים גמורים, ואם שבים בתשובה, נאמר אליהם חלה זכות אבות, וכדי שלא יאבדו הבינוניים הללו, אמר משה, וכי יאמרו בני העולם שאני כמו נח שלא בקש רחמים על דורו? באותו זמן מסר עצמו עליהם, זהו שכתוב ואם אין מחני נא.

וכמוֹם זה עתיד הרועה הנאמן להיות בגלות האחרונה, ובו יתקיים והוא מחולל מפשעינו, נעשה חל בגללם, מדכא בעונותינו, במכות של יסורים של עניות, בכמה דחקים שסובל עליהם, ובגללו וינחם יהוה על הרעה וגומר, וזהו שכתוב ובחבורתו נרפא לנו, ובגללו שמאל דוחה את הבינוניים, שהיא ראש השנה, וימין מקרבת אותם בתשובה, שהוא פסח, זרוע ימין לקבל שבים, וינקים אותם מנפילתם ואוחז בידיהם, ויאמר להם קומי שבי ירושלים, ובשבעות יצאו בזכות משה, שמתן תורה הוא רחמים, ומגלה להם ספר תורה, ויתכנסו לירושלים, ותראה היבשה, מלכות הרשעה, ורחמים על בניו, ובו כנשר יעיר קנו. מי זה קנו? ירושלים קנו (לשכינה).

באותו זמן שופ"ר מהפ"ף קדמ"א זק"ף קט"ן, מתהפכת ממשלת אמות העולם, וישראל שהם מזרע אותו שנאמר בו קטנתי מכל החסדים, מתעלה ומזדקף, ונאמר בו זק"ף גדו"ל, בימין התעלו מן הגלות, בגלל שמול"ף לימין משה, שדרגתו העמוד האמצעי, שהוא שבעות. ובו מארי"ף טר"ח"א, בו מארי"ף הקדוש ברנף הוא, שהוא ארף

דלא תאבו בתיובתא הא אינון כרשעים גמורים ואם תאבין בתיובתא אתמר לגבייהו חלה זכות אבות, ובגין דלא יתאבידו אלין בינוניים אמר משה וכי ימרון בני עלמא דאנא פנח דלא בעא רחמי על דריה, בההוא זמנא מסר גרמיה עלייהו, הדא הוא דכתיב ואם אין מחני נא.

ובגין דא עתיד רעיא מהימנא למהוי בגלותא בתראה, וביה יתקיים (ישעיה נג ה) והוא מחולל מפשעינו, אתעביד חול בגינייהו, מדופא בעונותינו במכתשין דיסורין דעניותא, בכמה דוחקין דסביל עלייהו, ובגיניה (שמות לב ד) וינחם יהוה על הרעה וגומר, והדא הוא דכתיב (ישעיה נג ה) ובחבורתו נרפא לנו, ובגיניה שמאל דוחה לבינוניים דאיהי ראש השנה, וימין מקרב לון בתיובתא דאיהו פסח, (דף נה ע"א) דרועא ימינא לקבל שבים, ויוקים לון מנפילו דלהון ואחיד בידיהון, ויימי לון קומי שבי ירושלים, ובשבעות יפקון בזכותא דמשה דאיהו מתן תורה רחמי, וגלי לון ספר תורה, ויתפנשון לירושלים, ותראה היבשה מלכות הרשעה, ורחמי על בנוי, וביה (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו, מאן קנו ירושלים קנו (לשכינהא).

בההוא זמנא שופ"ר מהופ"ף קדמ"א זקף קט"ן, אתהפף ממשלה דאומין דעלמא, וישראל דאינון מזרעא דההוא דאתמר ביה (בראשית לב יא) קטנתי מכל החסדים אסתלק ואזדקף, ואתמר ביה זק"ף גדו"ל, בימינא אסתלקו מן גלותא, בגין דמול"ף לימין משה דדרגיה עמודא דאמצעיתא דאיהו שבעות.

וביה מארי"ף טר"ח"א, ביה מארי"ף קודשא פרי"ף הוא דאיהו ארף אפים

על בינוניים, וטרח בגינייהו, לקיימא
 וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), וביה
 יפקון על ידא דההוא דאתייהיב אורייתא על
 ידיה בשבועות, דאזיל לימנא דהיינו פסח,
 בהיא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), ובספות
 ויבא יעקב שלם (בראשית לג יח), שלם בגופיה,
 שלם בממוניה, ואסתחר בשבעה ענני יקר
 פגוונא דקדמיתא פד נפקו ישראל ממצרים,
 לקיים פימי צאתך מארץ מצרים וגומר (מיכה
 ז טו).

אפים על הבינוניים וטורח
 בשבילם, לקיים וברחמים גדולים
 אקבצך, ובו יצאו על יד אותו
 שנתנה תורה על ידו בשבועות,
 שהולך לימין שהינו פסח. באתו
 זמן אז ישיר משה, ובספות ויבא
 יעקב שלם, שלם בגופו, שלם
 בממונו, ומקף בשבעה ענני
 כבוד פכראשונה פשיצאו ישראל
 ממצרים, לקיים פימי צאתך
 מארץ מצרים וגומר.

והרשעים, שהם ערב רב, נאמר
 בהם סו"ף פסו"ק, שהם מזרעו
 של עמלק, שנאמר בו ויאמר פי
 יד על פס י"ה, והם חמשה מינים:
 עמלקים, גבורים, נפילים,
 ענקים, רפאים, שכלם מתעלים
 ומתגברים על ישראל בגלות. זהו
 שכתוב ויגברו המים וירבו מאד
 על הארץ. ארבע פעמים כתוב
 ויגברו וגברו, כנגד ארבע גליות,
 ועליהם נאמר סו"ף פסו"ק,
 שמפסיק אותם הקדוש ברוך הוא
 לסוף הימים מן העולם.

תקונא עשרין, וחד ועשרין

ובאותו זמן הקטן יהיה לאלף -
 מצד השמאל, והצעיר לגוי עצום
 - מצד הימין, אני יהו"ה בעתה
 אחישנה - מצד העמוד האמצעי,
 ומיד יפסקו העמלקים מן
 העולם, והקדוש ברוך הוא ישב
 על פסאו, וזהו שופ"ר הול"ף
 אתנ"ח יתי"ב, באתו זמן שימחו
 עמלקים מן העולם, יהיה הקדוש
 ברוך הוא נח מנוחה לישראל
 ויושב על פסאו, כמו שנאמר בו,
 ועתיק הימים יושב, לבושו כשגלג
 לבן. לקיים אם יהיו חטאיכם
 פשנים כשגלג ילבינו.

ורשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון סו"ף
 פסו"ק, דאינון מזרעא דעמלק
 דאתמר ביה (שמות יד טו) ויאמר פי יד על פס
 י"ה, ואינון חמש מינים עמלקים גבורים
 נפילים ענקים רפאים, דכלהו מסתלקין
 ומתגברין על ישראל בגלותא, הדא הוא
 דכתיב (בראשית ז יח) ויגברו המים וירבו מאד על
 הארץ, ארבע זמנין פתיב ויגברו וגברו, לקבל
 ארבע גלוון, ועלייהו אתמר סו"ף פסו"ק,
 דפסיק לון קודשא בריך הוא לסוף יומיא
 מעלמא. (דף נה ע"א).

תקונא עשרין, וחד ועשרין

ובהוא זמנא הקטן יהיה לאלף (ישעיה ס כב)
 מסטרא דשמאלא, והצעיר לגוי
 עצום (שם) מסטרא דימינא, אני יהו"ה בעתה
 אחישנה (שם) מסטרא דעמודא דאמצעיתא,
 ומיד יתפסקון עמלקים מן עלמא, וקודשא
 בריך הוא יתיב על פרסייה, ודא איהו שופ"ר
 הול"ף אתנ"ח יתי"ב, בההוא זמנא דיתמחוון
 עמלקים מעלמא, יהא קודשא בריך הוא נח
 נייחא לישראל, ויתיב על פרסייה, כמה
 דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב, לבושה פתלג תור, לקיימא אם

יהיו חטאיכם פשנים כשגלג ילבינו (ישעיה א יח).

וְלִגְבֵי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל כְּתִיב (דניאל ז ט) כְּרִסְיִיהָ
שְׂבִיבִין דֵּי נוּר, (ס"א רומי) וּמְאִינּוּן
שְׂבִיבִין דְּכְרִסְיִיהָ אוּקְדוּן כֹּל טַעֲוּוֹן דִּילְהוֹן,
גְּלַגְלוּהֵי נוּר דְּלִיק, דְּנַחְתִּין מַנִּיהָ עֵשׂוֹר גְּלַגְלִין
מִסְטָרָא דָּאָת י', וּשְׂבִיבִין מִסְטָרָא דָּאָת ה',
תְּרִין אַתְוּוֹן יתְעַרוּן בְּנוּרָא לְאוּקְדָא טַעֲוּוֹן
דִּלְהוֹן, בְּהֵוּא זְמַנָּא (ישעיה א לא) וְהָיָה הַחֹסֶן
לְנַעֲוֶרֶת וְכוּ'.

וְלִגְבֵי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל כְּתוּב,
כְּסֹאוֹתָיו שְׂבִיבֵי אֵשׁ, (רומי)
וּמְאוֹתָם שְׂבִיבִים שֶׁל כְּסֹאוֹ
יִשְׂרָפוּ כָּל גְּלוּלֵיהֶם, גְּלַגְלֵי אֵשׁ
בּוֹעֲרָת, שִׁיּוּרְדִים מִמֶּנּוּ עֲשֹׂרָה
גְּלַגְלִים מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י',
וּשְׂבִיבִים מִצַּד שֶׁל הָאוֹת ה', שְׁתֵּי
אוֹתִיּוֹת יתְעוֹרְרוּ כְּאֵשׁ לִשְׂרֹף אֶת
גְּלוּלֵיהֶם. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְהָיָה הַחֹסֶן
לְנַעֲוֶרֶת וְכוּ'.

בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה ו' עַל דְּרַגְתּוֹ
שְׁהִיא שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶא, זוֹהִי
דְרַגַּ"א, תְּרֵי טַעַמִּי, מַה זֶה תְּרֵי
טַעַמִּי? אֵלֶּא אַחַר שְׁעוּלָה
לְדְרַגְתּוֹ, יֹאמֵר לִישְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי
מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי, מִמְצוֹת
עֲשֵׂה שְׁפִלוּלוֹת בְּה' שֶׁל אֲבָרְהָם,
שְׁפִלוּל רַמ"ח מְצוֹת שְׂבָהֶם
מִתְקַרְבֵּת ה' אֵל ו', וְקִרְבָּן זֶה הוּא
קְרוֹב שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
שְׂכִינְתּוֹ.

בְּכָרְ מְקוּם וּמְקוּם (איבר ואיבר)
קְרוֹב שֶׁל י"ה, ה' חֲמִשָּׁת אֲלָפִים
לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֶלֶף הַשְּׁשִׁי
בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמַאל, שְׁשָׁם הֵלֶב,
יִטַּל נְקֻמוֹת מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, וְסוּד
הַדָּבָר - כִּי יוֹם נֶקָם בְּלַבִּי, וְדַאי
נְכַלְלִים בְּעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי,
שְׂמֻצוֹת עֲשֵׂה נִתְּנוּ מִיְמִין,
וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מִשְׂמַאל, וְאֵלוֹ
הֵם תְּרֵי טַעַמִּי, וּמְצוֹת עֲשֵׂה הֵן
מֵאֲכָלֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה פְּרֻנְסָה
לְסַמָּא"ל מִי שְׁעוֹכֵר עֲלֵיהֶם.

(ואלו היה מקריב) (מקדים) (ובאלו מתקרב)
עֵשׂוֹ לִיצְחָק, וְאָמַר לוֹ יָקָם אָבִי
וַיֹּאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ, וְסַמָּא"ל בְּגִלְלָם
הָיָה מְקַדִּים (מקריב) לְשְׂמַאל,
לְהַטְעִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִחֲטָאֵי בְּנָיו, שְׁהֵם מֵאֲכָלִים
מְרִים, שְׂבִשְׂבִילָם נֹאמַר וְאֵת עֵשׂוֹ
שְׂנֵאתִי. מִהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי מִשָּׁם

בְּהֵוּא זְמַנָּא סָלִיק ו' עַל דְּרַגָּא דִּילִיָּה דְּאִיהוּ
שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶא, וְדָא אִיהוּ דְרַגַּ"א,
תְּרֵי טַעַמִּי, מֵאִי תְּרֵי טַעַמִּי, אֵלֶּא כְּתִר
דְּסָלִיק לְדְרַגְיָה יִימַר לִישְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי
מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי (בראשית כז ד), מִפְּקוּדִין
דְּעֲשֵׂה דְכְּלִילָן בְּה' דְּאֲבָרְהָם, דְּכְלִיל רַמ"ח
פְּקוּדִין, דְּבֵהוֹן אֶתְקַרִּיב ה' לְגַבִּי ו', וְקִרְבָּנָא
דָּא אִיהוּ קְרִיבּוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם
שְׂכִינְתִּיהָ.

בְּכָרְ אֶתֶר וְאֶתֶר (ג"א אבר ואבר) קְרִיבּוֹ י"ה, ה'
חֲמִשָּׁת אֲלָפִים לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֶלֶף
הַשְּׁשִׁי בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמַאלָא דְתַמָּן לְכָא יִטוּל
נּוֹקְמִין מֵאוּמִין דְּעַלְמָא, וְרַזָּא דְמָלְהָ (ישעיה
סג) כִּי יוֹם נֶקָם בְּלַבִּי, וְדַאי אֶתְפְּלִילָן בְּעַמּוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּפְקוּדִין דְּעֲשֵׂה אֶתִּיְהִיבּוֹ
מִיְמִינָא, וּפְקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה מִשְׂמַאלָא,
וְאֵלִין אֵינּוּן תְּרֵי טַעַמִּי, וּפְקוּדִין דְּעֲשֵׂה
אֵינּוּן מֵאֲכָלִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּפְקוּדִין
דְּלֹא תַעֲשֶׂה פְּרֻנְסָה לְסַמָּא"ל לְמָאן דְּעֵבֵר
עֲלֵיהּוֹ.

(ואלן הוה קריב) (ג"א אקדים) (ג"א ובאלין מתקרב) עֵשׂוֹ
לִיצְחָק וְאָמַר לִיָּה יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצֵּיד
בְּנוֹ (בראשית כז לא), וְסַמָּא"ל בְּגִינִיָּהוּ הָוָה אֶקְדִּים
(ג"א קריב) לְשְׂמַאלָא, לְאֲטַעְמָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוּא מִחוּבִין דְּבְנוֹי דְּאֵינּוּן מֵאֲכָלִין מְרִירָן, דְּבְגִינִיָּהוּ אֶתְמַר (מלאכי א ג) וְאֵת

נתנה תורה, שהיא כללות של ימין ושמאל, באותו זמן עשן יתעורר לשמאל להעביר משם סמא"ל, ומיד עולה עשן אחר, שהוא עשן הקטרת, (הוא כללה של התורה, הקשר שלו מצוות עשה), לקשר ולקרב ימין לשמאל, שעמוד העשן הוא העמוד האמצעי (באברהם, ומצוות לא תעשה ביראה), עמוד הקטרת.

מהי הקטרת שלו? שכינה תחתונה, שהיא עולה בכמה ריחות ובשמים טובים, וכשעולה אליו, נאמר בה מי זאת עולה מן המדבר וכו', שעולה בהם, זו ה' תחתונה, זאת עולה במ"י, מקטרת מר ולבונה, שתי ריכים של אמת, מפל אבקת רוכל, זה צדיק, שהוא כולל הכל, הוא רוכל, והיא אבקה שלו, זהו שפתוב ודבק באשתו, וכו' עולה לבעלה.

שכינה תחתונה היא הקטרת של הקדוש ברוך הוא, והיא הקרבן שלו, המזבח שלו, שבה מתקנים ישראל מאכלים של קרבנות של תפלות לקדוש ברוך הוא, שהם כנגד קרבן השחר וקרבן של בין הערפים, וקרבן של אמורים ופדרים שמתאכלים כל הלילה, והוא קרבן מוסף שהוא צדיק, והוא קרבן שפתות וימים טובים, שאין קרבן, (קרוב של העם הקדוש לקדוש ברוך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה. זהו שפתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת.

היא המשכון שלו שבשבילה הוא שורה בתוכם, זהו שפתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, היא הארון שלו, והוא

עשו שנאתי, עמודא דאמצעיתא מתמן אתייהיבת אורייתא, דאיהי כלילא (דף נה ע"ב) דימינא ושמאלא, בההוא זמנא עשן יתער לגבי שמאלא לאעברא מתמן סמא"ל, ומיד סליק עשן אחרא דאיהו עשן הקטרת, (איהו כללא דאורייתא קשורא דיליה פקודין דעשה) לקשרא ולקרבא ימינא בשמאלא, דעמודא דעשן איהו עמודא דאמצעיתא (ברחמיו, ופקודין דלא תעשה ברחילו) עמוד הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאיהי סלקא בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה אתמר בה (שיר ג' ו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מר ולבונה (שם) תרי ירכי קשוט, מפל אבקת רוכל (שם) דא צדיק, דאיהו פליל פלא, איהו רוכל, ואיהי אבקת דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כד) ודבק באשתו, וביה סליקת לגבי בעלה.

שכינתא תתאה איהי קטרת דקודשא בריך הוא, ואיהי קרבן דיליה, מזבח דיליה, דבה מתקנין ישראל מאכלים דקרבנין דצלותין לקודשא בריך הוא, דאינון לקבל קרבן השחר, וקרבן דבין הערפים, וקרבנא דאמורים ופדרים דמתאכלין כל ליליא, ואיהו קרבן מוסף דאיהו צדיק, ואיהו קרבנא דשפתות וימים טובים דלית קרבנא (קריבו לעמא קדישא לקודשא בריך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת (ירמיהו ט כג).

איהו משפונא דיליה, דבגינה איהו שארי בגווייהו, הדא הוא דכתיב (שמות כה

ו) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, איהי ארון דיליה, ואיהו ספר

ספר תורה גניז בגיוה, ומנורת
המאור מההוא דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה
אור, ואיהי גר דדליק קדמיה, כמה דאת
אמר (ויקרא כד ב) להעלות גר תמיד, ואיהי בת
שבע מנרתא כלילא משבעה בוצינין, איהי
גר לגביה מסטרא דשמאלא, ואיהו אור לגבה
מסטרא דימינא, ועל תרוייהו אתמר (משלי ו
כג) כי גר מצוה ותורה אור.

איהו קדושין דיליה מסטרא דשמאלא, בגין
דקדושה מסטרא דלויים, כמה דאת
אמר וקדשת את הלויים, ועליה
מקודשת בטבעת דאת
מסטרא דימינא, דאיהי כהונה, הדא הוא
דכתיב (במדבר ו כג) פה תברכו את בני ישראל.

ואתקריאת פלה דיליה מסטרא דצדיק
דאיהו כ"ל, ודא איהו כל"ה,
כ"ל ה', בגין דאיהו ברית דאתרוייהו,
ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה, דאיהו קוצא
דאת ד' מן אחד, דקשיר בין א"ח ובין ד',
ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין,
דאיהו ח"י ברכאן דצלותא.

איהו אות דשפתות וימין טבין, שפת איהי
כלל דתלת אבהן, בגין דאיהי בת כלילא
בתלת ענפי אבהן דאינון ש, איהי תחום דיליה
ואיהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבהו
עשרה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו
ארבעה דאינון יהו"ה, איהו עירוב דילה
מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו
דהינון חסד וגבורה, ואיהי ערבית דיליה
עיבור דיליה.

איהו טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף
קודשא בריך הוא, כמה דאת
אמר (תהלים קד ב) עוטה אור פשלמה, ואיהי
ציצית דצדיק דאיהו עני

הוא הקדושין שלו מצד השמאל,
משום שקדשה מצד הלויים, כמו
שנאמר וקדשת את הלויים, ועליה
נאמר תהא לי מקדשת בטבעת
זו, והיא הברכה שלו מצד הימין,
שהיא כהנה, זהו שכתוב כה
תברכו את בני ישראל.

ונקראת הפלה שלו מצד הצדיק
שהוא כ"ל, וזהו כל"ה, כ"ל ה',
משום שהוא הברית שאוחז
בשניהם, ומצד הצדיק הוא
היחוד שלה, שהוא קוץ של
האות ד' מן אחד, שקושר בין
א"ח לבין ד', והיא תפלה שלו
מצד ח"י העולמים, שהוא
שמונה עשרה ברכות התפלה.
היא אות של שבתות וימים
טובים, שבת היא הפלל של
שלשת האבות, משום שהיא בת
כלולה בשלשת ענפי האבות
שהם ש, היא התחום שלו והיא
הרשות שלו, רשות היחיד
שגבהו עשרה, וזה יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה שהם
יהו"ה, הוא הערוב שלה מצד
ימין ושמאל, שהם ע"ב רי"ו,
שהינו חסד וגבורה, והיא ערבית
שלו, העבור שלו.

היא טלית של הקדוש ברוך הוא,
ובה מתעטף הקדוש ברוך הוא,
כמו שנאמר עוטה אור פשלמה,
وهיא ציצית של צדיק שהוא עני

איהו טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף
קודשא בריך הוא, כמה דאת
אמר (תהלים קד ב) עוטה אור פשלמה, ואיהי
ציצית דצדיק דאיהו עני

איהו טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף
קודשא בריך הוא, כמה דאת
אמר (תהלים קד ב) עוטה אור פשלמה, ואיהי
ציצית דצדיק דאיהו עני

בגלותא, יהו שפכתוב תפלה לעני כי
יעטר, עני ודאי, שבו מתעטר, משום
שהיא כסותה לבדה היא שמלתו
לעורו, זה עור התפלין, שנאמר בהם
ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם.

ארבעת בתי הראש הם אהי"ה,
ארבע פרשיות שהן קדש לי, והיה
פי יביאך, שמע ישראל, והיה אם
שמע, זה יהו"ה. ארבעת בתי היד
זה אדנ"י, ארבע פרשיות זה יהו"ה,
ובהם מ"ב אזכרות בשמונה
פרשיות, שנאמר בהם אדנ"י כם,
זהו פי היא שמלתו לעורו, והיא
תכלת שבציצית, היא סוד היבום,
היבמה שלו בגלות, י"ב מ"ה ב"י
מ"ה, שלשת הגלגולים שלה הם
שלשת האבות, שעליהם נאמר הן
כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש
עם גבר, היא הישועה שלו, הגאולה
שלו, משום שהקדוש ברוך הוא אין
לו רשות לצאת מן הגלות עד שהיא
יוצאת עמו, היא הנבואה שלו,
הנבואה כלולה שש דרגות מצד של
האות ו' שהיא העמוד האמצעי,
והיא חלום אחד מששים של נבואה,
ומה זה ששים? אלא אין שיב"ה
(שנה) פחותה מששים, וזה ישראל
סבא שעולה באות ו', שש פעמים
עשר שהוא ששים.

והיא יראה מצד השמאל, אהבה
מצד הימין, והיא תורה מצד העמוד
האמצעי, והיא אנכי מצד האם
העליונה שאחוזת בימין, משום
שאנכי הוא כס"א בחשבון, ונאמר
בו והוכן בחסד פסא, ועליה נאמר
לא יזנה אלהים אחרים על פני,
מהצד של סמאל ונחש, שהם
אלהים אחרים.

בגלותא, הדא הוא דכתיב (שם קב א) תפלה
לעני כי יעטר, עני ודאי, דביה אתעטר, בגין
דאיהי כסותה לבדה היא שמלתו לעורו
(שמות כב כו), דא משכא דתפלי, דאתמר בהון
ג (כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם.

ארבע בתי דרישא אינון אהי"ה, ארבע
פרשיין דאינון קדש לי (שמות יג

ב), והיה פי יביאך (שם יא), שמע ישראל (דברים ו

ד), והיה אם שמע (שם יא ג), דא יהו"ה, ארבעה
בתי דיד דא אדנ"י, ארבעה פרשיין דא
יהו"ה, ובהון מ"ב אזכרות בתמינא פרשיין.

דאתמר בהון (תהלים סה יח) אדנ"י כם, דא איהו

פי היא שמלתו לעורו (שמות כב כו), ואיהי תכלת

שבציצית, איהי סוד היבום, יבמה דיליה

בגלותא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף נו ע"א) תלת

גלגולין דילה אינון תלת אבהן, דעלייהו

אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל

פעמים שלש עם גבר, איהי ישועה דיליה,

גאולה דיליה, בגין דקודשא בריך הוא לית

ליה רשותא לאפקא מן גלותא, עד דאיהי

נפקת עמיה, היא נבואה דיליה, נבואה

כלילא שית דרגין מסטרא דאת ו' דאיהי

עמודא דאמצעיתא, ואיהי חלום אחד משתיין

בנבואה, ומאי שתין אלא לית שיב"ה (ג"א

שינה) פחותה משתיין, ודא ישראל סבא,

דסליק באת ו' שית זמנין עשר דאיהו שתין.

ואיהו יראה מסטרא דשמאלא, אהבה

מסטרא דימינא, ואיהי תורה מסטרא

דעמודא דאמצעיתא, ואיהי אנכי מסטרא

דאימא עלאה דאחידא בימינא, בגין דאנכי

ביה (ישעיה טז ה) והוכן בחסד פסא, ועלה אתמר

אחרים על פני, מסטרא דסמאל ונחש דאיהו אחרים.

איהו כס"א בחושבון, ואתמר
(שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני, מסטרא דסמאל ונחש דאיהו אחרים.

וְהָיָה פֶסַח מִצַּד הַיָּמִין, וְהָיָה רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהָיָה מִצָּה פְרוּסָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהָיָה מִצָּה שְׁלֵמָה מִצַּד הַיָּמִין, מִשּׁוּם שֶׁצֶד הַצָּפוֹן אֵינוֹ שָׁלֵם, וּמִשּׁוּם זֶה מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה, וְהָיָה (מִצָּה) מִצָּה בְּאוֹת ו' מִצַּד הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי.

וְהָיָה שְׁבוּעוֹת מִצַּד הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁבַע שְׁבוּעוֹת וְדָא יֵשׁ בָּהֶם שְׁבַע שְׁבָתוֹת, וּבָהֶם אַרְבָּעִים וְתֵשְׁעָה יָמִים כְּחֻשְׁבוֹן אַרְבָּעִים וְתֵשְׁעָה הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כְּרוּךְ שֵׁם וְכוּ'. בְּיוֹם הַחֲמִשִּׁים שׁוֹרֵה הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה בָּהּ, וְנִקְרָאת מִתֵּן תּוֹרָה, וְהָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי הוּא תּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה בְּחֻמְשֵׁים הַיָּמִים שֶׁל שְׁבוּעוֹת, וְעָלִיו נֶאֱמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה (לְבִינָה), בְּאוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כִּי זִקְנָה אִמְךָ, וְעָלֶיךָ נֶאֱמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, מִשּׁוּם שֶׁהִיא ה', וְעוֹלָה בְּאוֹת י' לְחֻמְשֵׁים, חֲמֵשׁ פְּעָמִים עָשָׂר, וְעָלֶיךָ נֶאֱמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּאוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר אֵל תְּבוּז כִּי זִקְנָה אִמְךָ, (ו' בן י"ה). וְלְפָעָמִים נִקְרָאת ס' סְתוּמָה, וְנֶאֱמַר בָּהּ בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, (כְּשֶׁאֵינָה) בְּשִׁתְּפוֹת שֶׁל הָאוֹת י' נִקְרָאת אַרְבָּעִים, וְהִיא הָעוֹלָם הַבָּא שְׂאִין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, וְכִשְׁעוֹלָה מִשָּׂה אֶלֶיךָ, נֶאֱמַר בּוֹ וַיְהִי מִשָּׂה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

מִתֵּן תּוֹרָה זֹו שְׂכִינָה תַחֲתוֹנָה, וְעָלֶיךָ נֶאֱמַר יִשְׂמַח מִשָּׂה בְּמִתְּנַת חֶלְקוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהִיא דְגָמָא שֶׁל הָעֵמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם מְלֵא שְׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת. מְלֵא שְׁבַע זֹאת - זֹו שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה, (מְלֵא שְׁבַע ה' מְלֵא י"ה), שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כִּי יָד עַל כַּסֵּי י"ה, וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת - זֹו שְׂכִינָה

וְאִיהִי פֶסַח מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְאִיהִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִסְטָרָא דְשְׂמָאֵלָא, וְאִיהִי מִצָּה פְרוּסָה מִסְטָרָא דְשְׂמָאֵלָא, וְאִיהִי מִצָּה שְׁלֵמָה מִסְטָרָא דִּימִינָא, בְּגִין דְּסְטָרָא דְצָפוֹן לֹאוּ אִיהִי שְׁלֵים, וּבְגִין דָּא מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה (יִרְמִיָּה א יד). וְהָיָה (מִצָּה) מִצָּה בְּאוֹת ו' מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא.

וְאִיהִי שְׁבוּעוֹת מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, שְׁבַע שְׁבוּעוֹת וְדָא אֵית בְּהוֹן שְׁבַע שְׁבָתוֹת, וּבְהוֹן מ"ט יוֹמִין, כְּחֻשְׁבָּן מ"ט אֲתוּוֹן דְקְרִיאַת שְׁמַע, דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כְּרוּךְ שֵׁם וְכוּ', בְּיוֹמָא דְחֻמְשִׁין שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה בָּהּ, וְאֵתְקִרִיאַת מִתֵּן תּוֹרָה, וְעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא אִיהִי תּוֹרָה דְאֵתִיְהִיבַת בְּחֻמְשִׁין יוֹמִין דְשְׁבוּעוֹת, וְעָלֶיךָ אֲתִמַּר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה (נ"א לְבִינָה), בְּהִיא דְאֲתִמַּר בָּהּ כִּי זִקְנָה אִמְךָ, וְעָלֶיךָ אֲתִמַּר (מְשִׁלִּי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, בְּגִין דְּאִיהִי ה' וְסָלְקָא בְּאוֹת י' לְחֻמְשִׁין חֲמֵשׁ זְמַנִּין עָשָׂר, וְעָלֶיךָ אֲתִמַּר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּהִיא דְאֲתִמַּר (שֵׁם כג כב) אֵל תְּבוּז כִּי זִקְנָה אִמְךָ, (ו' בן י"ה).

וְזְמַנִּין אֲתִקְרִיאַת ס' סְתִימָא, וְאֲתִמַּר בָּהּ בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה, (כִּד לֹא אִיהִי) בְּשׁוֹתְפָא דָּאֵת י' אֲתִקְרִיאַת אַרְבָּעִים, וְאִיהִי עָלְמָא דְאֵתִי דְלִית בֵּיה אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, וְכִד סָלִיק מִשָּׂה לְגַבָּה אֲתִמַּר בֵּיה (שְׁמוֹת כד יח) וַיְהִי מִשָּׂה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

מִתֵּן תּוֹרָה דָּא שְׂכִינְתָא תִתְּאָה, וְעָלֶיךָ אֲתִמַּר יִשְׂמַח מִשָּׂה בְּמִתְּנַת חֶלְקוֹ, בְּגִין דְּאִיהִי דוּגְמָא דְעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם מְלֵא שְׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת (בְּרֵאשִׁית כט כז), מְלֵא שְׁבוּעָא דְאֵת דְאֲמֻצְעִיתָא עֲלָאָה, (מְלֵא שְׁבוּעָה ה' מְלֵא י"ה), דְאֲתִמַּר בֵּיה (שְׁמוֹת

תחתונה, ה' זעירה, מלא שְהַכֵּל
עֲלִיּוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה זו ו', הוא מלא
י"ה לְמַעְלָה, שְהִיא מְלִיאָ"ה
אֱלֹהִים, וְעֲלֶיהָ נֹאמַר אֲנִי מְלֵאָה
הַלְכָתִי, מְלֵאָה הַלְכָתִי לְהֵר סִינִי,
וּבְגָלוֹת רִיקָם הִשִּׁבֵנִי יְהוָה,
וְהוּא מְלֵא ה', וּבָה (ובו) מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ.

וּשְכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא סוּפָ"ה,
כ"ו ה"ס, שְהִיא יְהו"ה אֲדֻנִי,
כְּלוּלָה מִשְׁנֵי הַשְּׁמוֹת, סוּכָה חֲבוּר
שֶׁל שְׁנֵינָהּ כְּמוֹ זֶה: יֵאֵהֲדוּנָה"י,
מְשׁוּם שְהִיא הַכְּלָה שְׁלוֹ, וְהִיא
בַת שֶׁבַע, הַכְּלָל שֶׁל שֶׁבַע יָמֵי
סָפָה, וּכְשֶׁנִּטְלָת מֵהָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, שְהִיא שְׁמַחַת תּוֹרָה,
שְׁמַחַת בֵּית הַשְּׁוֹאֲבָה, וְהִיא
הַחֲפָזָה שְׁלוֹ, נִקְרָאת שְׁמִינֵי חַג
עֲצָרָת.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁל שְׁמַחַת תּוֹרָה,
שְׁמִים (שׁוֹרָה) עֲטָרָה בְּרָאשׁוֹ שֶׁל
כָּל צַדִּיק לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר
בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ אֲמוֹ בְיוֹם
חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ. בְיוֹם
חֲתֻנָּתוֹ זֹו שְכִינָה תַחְתּוֹנָה, וּבְיוֹם
שְׁמַחַת לְבוֹ זֹו שְכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
וְכָף צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהַתְעַטֵּר
בְּכָל (כָּל) בְּעֲטָרָה עַל רֵאשִׁם בְיוֹם
שֶׁל שְׁמַחַת תּוֹרָה. וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
בְיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וְכו', אֲתָרוּג הִיא שְכִינָה
תַחְתּוֹנָה, וְדוּמָה לְלֵב, שְהִיא
לְשִׁמְאֵל, שְהִיא גְבוּרָה, וּמְשׁוּם
כְּף צְרִיף אֲדָם לְטַל אֲתָרוּג בִּיד
שְׁמָאֵל, וְצְרִיף לְהִיּוֹת אֲתָרוּג
שְדוּמָה לְלֵב, שְׁלֵם בְּתִיּוּמַת שְׁלוֹ,
בְּגִלְלֵ אֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, לְהִיּוֹת שְׁלֵם עִמּוֹ, וּכְמוֹ שְׁאִין
פְּסוּל בְּיַעֲקֹב שֶׁלְמַעְלָה, כְּף צְרִיף
שְׁלֵא יִהְיֶה פְּסוּל בְּאֲתָרוּג, לְקַיֵּם
אֵת הַפְּסוּק כְּלָף יָפָה רְעִיטֵי וּמוּם
אִין כְּף, וְאִם הִיא יִרְקָה, הִיא יוֹתֵר

יז טו) כִּי יָד עַל פִּ"ס י"ה, וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֶת זֹאת
דָּא שְכִינְתָּא תַתָּא ה' זְעִירָא, מְלֵא דְכֹלָא
עֲלָאָה וְתַתָּאָה דָּא ו', אִיהוּ מְלֵא י"ה לְעִילָא,
דְּאִיהִי מְלִיאָ"ה אֱלֹהִים, וְעֲלָהּ אֲתָמַר (רות א
כא) אֲנִי מְלֵאָה הַלְכָתִי, מְלֵאָה הַלְכָתִי לְטוֹרָא
דְּסִינִי, וּבְגָלוֹתָא רִיקָם הִשִּׁבֵנִי יְהו"ה (שם)
וְאִיהוּ מְלֵא ה', וּבָה (ג"א וּבִיה) (תהלים קד כד) מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ.

וּשְכִינְתָּא תַתָּא אִיהִי סוּפָ"ה, כ"ו ה"ס,
דְּאִיהִי יְהו"ה אֲדֻנִי, כְּלִילָא מִתְרִין
שְׁמָחָן, סוּכָה חֲבוּרָא דְתְרוּיָהּוּ פְּגוּוֹנָא דָּא
יֵאֵהֲדוּנָה"י, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלָה דִילֵיהּ, וְאִיהִי
בַת שֶׁבַע כְּלָלָא דְשֶׁבַע יָמֵי סוּכָה, וְכַד נִטְלָא
מֵאִימָא עֲלָאָה דְּאִיהִי שְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁמַחַת בֵּית
הַשְּׁוֹאֲבָה, וְאִיהִי חוּפָה דִילֵיהּ, אֲתַקְרִיאַת
שְׁמִינֵי חַג עֲצָרָת.

בְּהוּא זְמַנָּא דְשְׁמַחַת תּוֹרָה שׁוּיִין (ג"א שְׁרִיא)
עֲטָרָה בְּרִישׁ כָּל צַדִּיק לְעִילָא, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (שִׁיר ג יא) בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ אֲמוֹ,
בְיוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ, בְיוֹם חֲתוּנָתוֹ
דָּא שְכִינְתָּא תַתָּאָה, וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ דָּא
שְכִינְתָּא עֲלָאָה, וְהַכִּי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל
לְאַתְעַטְרָא בְּכֹלָא (ג"א כְּלָהוּ) בְּעֲטָרָא עַל
רִישֵׁיהוּ (דף נו ע"ב) בְיוֹמָא דְשְׁמַחַת תּוֹרָה.
וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וְכו' (ויקרא כג ז), אֲתָרוּג אִיהִי שְכִינְתָּא
תַתָּאָה, וְדַמְיָא לְלָבָא דְאִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא דְאִיהוּ
גְבוּרָה, וּבְגִין כְּף צְרִיף בְּרֵשׁ לְנִטְלָא אֲתָרוּג
בִּידָא שְׁמָאֵלָא וְצְרִיכָא לְמַהוּי אֲתָרוּג דְּדַמְיָא
לְלָבָא שְׁלִימָא בְּתִיּוּמַת דִילָהּ, בְּגִין הִהוּא
דְּאֲתָמַר בִּיה (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, לְמַהוּי
שְׁלִימָא עִמִּיהּ, וּכְמָה דְלִית פְּסוּל בְּיַעֲקֹב
דְּלְעִילָא, כְּן צְרִיף דְּלֵא יְהֵא פְּסוּל בְּאֲתָרוּג, לְקַיֵּימָא קְרָא (שִׁיר ד יז) כְּלָף יָפָה

משפחת, כדמות שהיתה אסתר
ירקרקת, שנאמר בה ותלבש
אסתר מלכות.

ונקראת הדסה על שם הדס,
ולדס יש שלשה הדסים,
להתתקן בשלשת האבות,
ונקראת ערבה מהצד של שתי
השפתיים, שהם למודי יהו"ה,
ונקראת לולב מצד של ח"י
העולמים, שהוא כולל שמונה
עשרה ברכות של התפלה,
וכנגדם עושים שמונה עשר
נענועים בלולב בששה צדדים,
שלשה לכל צד וצד, ששה צדדים
שכוללים בגוף שהוא העמוד
האמצעי, שלולב על שמו נקרא
ל"ו ל"ב.

ואותם נענועים שמונה עשר ד'
פעמים, שעולים שבעים ושנים,
והם שמונה עשר בהודו ליהו"ה
תחלה וסוף, שמונה עשר באנא
יהו"ה הושיעה נא, הרי שבעים
ושנים, והם תלויים מן דלת
שהיא שכינה, וצדיק נקרא בה ד'
פעמים ח"י ח"י ח"י ח"י שעולה
שבעים ושנים, מהצד של שלשה
אבות והשכינה שמשתתפת
עמהם, שהם שמונה עשר (פרקים)
בזרוע ימין, ושמונה עשר
בשמאל, ושמונה עשר בגוף אל
השדרה, ושמונה עשר בבגרת
מילה, והם ו' צדדים. שתי
זרועות המלך, ושתי שוקי המלך,
שהם שני נביאי אמת, וגוף וברית
- הרי שש. שמונה עשר נענועים
כנגדם שמונה עשרה חליות של
השדרה מצד הגוף, וכל זה מצד
עץ החיים, ומצד העץ של טוב
ורע.

האתרוג דומה לצדיקים, והדס
לבינוניים, וערבה לרשעים,
והשכינה נאמר בה ומלכותו בכל
משלה, אף על גב שנאמר בה עץ
חיים היא למחזיקים בה, היא שולטת על עץ הדעת טוב ורע, מהצד שלו היא קרובה למלך.

רעיתי ומום אין בך, ואם היא ירוקא היא
משופחת יתיר, כדיוקנא דהות אסתר ירקרקת,
דאתמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות.

ואתקריאת הדסה על שם הדס, והדס אית
ליה תלת הדסין, לאשתכללא

בתלת אבהן, ואתקריאת ערבה מסטרא דתרין
שפוון דאינון למודי יהו"ה, ואתקריאת לולב
מסטרא דח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן
דצלותא, ולקבליהו עבדין ח"י נענועין
בלולב בשית סטרין, תלת לכל סטרא וסטרא,
שית סטרין דכלילן בגופא דאיהו עמודא
דאמצעיתא, דלולב על שמה אתקרי ל"ו
ל"ב.

ואינון נענועין ח"י ד' זמנין, דסלקין ע"ב,
ואינון ח"י נענועין בהודו ליהו"ה

תחלה וסוף, ח"י באנא יהו"ה הושיעה נא,
הא ע"ב, ואינון תליין מן ד' דאיהי שכינתא,
וצדיק בה אתקרי ד' זמנין ח"י ח"י ח"י ח"י
דסליק ע"ב, מסטרא דתלת אבהן, ושכינתא
דאשתתפת עמהון, דאינון ח"י (פרקין) בדרועא
ימינא, וח"י בשמאלא, וח"י בגופא לגבי
שדרה, וח"י בבגרת מילה, ואינון ו' סטרין
תרין דרועין דמלפא, ותרין שוקין דמלפא,
דאינון תרי נביאי קשוט, וגופא וברית הא
שית, ח"י נענועין לקבל ח"י חולייין דשדרה
מסטרא דגופא, וכל דא מסטרא דאילנא דח"י,
ומסטרא דאילנא דטוב ורע.

אתרוג דמי לצדיקיא, והדס לבינוניים,
וערבה לרשעים, ושכינתא אתמר

בה (תהלים קג ט) ומלכותו בכל משלה, אף על
גב דאתמר בה (משלי ג יח) עץ חיים היא
למחזיקים בה, איהי שלטא על עץ הדעת טוב
חיים היא למחזיקים בה, היא שולטת על עץ הדעת טוב ורע, מהצד שלו היא קרובה למלך.

(ומהצדדים האלו פעמים היא נקבה קרובה
למלה) זהו שכתוב בזאת יבא אהרן
אל הקדש, מצד הימין, לפעמים
היא רחוקה ממנו מצד השמאל,
ואל יבא בכל עת אל הקדש, מצד
הימין היא לא מקבלת טמאה.
טוב הוא ימין, אבל מקומה טוב
מקבלת טמאה מרע ומות, הוא
מקום אין לו קרבה (כי אל הקדש
היא לא מקבלת טמאה, אבל מקומה טוב מקבל
טמאה מרע, ומאותו מקום שאין לו קרבה),
ושם צריך קרבן להקריב, וקטרת
להרחיק רוח הטמאה מאותו
מקום, ולקרב זכות לשמאל
הגבירה ולהרחיק משם השפחה,
ומשום זה כל השמות יש בה.
ונקראת השדרה אחר מוצד
הלכנה, ומצד העמוד האמצעי
נקראת קדם, וסוד הדבר - אחר
וקדם צרפתי, ובגלות השיב אחר
ימינו מפני אויב. מי האויב? זה
סמא"ל, שכל אלהים אחרים הם
לאחר, וכדי שלא יסתכלו
בשכינה שהיא למערב, שהוא
אחר, שם אותה בימין, ומשום
כך אסור להתפלל למערב, שהוא
אחר, משום ששם אלהים
אחרים, ושם סם המות שבתא"י,
ומשום שהיתה בראשונה למערב
וחזרה לימין, שואלים עליה
אלהים אחרים שבתא"י, א"י
שב"ת, שבתא"י - האותיות שלו
אי שבת.

וצריכים ישראל לשנות לה מקום
ושם ומעשה, וזה שנוי מקום
ושנוי השם ושנוי המעשה, כדי
שלא יכיר בו האויב שהוא
סמא"ל, וזהו השיב אחר ימינו
וכו'. אם זוכים לשמר שבת, צריך
לשנותו מימות החל בלבושים
ומאכלים שהם ענג שבת, שאם
היה רגיל לאכל שתי סעודות

ורע, מסטרא דיליה היא קריבא למלכא, (נ"א
ומסטריין אלין לזמנין איחי נוקבא קריבא למלכא), הדיא הוא
דכתיב (ויקרא טז א) בזאת יבא אהרן אל הקדש
מסטרא דימינא, לזמנין איחי רחיקא מניה
מסטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל
הקדש, מסטרא דימינא איחי לא מקבלא
טומאה, טוב הוא ימינא, אבל אתרהא טוב
מקבלא טומאה מרע ומות, הוא אתר לית ליה
קריבו, (נ"א אל הקדש איחי לא מקבלא טומאה, אבל אתרהא
טוב מקבלא טומאה מרע ומההוא אתר דלית ליה קריבו), ותמן
צריך קורבנא לקרבא, וקטרת לרחקא רוח
הטומאה מההוא אתר, ולקרבא זכותא
לשמאלא גבירתא, ולרחקא שפחה מתמן,
ובגין דא פל שמהן אית בה.

ואתקרי שדרה אחר מסטרא דסיהרא,
ומסטרא דעמודא דאמצעיתא
אתקרי קדם, ורזא דמלה אחר וקדם
צרפתי (תהלים קלט ה), ובגלותא השיב אחר ימינו
מפני אויב (איכה ב ג), מאי אויב דא סמא"ל,
דכל אלהים אחרים אינון לאחר, ובגין דלא
יסתכלון בשכינתא דאיהי למערב דאיהו
אחר, שוי לה בימינא, ובגין דא אסור לצלאה
למערב דאיהו אחר, בגין דתמן אלהים
אחרים, ותמן סם המות שבתא"י, ובגין דהות
בקדמיתא למערב וחזרת לימינא, שאלין עליה
אלהים אחרים שבתא"י א"י שב"ת, שבתא"י
אתוון דיליה אי שבת.

וצריבין ישראל לשני לה אתר ושמא ועובדא,
ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם
ושנוי מעשה, בגין דלא אשתמודע ביה אויב
דאיהו סמא"ל, ודא איהו השיב אחר ימינו
וכו', אם זכאן (ד' טו ט"ו) לנטרא שבת, צריך

לשנויי ליה מיומין דחולא בלבושין ומיכלין דאינון ענג שבת, דאם הוה

ביום חל, בשבת אוכל שלש, שכתוב ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה, היום לא תמצאוהו בשדה, ובכל צריך לעשות בשבת תוספת, שאם היה רגיל לאכל ביום חל לחם ויין, יוסיף בשבת בשר, זו תוספת שבת.

שנוי מעשה - שאם היה רגיל לעשות מעשה בחל, לא יעשה בשבת, זהו שכתוב ששת ימים תעבד וכו'. שנוי השם - לכל יום קורא לו מעשה, כמו שנאמר ששת ימי המעשה, וליום השביעי הוא קורא לו שבת, שהוא השבתת מעשה, בטול המעשה. שנוי מקום - אם הוא רגיל להבעיר אש בחל, שישנה ולא יבעיר אותה בשבת, זהו שכתוב לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת.

ועוד יש שנוי, שצריך לשנות מעבד לגבירה, שלא יהיו שוים, שגבירה היא מקומו של הקדוש ברוך הוא, צריך לשנות למלך. זהו שכתוב וישנה ואת נערוותיה, ביום השבת, שמשפנה יום השבת מיום של חל ששולט בו העבד של המלך.

ועוד משבתיכם, מושב של אדם הוא המקום שלו. ועוד שנוי מקום - לתקן את הבית בשבת תוספת מבחל. ועוד שנוי מעשה - אם הוא עצוב בחל, שיהיה שמח בשבת, ואם יש לו קטטה בחל עם אדם או עם אשתו, שיהיה לו שלום עמה בשבת, ובזה אין רשות לקרב לסם המות חללה, ולבעלה שהוא אל אחר חלול שבת, (אין להם רשות להתקרב), ומשום זה אמרו קדמאי, אם

רגיל למיכל תרי סעודות ביומא דחולא, בשבת אכיל תלת, דכתיב (שמות טו כה) ויאמר משה אכלוהו היום, כי שבת היום ליהו"ה היום לא תמצאוהו בשדה, ובכלא צריך למעבד בשבת תוספת, דאם הוה רגיל למיכל ביומא דחולא נהמא וחרמא, יוסיף בשבת בשרא, דא תוספת שבת.

שנוי מעשה, דאם הוה רגיל למעבד עובדא בחול, לא יעביד בשבת, הדא הוא דכתיב (שם כ ט) ששת ימים תעבד וכו', שנוי השם לכל יומא קארי ליה מעשה, כמה דאת אמר (יחזקאל מו א) ששת ימי המעשה, וליום השביעי קארי ליה שבת, דאיהו השבתת מעשה, ביטולא דעובדא, שנוי מקום, אם הוא רגיל לאוקדא נורא בחולא, דישני ולא יוקיד ליה בשבתא, הדא הוא דכתיב (שם לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת.

ועוד אית שינוי, דצריך לשנות מעבדא למטרוניתא, דלא יהון שוין, דמטרוניתא איהי מקומו דקודשא בריך הוא, צריך לשנות למלכא, הדא הוא דכתיב (אסתר ב ט) וישנה ואת נערוותיה, ביום השבת, דאשפני יומא דשבתא מיומא דחול דשלטא ביה עבדא דמלכא.

ועוד מושבותיכם מושב דבר נש איהו מקום דיליה, ועוד שנוי מקום, לתקנא ביתא בשבתא תוספת מבחול, ועוד שנוי מעשה אם הוא עצוב בחולא, דיהא חדי בשבתא, ואם אית ליה קטטה בחולא עם בר נש או עם אתתיה, דיהא ליה שלמא עמה בשבתא, ובדא לית רשו לקרבא לסם המות חללה, ולבעלה דאיהו אל אחר חלול שבת, (לית לון רשו לקרבא), ובגין דא אמרו קדמאי, אם ישראל הו

ישראל היו מקימים שבת אחת
בהלכתה (שתי שבתות בהלכתו), מיד
היו נגאלים.

וכך צריך לשנות בנר דולק
ובמטה מצעת ובשלחן, כמו זה:
אם היה רגיל בימי החל להדליק
נר עם פתילה אחת, יוסיף בשבת
שניה. ובשלחן, אם רגיל לברך
המוציא על לחם אחד, בשבת
יוסיף שני, שהם כמו שלחם
משנה. מטה, הרי נאמר שאם
היה רגיל לשמש ביום חל
בקטטה עם אשתו ובפרוד, לא
יודוג עם אשתו בשבת אלא
בשלוש, ומשום זה תלמידי
חכמים עונתן מליל שבת לליל
שבת, וצריך לשנות שבת מיום
חל בכל, ואם יש להם שלום בכל
ששת ימות החל, יעשו תוספת
בשבת בפיוס זה לזו באהבה
ובה, כמו שלמעלה, שנאמר
לשכינה פתחי לי אחותי רעיתי
יונתי תמתי, בתוספת דברי פיוס,
כמו זה צריך אדם לפייס את
אשתו בשבת בתוספת דברי
פיוס.

ובזמן שאלהים אחרים רואים
בשבת שנוי בכל, אין להם רשות
לקרב. זהו שכתוב והזר הקרב
יומת, משום שקדש היא לכם
מחלליה מות יומת, ומשום זה
נאמר בכתוב את שבתתי תשמרו
וגומר, ובתוספות הללו נקראת
השכינה מוסף שבת,
וכשמרחקים ממנה כל דרגות
החל, ואין רשות זרה בשבת
להפגס בין הקדוש ברוך הוא
ושכינתו, היא נקראת הקדשה
שלו, וכשמברכים אותה בברכת
המזון, נקראת ברכה שלו,
ובשניהם היא היחוד שלו, הפלה
שלו. באותו הזמן, השבת היא
שקולה לכל התורה.

מקיימין שבת אחת בהלכתה (נ"א שתי שבתות
בהלכתו), מיד הו נגאלין.

וכך צריך לשנויי בנר דולק, ובמטה מוצעת,
ובפתורא, פגוונא דא אם הוה רגיל ביומי
דחול לאדלקא שרגא בפתילה חד יוסיף
בשבת תניינא, ובפתורא אם רגיל לברכא
המוציא על נהמא חדא, בשבת יוסיף תניינא,
דאינון פגוונא דלחם משנה, מטה הא אתמר
דאם הוה רגיל לשמש ביומא דחולא בקטטה
עם אתתיה ובפרודא, לא יודוג לאתתיה
בשבתא אלא בשלמא, ובגין דא תלמידי
חכמים עונתן מליל שבת לליל שבת, וצריך
לשנויי שבת מיומא דחולא בכלא, ואם אית
לון שלמא בכל שית יומין דחולא, יעבדון
תוספת בשבתא בפיוסא דא לדא ברחימו סגי,
פגוונא דלעילא, דאתמר לגבי שכינתא (שיר ה
ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת
מלין דפיוסא, פגוונא דא צריך בר נש לפייסא
לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלהים אחרים חזיין בשבת שנוינא
בכלא, לית לון רשו לקרבא, הדא
הוא דכתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, בגין
דקדש היא לכם מחלליה מות יומת, ובגין
דא אתמר בקרא (ויקרא יט ג) את שבתותי תשמרו
וגומר, ובאלין תוספת אתקריאת שכינתא
מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה פל דרגין
דחול, ולא אית רשו נוכראה בשבת, לאעלא
בין קודשא בריך הוא ושכינתיה, איהי
אתקריאת קדושה דיליה, וכד מברכין לה
בברכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה,
ובתרויהו איהי יחוד דיליה, פלה דיליה,
בהווא זמנא איהי שבת שקולה פכל אורייתא.

וְהָגֵר הוּא צוֹרֵת הַמְּנוּרָה, וְצָרִיף לְהִיּוֹת לְמִין, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וְשִׁלְחֵן הַשְּׁבֵת צָרִיף לְהִיּוֹת לְשִׁמְאֵל, וְעָלֶיו נֶאֱמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. הַמְּטָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשֵׁבֶת הִיא אוֹת בְּרִית מִלֵּה, אוֹת הַתְּפִלִּין, מִי שֶׁמְחַלֵּל אֶת זֶה כְּאֵלוֹ מְחַלֵּל אֶת זֶה. תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ כְּנֶגֶד זְכוּר, תְּפִלִּין שֶׁל יָד כְּנֶגֶד שְׁמוֹר, מֵה רְשׁוֹת הָרְבִים הוּא חֲלוּל שְׁבֵת, אִף כִּף אוֹת בְּרִית הִיא חֲלוּל שְׁלוֹ זוֹנָה, וְזוֹ רְשׁוֹת נְכָרִיָּה, אֵין מְצוּת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה שְׁלֹא נִמְצְאוֹת בְּשֵׁבֶת, וּמִשׁוֹם זֶה, הַשְּׁבֵת הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל הַתּוֹרָה כְּלָהּ.

וְכֵן שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה נִקְרָאת שׁוֹפֵר מִצַּד הַשְּׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא שׁוֹפֵר גָּדוֹל, תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחֲרוּתָנוּ, תִּקַּע שׁוֹפֵר שֶׁהוּא לְשׁוֹן תִּקְיָעָה, שְׁוֹדָאֵי שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה הִיא תִּקְיָעָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצַּד הַיָּמִין, וְנִקְרָאת שְׁבָרִים שְׁלוֹ מִצַּד הַשְּׁמָאֵל, וְנִקְרָאת תְּרוּעָה שְׁלוֹ מִצַּד הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שֶׁהוּא דַעַת, וּמִשׁוֹם זֶה נֶאֱמַר אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְּדַעַת, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּדַעַתוֹ תִּהְיוּמוֹת נִבְקָעוּ. וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ, הִיא שׁוֹפֵר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא קוֹל הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנֵן שֶׁהִיא עוֹלָה אֵלָיו בְּשִׁלְשֵׁת הַקְּשָׁרִים הַלְלוּ, נֶאֱמַר בּוֹ וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בַּתִּקְיָעָה, וְחֹזֵק בְּשְׁבָרִים, מְאֹד בַּתְּרוּעָה.

וְהִיא יוֹם הַכְּפוּרִים, וְכַשְׁמַתְקֻשְׁטָת לְפָנָיו בְּלְבוּשֵׁים יָפִים, שֶׁהֵם לְבוּשֵׁי כְּפָרָה, הִיא נִקְרָאת הַצִּיץ שְׁלוֹ, הַמְּצַנֶּפֶת שְׁלוֹ, הָאֲבִנֵּט שְׁלוֹ. הִיא כְּלוּלָה מֵאַרְבָּעָה בְּגָדֵי לְבָן מִצַּד הַיָּמִין, וּמֵאַרְבָּעָה בְּגָדֵי זָהָב מִצַּד

וְיִשְׂרָאֵל אִיהִי דְיוֹקְנָא דְמִנְרֵתָא, וְצָרִיף לְמַהֲוֵי לְיִמִּינָא, וְעָלָה אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וּפְתוּרָא דְשְׁבֵת צָרִיף לְמַהֲוֵי לְשִׁמְאֵל, וְעָלָה אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, מְטָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשֵׁבֶת אִיהִי אוֹת בְּרִית מִלֵּה, אוֹת הַתְּפִלִּין, מָאֵן דְּמְחַלֵּל דָּא כְּאֵלוֹ מְחַלֵּל דָּא, תְּפִלִּין דְּרִישָׁא לְקַבֵּל זְכוּר, תְּפִלִּין דְּיָד לְקַבֵּל שְׁמוֹר, מֵה רְשׁוֹת הָרְבִים אִיהִי חֲלוּל שְׁבֵת, אוּף הָכִי אוֹת בְּרִית אִיהִי חֲלוּל דִּילִיָּה זוֹנָה, וְדָא רְשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, לִית פְּקוּדָא דַעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה דְלָא (דף נז ע"ב) אֲשֶׁתַּכַּח בְּשֵׁבֶת, וּבְגִין דָּא שְׁבֵת הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל אוּרִיָּתָא כְּלָהּ.

וְכֵן שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה אֶתְקִרִיאת שׁוֹפֵר, מִסְטָרָא דְשְׁכִינָתָא עֲלָאָה דְאִיהִי שׁוֹפֵר גָּדוֹל, תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחֲרוּתָנוּ, תִּקַּע שׁוֹפֵר אִיהִי לְשׁוֹן תִּקְיָעָה דְוִדָאֵי שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה אִיהִי תִקְיָעָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מִסְטָרָא דְיִמִּינָא, וְאֶתְקִרִיאת שְׁבָרִים דִּילִיָּה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵל, וְאֶתְקִרִיאת תְּרוּעָה דִּילִיָּה מִסְטָרָא דַעֲמוּדָא דְאֲמִצְעִיתָא, דְאִיהִי דַעַת, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר (תהלים פט טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְּדַעַת, דְאֶתְמַר בֵּיה (משלי ג כ) בְּדַעַתוֹ תִּהְיוּמוֹת נִבְקָעוּ, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ (שם כד ד). אִיהִי שׁוֹפֵר, וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא קוֹל הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנָא דְהִיא סִלְקָא לְגַבִּיָּה בַתְּלַת קְטָרִין אֵלָין, אֶתְמַר בֵּיה (שמות יט יט) וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בַּתִּקְיָעָה, וְחֹזֵק בְּשְׁבָרִים, מְאֹד בַּתְּרוּעָה.

וְאִיהִי יוֹם הַכְּפוּרִים, וְכַד אֶתְקֻשְׁטָת קְדָמִיָּה בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין דְאֵינּוֹן לְבוּשֵׁי כְּפָרָה, אֶתְקִרִיאת צִיץ דִּילִיָּה, מְצַנֶּפֶת דִּילִיָּה, אֲבִנֵּט דִּילִיָּה, אִיהִי כְּלִילָא מֵאַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן מִסְטָרָא דְיִמִּינָא, וּמֵאַרְבַּע בְּגָדֵי

השומאל. באותו זמן שמתקשטת
בלבושים הללו של כפרה, נאמר
בה ותלבש אסתר מלכות, ובהם
נכנסת לפני ולפנים. זהו שכתוב
ותעמד בחצר בית המלך
הפנימית, ובהם נשאה חן בעיניו,
וסוד הדבר - וראייתה לזכר ברית
עולם, ומיד אדנ"י שמעה אדנ"י
סלחה אדנ"י הקשיבה ועשה אל
תאחר.

פורים נקראת על שם יום
הכפורים, שעתידים להתענג בו,
ולשנות אותו מענוי לענג, ומה
שקיהא שכינה אסור בו נעילת
הסנדל, באותו זמן נאמר בה מה
יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וענג
ושמחה, וכמה טובות מזמנות
אליה, וזה יהיה בזמן הגאולה
במהרה.

ומי גרם ענוי לשכינה בגלות?
אלא סוד הדבר, ובכך אבא אל
המלך אשר לא כדת, משום
שנכנסת בלי בעלה, שנאמר בו
מימינו אש דת למו, שפטלו בה
תורה, וזה גרם אבדן של בית
ראשון ושני, זהו שכתוב וכאשר
אבדתי אבדתי. ועם כל זה, אף
על גב שנכנסה בלי בעלה, שהוא
דברי תורה, עם כל זה נכנסה עם
האבות, שהם שלשת ימים לילה
ויום שהתענתה בהם, והם עדים
שהעלמה נכנסה עמו למלך. זהו
שכתוב וכזה הנערה באה אל
המלך, נערה ודאי באה אל
המלך, שאיש לא ידעה אלא
בעלה, וכמו שבערב היא באה
נערה בתולה ודאי, כך גם בבקר
היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה
ערב ובקר פעמים קורין לישראל
בעלה, ומעידים עליה שלא
החליפה אותו היא וכניה באחר,
ומשום זה ישראל אומרים בכל

זהב מסטרא דשמאלא, בההוא זמנא
דאתקשטת באלין לבושין דכפרה אתמר
בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות, ובהון
עאלת לפני ולפנים, הדא הוא
דכתיב (שם) ותעמוד בחצר בית המלך
הפנימית, ובהון נשאה חן בעיניו, ורזא דמלה
וראייתה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ומיד
אדנ"י שמעה אדנ"י סלחה אדנ"י הקשיבה
ועשה אל תאחר (דניאל ט ט).

פורים אתקריאת על שם יום הכפורים,
דעתידין לאתענגא ביה, ולשנוויי ליה
מענוי לענג, ומה דאיהי ושכינתא אסור ביה
נעילת הסנדל, בההוא זמנא אתמר בה (שיר ז
ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וענוגא
וחדוה וכמה טבין מזומנין לגבה, ודא יהא
בזמנא דפורקנא בעגלא.

ומאן גרם ענוי לשכינתא בגלותא, אלא רזא
דמלה ובכך אבא אל המלך אשר לא
כדת (אסתר ד טז), בגין דעאלת בלא בעלה, דאתמר
ביה (דברים לג) מימינו אש דת למו, דבטילו בה
אורייתא, ודא גרם אבודא דבית ראשון ושני,
הדא הוא דכתיב (אסתר ד טז) וכאשר אבדתי
אבדתי, ועם כל דא אף על גב דעאלת בלא
בעלה דאיהו דברי תורה, עם כל דא עאלת
באבהן, דאינון שלשת ימים לילה ויום
דאתענת בהון, ואינון סהדין דעולימתא עאלת
ביה למלפא, הדא הוא דכתיב (שם ב יג) ובזה
הנערה באה אל המלך, נערה ודאי באה אל
המלך דאיש לא ידעה אלא בעלה, וכמה
דבערב היא באה נערה בתולה ודאי, הכי נמי
בבקר היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה ערב
ובקר פעמים קורין לישראל בעלה, וסהדין

עלה דלא חליפת ליה היא ובנהא באחרא, ובגין דא ישראל אמרין בכל

יוֹם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֶחָד, שָׁמַע אֶחָד, שָׁמַע אֶחָד, שָׁמַע
 אֶחָד עַד, אֶחָד שׁוֹמֵר אוֹתָהּ,
 מִשׁוֹם שָׁאֵח לְצָרָה יוֹלֵד, וְעָלִיו
 נֶאֱמַר אַתָּה סֹתֵר לִי, בְּרוּךְ אַתָּה
 בְּבֹאֶךָ, יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ,
 מִשׁוֹם שָׁבוּ יְהוָה וְכוּ ד', בּוֹ הִיא
 שְׁמוּרָה.

וְעָלִיו נֶאֱמַר וַיְהִי אִמֵּן אֵת הַדָּסָה,
 הוּא אוֹמֵן שְׁלָה וְהִיא אֲמוֹנָה שְׁלוֹ,
 וְזֵהוּ שְׁנֶאֱמַר כַּאֲשֶׁר הִיטָה בְּאֲמִנָה
 אֲתוֹ, וְלֹא נִגַע בָּהּ הַנְּכָרִי שֶׁהוּא
 אַחְשׁוּרוֹ"שׁ, מִשׁוֹם שָׁאֵח עָמָה
 וְדַאי, וְהוּא הַסֹּתֵר אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ.
 בְּמָה הַסֹּתֵר אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ? בְּנִקְדָּה
 שֶׁהִיא הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד' מִן
 אֶחָד, אֶחָד שׁוֹמֵר ד' שְׁלֹא יִקְרַב
 אַחֵר אֵלֶיהָ. זֵהוּ שֶׁכְּתוּב אֲנִי
 יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכַבֹּדִי לֹא אַחֵר
 לֹא אֶתֵּן, וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה הִיא אוֹת
 בְּרִית, שְׁבָה נִשְׁתַּלֵּם אֶחָד לְעֶשֶׂר,
 וְכֵה נַעֲשֶׂה י', וְמִי שֶׁמִּשְׁקַר בְּכִרִית
 מִלָּה, גֹּרֵם שֶׁתִּסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ
 שְׁכִינָה, שֶׁהִיא הַיְחֻד שֶׁל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוֹלֵט עָלָיו שׁ"ד
 שֶׁהוּא אַחֵר.

וְדַאי י' שֶׁל שְׁדִי, הִיא קוֹץ מִן ד'
 שֶׁל אֶחָד, וְאֵם מִשְׁקַר, הַעֲבִיר קוֹץ
 מִן ד' מִן אֶחָד וְנִשְׁאַר אַחֵר,
 וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר הַכְּתוּב לֹא
 תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר וְגוֹמֵר,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁשׁוֹלֵט עַל אָדָם שֶׁד
 שֶׁהוּא אֵל אַחֵר, הוּא מִשְׁתַּעַבֵּד
 בּוֹ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים, וְחֻטָּא זֶה
 גֵּרָם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּשְׁתַּעַבְדוּ בָהֶם
 אֲמוֹת הָעוֹלָם.

וְכִי שֶׁשׁוֹמֵר אוֹת הַבְּרִית בְּכָל
 מְקוֹם שֶׁהוּא, בֵּין בְּכִרִית מִלָּה
 בֵּין בְּשִׁבְת וַיָּמִים טוֹבִים, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּגִלְלָה
 בְּכָל מְקוֹם, וּמְכַסֶּה עָלָיו
 מִשׁוֹנְאָיו, כְּמוֹ שֶׁמֶשֶׁה נֶאֱמַר בּוֹ

בִּיה (תהלים צא א) **בְּצֵל שְׁדִי**

יוֹמָא שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 אֶחָד, שָׁמַע אֶחָד, שָׁמַע אֶחָד עַד, אֶחָד
 נְטִיר לָהּ, בְּגִין דָּאֵח לְצָרָה יוֹלֵד (משלי יז
 יז), וְעָלִיהּ אֶתְמַר (תהלים לב ז) אַתָּה סֹתֵר לִי, בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּבֹאֶךָ (דברים כח ו), יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ
 אַחֶיךָ (בראשית מט כח), בְּגִין דְּבִיהּ יְהוָה וְבִיהּ ד',
 בִּיהּ אִיהִי נְטִירָא.

וְעָלִיהּ אֶתְמַר (אסתר ב ז) וַיְהִי אִמֵּן אֵת הַדָּסָה,
 הוּא אוֹמֵן דִּילָהּ וְאִיהִי אֲמוֹנָה דִּילָהּ,
 וְדַא אִיהוּ דְאֶתְמַר (שם כ) כַּאֲשֶׁר הִיטָה בְּאֲמִנָה
 אֲתוֹ, וְלֹא נִגַע בָּהּ נוֹכְרָא דְאִיהוּ אַחְשׁוּרוֹ"שׁ,
 בְּגִין דָּאֵח עָמָה וְדַאי, וְאִיהוּ סֹתֵר לָהּ מִגְּוִיָה,
 בְּמֵאִי סֹתֵר לָהּ מִגְּוִיָה בְּנִקְוֵדָה דְאִיהִי קוֹצָא
 דְאֵת ד' מִן אֶחָד, אֶחָד נְטִיר ד', דְלֹא יִתְקַרֵּב
 לְגַבְהּ אַחֵר, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב ח) אֲנִי
 יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכַבֹּדִי לֹא אַחֵר לֹא אֶתֵּן, וְהִיא
 נִקְוֵדָה אִיהִי אוֹת בְּרִית, דְּבָהּ אֲשִׁתְּלִים אֶחָד
 לְעֶשֶׂר, וְכֵה אֶתְעַבֵּד י', וּמֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּכִרִית
 מִלָּה גֵּרִים לְאֶסְתַּלְקָא מִינֵיהּ (דף נח
 ט"ו) שְׁכִינְתָא, דְאִיהִי יְחֻדָּא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וְשְׁלִיט עָלֶיהּ שׁ"ד דְאִיהוּ אַחֵר.

וְדַאי י' דְשְׁדִי, אִיהִי קוֹצָא מִן ד' דְאֶחָד, וְאֵם
 מִשְׁקַר אַעֲבַר קוֹצָא מִן ד' מִן אֶחָד
 וְאֶשְׁתַּאֲר אַחֵר, וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (שמות לד
 יד) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר וְגוֹמֵר, וּבִהֵהוּא
 זְמַנָּא דְשְׁלִטָא עַל בַּר נֶשׁ שֶׁד דְאִיהוּ אֵל אַחֵר,
 אִיהוּ מִשְׁתַּעַבֵּד בִּיהּ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִין, וְחוּבָא
 דָּא גֵּרָם לְיִשְׂרָאֵל לְאֶשְׁתַּעַבְדָּא בְּהוֹן אוֹמֵין
 דְעֶלְמָא.

וּמֵאֵן דְנְטִיר אוֹת בְּרִית בְּכָל אֶתְר דְאִיהִי, בֵּין
 בְּכִרִית מִלָּה, בֵּין בְּשִׁבְת וַיָּמִין טְבִין,
 קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לִיהּ בְּגִינָה בְּכָל אֶתְר,
 וּמְכַסֵּי עָלָיו מִשְׁנְאָיו, כְּגוֹנוֹנָא דְמֶשֶׁה דְאֶתְמַר

בְּצֶל שַׁד"י יתְלוֹנֵן, וּכְמוֹ שְׁאֶסְתֵּר
שֶׁהֶסְתִּיר אוֹתָהּ מֵאֲחֻשׁוֹרֵשׁ
שֶׁהוּא עָרַל וְטָמֵא, וְשֵׁם בְּמִקְוֵמָה
שְׁנִית (שְׁדִית) בְּדָמוֹת שְׁלֵה. זְהוּ
שְׁכָתוֹב כּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וּגּוֹמֵר,
בְּעָרֵב הִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה
אֶל בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנִי, וְהוּא שְׁמַר
אוֹתָהּ מִהֶמֶן הַרְשָׁע. זְהוּ שְׁכָתוֹב
מִצַּר תִּצְרֹנִי, שֶׁהוּא צָר וְאוֹיֵב.

וּמִשּׁוּם הַקְּנָאָה הַזֹּאת שֶׁכִּפְסָה הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹת שְׁלוֹ עַל אֶסְתֵּר,
שֶׁהִיא הַקְּדוּשָׁה שְׁלוֹ, שְׁאִין
הַקְּדוּשָׁה פָּחוֹת מֵעֲשֶׂרָה, הַתְּלַבְּשׁוּ
עֲשֶׂרָה כְּתָרִים תַּחְתּוֹנִים בְּעֲשֶׂרָה
בָּנִים שֶׁל הֶמֶן, שְׁשָׁם אֶל אַחֵר,
שֶׁהֶמֶן אָמַר וְעֲשֶׂרְת אֶלְפִים כֶּפֶר
כֶּסֶף אֶשְׁקַל וּגּוֹמֵר, וְהַכֵּל לִטַּל
נִקְמָה מֵאֶסְתֵּר וְאִמְתָּהּ, שְׁנֹאֲמַר
בָּהּ וּתְלַבֵּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת,
וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא מְסַר אוֹתָם
בְּיָדוֹ וּבְיַד אִמְתָּהּ, וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ, וְהוּא עֹשֶׂה עֵץ
גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים אַמָּה, וְהַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא נָטַל מִמֶּנּוּ נִקְמָה וּמִבְּנָיו
בְּשָׂכִינָה הַעֲלִינָה שֶׁהִפְתָּה אֵת
הַמְּצָרִים חֲמִשִּׁים מְכוֹת.

וְעוֹד, שְׂכִינָה נִקְרָאת צְדָקָה,
וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא בַּעַל צְדָקָה,
וּבְגִלוֹת הִיא עֲנִיָּה וּבְנִיָּה עֲנִיִּים,
וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל הוּא
עֲנִי, כִּשְׁהוּא מִחוּץ לְמִקְוֵמוֹ,
וּבְגִלְלָה נֹאמַר הֵן אֶרְאֶלֶם צְעָקוֹ
חֲצָה וְכו', וּבְאִינָה מְקוּם הוּא עֲנִי
וְהִיא עֲנִיָּה? בְּצַדִּיק שֶׁהוּא בְּרִית,
וּמִשּׁוּם שֶׁחָטְאוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְמִטָּה, הִנְהָר הַהוּא יַחֲרֵב וְיִבְשׁ
בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשְׁנִי, וְהַשְׂכִּינָה בּוֹ
הִיא חֲרָבָה וְיִבְשָׁה, מִשּׁוּם שֶׁהֵן
גֵּרְמוֹ שִׁיתְכַּסּוּ מִמֶּנּוּ הַמַּיִם
הַעֲלִינִים, וְהַשְׂכִּינָה נִשְׁאֶרֶת
יִבְשָׁה. זְהוּ שְׁכָתוֹב יִקְוּ הַמַּיִם
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוּם אֶחָד
וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

יְתְלוֹנֵן, וּכְגוֹנוֹנָא דְאֶסְתֵּר דְּסִתִּיר לָהּ
מֵאֲחֻשׁוֹרֵשׁ דְּאִיהוּ עָרַל וְטָמֵא, וְשְׁוִי בְּאַתְרֵיהּ
שְׁנִית (ג"א שְׁדִית) בְּדִיוֹקְנָא דִּילָהּ, הִדָּא הוּא
דְּכָתִיב (אֶסְתֵּר ב' ג') כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וּגּוֹמֵר, בְּעָרֵב
הִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים
שְׁנִי, וְאִיהוּ נָטִיר לָהּ מִהֶמֶן הַרְשָׁע, הִדָּא הוּא
דְּכָתִיב (תְּהִלִּים ל"ז) מִצַּר תִּצְרֹנִי, דְּאִיהוּ צָר וְאוֹיֵב.

וּבְגִין הָאִי קְנָאָה דְּכִסִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּאוֹת דִּילָיָה עַל אֶסְתֵּר, דְּאִיהִי קְדוּשָׁה
דִּילָיָה, דְּלֹא אִיהִי קְדוּשָׁה פָּחוֹת מֵעֲשֶׂרָה,
אֲתְלַבְּשׁוּ עֲשֶׂרָה כְּתָרִין תַּתְּאִין בְּעֲשֶׂרָה בָּנִין
דְּהֶמֶן, דְּתַמְנָן אֶל אַחֵר, דְּהֶמֶן אָמַר וְעֲשֶׂרְת
אֶלְפִים כֶּפֶר כֶּסֶף אֶשְׁקוּל וּגּוֹמֵר (אֶסְתֵּר ג' ט), וְכֹלֵא
לְנִטְלָא נּוֹקְמָא מֵאֶסְתֵּר וְאִמְתָּהּ, דְּאִתְּמַר
בָּהּ (שֵׁם ה' א') וּתְלַבֵּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מְסַר לוֹן בִּידְהָא וּבִידְא דְּאִמְתָּהּ,
וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ (שֵׁם ט כה), וְאִיהוּ
עֶבֶד עֵץ גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים אַמָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא נָטִיל נּוֹקְמָא מִנֵּיהּ וּמִבְּנָיו בְּשָׂכִינְתָּא
עֲלָאָה, דְּמַחֲאֵת לְמַצְרָאֵי חֲמִשִּׁים מְכוֹת.

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא אֲתַקְרִיאַת צְדָקָה, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בַּעַל צְדָקָה, וּבְגִלוֹתָא אִיהִי
עֲנִיָּה, וּבְנָהָא עֲנִיִּים, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
כְּבִיכּוֹל אִיהוּ עֲנִי כַּד אִיהוּ בַר מֵאֲתֵרִיָּה, וּבְגִינָה
אֲתֵמַר (יִשְׁעִיָּה ל"ז) הֵן אֶרְאֶלֶם צְעָקוֹ חוּצָה וְכו',
וּבְאֵן אֲתֵר אִיהוּ עֲנִי וְאִיהִי עֲנִיָּה בְּצַדִּיק דְּאִיהוּ
בְּרִית, וּבְגִין דְּחָאבוּ בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא אִיהוּ
נְהָר יַחֲרֵב וְיִבְשׁ (אִיוב י"א) בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשְׁנִי,
וְשְׂכִינְתָּא אִיהִי בֵּיהּ חֲרָבָה וְיִבְשָׁה, בְּגִין דְּאִינוּן
גֵּרְמֵי דִּיתְכַּנְשׁוּן מִנֵּיהּ מִיִּין עֲלָאִין, וְשְׂכִינְתָּא
אֲשֶׁתְּאֶרֶת יִבְשָׁה, הִדָּא הוּא דְּכָתִיב (בְּרֵאשִׁית א

ט) יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוּם אֶחָד
וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

וְכָרַר מֵאֵן דְּעֵבִיד צְדָקָה בְּמִסְכָּנַא גְרִים הֵהוּא נְהָר דִּיתְמַשְׁף מַעְדָן דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהִי ד' דְּלָה מִסְכָּנַא, וְעָנִי אִיהוּ יוֹם שַׁבָּת, וּמֵאֵן דְּמַקְיִים בְּהָ עֲנַג שַׁבָּת גְרִים לְאַשְׁקָאָה הֵהִיא ד', וְהֵהוּא עָנִי אֶתְמַלִּי וְאֶתְקַרִי נְהָר, וּמֵאֵן דְּאִית לִיה רִשׁוּ לְמַעְבַּד עֲנַג שַׁבָּת וְלֹא עֵבִיד, אֶתְהַפֵּף לִיה עֲנַג לְנַגַע צָרַעַת, וְחָרִיב בֵּיתִיה וּמְמוֹנִיה, וְכֵן עָנִיָּה אִיהִי אוֹרִייתָא דְעַל פֶּה וְדַאי, וְאִיהִי קִבְלָה בְּד מְקַבְּלָא מְבַעַל צְדָקָה, דְּאִיהוּ אוֹרִייתָא דְבִכְתָּב, בְּד אֶזְלַת לְגַבִּיָּה לְקִבְלָה אֶתְקַרִיאת הֲלָכָה, בְּד מְקַבְּלָא מְנִיָּה אֶתְקַרִיאת קִבְלָה, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אִיהִי פְּלִיגַת מַה דִּיהֵבִין לָהּ לְעֵבְדִין דִּילָהּ וּלְבָנִין וְלְעוֹלָמִין דִּילָהּ, פְּמָה דְּאֵת אָמַר (משלי לא טו) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרוֹתֶיהָ, וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, מַהֵהוּא דְּמַקְבְּלִין מִנְּיָה. בְּעַל קִבְלָה אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְאִיהִי קִבִּילַת מִנְּיָה, וּבְאֵן אֶתֵר קִבִּילַת מִנְּיָה בִּימִינָא, בְּגִין דְּעֲלִיָּה אֶתְמַר פִּי יְמִינָהּ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים, הֲלָכָה אִיהִי מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, קִבְלָה (דף נח ע"ב) הִיא מִסְטָרָא דִּימִינָא, הֲלָכָה בְשְׂמַאלָא לְגַבִּי בְעֵלָה, וְקִבִּילַת מִנְּיָה בִּימִינָא וְנַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי צְדִיק, וּבְגִין דָּא (תהלים לו כה) לֹא רְאִיתִי צְדִיק נֶעְזָב וְכוּ', (ובבבאי) וְכֵד נַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי בְעֵלָה דְּאִיהוּ ו', נְהָר דְּאֶתְמַשְׁף מַעְדָן, ו' עָאֵל בְּד' וְאֶתְעִבִידַת ה', וְמַה דִּיהוּ צְדָק אֶתְעִבִידַת צְדָקָה לְגַבִּי עָנִי דְּאִיהוּ צְדִיק.

וְכָרַר מִי שְׁעוֹשָׂה צְדָקָה עִם הָעָנִי, גוֹרֵם לְאוֹתוֹ נְהָר שְׁיַמְשֵׁף מַעְדָן, שְׁהוּא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה. לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, שְׁהִיא דְּל"ת, דְּלָה עָנִיָּה, וְעָנִי הוּא יוֹם שַׁבָּת, וּמִי שְׁמַקְיִים בְּהָ עֲנַג שַׁבָּת, גוֹרֵם לְהַשְׁקוֹת אוֹתָהּ הַדְּל"ת, וְאוֹתוֹ עָנִי מִתְמַלָּא וְנִקְרָא נְהָר, וּמִי שְׁיֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לְעֲשׂוֹת עֲנַג שַׁבָּת וְלֹא עוֹשֶׂה, מִתְהַפֵּף לוֹ עֲנַג לְנַגַע צָרַעַת, וּמְחָרִיב בֵּיתוֹ וּמְמוֹנוֹ, וְכֵן עָנִיָּה הִיא הַתּוֹרָה בְּעַל פֶּה וְדַאי, וְהִיא קִבְלָה כְּשִׁמְקַבְּלַת מְבַעַל צְדָקָה, שְׁהִיא תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב, כְּשִׁהוּלְכַת אֲלֵיו לְקִבְלָה נִקְרָאת הֲלָכָה, כְּשִׁמְקַבְּלַת מִמְּנוּ נִקְרָאת קִבְלָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא מְחַלְקַת מַה שְׁנוֹתָנִים לָהּ לְעֵבְדִים שְׁלָהּ וְלְבָנִים וְלְעַלְמִים שְׁלָהּ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרוֹתֶיהָ, וּמְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה, מְאוֹתוֹ שְׁמַקְבְּלִים מִמְּנָה.

בְּעַל קִבְלָה הוּא הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי, וְהִיא קִבְלָה מִמְּנוּ, וּבְאִיזָה מְקוֹם קִבְלָה מִמְּנוּ? בְּיָמִין, מִשׁוּם שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר פִּי יְמִינָהּ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים. הֲהֲלָכָה הִיא מִצַּד הַשְּׂמָאל, קִבְלָה הִיא מִצַּד הַיָּמִין, הֲלָכָה בְשְׂמָאל אֶל בְּעֵלָה, וּמְקַבְּלַת מִמְּנוּ בְּיָמִין וְיוֹרְדַת מְלָאָה אֶל הַצְּדִיק, וּמִשׁוּם זֶה לֹא רְאִיתִי צְדִיק נֶעְזָב וְכוּ', (ובבבאי) וְכִשְׁיוֹרְדַת מְלָאָה אֶל בְּעֵלָה שְׁהוּא ו', הַנְּהָר שְׁנַמְשֵׁף מַעְדָן, ו' נִכְנַס לְד' וְנַעֲשִׂית ה', וְמַה שְׁהִיָּה צְדָק נַעֲשֶׂה צְדָקָה לְעָנִי שְׁהוּא צְדִיק.

וְעַל אוֹתוֹ הַנְּהָר נֶאֱמַר שְׁמַשׁ בְּשַׁבָּת צְדָקָה לְעָנִים, וְעֲלִיו נֶאֱמַר צְדָקָה תְּרוּמָם גוֹי, וְמַה שְׁהִיתָה צְדָק דִּין, נַעֲשִׂית רַחֲמִים, וְכָל הַסְּפִירוֹת נִקְרָאוּ עַל שְׁמָהּ מְאוּנֵי צְדָק, אֲבָנֵי צְדָק, אִיפַת צְדָק וְהִין צְדָק, כְּשִׁהֲתַרְחַק מִמְּנָה בְעֵלָה,

וְהֵהוּא נְהָר עֲלִיָּה אֶתְמַר שְׁמַשׁ בְּשַׁבָּת צְדָקָה לְעָנִים, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (משלי יד לד) צְדָקָה תְּרוּמָם גוֹי, וְמַה דִּיהוּת צְדָק דִּינָא, אֶתְעִבִידַת רַחֲמִי, וְכָל סְפִירָן עַל שְׁמָהּ אֶתְקַרִיאוּ, מְאוּנֵי צְדָק אֲבָנֵי צְדָק אִיפַת צְדָק וְהִין צְדָק (ויקרא יט

לו. כד אתרחק מינה בעלה דאיהו רחמי,
 מאזני צדק תרין דרועין, אבני צדק תרין
 סמכי קשוט, הין צדק צדיק, וכד עמודא
 דאמצעייתא מרחק מינה איהו משפט, וביה
 פתיב (תהלים עה ח) כי אלהי"ם שופט זה ישפיל
 וזה ירים, זה ישפיל מאן דגרים לאשפלא
 לשכינתא מאתרהא, וזה ירים מאן דגרים
 לסלקא לה מאתרהא, דחובין דישראל אינון
 אשפילן לה לתתא, וזכוון דלהון סלקין לה
 לאתרהא, הא זפאה איהו מאן דעביד זכוון
 לסלקא לה לאתרהא.

ועוד שכינתא איהי שלוח הקן, מאן קן דילה
 דא ירושלם, ולעילא קן דילה ההוא
 דאתמר ביה (שמות לד ז) ונקה לא ינקה, ודא
 מטטרו"ן, עליה אתמר אל תסתפל בקנקן
 אלא במה דאית ביה, ודא איהו כי יקרא קן
 צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ (דברים
 כב ו), בכל עץ דא גוף ובגרות, צדיק איהו ברית
 ואיהו פ"ל, עץ דא עמודא דאמצעייתא, או
 על הארץ דא אימא תתאה, אפרוחים תרין
 דרועין, או ביצים תרין שוקין, והאם רבצת
 דא אימא עלאה, שלח תשלח את האם דא
 אימא תתאה את ודאי.

שלח תשלח, הדא הוא דכתיב (בראשית ח
 ח) וישלח את היונה מאתו, ואתמר
 ביצקב (שם כו ל) ויהי אף יצא יצא, לקבל שלח
 תשלח, ואינון תרין דרועין שני גרישי"ן
 ואינון תרין תרוכין, ודא איהו שלח תשלח
 את האם, ואת הבנים תקח לה, אליון שית
 פרקין דאינון בתרי דרועין, אשתארת ה' ד'
 בלא ו', מאן גרים לה תרי תרוכין, אלא
 בגין דעברין בנהא על פקודי אורייתא עשה
 ולא תעשה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ יח) ובפשעיהם שלחה אמכם.

שהוא רחמים. מאזני צדק שתי
 זרועות, אבני צדק שני עמודי
 אמת, הין צדק צדיק, וכשהעמוד
 האמצעי מרחק ממנה, הוא
 משפט, ובו כתוב כי אלהי"ם
 שופט זה ישפיל וזה ירים. זה
 ישפיל - מי שגורם להשפיל את
 השכינה ממקומה, וזה ירים - מי
 שגורם להעלותה ממקומה,
 שחטאי ישראל משפילים אותה
 למטה, וזכויותיהם מעלים אותה
 למקומה, הרי צדיק הוא מי
 שעושה זכויות להעלותה
 למקומה.

ועוד שכינה, היא שלוח הקן. מי
 הקן שלה? זו ירושלים, ולמעלה
 הקן שלה, אותו שנאמר בו ונקה
 לא ינקה, וזה מטטרו"ן, עליו
 נאמר אל תסתפל בקנקן אלא
 במה שיש בו, וזהו כי יקרא קן
 צפור לפניך בדרך בכל עץ או על
 הארץ. בכל עץ - זה גוף ובגרות,
 צדיק הוא ברית והוא כ"ל, עץ -
 זה העמוד האמצעי, או על הארץ
 - זו האם התחתונה, האפרוחים -
 שתי זרועות, או ביצים - שתי
 שוקים, והאם רבצת - זו האם
 העליונה, שלח תשלח את האם
 - זו האם התחתונה, את ודאי.
 שלח תשלח, זהו שפתיב וישלח
 את היונה מאתו, ונאמר ביצקב
 ויהי אף יצא יצא, כנגד שלח
 תשלח, והם שתי זרועות, שני
 גרישי"ן, והם שני גרושים. וזהו
 שלח תשלח את האם, ואת הבנים
 תקח לה, אלו ששת הפרקים
 שהם בשתי זרועות, נשארת ה'
 ד' בלי ו'. מי גרם לה שני
 גרושין? אלא בגלל שעוכרים
 בניה על מצוות התורה, עשה
 ולא תעשה, זהו שפתיב
 ובפשעיהם שלחה אמכם.

ובפשעיהם שלחה אמכם.

ויוסף שלח את היונה מאתו, זה העמוד האמצעי, מי גרם זה שהתגרשה ממנו? משום שישאל עברו על התורה. ויחל עוד שבעת ימים אחרים (וישלח את היונה ולא יספה שוב), זה ז', יום השביעי שכולל שבע שבתות, ומי גרם שהתגרשה ממנו? משום שעברו ישראל על אות שבת ימים טובים ואות ברית.

מהצד של יצחק שהוא ראש השנה, נאמר בו ותבא אליו היונה לעת ערב, וזה ערב של יצחק, ומצד של הצדיק נאמר בה והנה עלה זית טרף בפיה, וידע נח פי קלו המים מעל הארץ, ובכל מקום שלא מצאה למטה דמותו של בעלה בתורה, לא היתה שורה עליו, זהו שפתוב ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה, בגלות, מיד שמצאה בעלה את הרועה הנאמן, שרתה עליו ולא חזרה לתבה. זהו שפתוב ולא יספה שוב אליו עוד, ועל זה נאמר על בן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר, היא נדבקה בו, והוא בה.

באותו זמן, ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה, ויצאו כלם והלכו ליונה ובעלה, ונאמר לגבי נח ויפתח נח. מה זה ויפתח נח? אלא רומז, ותפתח ותראהו את הילד, אדניי שפתי תפתח, וזה ישראל שפותחים בתשובה בבכיה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד, שכניה נקראת חג, בכל הזמנים ימים טובים, חג של שלש רגלים, שנאמר בהם שלש רגלים תחג לי בשנה, ובשבילה נראה פל זכור, לקים זכור ושמור, זכור לזכר, ושמור לזקבה. פל אלו שהולכים

ויוסף שלח את היונה מאתו (בראשית ח ט) דא עמודא דאמצעיתא, מאן גרים דא דאתתרכת מיניה, בגין דישאל עברו על אורייתא, ויחל עוד שבעת ימים אחרים (ס) (ג"א וישלח את היונה ולא יספה שוב), דא ז', יומא שביעאה דכליל שבע שבתות, ומאן גרם דאתתרכת מיניה, בגין דעברו ישראל על אות שבת ויומין טבין ואות ברית.

מסטר א דיצחק דאיהו ראש השנה, אתמר ביה (ס) ותבא אליו היונה לעת ערב, ודא ערב דיצחק, ומסטר א דצדיק אתמר בה (ס) והנה עלה זית טרף בפיה, וידע נח פי קלו המים מעל הארץ, ובכל אתר דלא אשפחת לתתא דיוקנא דבעלה באורייתא, לא הות שריא עליה, הדא הוא דכתיב (שם ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה בגלותא, מיד דאשפחת בעלה לרעיא מהימנא, שריא עליה ולא חזרת לתיבה, הדא הוא דכתיב (שם יב) ולא יספה שוב אליו עוד, ועל דא אתמר (ס ב) על בן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר, איהי אתדבקת ביה ואיהו בה.

בההוא זמנא ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה (שם ח ו), ונפקו כלהו ואזלו לגבי יונה ובעלה, ואתמר לגבי נח, מאי ויפתח נח, אלא רמיז ותפתח ותראהו את הילד (שמות ב כד), אדניי שפתי תפתח, ודא ישראל דפתחין בתשובתא בבכיה, ומיד ותחמול עליו.

ועוד שכונתא אתקריאת חג, בכל זמנין ויומין טבין, חג דתלת רגלין, דאתמר בהון (שמות כג יד) שלש (דף נט ע"א) רגלים תחוג לי בשנה, ובגינה נראה פל זכור, לקיימא זכור ושמור זכור לזכר ושמור לזקבה, פלהו אלין דאזלין לאסתכלא (ג"א

והוא בה)

החדש השלשה עשר, זה א, וזה וא"ו, שנה של שלשה עשר ירחים, ובה צריך להשוות שנת החמה עם שנת הלכנה, וליחד אותם במהלך האמצעי שהוא העמוד האמצעי, ואם אדם יודע למנות ולהשוות שנת החמה עם שנת הלכנה וליחד אותם, הוא יודע מתי יהיה פסח בחדש האביב, ובה ישוו האב והאם הבן והבת. זהו שפתיב ושמרתם ועשיתם פי היא חכמתכם ובינתכם. ושמרתם ועשיתם - זה ו"ה. פי היא חכמתכם ובינתכם - זה י"ה. ובמה יהיו שוים האב והאם, הבן והבת? בא' שהוא כתר עליון, שאומרת הלכנה עליה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגללו אומרים בשפת וימים טובים ובראשי חדשים, כתר יתנו לך יהו"ה אלהינו מלאכים המוני מעלה, מלך ומלכות.

ועוד היא מצות שחיטה בפשרה בזרים (בנשים), שהם בני אדם שדומים לבהמות, שאלו שלא מתעסקים בתורה, צריך לעשות בהם קרבנות של תפלות שיתקרבו לקדוש ברוך הוא, ואם מתקרבים בתפלות לקדוש ברוך הוא וסובלים כמה מפות, זהו שפתיב כי עליך הורגנו כל היום נחשכנו כצאן טבחה, נראה כאלו וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך וגומר, שזה מציל אותם ממיתה של מלאך המות. זהו שפתיב אדם ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלו שמעשיהם כבהמות השדה, שאוכלים בלי תפלות, מיתתם תהיה כבהמות השדה, ושוחט אותם מלאך המות מדה פנגד

ומדה, ולא עוד אלא בספין פגום קא שחיט לון, ואתקריאו נבלה,

דעבורא ודא ירחא תלת עשר, דא א, ודא וא"ו, שתא מתלת עשר ירחין, וביה צריך להשוות שנת החמה עם שנת הלכנה, וליחד לון במהלך האמצעי דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואם בר נש ידע לממני ולהשוות שנת החמה עם שנת הלכנה ולייחד לון, איהו ידע מתי יהא פסח בחדש האביב, ובדא ישוין אבא ואמא ברא וברתא, הדא הוא דכתיב (דברים ד ו) ושמרתם ועשיתם פי היא חכמתכם ובינתכם, ושמרתם ועשיתם דא ו"ה, פי היא חכמתכם ובינתכם דא י"ה ובמה יהוין שוין אבא ואמא ברא וברתא, בא' דהוא כתר עלאה, דאמרה סיהרא עלה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגניניה אמרין בשפת ויומין טבין וברישי ירחין, כתר יתנו לך יהו"ה אלהינו מלאכים המוני מעלה, מלך ומלכות.

ועוד איהי מצות שחיטה בפשרה בזרים (ג"א בנשים), דאינון בני נשא דדמין לבעירן, דאלין דלא משתדלי באורייתא צריך למעבד בהון קרבנין דצלותין, דיתקריבו לקודשא בריך הוא, ואם מתקרבין בצלותין לקודשא בריך הוא, וסבלין כמה מכתשין, הדא הוא דכתיב (תהלים מד כג) פי עליך הורגנו כל היום נחשכנו כצאן טבחה, אתחזי כאלו וזבחת עליו את עלותיך ואת שלמיך וגומר (שמות כ ד). דדא שזיב לון ממיתה דמלאך המות, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ז) אדם ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלין דעובדיהו כבעירן דחקלא דאכלין בלא צלותין, מיתתהון יהא כבעירן דחקלא, ושחיט לון מלאך המות מדה פנגד

וְעַלִּיּהוּ אֲתָמֵר (ישעיה כו יט) נִבְלָתִי יְקוּמוּן, מֵאֵי סִפִּין פְּגוּם דָּא סַמְא"ל אֵל אַחַר, סִפִּין פְּגוּם וְדַאי אֲתִקְרִי, וְאִיּהִי פְּגִימָה סַם הַמּוֹת, טְרִיפָה וְנִבְלָה. (דף נט ע"ב) וְכִיּוֹן דְּאֲתִיּהִיבוּ בִידֵיהוֹן כְּבָר קִבְלוּ עָנְשֵׁיהוּ, וּבְגִין דָּא נִבְלָתִי יְקוּמוּן, וְכָל סִירְכָאן דְּסַם הַמּוֹת אֵינּוּן רַגְלִין דִּילָהּ, וְעַלִּיּהוּ אֲתָמֵר (משלי ה ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגוֹמֵר, וְאֵינּוּן ח"י סִרְכוֹת, עַלִּיּהוּ פְּתִיב (בראשית ח כא) וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל ח"י פְּאֶשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאֵינּוּן דְּמִצְלִין ח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתִין, (ומאן גרים דמי טופנא מתגברין, מאן דאריק מיא דזרע ברית מילה בנדה שפחה גויה זונה) וְלַעוֹלָם וּוּרְדָא בְּכָל אֲתַר דְּתַתְּסַרְף טְרַפָּה וְאִינְה חֲזִיה, דְּכָכַל אֲתַר דְּתַתְּסַרְף בְּבַר נֶשׁ בַּחוּבִין דִּילָהּ קִטְיִלַת.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיּהִי מְצוֹת אָסִיפַת נוּנֵי יַמָּא דְּאוּרִייתָא, דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן דְּגִים וַחֲגָבִים אֵינּוּן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְאֵינּוּן תַּלְמִידֵי דְבֵי רַב דְּמַתְּרַבִּין בִּימָא דְּאוּרִייתָא, דְּעַלִּיּהוּ אֲתָמֵר אָסִיפַתָּן הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָן, הֵדָא הוּא דְּכֵתִיב (במדבר יא כב) יֵאָסֶף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם, הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְגַרְפוּ דְּשְׂכִינְתָא אֵינּוּן פְּסוּי דַם חֲזִיה אוּ עוֹף, דְּאֵינּוּן כְּנָפֵי יוֹנָה, וְאֵלִין אֵינּוּן כְּנָפֵי מְצוּהָ, דְּמַכְסִין עַל דְּמִיהוֹן, דְּלֹא שְׁלֹטִין עַלִּיהוּ כְּלָבִין דְּאֵנּוּן חֲצִיפִין, דְּאֵינּוּן מְלָאכֵי חַבְלָה (ובלהו), וְדִלָּא אֲשַׁתְּמוּדְעוּן בְּהוֹן מְאִרֵי חוּבִין, (הרי) הֲכִי הֵדֶם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְעַפְרָא דְּמַכְסִיָּא עֲלִיו רָמִיז (דברים לב מג) וְכִפָּר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיּהִי בְּדִיקַת סִמְנֵי חֲזִיה אוּ עוֹף, מְבַנֵּי נֶשָׂא דְּדַמְיִין לְחִיּוֹן וּבְעֵרִין וְעוֹפִין, דְּעַלִּיּהוּ אֲתָמֵר (שמואל א יד לד) וְשַׁחַטְתֶּם בָּזָה,

מְדָה, וְלֹא עוֹד, אֵלָּא בְּסִפִּין פְּגוּם שׁוֹחֵט אוֹתָם, וְנִקְרְאוּ נִבְלָה, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר נִבְלָתִי יְקוּמוּן. מַה זֶה סִפִּין פְּגוּם? זֶה סַמְא"ל אֵל אַחַר, וְדַאי נִקְרָא סִפִּין פְּגוּם, וּפְּגִימָה הִיא סַם הַמּוֹת, טְרַפָּה וְנִבְלָה, וְכִיּוֹן שְׁנַתְּנוּ בִידֵיהֶם, כְּבָר קִבְלוּ עָנְשָׁם, וּמִשׁוּם זֶה נִבְלָתִי יְקוּמוּן, כָּל הַסִּרְכוֹת שֶׁל סַם הַמּוֹת הֵן הַרְגָלִים שְׁלָהּ, וְעַלִּיהֶן נֶאֱמַר רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגוֹמֵר, וְהֵן שְׁמוֹנָה עָשָׂר סִרְכוֹת, עַלִּיהֶן פְּתוּב וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל ח"י פְּאֶשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאוֹתָם שְׁמַתְּפִלִּים שְׁמוֹנָה עָשָׂר בְּרַכוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת. (ומי גרם שמי המבול מתגברים? מי שמריק מי הזרע של ברית מילה בנדה שפחה גויה זונה) וְלַעוֹלָם הַיּוֹרְדָא, בְּכָל מְקוֹם שְׁתַּסְתַּרְף - טְרַפָּה, וְאִינְה חֲזִיה, שְׂבָכַל מְקוֹם שְׁתַּסְתַּרְף בְּאֲדָם בַּחֲטָאֵיהּ - הוֹרְגַת.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא מְצוֹת אָסִיפַת דְּגֵי הַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם דְּגִים וַחֲגָבִים אֵינּוּן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְהֵם תַּלְמִידֵי בֵית רַב שְׁמַתְּרַבִּים בְּיַם הַתּוֹרָה, שְׁעַלִּיהֶם נֶאֱמַר אָסִיפַתָּן הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָן. זֶהוּ שְׂכֵתוּב יֵאָסֶף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם, הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְכַנְפֵי הַשְּׂכִינָה הֵם כְּסוּי דַם חֲזִיה אוּ עוֹף, שְׁהֶם כְּנָפֵי יוֹנָה, וְאֵלוּ הֵם כְּנָפֵי מְצוּהָ, שְׂמַכְסִים עַל דְּמִיהֶם, שְׁלֹא שׁוֹלְטִים עַלִּיהֶם כְּלָבִים שְׁהֶם חֲצוּפִים, שְׁהֶם מְלָאכֵי חַבְלָה (ובלם), וְשְׁלֹא מְפִירִים בָּהֶם בְּעַלִּי הַחוּבוֹת, (הרי) כְּףֵי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְהַעֲפָר שְׂמַכְסָה עֲלִיו רוּמֵז וְכִפָּר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא בּוֹדְקַת סִמְנֵי חֲזִיה אוּ עוֹף מְבַנֵּי אֲדָם שְׁדוּמִים לְחִיּוֹת וּבַהֲמוֹת וְעוֹפוֹת, שְׁעַלִּיהֶם נֶאֱמַר וְשַׁחַטְתֶּם בָּזָה, בְּדַק כְּמוֹ זֶה, שְׁהֶם סוֹבְלִים מְפּוֹת, כְּמוֹ

בְּדוֹק כְּמוֹ זֶה, דְּאִינוּן סְבָלִין מְכַתְּשִׁין, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ פִּי עַלְיָה הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם (תהלים מד
 כג), וּבְכָל יוֹמָא לָא מְנַיְחִין צְלוֹתֵין, וּבְדִיק לֹון
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכֵמָה מְכַתְּשִׁין, וְאֶמְרִין זֶה
 לְזֶה בְּצְלוֹתֵין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּרִיק לָן
 מְדִינָא דְּבַעֲיָרָן וְחִינוּן דְּאַרְעָא, וְאַעִיל לָן לְמַהוּי
 לָן חוּלְקָא בְּמִלְאַכְיָא, דְּאִינוּן חֵיות הַקְּדוּשׁ,
 דְּקִרְאֵן זֶה לְזֶה וְאֶמְרִין קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ,
 דָּא אִיהוּ (קְדוּשׁ) דְּאַתְקַדְּשׁ שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עַל יְדֵיהּ, וַיְהִי לִיהּ חוּלְקָא בֵּיהּ.

וְעוֹד וּשְׁחַטְתֵּם בְּזֶה דָּא אַל"ף דַּל"ת נו"ן
 יו"ד, דְּבִיּה דִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פֶּל
 נְזִיקִין, וְעַל פֶּל אַלִּין דְּקִטְלִין חַד לְחַבְרִיָּה,
 וְעַל פֶּל אַלִּין דְּגִזְלִין יְהו"ה אִיהוּ דִן, דְּאַתְלַבֵּשׁ
 בְּתַהוּ וְבַהוּ וְחַשְׁפֵּה וְתַהוּם, וְדִן בְּהוּן אַרְבַּע
 מִיתוֹת בֵּית דִּין, וְהָא אוּקְמוּהוּ כְּלַהוּ בְּאַתְנוּן,
 י" גַּחְלַת, ו' שְׁלַהּוּבָא, ה"ה גְּוֹנִין וְנַהוּרִין
 דְּנוּרָא דָּא אִיהוּ שְׂרַפָּה, (דברים ד כד) כִּי יְהו"ה
 אֶלְהִי"ף אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא, סְקִילָה בְּתַלַּת אַבְנִין
 י" י" י, וְאִינוּן יְהו"ה כ"ו, וְד' אַתְנוּן י" י" י,
 הֶרֶג בְּחַרְבָּא, י' רִישָׁא דְּחַרְבָּא, ו' גּוּפָא
 דְּחַרְבָּא, ה"ה תְּרִין פְּפִיּוֹת דִּילָהּ, חֶנֶק ו' (ס"א
 ג) אַתְעֵבִיד חוּט כְּגוּוּנָא דָּא זְרַקָא וְעַלָּה י'
 דְּעַזְקָא בְּחוּטָא לְמַהוּי בְּרִיךְ לָהּ עַל צוּאֵר,
 וְרָזָא דְּמָלָה (במדבר כו ג) אָבִינוּ מֵת בְּמַדְבָּר, מִקְ"ף
 וְהוּל"ף אִינוּן ה"ה, חַד מִקְ"ף לִיּהּ וְחַד הוּלְף,
 עַד דְּחִנְקִין לִיּהּ, וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, רָאוּ עֲתָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, אָנִי אָמִית
 וְאַחֲיָהּ, מְחַצְתִּי וְאָנִי אַרְפָּא וְאִין מִיָּדִי
 מְצִיל (דברים לב לט).

ו' עֵץ, גְּבוּהָ חֲמָשִׁים אַמָּה דָּא ה' דְּסִלִיקַת בֵּי
 לְחֲמָשִׁין, זְרַקָא קוּ דְּחִנְיַקַת בְּתַלַּת אַתְנוּן,
 דְּשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי דִן אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחַיִּיבָא,

שְׁבַאֲרוּהוּ כִּי עַלְיָה הוֹרְגֵנוּ כָּל
 הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם לָא מְנַיְחִים אֶת
 הַתְּפִלוֹת, וּבוּדֵק אוֹתָם הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּכֵמָה מְכוֹת, וְאוּמְרִים
 זֶה לְזֶה בְּתַפְלוֹת: הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ מִדִּין הַבְּהֻמוֹת
 וְהַחַיּוֹת שֶׁל הָאָרֶץ, וְהַכְּנִיס אוֹתָנוּ
 שְׂיֵהֵיָה לְנוּ חֵלֶק עִם הַמְּלֹאכִים,
 שְׁהֵן חֵיות הַקְּדוּשׁ, שְׁקוּרָאִים זֶה
 לְזֶה וְאוּמְרִים קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ,
 זֶהוּ (קְדוּשׁ), שְׁמַתְקַדְּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדוּ וְיֵהֵיָה
 לוֹ חֵלֶק בּוֹ.

וְעוֹד, וּשְׁחַטְתֵּם בְּזֶה, זֶה אַל"ף
 דַּל"ת נו"ן יו"ד, שְׁבוּ דִן הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל הַנְּזִיקִין, וְעַל
 פֶּל אַלוּ שְׁהוּרְגִים אַחַד אֶת חֲבֵרוֹ,
 וְעַל כָּל אֵלֶּה שְׁגוּזִלִים יְהו"ה הוּא
 דִן, שְׁמַתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וְבַהוּ וְחַשְׁפֵּה
 וְתַהוּם, וְדִן בְּהֵם אַרְבַּע מִיתוֹת
 בֵּית דִּין, וְהָרִי בְּאֵרוֹ אֶת כָּלֵם
 בְּאוֹתִיוֹת, י" גַּחְלַת, ו' שְׁלַהּבַת,
 ה"ה הַגְּוֹנִים וְהָאוּרוֹת שֶׁל הָאֵשׁ,
 זוּהִי שְׂרַפָּה, כִּי יְהו"ה אֶלְהִי"ף
 אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא. סְקִילָה בְּשִׁלֵּשׁ
 אַבְנִים י" י" י, וְהֵם יְהו"ה כ"ו,
 וְאַרְבַּע אוֹתִיוֹת י" י" הֶרֶג בְּחַרְבַּ.
 י' רִאשׁ הַחַרְבַּ, ו' גּוּף הַחַרְבַּ, ה"ה
 שְׁתֵּי פִּיפּוֹת שְׁלָהּ. חֶנֶק ו' (כ),
 נַעֲשֶׂה חוּט כְּמוֹ זֶה זְרַקָא, וְעַלָּה
 י' שֶׁל טַבַּעַת, בְּחוּט לְהִיוֹת בְּרוּךְ
 לָהּ עַל צוּאֲרָהּ, וְסוּד הַדְּבָר -
 אָבִינוּ מֵת בְּמַדְבָּר. מִקְ"ף וְהוּל"ף
 הֵם ה"ה, אַחַד מִקְ"ף אוֹתוֹ וְאַחַד
 הוּלְף, עַד שְׁחוּנְקִים אוֹתוֹ, וּמִשׁוּם
 זֶה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאוּ
 עֲתָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, אָנִי אָמִית
 וְאַחֲיָהּ, מְחַצְתִּי וְאָנִי אַרְפָּא וְאִין
 מִיָּדִי מְצִיל.

ו' עֵץ, גְּבוּהָ חֲמָשִׁים אַמָּה, זוּ ה'
 שְׁעוּלָה בֵּי לְחֲמָשִׁים. זְרַקָא קוּ
 שְׁחוּנְקַת בְּשִׁלֵּשׁ אוֹתִיוֹת,
 דְּשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי דִן אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחַיִּיבָא,

והרג לון, בשרפה וסקילה, ובגין דא ראו עתה
 פי אני אני הוא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו
 כח) ויסרתי אתכם אף אני וגומר, וכמה
 דבשמיה קטיל למאן דאעבר על פרייתות
 ומיתות בית דין דאורייתא, הכי מסי ומחיה
 בשמיה למאן דמקיים לון.

ועוד מצות גזלת העני בבתיכם דא שכינתא,
 דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק
 ח"י עלמין, כליל ח"י ברבאן, פאלו גזיל ליה
 חיים דיליה דאיהו שכינתא, דאתמר בה (קהלת
 ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מאן
 דגרע מענג שבת, פאלו גזיל ליה שכינתיה
 דאיהי שבת פת יחידה, ודא גרם דאתגזילת
 מניה בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ג
 א) ובפשעיכם שלחה אמכם, ותיובתא מאי
 ניהו והשיב (דף ט ע"ב) את הגזלה אשר
 גזל (ויקרא ה כג), דיחזיר שכינתא לאתרה, או את
 העשק אשר עשק (שם) דא קודשא בריך הוא
 דאתפרש מינה, דשכינתא אתקריאת מצות
 עשה מסטרא דימינא, ומצות לא תעשה
 מסטרא דשמאלא, ותורה אתקריאת מסטרא
 דעמודא דאמצעיתא, וכל מאן דגזיל או עשק
 באורייתא, ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו
 גזל שכינתא מדרועוי דקודשא בריך הוא.

וכן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקריאת
 מצות ברית מילה, מאן דגזל בבית
 ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה, פאלו אפיק
 מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם למהוי
 שכינתא נפקא מאתרה דאיהי ארץ ישראל
 רשות היחיד, וגלה אותה בין אומין דעלמא
 דאינון רשות הרבים, הדא הוא דכתיב (ישעיה
 ג א) ובפשעיכם שלחה אמכם, ובגין דא לא
 תשא את שם יהוה אלהיך לשוא (שמות כ

שהשכינה התפתחונה היא דנה
 ארבע מיתות בית דין, היא
 חונקת את הרשעים והורגת
 אותם בשרפה ובסקילה, ומשום
 זה ראו עתה פי אני הוא. זהו
 שפתיב ויסרתי אתכם אף אני
 וגומר, וכמו שבשמו הורג את מי
 שעובר על פרייתות ומיתות בית
 דין של התורה, כף מרפא ומחיה
 בשמו את מי שמקים אותם.

ועוד, מצות גזלת העני בבתיכם
 זו שכינה, שמי שגזל תפלה,
 שהיא צדקה לצדיק ח"י
 העולמים, כולל שמונה עשרה
 ברכות, פאלו גזל לו את החיים
 שלו שהיא שכינה, שנאמר בה
 ראה חיים עם אשה אשר אהבת,
 וכן מי שגורע מענג שבת פאלו
 גזל לו את שכינתו, שהיא שבת
 פת יחידה, וזה גרם שנגזלת
 ממנו בגלות. זהו שפתיב
 ובפשעיכם שלחה אמכם,
 ותשובה מה היא? והשיב את
 הגזלה אשר גזל, שיחזיר השכינה
 למקומה, או את העשק אשר
 עשק, זה הקדוש ברוך הוא
 שנפרד ממנה, ששכינה נקראת
 מצות עשה מצד הימין, ומצות
 לא תעשה מצד השמאל, והתורה
 נקראת מצד העמוד האמצעי,
 וכל מי שגזל או עושק בתורה,
 ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו
 גזל שכינה מדרועות הקדוש ברוך
 הוא.

וכן מצד של יסוד ח"י העולמים
 נקראת מצות ברית מילה, מי
 שגזל בבית ומוציא זרע ממנו
 לרשות זרה, פאלו הוציא מרשות
 היחיד לרשות הרבים, וגרם
 שתהיה שכינה יוצאת ממקומה,
 שהיא ארץ ישראל, רשות היחיד,
 והגלה אותה בין אמות העולם,
 שהם רשות הרבים. זהו שפתיב
 ובפשעיכם שלחה אמכם, ומשום

זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא. מִה זֶה שֵׁם
יְהוָה? זו שְׂכִינָה, לְשׂוֹא - זו
עֲבוּדָה זָרָה שְׁגָלְתָה לְשֵׁם.

וְעוֹד, הִיא תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים,
כְּלוּלָה מֵעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהֵן
י"ה, יוֹם הַכַּפּוּרִים זֶה ה' כְּלוּלָה
מִחֲמַשׁ תְּפִלוֹת, עֲשֶׂרֶת יָמֵי
תְּשׁוּבָה זוּ י', לְקַבֵּל שְׁבִים זֶה
ו"ה. כֹּל מִי שֶׁחֲזָר בְּתְּשׁוּבָה
כְּאֵלֹו הַחֲזִיר ו"ה עִם י"ה, וְהֶעֱקָר
- לְהַעֲלוֹת הַכֹּל בְּמַחְשָׁבָה שֶׁהִיא
יוד"ה ו"א ו"ה א."

וְגִבּוּרָה שֵׁם סמא"ל, שֶׁהוּא יִצְר
הֲרַע, וְכֹל מִי שֶׁיִּתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ
כְּאֵלֹו הִזָּה מִתְגַּבֵּר בְּגִבּוּרָה עַל
סמא"ל בְּדִין לְגַבֵּי בְּנָיו, וּמִשׁוֹם
זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵיזָהוּ
גִבּוּר? הַפּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ. מִה זֶה
הַפּוֹבֵשׁ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּכְבַשְׁתָּהּ,
שֶׁתְּהִיָּה כְּבוֹשָׁה תַּחַת יְדוֹ כְּכֹל
שֶׁהוּא כְּבוֹשׁ וְקָשׁוּר תַּחַת יְדֵי
הָאָדָם.

וְצָרִיךְ אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו חֲמֵשׁ
עֲנוּיִים, בְּשִׁבִיל הַעֲנוּי שְׁגָרָם לֵה'
הַקְּטָנָה שְׁגָלְתָה בְּגִלוֹת, וְנִקְרָאת
עֲנִיָּה סַעֲרָה לֹא נַחֲמָה, וְהָאֵב
וְהָאֵם הֵם יוֹרְדִים בְּיָמֵינוּ וְשָׂמַל
לְקַבֵּל בָּהֶם ו"ה, שֶׁהֵם תּוֹרָה
וּמַצְוָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְשֵׁב וְרָפָא
לוֹ, וְזֶה הוּא שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

וְעוֹד, מִצְוַת פְּרִיָּה וְרִכְיָה זו
שְׂכִינָה, לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְת
יִצְרָה, כֹּל תִּלְמִיד חָכֵם שֶׁמוֹנֵעַ
מִמְּנָה עוֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע, כְּאֵלֹו
מוֹנֵעַ מִמְּנָה בְּרִכּוֹת מִלְּמַעְלָה.

שֶׁשָּׂה צְדָדִים הֵם שְׁפִלוּלִים בְּאוֹת
ו', שֶׁהוּא עֵץ פְּרִי עֲשֶׂה פְּרִי, מִהוּ
הַפְּרִי שֶׁלּוֹ? י', שְׂאוֹת ו' הִיא עֲנָף
שֶׁל הָאֵילָן, שֶׁנִּפְרַד לְשֶׁשָּׁה
עֲנָפִים, וּמִשֵּׁשׁ לְעֲנָפִים שְׂאִין לָהֶם
חֲשׁוֹבֵן, י' הִיא פְּרִי עַל כֹּל עֲנָף
וְעֲנָף שֶׁהוּא ו'.

מֵאֵן שֵׁם יְהוָה דָּא שְׂכִינְתָא, לְשׂוֹא דָא
עֲבוּדָה זָרָה דְגָלַת תַּמָּן.

וְעוֹד אֵיחֵי תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּלוּלָה
מֵעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה דְאֵינוֹן י"ה, יוֹם
הַכַּפּוּרִים דָּא ה' כְּלוּלָה מִחֲמַשׁ צְלוֹתֵינוּ, עֲשֶׂרֶת
יָמֵי תְּשׁוּבָה דָּא י', לְקַבֵּל שְׁבִים דָּא ו"ה, כֹּל
מֵאֵן דְּחֲזַר בְּתִיּוּבְתָא כְּאֵלֹו חֲזַר ו"ה עִם י"ה,
וְעִקְרָא לְסַלְקָא כְּלָא בְּמַחְשָׁבָה דְאֵיחֵי יוֹד
ה"א ו"א ו"ה א."

וְגִבּוּרָה תַּמָּן סמא"ל דְאֵיחֵי יִצְר הֲרַע, וְכֹל מֵאֵן
דִּיתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵיהּ כְּאֵלֹו הִזָּה מִתְגַּבֵּר
גִּבּוּרָה עַל סמא"ל בְּדִינָא לְגַבֵּי בְּנָיו, וְכַגִּין דָּא
אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתֵינוּ, אֵיזָהוּ גִבּוּר הַפּוֹבֵשׁ אֶת
יִצְרוֹ, מֵאֵי הַפּוֹבֵשׁ, כְּמָה דְאֵת אָמַר (בראשית א
כח) וּכְבַשְׁתָּהּ, דִּיחֵא כְּבוֹשָׁה תַּחַת יְדֵיהּ, כְּכֹל בְּאֵ
דְאֵיחֵי כְּבוֹשׁ וְקָשׁוּר תַּחַת יְדֵי דְבַר נֶשׁ.

וְצָרִיךְ בַּר נֶשׁ לְקַבֵּל עָלָיו חֲמֵשׁ עֲנוּיִין, בְּגִין
עֲנוּי דְגָרִים לֵה' זְעִירָא דְגָלַת בְּגִלוֹתָא,
וְאֵתְקִרִיאַת עֲנִיָּה סוּעֲרָה לֹא נוֹחֲמָה, וְאֵבָא
וְאֵמָא אֵינוֹן נַחֲתֵי בִימֵינוּ וּשְׂמַמָּלָא, לְקַבֵּלָא
בְּהוֹן ו"ה, דְאֵינוֹן תּוֹרָה וּמַצְוָה, וְרָזָא דְמִלָּה
וְשֵׁב וְרָפָא לוֹ (ישעיה ו') וְדָא אֵיחֵי שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל
עַד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (הושע יד ב).

וְעוֹד מִצְוַת פְּרִיָּה וְרִכְיָה דָא שְׂכִינְתָא, לֹא תִהְיֶה
בְּרָאָה לְשִׁבְת יִצְרָה (ישעיה מה יח), כֹּל
תִּלְמִיד חָכֵם דְּמוֹנֵעַ מִיָּנָה עוֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע
כְּאֵלֹו מוֹנֵעַ מִיָּנָה בְּרִכְאָן מְלַעֲיָלָא.

שִׁית סְטָרִין אֵינוֹן דְכִלְיָן בְּאֵת ו',
דְאֵיחֵי (בראשית א יא) עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי,
מֵאֵן פְּרִי דִילֵיהּ י', דְאֵת ו' אֵיחֵי עֲנָפָא דְאֵילָנָא,
דְאֵתְפָרֵשׁ לְשִׁית עֲנָפִין, וּמִשִּׁית לְעֲנָפִין דִּלִּית
לוֹן חוֹשְׁבֵן, י' אֵיחֵי אֵיבָא עַל כֹּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא
דְאֵיחֵי ו'.

קם זקן ואמר: רבי רבי, חזר בך, האילן הוא ר', והפרי שלו י', כך הוא ודאי. אבל ענפיו למעלה הוא ה' עליונה, ושרשו ה' התחתונה, ומי שמפריד הענף ממנו, זהו מקצץ בנטיעות, וכך הוא נקצץ מהעולם הזה ומן העולם הבא.

ועוד מצוה להתעסק בתורה יומם ולילה, זהו שכתוב והגית בו יומם ולילה, וכי יכול אדם להתעסק בתורה בכל הימים והלילות כל ימיו, והרי הקדוש ברוך הוא לא בא בטרוניא עם בריותיו? אלא כל מי שקורא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקים בו והגית בו יומם ולילה, כל המצוות יש מהם שתלויות בפרי האילן, מהם בענפים, מהם בשרשים, מהם באילן, ומשום זה נקראת התורה עץ חיים, וכל מי שאוכל ממנו, ואכל וחי לעלם.

ויש אילן למטה שענפיו ושרשיו והגוף והפרי שלו, כלם סם המות, וזה סמא"ל. מי שעובר על התורה, נשקה מאותו אילן ומתפרנס ממנו, ועליו נאמר כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומחצד שלו חיי צער.

ועוד, שכונה היא מצות העמדת מלך, זהו שכתוב שום תשים עליך מלך, וכביכול, כל זמן שאין שכונה במקומה אין מלך, ומשום ששכינה היא מלכות על אדם, נאמר בו שום תשים עליך מלך, להיות ישראל בה כלם בני מלכים. שאין מלך בלי מלכות, שבגלות שפחה תירש גברתה, ובזמן שיבא המשיח נאמר ומלכותה? תן המלך לרעותה הטובה ממנה, היא מלכותו, היא

קם סבא ואמר רבי רבי חזור בך, אילנא הוא ו', איבא דיליה י' הקי הוא ודאי, אבל ענפוי לעילא איהו ה' עלאה ושרשוי ה' תתאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא איהו מקצץ בנטיעות, והכי אתקצץ איהו מעלמא דין ומעלמא דאתי.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יכול בר נש לאתעסקא באורייתא בכל יומי ולילי כל יומי, והא קודשא בריך הוא לית בא בטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה, כל פקודין אית מנייהו דתליין בפרי אילנא, מנייהו בענפין, מנהון בשרשין, מנהון באילנא, ובגין דא אתקריאת אורייתא עץ חיים, וכל מאן דאכל מיניה ואכל וחי לעולם.

ואית אילנא לתתא, דענפוי ושרשוי וגופא ואיבא דיליה, כלהו סם המות ודא סמא"ל, מאן דאעבר על אורייתא, אתשקיא מההוא אילנא ואתפרנס מיניה, ועליה אתמר (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומסטרא דיליה חיי צער.

ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מלפא, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים עליך מלך, וכביכול כל זמנא דלית שכינתא באתרהא לית מלפא, ובגין דשכינתא איהי מלכות על בר נש, אתמר ביה שום תשים עליך מלך, למהוי ישראל בה כלהו בני מלכים. (דף ט ע"ב) דלית מלך בלא מלכות, דבגלותא שפחה תירש גברתה, ובזמנא דייתי משיחא אתמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי

ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי

כסאו, היא עטרתו. משל למלך שיש לו כלי יקר והוא חביב אליו, לפעמים שם אותו עטרה על ראשו, זה תפלין של ראש, לפעמים קושר אותו באצבע, וזה תפלין של יד, לפעמים שם אותו תחתיו ונקרא כסאו, לפעמים עושה ממנו לבוש.

וכעת שהיא מרחקת מן המלך, נאמר במלך אלביש שמים קדרות, והשכינה אומרת אל תראני שאני שחרחרת, ובני אדם שהם שוטים מסתכלים בלבוש, ואחרים כף מסתכלים בגוף, ובגלות כלם שוטים, אבל הפקח החכם מסתכל פנימה, וכשתבא גאלה, מתפשט מלבושי הקדרות וזרק אותם על אמות העולם, זהו שפתוב ויהי חשף אפלה וגומר, ולכל בני ישראל היה אור במושבתם.

שבאותו זמן שהתלבש בלבושים הללו, נאמר בו ויאמר אסתירה פני מהם. אחר שהתפשט מהם, וייראו העם את יהו"ה, וכל התינוקות הראו אותו באצבע, זהו שפתוב זה אלי ואנוהו, ובגלות ישת חשף סתרו, ומשום זה אמר דניאל, יודע מה בחשף וקאור עמו שורה. ובאותו זמן שהוא בחשכה, מתלבש בטהו ובהו ובחשף ותהום, כפיכול האותיות הן בפרוד ולא מתיוחדות שם, ואחר שיוצא מהם, והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד.

באותו זמן פל החיות יתעוררו בנגון, וכנפיהן פרודות מלמעלה לקבלו בשמחה, וכלם יהיו רצים ושבים בנגון ושליחות אליו, זהו שפתוב והחיות רצוא ושוב

ליה בחדוה, וכלהון יהון רצין ושבין בנגונא, ושליחותא לגביה, הדא

מלכותיה, איהי כרסייה, איהי עטרת דיליה, למלפא דאית ליה מאנא דיקר ואיהי מחבבא לגביה, לזמנין שוי ליה עטרה על רישיה דא תפלין דרישא, לזמנין קשיר ליה באצבעא ודא תפלין דיד, לזמנין שוי ליה תחותיה ואתקרי פרסיא דיליה, לזמנין עביד מינה לבושא.

ובען דאיהי מרחקא מן מלפא, אתמר במלפא (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ובני נשא דאינון שטיין מסתפלין בלבושא, ואחרנין הכי מסתפלין בגופא, ובגלותא כלהון שטיין, אבל פקחא חפימא אסתפל מלגאו, וכד יתי פורקנא אתפשט מלבושין דקדרותא, וזריק לון על אומין דעלמא, הדא הוא דכתיב (שמות יב) ויהי חשף אפלה וגומר, ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

דבחהו זמנא דאתלבש באלין לבושין, אתמר ביה (דברים לב כ) ויאמר אסתירה פני מהם, לבתר דאתפשט מנייהו וייראו העם את יהו"ה (שמות יד לא), וכל ינוקין אחזין ליה באצבע, הדא הוא דכתיב (שם טו ב) זה אלי ואנוהו, ובגלותא ישת חשף סתרו (תהלים יח יב), ובגין דא אמר דניאל (דניאל ב כב), ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שריה, ובהוה זמנא דאיהו בחשוכא מתלבש בטהו ובהו ובחשף ותהום, כפיכול אתוון אינון בפרודא ולא מתיוחדין תמן, ולבתר דנפיק מנייהו, והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

בחהו זמנא פל חיון יתערוך בנגונא, וכנפיהם פרודות מלמעלה לקבלא

כְּמֵרָאָה הַבְּזֵק, לְבִשָׁר לְיִשְׂרָאֵל,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן
הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת וְגוֹמֵר,
כָּלֶם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, מַה שְּׁנִבְרָא
עַד הִתְּוֹשׁ הַקָּטָן, כָּלֶם מִשְׁבָּחִים
אוֹתוֹ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת
יְהוָה כְּמֵים לַיָּם מְכַסִּים. בְּאוֹתוֹ
זְמַן יִתְקַיֵּם הַפְּתוּב, כִּי אֲזִי אֶהְפֹּךְ
אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם
בְּשֵׁם יְהוָה וְגוֹמֵר.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִבְנָה בֵּית הַשְּׁכִינָה,
שְׁהִיא בֵּית הַבְּחִירָה, עַל יַד
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ
וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת
אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אוֹתָן
אֲבָנִים טוֹבוֹת שְׁנִבְנָה מִמֶּנָּה. זְהוּ
שְׁפָתוֹב וְאֶבְנָה גַם אֲנִי מִמֶּנָּה,
נְטִיעוֹת קְדוּשׁוֹת, זְהוּ שְׁפָתוֹב נְצַר
מְטָעִי מַעֲשֵׂה יָדִי לְהַתְּפָאֵר. וּבְנִין
בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ יִהְיֶה כְּנוֹי מִכֶּסֶף
וְזָהָב וְאֲבָנִים יְקָרוֹת, וְתִהְיֶה
מְרַקְמַת מִכָּל צִיּוֹר שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, וְעֵלְיָהּ מְאִירָה יְרוּשָׁלַיִם
שֶׁל מַעֲלָה, לְמַעַלָּה מְרַקְמַת מִכָּל
מִינֵי גְנוּזִים שֶׁל אוֹר, וְסוּד הַדְּבָר
- יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה
לָהּ יַחְדוֹ, לְהֵאִיר עַל גְּבוּי.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיֵּם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא
יָבֹא עוֹד שְׁמֵשֶׁךְ וִירְחָךְ לֹא יֵאָסֵף
וְגוֹמֵר, וּמִתְעוֹרֵר שִׁיר הַשִּׁירִים
בְּעוֹלָם, וּמְדַלֵּק אוֹר עַל זֵית וְנֵר,
שְׂיִשְׂרָאֵל הֵם פְּתִילָה, הַתּוֹרָה
שְׁמֹן, וְהַשְּׁכִינָה נֵר, זְהוּ שְׁפָתוֹב
בְּהֵלוּ נְרוֹ עֲלֵי רֹאשֵׁי. בְּאוֹתוֹ זְמַן
נֶאֱמַר בְּשְׁכִינָה וְחִלְצָה נְעֵלוּ, נְעֵלוּ
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְקַיֵּם בּוֹ
שֶׁל נְעֵלְךָ, וּמִתְיַחַד עִם הַשְּׁכִינָה
שְׁלוֹ, שְׁנִקְרָאת חֲלִיצָה, וְהוּא
חֲלוּץ הַנְּעֵל, וְלֹא צְרִיכִים
לְהַתְּחַבֵּר בְּדֶרֶךְ יְבוּס לְעוֹלָם,
שְׁנֶאֱמַר בָּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל
וְגוֹמֵר, שְׁלַף אִישׁ נְעֵלוּ וְנָתַן

הוּא דְכָתִיב (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב
כְּמֵרָאָה הַבְּזֵק, לְבִשְׂרָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבְהֵהוּא
זְמַנָּא הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת וְגוֹמֵר (תהלים קמח ז), כְּלָהוּ לְעֵילָא
וּלְתַתָּא מַה דְּאִתְבְּרִי עַד יְתוּשׁ זְעִירָא, כְּלָהוּ
מִשְׁבָּחִין לֵיהּ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה
כְּמֵים לַיָּם מְכַסִּים (ישעיה יא ט), בְּהֵהוּא זְמַנָּא
יִתְקַיֵּים קְרָא, (צפניה ג ט) כִּי אֲזִי אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים
שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהוָה וְגוֹמֵר.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא אִתְבְּנִי בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָא דְאִיהִי
בֵּית הַבְּחִירָה עַל יַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִין
הוּא, דְּאִתְמַר בָּהּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר
יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אֵינוֹן אֲבָנִין
טְבִין דְּאִתְבְּנִי מִינָהּ, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית
ל א) וְאֶבְנָה גַם אֲנִי מִמֶּנָּה, נְטִיעִין קְדִישִׁין,
הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ס כא) נְצַר מְטָעִי מַעֲשֵׂה
יָדִי לְהַתְּפָאֵר, וּבְנִינָא דְבִי מְקֻדְשָׁא תְהֵא בְנוּיָה
מִכֶּסֶף אִוְדָהָב וְאֶבְנִין יְקִירִין, וְתְהֵא מְרַקְמָא
מִכָּל צִיּוֹרָא דְעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְעֵלְיָהּ נְהָרָא
יְרוּשָׁלַם דְּלְעֵילָא, לְעֵילָא מְרַקְמָא מִכָּל מִינֵי
גְנוּזִין דְּנְהוּרָא, וְרִזָּא דְמִלָּה יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה
כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָהּ יַחְדוֹ (תהלים קכב ג), דְּאִנְהָרָא
עַל גְּבוּי.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא אִתְקַיֵּים בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה ס כ) לֹא
יָבֹא עוֹד שְׁמֵשֶׁךְ, וִירְחָךְ לֹא יֵאָסֵף
וְגוֹמֵר, וְאִתְעַר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעֵלְמָא, וְאִדְלִיק
נְהוּרָא עַל זֵיתָא וְשִׁרְגָא, דְּיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן
פְּתִילָה, אוֹרִייתָא מְשָׁחָא, שְׁכִינְתָא שְׁרָגָא, הֵדָא
הוּא דְכָתִיב (איוב כט ג) בְּהֵלוּ נְרוֹ עֲלֵי רֹאשֵׁי,
בְּהֵהוּא זְמַנָּא אִתְמַר בְּשְׁכִינְתָא, וְחִלְצָה
נְעֵלוּ (דברים כח ט), נְעֵלוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא,
לְקַיֵּים בֵּיהּ שֶׁל נְעֵלְךָ (שמות ג ה), וְאִתְיַחַד

בְּשְׁכִינְתִיהּ, דְּאִתְקִרִיאַת חֲלִיצָה, וְאִיהוּ חֲלוּץ הַנְּעֵל, וְלֹא צְרִיכִין לְאִתְחַבְּרָא

לרעהו. מה זה נעלו, זה פנוי?
אותו שנאמר בו גן נעול, נפתח
אותו נעול המפתח, משום
שלפתח חטאת רבץ, נעבר אותו
חטאת ונפתח השער, זהו שכתוב
זה השער ליהו"ה, ויראו שם
שכינה, שנאמר בה וזאת לפני
בישראל.

דבר אחר, וזאת לפני בישראל,
על הגאולה ועל התמורה. על
הגאולה - זו שכינה העליונה, ה'
העליונה, ועל התמורה - זו
שכינה התחתונה, שהיא תמורה
באותו שנאמר בו אל תמירני בו,
והם ה"ה, וזאת זה בן ובת,
ישראל זה אב, ומשום זה למטה
הוא תמורות האותיות יהו"ה
באדני", אבל לעולם הבא אין
תמורה, כמו שבארנו בעלי
המשנה, לא כשאני נכתב אני
נקרא, בעולם הזה נכתב ביהו"ה
ונקרא באדני", ובעולם הבא
נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, זהו הגוף,
שהיא אשה, הפלי שלו, וזה
מטטרו"ן, ונתן לרעהו,
שלפעמים נמצא בו העמוד
האמצעי, ולפעמים צדיק,
ולפעמים השכינה העליונה היא
תעודה בו, ולפעמים השכינה
התחתונה היא תמורה בו, וזהו
גן נעול, ובו מעין חתום, שהיא
שכינה, "כלולה מעשר ספירות,
מן מיטטרו"ן.

כר הספירות פועלות בעולם
השפל הזה, ובו ביום וחליצה
וגט פטורין, וכל האותיות בו, הן
תמורות, כמו מצפ"ן, והוא
נעילת חגין וזמנים וימים טובים,
נעילת דלת בפני לווים, ביום
הפטורים שהוא העולם הבא, לא
נקרא יהו"ה באדני" שהוא דין,

לא אתקרי יהו"ה באדני"י

בארך יבום לעולם, דאתמר בה (רות ד ז) וזאת
לפנים בישראל וגומר, שלף איש נעלו ונתן
לרעהו, מאי נעלו דא פנוי", ההוא דאתמר
ביה (שיר ד יב) גן נעול, אתפתח ההוא נעול
מפתחא, בגין דלפתח חטאת רובץ (בראשית ד ז),
אתעבר ההוא חטאת ואתפתח תרעא, הדא
הוא דכתיב (תהלים קיח כ) זה השער ליהו"ה,
ויחזון תמן שכינתא, דאתמר בה וזאת לפני
בישראל.

דבר אחר וזאת לפני בישראל על הגאולה
ועל התמורה, על הגאולה דא שכינתא
עלאה ה' עלאה, ועל התמורה דא שכינתא (ד)
טא ע"א) תתאה, דאיהי תמורה בההוא דאתמר
ביה אל תמירני בו, ואינון ה"ה, וזאת דא בן
ובת, ישראל דא אב, ובגין דא לתתא איהו
תמורות אתון יהו"ה באדני", אבל לעלמא
דאתי לית תמורה, כמה דאוקמוהו מארי
מתניתין לא כשאני נכתב אני נקרא, בעולם
הזה נכתב ביהו"ה ונקרא באדני", ובעולם
הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, דא גופא דאיהי אתתא
פלי דיליה, ודא מטטרו"ן, ונתן לרעהו,
דלזמנין אשתפח ביה עמודא דאמצעיתא,
ולזמנין צדיק, ולזמנין שכינתא עלאה איהי
תעודה ביה, ולזמנין שכינתא תתאה היא
תמורה ביה, ודא איהו גן נעול, וביה מעין
חתום, דאיהי שכינתא, "כלילא מעשר
ספירן, י מן מיטטרו"ן.

כר ספירן פועלים ביה בהאי עלמא שפלה,
וביה יבום וחליצה וגט פטורין, וכל
אתון ביה אינון תמורת, כגון מצפ"ן, ואיהו
נעילת חגין וזמנין ויומין טבין, נעילת דלת
בפני לווין, ביום הפטורים דאיהי עלמא דאתי,

והוא נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא היא פתוחה לקבל שבים, ומשום זה יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, שאין בו יחוד לקדוש ברוך הוא והשכינה, ולפעמים היא השכינה ומסתלק הקדוש ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא, ומסתלקת השכינה.

וכשם זה עונת תלמידי חכמים בשבת, שבימי חל פששולט מטטרו"ן, נאמר יהיה סגור ששת ימי המעשה, בו היא סוגרת השער, וכיום השבת יפתח, יפתח השער ותצא ממנו השכינה להתיחד עם בעלה, ובאותו זמן נקראת כוס מלא. זהו שפתוב ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, שבימות החל נקראת יבשה במטטרו"ן. זהו שפתוב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמן שנתמלאת, נאמר עליה כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס היא אלהי"ם בחשבון, שעולה לחשבון כנו"י, כמה מתמלאת? באות י, ונעשית כוס רינה, ומשום זה כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, בזאת ודאי אני רוצה להתחזק, בפסוק הנה של דוד, קום דוד, הרי זאת שלך אצלנו. אהרן הכהן, קום משנתך, הרי זאת שלך אצלנו, שנאמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש. קום הרועה הנאמן להגן על זאת שלך, שנאמר בה וזאת התורה אשר שם משה, שהרי כמה עורכי

דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, ובגין דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, דלזמנין איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין קודשא בריך הוא, ואסתלק שכינתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין דחול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגירא תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתייחדא עם בעלה, ובההוא זמנא אתקריאת כוס מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג) ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביומין דחול אתקריאת יבשה במטטרו"ן, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) ויאמר אלהי"ם יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עליה (תהלים קטז א) כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס איהי אלהי"ם בחשבון, דסליק לחשבון כנו"י, במאי אתמליאת באות י, ואתעבידת כוסי רינה, ובגין דא כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (תהלים כד ג), בזאת בודאי אנא בעינא לאתתקפא, בהאי קרא דדוד, קום דוד הא זאת דילך לגבן, אהרן פהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבן, דאתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך, דאתמר בה (דברים ד

מד) וזאת התורה אשר שם משה, דהא כמה מארי מגיחי קרבא קא אתנין

לְאַגְחָא עֲלֵהּ, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט דְּהָא זֵאת
 דִּילְכוּן לְגַבְזָן, דְּקָא הוּיְתוּן מִתְנַבְּאִין, עֲלֵהּ
 אֲתָמֵר (יִרְמִיָּה ט כב) אַל יִתְהַלֵּל חֶכֶם בְּחֻכְמָתוֹ וְאֵל
 יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ וְגוֹמֵר פִּי אִם בְּזֵאת,
 זֵאת אָשִׁיב אֶל לְבִי עַל פֶּן אוֹחִיל לוֹ (אֵיכָה ג כא).
 קוּמוּ אֲבָהֵן מְאִרֵי דְבְרִית, דְּהָא זֵאת הַבְּרִית
 דְּלְכוּן בִּינְנָא, דְּאֲתָמֵר בְּהַ (ויקרא כו מד) וְאָף
 גַּם זֵאת בְּהִיוּתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִינְהָ
 אָמֵר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (שם יב) וְזִכְרָתִי אֶת
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב, קוּם שְׁלֵמָה מְלֻפָּא דְּאַנְתָּ שְׁלָם
 דִּילְהּ, קוּמוּ לְמַהוּי עֵזֵר לְגַבְהָ בְּהַאי קַרְבָּא,
 נַעֲר נַעֲר דְּאַנְתָּ מְאִרֵי מִפְתָּחֵן דְּאוּצְרִין דְּמְלֻפָּא,
 דְּכָל מְאִנֵי קַרְבָּא דְּמְלֻפָּא בְּהוֹן, קוּם אֲפַתַּח
 הַיְכָלָא, אֲדַנִּי שְׁפַתִי תִפְתָּח, וּפִי יִגִּיד שְׁבַחוּי
 דְּמְלֻפָּא עֲלָאָה, דְּהָא הַיְכָלָא (עֲלָאָה) דִּילְיָה
 אִיהוּ, טוֹל רְשׁוֹ וְאַפְתַּח הַיְכָלָא בְּגִין יִקְרָא
 דְּשְׁכִינְתָּא.

פְּתַח וְאָמֵר זִרְקָא מְק"ף שׁוֹפֵר הוֹלִיף
 סְגוּלַת"א, אֲדַהְכִי הָא עוֹלִימָא קָא נַחִית
 (רַעֲיָא מְהִימְנָא פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן) וְאָמֵר, רַעֲיָא מְהִימְנָא
 אֲנַתְּ אִיהוּ מְאִרֵי דְקִירְטָא, דְרַעֲיָא דְאַזִּיל
 בְּעָאנָא, בְּגִין הוּבִין זְאֲבִין וְחִיוּן בִּישׁוּן דְקָא
 אֲתִיין לְמִיכָל עָאנָא. (דף סא ע"ב) אֲרַחָא דִילְיָה
 לְמַהוּי קִירְטָא בְּהַדִּיהָ לְזִרְקָא אֲבָנִין לְגַבְיֵיהוּ,
 לְמַהוּי עָאנָא נְטִיר מַחִיוֹן בִּישׁוֹן קוּם נְטִיל
 קִירְטָא בִּינְדֵךְ, פְּתַח וְאָמֵר זִרְקָא, שְׁכִינְתָּא
 קְדִישָׁא, אֲנַתְּ הוּא קִירְטָא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא דְבָךְ, אֲזִדְרִיקוּ תְלַת אֲבָנִין דְאִינוּן
 סְגוּלַת"א, תְלַת אֲבָנִין יִקִּירִין דְאִינוּן תְלַת
 אֲבָהֵן, וְאַנְתָּ אֲבָן יִקְרָא עַל פְּלָהוּ, תַּגָּא בְרִישָׁא
 דְכְלָהוּ, עֲלֵךְ אֲתָמֵר (תהלים קיח כב) אֲבָן מְאָסוּ
 הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנָה, וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר
 שְׁמַתִּי מַצְבָּה יְהִיהָ בֵית אֱלֹהִים (בראשית כח

קַרְבוֹת בָּאִים לְהַלְחֵם עֲלֵיהָ. קוּמוּ
 נְבִיאֵי אֲמַת, שְׁהֲרֵי זֵאת שְׁלָכֶם
 אֲצִלְנוּ, שְׁהִייתֶם מִתְנַבְּאִים, עֲלֵיהָ
 נְאֻמֵר אֵל יִתְהַלֵּל חֶכֶם בְּחֻכְמָתוֹ
 וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ
 וְגוֹמֵר, פִּי אִם בְּזֵאת, זֵאת אָשִׁיב
 אֶל לְבִי עַל פֶּן אוֹחִיל לוֹ.
 קוּמוּ הָאֲבוֹת בְּעֲלֵי הַבְּרִית, שְׁהֲרֵי
 זֵאת אוֹת הַבְּרִית שְׁלָכֶם בִּינְיָנוּ,
 שְׁנֹאֲמֵר בְּהַ וְאָף גַּם זֵאת בְּהִיוּתָם
 בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִלְלָהּ
 אָמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזִכְרָתִי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב. קוּם שְׁלֵמָה
 הַמְּלֻךְ, שְׁאַתָּה הוּא הַשְּׁלוֹם שְׁלָה,
 קוּם לְהִיוֹת לְעֵזֵר לָהּ בְּקַרְבַּ הַזֶּה.
 נַעֲר נַעֲר, שְׁאַתָּה בַעַל הַמִּפְתָּחוֹת
 שֶׁל אוּצְרוֹת הַמְּלֻךְ, שְׁפָל כְּלֵי
 הַקַּרְבַּ שֶׁל הַמְּלֻךְ בְּהֵם, קוּם פְּתַח
 הַיְכָל, אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתָּח, וּפִי
 יִגִּיד שְׁבַחֵי הַמְּלֻךְ הַעֲלִיּוֹן, שְׁהֲרֵי
 הַיְכָל (הַעֲלִיּוֹן) שְׁלוֹ הוּא, טַל רְשׁוֹת
 וּפְתַח אֶת הַיְכָל בְּשִׁבִיל כְּבוֹד
 הַשְּׁכִינָה.
 פְּתַח וְאָמֵר, זִרְקָא מְק"ף שׁוֹפֵר
 הוֹלִיף סְגוּלַת"א. בִּינְתִים הֵנָּה
 הַעֲלִים יָרֵד (הַרְעוּהָ הַנְּאֻמָּן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן)
 וְאָמֵר: רוּעָה הַנְּאֻמָּן, אֲתָה הוּא
 בַעַל הַקְּלַע שֶׁל רוּעָה שְׁהֲלֵךְ עִם
 הַצֹּאן, בְּשִׁבִיל דְבִים, זְאֲבִים
 וְחַיּוֹת רַעוּת שְׂבָאִים לְאָכַל אֶת
 הַצֹּאן, דְרַכּוּ לְהִיוֹת הַקְּלַע עִמּוֹ
 כְּדֵי לְזַרֵק אֲבָנִים עֲלֵיהֶם, שְׁיִהְיוּ
 הַצֹּאן שְׁמוּרִים מִחַיּוֹת רַעוּת, קוּם
 קַח אֶת הַקְּלַע בִּינְדֵךְ. פְּתַח וְאָמֵר:
 זִרְקָא, שְׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲתָה הִיא
 הַקְּלַע הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, שְׂבָךְ נְזַרְקוּ שְׁלֹשׁ אֲבָנִים
 שְׁהֵן סְגוּלַת"א, שְׁלֹשׁ אֲבָנִים
 יִקְרוּת שְׁהֵן שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, וְאַתָּה
 אֲבָן יִקְרָה עַל כָּלָם, כְּתָר בְּרֵאשׁ
 כָּלָם, עֲלִיךְ נְאֻמֵר אֲבָן מְאָסוּ
 הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנָה, וְהָאֲבָן
 הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מַצְבָּה יְהִיהָ
 בֵית אֱלֹהִים. אֲתָה הִיא שְׁנֹאֲמֵר

עליך, האבן שהקתה את הצלם והיתה להר גדול, ומלאה כל הארץ.

והיא כתר כמו זה ש בראש החוט של זרק"א, אבן פלולה ומתעטרת (פלולה ומעטרת) כמו אבן בראש הטבעת, וכשישראל משפילים בחכמה, שהיא י', המחשבה העליונה, יודעים לזרק אותה את האבן הזו, שהיא בת יחידה, לאותו מקום שנגזרה, משום שהבת נעשית באב. זהו שפתוב יהו"ה בחכמה יסד ארץ, בחכמה שהוא האב, יסד את הבת שהיא ארץ הדום רגליו.

ואותו החוט שלה הוא ו', שאבן, שהיא כתר, עטרה על ראשו, עטרה של ספר תורה, ובשבילה נאמר, והמשפמש בכתר - יעבר, הוא כתר תורה ודאי, ששולשה כתרים הם, כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות, וכתר תורה (וכתר שם טוב) על גביהן, והאבן הזו היא י' בראש א', והיא י' בסופה, עליה נאמר מגיד מראשית אחרית, והיא יו"ד ה"א וא"ו ה"א (יו"ד ה"א ו"א י"ד ה"א), כולל עשר ספירות, שהן (שהוא) נעוץ סופן בתחלתן, ותחלתן בסופן.

קמו כל ראשי הישיבה ואמרו: רועה הנאמן, כמה אתה חזק לזרק אבן, שהרי הגיעה למקום שאין מי שיודע מקומה, ומלאכים הקדושים שואלים בשבילה איה מקום כבודו להעריצו, שאין מי שיודע מקומו. כשעלתה למעלה, למקום שזרקת אותה, עד שכלם אומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ואף על גב שהיא קטנה למטה, למעלה אין לה סוף. מי יכול לערף קרב במקום שאתה

כב), אנת הוא דאתמר עלך (דניאל ב לה) אבנא די מחת לצלמא והות לטור רב ומלאת כל ארעא. ואיהו תגא פגוונא דא ש ברישא דחוטא דזרק"א, אבנא פלילא ומתעטרא (ג"א מוכללת ומעוטרת) פאבנא בריש עזקא, וכד אית בישראל משפילים בחכמה דאיהי י' מחשבה עלאה, ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיהי בת יחידה, לההוא אתר דאתגזרת, בגין דברתא באפא אתעבידת, הדא הוא דכתיב (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ, בחכמה דאיהו אפא יסד ברתא דאיהי ארץ הדום רגליו.

וההוא חוט דילה איהו ו', דאבנא דאיהי תגא עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה, ובגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלף, איהו כתר תורה ודאי, דתלת כתרין אינון, כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות, וכתר תורה (ג"א וכתר שם טוב) על גביהו, והאי אבנא איהי י' בריש א, ואיהי י' בסופה, עלה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהי (ג"א ואיהו) יו"ד ה"א וא"ו ה"א (ג"א יו"ד ה"א וא"ו ה"א), פליל עשר ספירן, דאינון (ס"א דאיהו) נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו פלהו מארי מתיבתא ואמרו, רעיא מהימנא כמה אנת תקיף לזרקא אבנא, דהא מטא לאתר דלית מאן דיידע אתרהא, ומלאכין קדישין שאלין בגינהא איה מקום כבודו להעריצו, דלית מאן דיידע מקומו, פד סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד דאמרין פלהו (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ואף על גב דאיהי זעירא לתתא, לעילא לית לה סוף.

מאן יכיל לאגהא קרבא באתר דאנת תמן, באבנא זעירא דזריקת אזדעזעו

רְקִיעֵינָּךְ עַד אֵין סוּף, וּמְלֹאכֵינָּךְ עַד אֵין תְּכָלִית, וְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָּא פְּלִהוּ אֲזִדְעִזְעוּ וְנִפְלוּ בְּנִפְּלִת אַפִּים, מְקִיּוּמֵיהוּ קְדָמָה, וְאָמְרוּ וְכִי בְּאֲבָנָא זַעֲרָא הָאֵי, כָּל שְׁפָן מָאן יִגִּיחַ עִמָּךְ בְּסִיפָא, דְּאַתְמַר בְּהַ (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בְּגִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם, דְּאִיְהִי קְרִיאַת שְׁמַע, חֲרָבָא דִּילָךְ דְּאַנְתָּ תִּקְיִנַת לָךְ (ג"א לה) דְּבַה קְטִילַת לְמַצְרֵי, הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב (שמות ב יב) וַיִּפֶן פֶּה וְכָה וַיֹּמַר וַיִּף אֶת הַמַּצְרִי, כ"ה וְכ"ה סְלֶקִין לְחַמְשֵׁין אַתְוּוֹן, דְּמִיַּחְדִּין בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, דְּאִית בְּהוֹן כ"ה אַתְוּוֹן תְּרִין זְמַנִּין, וְסְלֶקִין לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין דְּבִינָה, דְּאִיְהִי ח' תְּמִינָאָה מַעֲשֵׂר סְפִירָן מִתְתַּאָּה וְלַעֲלֵא.

ו' רִישָׁא דְחֲרָבָא, ו' גּוּפָא דְחֲרָבָא, תְּרִין פְּפִיּוֹת דִּילָהּ ה"ה, נְרַתְקָא דְחֲרָבָא אַהִי"ה, וְהָכִי לְתַתָּא נְרַתְקָא דְהָאֵי חֲרָבָא אַדְנִי, וְאִיְהוּ יַאֲהֶדְוֵנָה"י לְתַתָּא, יַאֲהֶהוּיָה"ה לַעֲלֵא, (ג"א יח"ו ה"ו יח"ו יח"ה), וְרִזָּא דְמַלְאָה (שמות טו א) אֲזַ יִשְׁרִי מִשָּׁה תְּמַנְיָא אַתְוּוֹן בְּחִיבּוּרָא לַעֲלֵא, (ישעיה נח ט) א"ז תִּקְרָא וִיהו"ה יַעֲנֶה לְתַתָּא, וּמָאן יְכִיל בְּרוּמְחָא דִּילָךְ דְּאִיְהוּ רַמ"ח תִּיבִין דְּקְרִיאַת שְׁמַע, אַגַּח קְרָבָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרִי, נַחְזִי מְאִי נִיְהוּ חֵילָא וְתַקִּיפּוּ דִּילֵיהּ, דְּהָא אִיְהוּ אַתְעַר עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וַיִּזְדַּעְזְעוּ כָּל עֲלָמִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין וּבְאִוְמָאָה לְכָל חֵיילִין לַעֲלֵא וְתַתָּא לְמַהוּי בְּעֲזָרִיהּ, אַגַּח לֵיהּ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְרִיז גְרַמְךָ בְּמַאֲנֵי קְרָבָא דִּילָךְ, נַחְזִי מְאִי תַקִּיפּוּ וּגְבוּרָה דִּילָךְ.

קם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, זְרַק"א מְק"ף שׁוּפ"ר הוּל"ף סְגוּלַת"א, קָם וְנָטִיל תְּלַת אַבְנִין דְּאִינוּן י"י", וְאַבְנָא עֲלָאָה דְּאִיְהִי

שֵׁם, בְּאֲבָן קְטַנָּה שְׁזַרְקַת הַזְדַּעְזְעוּ רְקִיעֵים עַד אֵין סוּף, וּמְלֹאכֵים עַד אֵין תְּכָלִית, וְכָל רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבָה כָּלָם הַזְדַּעְזְעוּ וְנִפְלוּ בְּנִפְּלִת אַפִּים מְקִיּוּמָם לְפָנֵיהּ, וְאָמְרוּ, וְכִי בְּאֲבָן קְטַנָּה זֹה, כָּל שְׁפָן מִי יִלְחַם עִמָּךְ בְּסִיף, שְׁנַאֲמַר בּוּ רוממות א"ל בְּגִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם, שְׁהִיא קְרִיאַת שְׁמַע, הַחֲרָב שְׁלָךְ שְׁאַתָּה הַתְּקַנְתָּ לָךְ (אבות), שְׁבַה הַרְגַת אֶת הַמַּצְרִי, זְהוּ שְׁכַתּוּב וַיִּפֶן פֶּה וְכָה וַיֹּמַר וַיִּף אֶת הַמַּצְרִי. כ"ה וְכ"ה עוֹלִים לְחַמְשֵׁים אוֹתִיוֹת, שְׁמִיַּחְדִּים בְּהֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, שְׁיֵשׁ בְּהֵן עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיוֹת פְּעַמִּים, וְעוֹלִים לְחַמְשֵׁים שְׁעָרֵי בֵינָה, שְׁהוּא ח', שְׁמִינִית מַעֲשֵׂר הַסְּפִירוֹת מִמְטָה וְלַמַּעְלָה.

ו' רֵאשׁ הַחֲרָב, ו' גּוּף הַחֲרָב, שְׁפִי פִיפִיּוֹת שְׁלָהּ ה"ה, נְרַתִּיק הַחֲרָב אַהִי"ה, וְכָף לְמַטָּה נְרַתִּיק הַחֲרָב הַזֹּו אַדְנִי, וְהוּא יַאֲהֶדְוֵנָה"י לְמַטָּה, יַאֲהֶהוּיָה"ה לַמַּעְלָה, (יהי ח"ו יח"ה), וְסוּד הַדְּבָר - אֲזַ יִשְׁרִי מִשָּׁה, שְׁמוּנָה אוֹתִיוֹת בְּחַבּוּר לְמַעְלָה, א"ז תִּקְרָא וִיהו"ה יַעֲנֶה, לְמַטָּה, וּמִי יְכֹול בְּרַמַּח שְׁלָךְ שְׁהוּא מְאִתִּים אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ תְּכּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, הַלְחָם קָרַב לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרִי, נִרְאָה מַהוּ הַכַּח וְהַתְּקַף שְׁלוֹ, שְׁהָרִי הוּא מַעוּרָר עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וַיִּזְדַּעְזְעוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וּבְשַׁבּוּעָה לְכָל הַחֲלִלוֹת לְמַעְלָה וְלַמַּטָּה לְהִיוֹת בְּעֲזוֹר, הַלְחָם לוֹ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְרִיז עִמָּךְ בְּכָלֵי הַקְּרָב שְׁלָךְ, וְנִרְאָה מַה הַחֲזוֹק וְהַגְּבוּרָה שְׁלָךְ.

קם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פִּתַּח וְאָמַר: זְרַק"א מְק"ף שׁוּפ"ר הוּל"ף

סגולת"א. קם ונטל שלש אבנים שהן י"י י"י, ואבן עליזנה שהיא בקלע, תג בחוט הרי ארבע שהן ארבעים, וחוט של הלכנה (שסובבת) עליה הינו ב', וסוד הדבר - בראשית, ב' ראשית. על הנקדה הזו נאמר בעשרה מאמרות נברא העולם. מה זה ב' ? אותו החוט שסובב אותה, ולנקדה הזו יש ראש ואמצע וסוף, ונעשית שלש יודיים י"י י"י, שעולות לשלשים, ואותו חוט ב' - שלשים ושתים. התג שעל החוט י', והרי ארבעים ושתים, כנגד שלשים ושתים אלהיים ועשר האמירות שבהן נבראו שמים וארץ וכל צבאם.

ונרא אלהים את כל אשר עשה, שהוא סוד של נרא מלאך יהוה אליו בלבת אש, בלבת התורה, וזהו כי יום נקם בלב", ובהם פועלות ארבעים ושתים האותיות של יהוה. וסוד הדבר - פתחו לי שערי צדק אב"א כ"ם אודה יהוה, וכלם נכללים בכאר שבע, זה אב"ג ית"ץ וחקריו).

אמרו לו בעלי המשנה: רבי רבי, פמה חזקות האבנים שזרקת, שהודעו בהן שמים וארץ, וכל החיות והבהמות והעופות ברחו, וממה נפלו לארץ, והכפסא הנכבד ומלאכים ואופנים פלם הודעו מהאבנים שלך, ואלו הם ארבעה טורי אבן, שכלם אחד.

אשרי מי שמוציא את האבנים השלמות הללו בתפלתו, בארבע תפלות עם תפלת מוסף, שעליהן נאמר אבנים שלמות תבנה, ויש אבן של התורה, שנאמר בה והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהיים, שהיא מצד העמוד האמצעי, שנאמר בו וזאת התורה אשר שם משה, שהיא הדמות שלו.

והאבנים הללו פלן אחת. המלכות הקדושה היא מצד

בקירטא, תגא בחוטא הא ארבע, דאנון ארבעין, וחוט דסיקרא (נ"א דסיקרא) עלה היינו ב', ורזא דמלה בראשית ב' ראשית, האי נקודה (ד' סב ע"א) עלה אתמר בעשרה מאמרות נברא העולם מאי ב' ההוא חוט דאסחר עלה, והאי נקודה אית לה רישא ואמצעיתא וסופא, ואתעבידת תלת יודין י"י י"י, דסלקין לתלתין, וההוא חוט ב' תלתין ותריין, תגא דעל חוט י', והא ארבעין ותריין, לקבל ל"ב אלהיים, ועשר אמירן דאתברי בהון שמיא וארעא וכל חיליהון, (ונרא אלהים את כל אשר עשה, דאיהו רוא ונרא מלאך יהוה אליו בלבת אש, בלבת דאורייתא ודא איהו כי יום נקם בלב", ובהון פועלים ארבעין ותריין אתון דיהוה, ורזא דמלה פתחו לי שערי צדק אב"א כ"ם אודה יהוה, וכלהון אתכלילן בכאר שבע, דא אב"ג ית"ץ וחקריו).

אמרו ליה מארי מתניתין, רבי רבי פמה תקיפין אבנין דזריקת, דאזדעזעו בהון שמיא וארעא, וחיוון ובעירן ועופין פלהו ברחו, ומנהון נפלו לארעא, וכרסייא יקירא ומלאכין ואופנים פלהו אזדעזעו מאבנין דילך, ואלין אינון ארבעה טורי אבן, דכלהו חד.

זבאה איהו מאן דאפיק אבנין אלין שלמין בצלותיה, בארבע צלותין עם צלותא דמוסף, דעליהו אתמר (דברים כו ו) אבנים שלמות תבנה, ואית אבן דאורייתא, דאתמר בה (בראשית כח כב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהיים, דאיהי מסטרא דעמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם משה, דאיהו דיוקנא דיליה.

וארין אבנין פלהו חד, מלכות קדישא איהי מסטרא דשמאלא, אתמר בה (שם כה א)

אבן שלמה וצדק יהיה לך,

השמאל, נאמר בה אבן שלמה וצדק יהיה לך, והאבן הזו היא שהתנה את הצלם, שהיתה להר גדול ומלאה כל הארץ. מה זה ומלאה כל הארץ? אלא בשבילה נאמר מלא כל הארץ כבודו, ועליה נאמר על אבן אחת שבעה עינים, שהם שבעה רועים קדושים, והם שבעה זכרים ושבע נקבות, וכלם פלולים בה, וסוד הדבר - שבעה ושבעה מוצקות.

והאבן הזו היא חמש אבנים ששם דוד בקלע ונעשו כלן אחת. זהו שכתוב ויקח דוד חמשה חלקי אבנים מן הנחל, והן גדלה וגבורה, תפארת, נצח, הוד, שבהן שבח דוד את הקדוש ברוך הוא, ונאמר לך יהו"ה הגדלה והגבורה וגומר, ואלו חמשה חלוקי האבנים, נטל אותם מן הנחל שהוא סוד ח"י העולמים, וכששם אותם בקלע, שהיא המלכות הקדושה, נעשו בה אחת, והטביע במצח הפלשתי וקרג אותו.

והם חמש האבנים שהם שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה, וכששם אותם בקלע, שהיא השפה של הפה, צריך לעשות אותם בה כלם אחד, שבזמן שינצח הקדוש ברוך הוא את כל אמות העולם, יתקיים בהם פי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה לעבדו שכם אחד (צפניה ג ט), והא שפ"ה ודאי דא שכנינ"ה, דהכי סליקת בחושפן שפ"ה, בגין הכי כל אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות ידהא, ולאמלכא לה עלייהו ביומין דמלכא משיחא, לקיים מה דאתמר בה (תהלים קג ט) ומלכותו בכל משלה.

וזכאה איהו מאן דנטיר האי אמונה בלביה ובפומיה דודאי איהי אמונה דישראל,

והאי איהי (דניאל ב לה) אבנא די מחת לצלמא דהות לטור רב ומלאת כל ארעא, מאי ומלאת כל ארעא, אלא בגינה אתמר (ישעיה ג) מלא כל הארץ כבודו, ועלה אתמר (זכריה ג ט) על אבן אחת שבעה עינים, דאינון שבעה רועין קדישין, ואינון שבע דכורין ושבע נוקבין, פלהו כלילן בה ורזא דמלה שבעה ושבעה מוצקות.

והאי אבן איהי חמשה אבנין דשוי דוד בקירטא ואתעבדו פלהו חד, הדא הוא דכתיב (שמואל א ו יז) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל, ואינון גדולה גבורה תפארת נצח הוד, דבהון שבח דוד לקודשא בריהו הוא ונאמר (דה"א כט) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, ואלין חמשה חלוקי אבנים נטיל לון מן הנחל דאיהו סוד ח"י עלמין, וכד שוי לון בקירטא דאיהי מלכות קדישא, אתעבדו בה חד, וטבע במצחא דפלשתאה וקטיל ליה. ואינון חמש אבנין דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה, וכד שוי לון בקירטא דאיהי שפה דפומא צריך למעבד לון בה פלהו אחד, דבזמנא דינצח בה קודשא בריהו הוא כל אומין דעלמא יתקיים בהון פי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה לעבדו שכם אחד (צפניה ג ט), והא שפ"ה ודאי דא שכנינ"ה, דהכי סליקת בחושפן שפ"ה, בגין הכי כל אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות ידהא, ולאמלכא לה עלייהו ביומין דמלכא משיחא, לקיים מה דאתמר בה (תהלים קג ט) ומלכותו בכל משלה. וזכאה איהו מאן דנטיר האי אמונה בלביה ובפומיה דודאי איהי אמונה דישראל,

בלבו ובפיו, שודאי היא אמונת ישראל, והיא היחוד של הקדוש ברוך הוא, ובה מיחדים ישראל

וְאִיהִי יְחִוּדָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּבִקְהַל מִיְחַדִּין
 יִשְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תְרִין זְמַנִּין בְּכָל
 יוֹמָא, וְזַפְאָה אִיהוּ מָאן דְאִיהִי בְּאַמְנָה אֲתוּ
 בְּגֻלְתָּא, דְלֹא דְחִיל מַעְלָאִין וְתַתְּאִין, דְּבִגְיָנָה
 אֲתַמַּר לְאַדָּם (בראשית ב טו) וַיִּנְיַחְהוּ בְּגִן עֵדֶן
 לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, לְעִבְדָּהּ בְּפַקוּדֵין דְעֵשָׂה,
 וּלְשִׁמְרָהּ בְּפַקוּדֵין דְלֹא תַעֲשֶׂה, בְּגִין דְאִיהִי
 גִּ"ן סְדָרִים דְאֹרִייתָא, וְאִיהִי עֵדוּנָא
 דְאֹרִייתָא, מְאִי אֹרִייתָא עֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 אִיהִי גִן דִּילִיָּהּ, וְעֵדֶן דִּילִיָּהּ.

רְבִי רַבִּי קוּם אֲסַחַר לְהֵאִי קִירְטָא, וְאַקְרַף
 וְאֲסַחַר לָהּ בְּשִׁפְהָ דִילָךְ, בְּהֵאִי אַבְנָא
 דְאִיהִי פְלִילָא (ג"א מוכלל ומעוטרת) מִכָּל אַבְנֵין
 דְּבִנְיָיִנָא דְאֹרִייתָא, (וצלותא) אִיהִי אֶבֶן
 יְקָרָה (דף טב ע"ב) מוּכְלָלָת וּמַעוּטְרָת בְּאוֹת
 בְּרִית, וּבְאוֹת דְשִׁבְתָּ, וּבְאוֹת דִּימִין טְבִין,
 וּבְאוֹת תְּפִלִּין, וְחוּט דִּילָהּ פְּרוּכָה בְּאַצְבָּעָא,
 וְדָא פְּרִיכוּ דְרַצוּעָה דְתְּפִלָּה דִידָּ, דְּבִקְהַל הוּוּ
 קְדָמָאִין פּוֹרְכִין אֶת שְׁמַע עִם וְאַהֲבַת בְּרַחֲמֵינוּ
 דְאַהֲבָה, דְהֵינְנוּ וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 בְּגִין דְתַהֲא רַחֲמֵי אֲלַגְבִּי בַעֲלָהּ, וְלֹא מַפְסִיקִין,
 וּלְבַתֵּר דְאַתָּא יַעֲקֹב דְאִיהוּ פְּלִיל תְּלַת אַבְהֵן,
 הַתִּיר הַהוּא פְּרִיכוּ דִילָהּ, וְאַמַּר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּגִין דְאִיהִי בְּעֵי לְמַהוּי אִיהִי סְגוּלַת מְלָכִים,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר שׁוּפְ"ר הוּלִ"ף
 סְגוּלַת"א, וְאַזְל"א לְשִׁרְיָא פְּתָרָא עַל יִשְׂרָאֵל
 דְאִיהוּ עֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְאִיהוּ סְפָר תּוֹרָה
 פְּלִיל חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה, וְאַתְעֵבִידַת תְּנָא
 עַל רִישִׁיָּהּ, בְּכָל אֶת וְאֶת דִּילִיָּהּ, מְאַלִּין אֲתוּוֹן
 יְדִיעָאִין דְסְפָר תּוֹרָה, כְּגוּוֹנָא דָּא שַׁע ט נ ז ג
 י, פְּלַהוּ זַיְיִנִין אֵינּוּן חַד וְעֵשְׂרִין, לְקַבֵּל חַד
 וְעֵשְׂרִין אַזְכָּרוֹת דְתְּפִלִּין דְרִישָׁא, וּלְקַבֵּלִיָּהּ חַד וְעֵשְׂרִין אַזְכָּרוֹת דְתְּפִלִּין

אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעַמִּים
 בְּכָל יוֹם, וְאַשְׁרֵי הוּא מִי שְׁהוּא
 בְּאַמְנָה אֲתוּ בְּגֻלוֹת, שְׁלֹא פּוֹחַד
 מְעַלְיוֹנִים וְתַתְּחוּנִים, שְׁבִגְלָלָהּ
 נְאֻמַּר לְאַדָּם וַיִּנְיַחְהוּ בְּגִן עֵדֶן
 לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, לְעִבְדָּהּ
 בְּמַצְוֹת עֵשָׂה, וּלְשִׁמְרָהּ בְּמַצְוֹת
 לֹא תַעֲשֶׂה, מִשּׁוּם שְׁהִיא חֲמִשִּׁים
 וּשְׁלִשָּׁה סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהִיא
 הַעֵדֶן שֶׁל הַתּוֹרָה. מַה זֶה הַתּוֹרָה?
 הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, הִיא הַגֵּן שְׁלוֹ,
 וְעֵדֶן שְׁלוֹ.

רְבִי רַבִּי, קוּם סוֹכֵב אֶת הַקְּלַע
 הַזֶּה, וְהִקְרֵף וְסוֹכֵב אוֹתוֹ בְּשִׁפְהָ
 שְׁלָךְ, עִם הָאֶבֶן הַזֶּה שְׁפִלְוִלָה
 (מְכַלֵּל וּמַעֲטֵר) מִכָּל אַבְנֵי הַבְּנִיָּן שֶׁל
 הַתּוֹרָה, (וְהַתְּפִלָּה) הִיא אֶבֶן יְקָרָה
 מְכַלֵּלָת וּמַעֲטֵרָת בְּאוֹת בְּרִית,
 וּבְאוֹת שִׁבְתָּ, וּבְאוֹת יָמִים טוֹבִים,
 וּבְאוֹת תְּפִלִּין, וְהַחוּט שֶׁלָּהּ בְּרוּךְ
 בְּאַצְבָּע, וְזוֹ פְּרִיכַת הַרְצוּעָה שֶׁל
 תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שְׁבִיָּהּ הִיּוּ
 הַרְאִשׁוֹנִים פּוֹרְכִים אֶת שְׁמַע עִם
 וְאַהֲבַת בְּאַהֲבָה שֶׁל אֱהָבָה,
 שְׁהֵינּוּ וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ, כְּדִי שְׁתַּהֲיֶה אֱהוּבָה עַל
 בַּעֲלָהּ, וְלֹא מַפְסִיקִים, וְאַחַר שְׁבִיָּהּ
 יַעֲקֹב, שְׁהוּא כּוֹלֵל שְׁלֹשַׁת
 הָאֲבוֹת, הַתִּיר אוֹתָהּ הַפְּרִיכָה
 שְׁלָהּ, וְאַמַּר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

מִשּׁוּם שְׁהִיא רוֹצֶה לְהִיּוֹת הִיא
 סְגוּלַת מְלָכִים, בְּאוֹתוֹ זְמַן נְאֻמַּר
 שׁוּפְ"ר הוּלִ"ף סְגוּלַת"א, וְאַזְל"א
 לְשִׁרְוֹת כְּתָר עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהוּא
 הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שְׁהוּא סְפָר
 תּוֹרָה הַכּוֹלֵל חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה,
 וְנַעֲשִׂית כְּתָר עַל רִאשׁוֹ בְּכָל אוֹת
 וְאוֹת שְׁלוֹ מְאַלֵּי הָאוֹתִיּוֹת
 הַיְדוּעוֹת שֶׁל סְפָר תּוֹרָה, כְּמוֹ זֶה:
 ש ע ט נ ז ג י, כָּל הַתְּגִים הֵם
 אַחַת וְעֵשְׂרִים, כְּנִגּוּד עֵשְׂרִים

וְעֵשְׂרִין אַזְכָּרוֹת דְתְּפִלִּין

ואחת אזכרות של תפלין של ראש, וינגדן עשרים ואחת אזכרות של תפלין של יד, שפלן עולות ארבעים ושתים, כנגד השם של מ"ב, כתר היא י' על ראש הז', הגוף שלו ו', וספר תורה העמוד האמצעי, כולל שש ספירות מחסד עד יסוד, מלכות שבת, וזוהר אות תפלין, אות שבת, אות ברית, והוא כתר כהנה וכתר מלכות. מצד הימין שנתנה תורה נקראת כתר תורה, וימין הוא הפה, מצדו הוא כתר כהנה, והעמוד האמצעי הוא מלך, ומצד הגבורה בית דין הגדול, יוצאת משם אש ושוּרפת אותו, וכשהפכה יוצא בשלום מן ההיכל, באותו זמן יתעוררו הלויים בנגון.

ועוד, יש תקון חמישי בתפלה, התפלה היא כקרפון, כמו שבארנוהו הראשונים, תפלות כנגד תמידים תקנום. בא וראה, הקרפנות הם מארבעה מינים, שהם כנגד ארבע שור נשר אדם, שהם מצירים בפסא. יש קרפון שהיו מקריבים ישראל, והפכה היה מקריב את הקרפון שלהם. הקרפון הראשון - הקרפון שהיה מקריב לימין, זו תפלת השחרית, ואם היו זוכים, היה יורד דיוקן של ארבעה והיה מקבל את הקרפון, וזה מיכאל שדרגתו חסד, הוא היה מקבל תפלת שחרית, ואם לא זכו, מה כתוב בקרפון? לכלב תשליכון אותו, שחושב אותו כטרפה, ובשביל זה היה יורד דמות כלב לקבל אותו דורון והקרפון, וזהו הכלב שאמר דוד, עליו השלום, הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה שהם כלבים, ואומרים הב הב, משום שהם מצד

דיד, וסלקין בלהו ארבעין ותריין, לקבל שמה דמ"ב, תגא איהי י' על רישא דז', גופא דיליה ו', וספר תורה עמודא דאמצעייתא כליל שית ספירן מחסד עד יסוד, מלכות י' זעירא, בה אתעבידת שביעי יום שבת, ואיהי אות תפלין, אות שבת, אות ברית, ואיהו כתר כהנה וכתר מלכות, מסטרא דימינא דאתייהיבת אורייתא אתקריאת כתר תורה וימינא איהו כהנא, מסטריה איהו כתר כהנה, ועמודא דאמצעייתא איהו מלך, ומסטרא דגבורה בית דין הגדול, נפיק מתמן אשא ואוקיד ליה, וכד כהנא נפיק בשלם מהיכלא, בההוא זמנא יתערוון לויים בנגוונא (כאן חסר והוא בתקוני זהר חדש).

ועוד אית תקוונא חמשאה בצלותא, צלותא איהי כקרפנא, כמה דאוקמוהו קדמאין תפלות כנגד תמידין תקנום, תא חזי קרפנין אינון מארבע מינין, דאינון לקבל אריה שור נשר אדם, דאינון מצויירים בכרסיא, אית קרפנא דהוּוּ מקרבין ישראל, וכהנא הוה קריב קרפנא דלהוּוּ.

קרפנא קדמאה, קרפנא דהוה קריב לימינא, דא צלותא דשחרית, ואם הוּוּ זכין הוה נחית דיוקנא דארי"ה והוה מקבל קרפנא, ודא מיכאל דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל צלותא דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרפנא (שמות כב ל) לכלב תשליכון אותו, דחשיב ליה כטרפה, ובגין דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקבל ההוא דורונא, וקרפנא, ודא איהו כלב דאמר דוד עליו השלום (תהלים כב), הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה דאינון כלבים צועקים צועקים במשמרת השניה של הלילה, הם צוחים ונובחים

בְּמִשְׁמְרָה תִּנְיִנָּא דְלִילָא, אִינוּן צְוּוּחִין וְנִבְחִין
וְאִמְרִין הֵב הֵב, בְּגִין דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְגִיּהֲנָם
סַם הַמּוֹת, דְּאִתְּמַר בֵּיה (משלי ל טו) לְעִלּוּקָה שְׂתִי
בְּנוֹת הֵב הֵב.

קְרַבְנָא תִּנְיִנָּא לְקַבֵּל שׁו"ר, דְּאִתְּמַר
בֵּיה (ויקרא כב כז) שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז
וְגוּמַר, וְלִקְבִּילָהּ צְלוֹתָא דְּמִנְחָה, דְּאִמְרַן דְּוֹד
עָלָה (תהלים קד יד) מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהְמָה וְעֵשֶׂב
לְעִבּוֹדַת הָאָדָם, מֵאֵי עֵשֶׂב, ע"ב ש', וְאִנוּן
ע"ב שְׂמֵהָן, דְּאִינוּן לְבוּשִׁין לְע"ב שְׂמֵהָן
עֲלֵאִין, פְּגוּוּנָא דְעֵשֶׂב דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא דְחֻטָּה,
וּבְגִין דָּא לְהוֹצִיא לְחַם מִן הָאָרֶץ, וְהִינּוּ לְחַם
אֲפִירִים אֲכָל אִישׁ (שם עח כ), וְדָא נִהְמָא
דְּאוּרִייתָא.

וְלִעּוּלָם כָּל קְרַבְנִין שְׂחִיטְתָן בְּצַפּוֹן, בְּגִין
דְּמִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה (ירמיה א יד), (ס"א
וְדָא יַעַר הָרַע, וּבְגִין דְּלֹא יִהְיֶה צְרִיד מְנַשְׁמָתָא דִּילָךְ) (ס"א דְּלֹא
יִסְרִיד גְּשֻׁמְתָא דִּילָךְ הַאֲכִילְהוּ קְרַבְנָא, לְקִיּוּמָא בֵּיה (משלי כה כא)
אִם רָעֵב שׁוֹנְאָד הַאֲכִילְהוּ לְחַם, וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מַיִם, וּלְבַתֵּר
דְּאִיהוּ נָטִיל דְּמָא דְקְרַבְנָא, לֹא יִטּוּל מְדִילָךְ) דְּמִתְמָן הֵהוּא
דְּאוּשִׁיד דְּמָא, מְלַחֵף הֵהוּא דְּמָא דְּבַעֲרִין וּבְגִין
דָּא לֹא צְרִיד לְכַסְאָה לָהּ מִנִּיה, לְקִיּוּמָא בֵּיה
אִם רָעֵב שׁוֹנְאָד הַאֲכִילְהוּ לְחַם וְאִם צָמָא
הִשְׁקָהוּ מַיִם וּלְבַתֵּר דְּאִיהוּ (דף טג ע"א) נָטִיל
דְּמָא, קְרַבִּין קְרַבְנָא לְעִילָא, דְּאִתְּמַר בֵּיה (במדבר
כח ב) אֶת קְרַבְנֵי לְחֲמֵי לְאִשִּׁי, וְלִקְבִּילָהּ דְּשׁוֹר
אִיהוּ חֲמוֹר נוֹעַר, אִם זָכוּ הָא שׁו"ר מְקַבֵּל
קְרַבְנָא, וְאִם לֹאוּ הָא חֲמוֹר נוֹעַר, וּבְגִין דָּא
אִתְּמַר (דברים כב י) לֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר
יַחְדוֹ, יַחְדוֹ פְּלוֹמַר לֹא תִגְרוּם דִּיאֲכָל חֲמוֹר
קְרַבְנָא דְשׁוֹר.

הַגִּיּהֲנָם, סַם הַמּוֹת, שְׁנֹאמַר בֵּיה
לְעִלּוּקָה שְׂתִי בְנוֹת הֵב הֵב.
הַקְרָבִין הַשְּׁנִי - כְּנַגְד שׁו"ר,
שְׁנֹאמַר בּו שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז
וְגוּמַר, וּכְנַגְדוֹ תִּפְלַת מִנְחָה,
שְׁאִמַר עָלֶיהָ דְוֹד, מִצְמִיחַ חֲצִיר
לְבִהְמָה וְעֵשֶׂב לְעִבּוֹדַת הָאָדָם.
מָה זֶה עֵשֶׂב? ע"ב ש', וְהֵם
שְׂבָעִים וּשְׁנַיִם שְׂמוֹת שֶׁהֵם
לְבוּשִׁים לְשְׂבָעִים וּשְׁנַיִם שְׂמוֹת
עֲלִיוֹנִים, כְּמוֹ הָעֵשֶׂב שֶׁהוּא לְבוּשׁ
לְחֻטָּה, וּמִשּׁוּם זֶה, לְהוֹצִיא לְחַם
מִן הָאָרֶץ, וְהִינּוּ לְחַם אֲפִירִים
אֲכָל אִישׁ, וְזֶהוּ הַלְחָם שֶׁל
הַתּוֹרָה.

וְלִעּוּלָם כָּל הַקְרַבְנוֹת שְׂחִיטְתָן
בְּצַפּוֹן, מִשּׁוּם שְׂמִצְפּוֹן תִּפְתַּח
הָרְעָה, (וְהָא יַעַר הָרַע, וּמִשּׁוּם שְׁלֹא יִהְיֶה צְרִיד
מְנַשְׁמָתָא) שְׁלֹא יִסְרִיד אֶת גְּשֻׁמְתָא, הַאֲכִילְהוּ קְרַבְנָא,
לְקוּם בּו אִם רָעֵב שׁוֹנְאָד הַאֲכִילְהוּ לְחַם וְאִם צָמָא
הִשְׁקָהוּ מַיִם, וְאַחַר שֶׁהוּא נוֹטֵל אֶת דָּם הַקְרָבִין, לֹא
יִטּוּל מְשִׁלָּךְ שְׂמִשְׁם, אוֹתוֹ שְׁשׁוּפָד
דָּם, מְלַחֵף אוֹתוֹ דָּם שֶׁל בְּהֵמוֹת,
וּמִשּׁוּם זֶה לֹא צְרִיד לְכַסּוֹת אוֹתוֹ
מִמֶּנּוּ, לְקוּם בּו אִם רָעֵב שׁוֹנְאָד
הַאֲכִילְהוּ לְחַם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ
מַיִם. וְאַחַר שֶׁהוּא נוֹטֵל אֶת הַדָּם,
מְקַרְבִּים אֶת הַקְרָבִין לְמַעְלָה,
שְׁנֹאמַר בּו אֶת קְרַבְנֵי לְחֲמֵי
לְאִשִּׁי, וּכְנַגְד הַשׁוֹר הוּא חֲמוֹר
נוֹעַר. אִם זָכוּ, הָרִי הַשׁו"ר מְקַבֵּל
אֶת הַקְרָבִין, וְאִם לֹא, הָרִי חֲמוֹר
נוֹעַר, וּמִשּׁוּם זֶה נֹאמַר לֹא תַחְרוֹשׁ
בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדוֹ. יַחְדוֹ פְּלוֹמַר,
אֵל תִּגְרוּם שְׂיִאֲכָל הַחֲמוֹר אֶת
קְרַבֵּן הַשׁוֹר.

הַקְרָבִין הַשְּׁלִישִׁי - שֶׁל עֲרֻכֵית,
קְרַבֵּן הָעוֹף, שְׁנֹאמַר בְּהֵם שְׂתִי
תּוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְגוּמַר,
שְׂאֵם זָכוּ, הַנְּשׁו"ר שֶׁל יַעֲקֹב יוֹרֵד

קְרַבְנָא תְּלִיתָאָה דְּעֲרֻכֵית, קְרַבְנָא דְּעוֹפִין, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (ויקרא ה ט) שְׂתִי
תּוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְגוּמַר, דָּאִי זָכוּ נִשְׁר"א דִּיעֲקֹב נַחֲת

לְקַבֵּל לֹוֹן, וְאִם לֹא נִשְׂרָא דְסִטְרָא דְמִסְאָבוּ
נִץ לְגַבֵּי יוֹנָה, וְכַפּוּם קְרַבְנָא הֲכִי יִתְרַבֵּי אוּ
יִתְזַעַר.

קְרַבְנָא רְבִיעָא אָדָם, הַאי אִיהוּ דְמִקְבֵּל
קְרַבְנָא דְאָדָם, דְאִיהוּ מִחֻשְׁבָּה
דְקָרִיב וּמִיַּחַד כְּלָא, וְעַלֵּיהּ אִתְמַר (שם א ב) אָדָם
כִּי יִקְרִיב מִפְּסָם וְגוֹמַר, הַאי אִיהוּ דְמִקְרַב קְרַבְנָן
לִיהוּ"ה, וְדָא אוּרִייתָא, וּבְגִין דָּא תְקִינּוּ
בְצִלוֹתָא לְמִשְׁמַע בְּהַ סְפֹר תּוֹרָה, לְמַהוּי בֵּיה
קְרַבְנָא שְׁלִים בְּאָדָם, דְאִתְמַר בֵּיה (שם יט יד) זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם, וּבְגִין דָּא מְסִיר אֲזַנּוּ מִשְׁמוּעַ
תּוֹרָה גַּם תְּפַלְתּוּ תּוֹעֵבָה (משלי כח ט).

וְכֹרֵ קְרַבְנִין אֲלִין רְמִיזִין בְּגוּפָא דְבַר נֶשֶׁ,
מוֹחָ"א וְלִיבָ"א וְרִיאָ"ה, אִינוּן אַרְיִ"ה
שׁו"ר נֶשֶׁר, קְטְרוּגָא דְלְהוֹן כְּלָב חֲמוּר נִץ,
טְחו"ל מְר"ה וְכַב"ד, דְאִינוּן מִשְׁחִי"ת א"ף
וְחַמ"ה, מִחֻשְׁבָּה דָּא אָדָם, אִית מִחֻשְׁבָּה טְבָא
דְחִינוּן טְבִין, וְאִית מִחֻשְׁבָּה בִישָׂא דְחִינוּן
בִישׁוּן, וּמִחֻשְׁבָּה טְבָא אִיהוּ אָדָם טוֹב,
וּמִחֻשְׁבָּה בִישָׂא דָּא אָדָם רַע בְּלִיעֵל, אָדָם
לְהַבֵּל דְמָה.

לְקַבֵּל מוֹחָ"א אִיהוּ אַרְיִ"ה דְנַחֲת לְמִיכַל
קְרַבְנִין, וְעַלֵּיהּ אִתְמַר (יחזקאל א ו) וּפְנֵי
אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, לְבָ"א לְשִׁמְאֵלָא
וְעַלֵּיהּ אִתְמַר וּפְנֵי שׁו"ר מִהַשְׁמַאל לְאַרְבַּעַתָּם,
רִיאָ"ה דָּא נֶשֶׁר דְאִית לָהּ גְדַפִּין דְפִרַח בְּהוֹן,
וְעַלֵּיהּ אִתְמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, מִחֻשְׁבָּה
דְאִיהוּ אָדָם רְכִיב עַל כְּלָהוֹן, וְאִינוּן מְרַפְכָּה
דִּלְיָה, כְּסוּסוֹן לְבַנֵּי נֶשֶׁא.

חִיילִין דְמוֹחָא גְרַמִּין בְּקְרַבְנָא, וְתַקְרָבוּ
עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ (יחזקאל לו
ט) חִיילִין דְרִיאָה וְדִלְבָא עֲרַקִין, קְשִׁירוּ

לְקַבֵּל אוֹתָם, וְאִם לֹא, הַנֶּשֶׁר שֶׁל
צַד הַטְּמָאָה נִץ לַיוֹנָה, וְכַפֵּי
הַקְרָבָן כִּף יִתְגַּדֵּל אוּ יִתְקַטֵּן.

הַקְרָבָן הַרְבִּיעִי - אָדָם, זֶהוּ
שְׁמִקְבֵּל קְרַבְנָן שֶׁל אָדָם, שֶׁהוּא
מִחֻשְׁבָּה שְׁמִקְרִיב וּמִיַּחַד הַכֵּל,
וְעַלֵּיו נֶאֱמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִפְּסָם
וְגוֹמַר, זֶהוּ שְׁמִקְרִיב קְרַבְנָן
לִיהוּ"ה, וְזוֹ הַתּוֹרָה, וּמִשׁוּם זֶה
תִּקְנוּ בְּתַפְלָה לְשִׁמְעַ סְפֹר תּוֹרָה,
לְהִיּוֹת בּוֹ קְרַבְנָן שְׁלֵם בְּאָדָם,
שְׁנַאֲמַר בּוֹ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם,
וּמִשׁוּם זֶה, מְסִיר אֲזַנּוּ מִשְׁמוּעַ
תּוֹרָה גַּם תְּפַלְתּוּ תּוֹעֵבָה.

וְכֹרֵ הַקְרַבְנֹת הַלְלוּ רְמוּזִים
בְּגוּפּוֹ שֶׁל הָאָדָם, מ"ח וְל"ב
וְרָא"ה, הֵם אַרְיִ"ה שׁו"ר נֶשֶׁר,
הַיְרִיכִים שְׁלֵהֶם כְּלָב חֲמוּר נִץ,
טְחו"ל מְר"ה וְכַב"ד, שֵׁהֶם
מִשְׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה. מִחֻשְׁבָּה
זֶה אָדָם. יֵשׁ מִחֻשְׁבָּה טוֹבָה שֶׁל
חַיּוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ מִחֻשְׁבָּה רַעָה
שֶׁל חַיּוֹת רַעוֹת, וּמִחֻשְׁבָּה טוֹבָה
הִיא אָדָם טוֹב, וּמִחֻשְׁבָּה רַעָה זֶה
אָדָם רַע, בְּלִיעֵל, אָדָם לְהַבֵּל
דְמָה.

בְּנַגְדַּת הַמ"ח הוּא הָאַרְיִ"ה שִׁיּוּרֵד
לְאֶכַל קְרַבְנֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנֵי
אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. הַל"ב
לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנֵי שׁו"ר
מִהַשְׁמַאל לְאַרְבַּעַתָּם. רָא"ה זֶה
נֶשֶׁר, שֵׁיֵשׁ לָהּ כְּנַפַּיִם שְׁפוּרְחַת
בְּהוֹן, וְעַלֵּיהּ נֶאֱמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר
לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם
רוֹכֵב עַל כְּלָם, וְהֵם הַמְרַפְכָּה
שֶׁלוֹ, כְּסוּסִים לְבַנֵּי הָאָדָם.

חַיּוֹת הַמַּחַ - עֲצָמוֹת בְּקְרָבָן,
וְתַקְרָבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ.
חַיּוֹת הָרָאָה וְהַלָּב - עוֹרְקִים,
קְשִׁיר וְחַבּוּר, וְהַתְּנוּעָה שְׁלֵהֶם
הַרוּחַ שֶׁל כְּנַפֵּי רָאָה, וְהוּא רוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,

וְחַבּוּרָא, וְתְנוּעָה דְלְהוֹן רוּחָא דְכְּנַפֵּי רִיאָה, וְאִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת

(שהוא המוח), משום שראָה (שקראש) כלולה משניהם, כמו שעוף ממים וארץ, והם כלולים משניהם.

על המוח שורה ברכה, על הלב שורה קדושה, על הראה שורה היחוד, והמחשבה כלולה מכלם, והם: יברכך יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה. יברכך במח, יאר בלב, שם אור העינים, כמו שבארוה הלב רואה, ישא בראה, שהוא שלום, זהו שפתוב וישם לך שלום.

והם שמיע"ה רא"ה רי"ח. שמיע"ה במוח, והוא בהפוף חו"ם, ששורה בלחות וקרירות של המוח לחמם אותו, מצד הגבורה, והוא אריה מצד הגוף, שור מצד הנפש, ששה אש ומים, אש שכלית מים יסודית, רא"ה בל"ב, שהוא אש, רא"ה ארי"ה, מים שכלית לקרר אש יסודי של הלב, שלא ישרף את כל הגוף.

רי"ח בראה, שיוצא לחטם, עליו נאמר ויפח באפיו נשמת חיים, וראה היא מצד המוח קרירה, ומצד הלב יבשה, והוא חציו מים יסודית וחציו יבשה יסודית, בגלל זה שורה עליה רוח שכלית, שהוא חם ולח. חם לחמם את הקרירות, לח להרטיב את היבש, זה שכלי וזה יסודי.

דבור זה אדם, שכלול מכלם, מי מוציא אותו? מחשבה, ומשום אלו השכליים היו יורדים בקרבן להקריב קרבן וליחיד הפל, ואלה הם בתחית המתים, שבהם יהיה הקדוש ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידים ועורקים, פלם לחבר זה עם זה, ויקבלו אלו באלו,

על פני המים (בראשית א ב) (ג"א דאיהו מוחא), בגין דריאה (ג"א דרישא) פלילא מתרוייהו, פגוונא דעופא ממיא וארעא, ואינון פלילן מתרוייהו. על מוחא שריא ברכה, על לבא שריא קדושה, על ריאה שריא יחוד, מחשבה כלילא מפלהו, ואינון יברכך יהו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה (במדבר כד ו), יברכך במוחא, יאר בלבא דתמן נהורא דעינין, כמה דאוקמוה הלב רואה, ישא בריאה דאיהו שלום, הדא הוא דכתיב וישם לך שלום.

ואינון שמיע"ה רא"ה ריח"א, שמיע"ה במוח, ואיהו בהפוכא חו"ם, דשריא בלחותא וקרירותא דמוחא לחממא ליה, מסטרא דגבורה, ואיהו אריה מסטרא דגופא, שור מסטרא דנפשא, דאינון אש ומים, אש שכלית מים יסודית, רא"ה בלב"א, דאיהו אש, רא"ה ארי"ה, מים שכלית לקררא אש יסודי דלבא, דלא יוקיד כל גופא.

ריחא בריאה דנפיק לחוטמא, עליה אתמר (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, וריאה איהי מסטרא דמוחא קרירא, ומסטרא דלבא יבשה, ואיהו חציו מים יסודית, וחציו יבשה יסודית, בגין דא שריא עליה רוחא שכלית, דאיהו חם ולח, חם לחממא קרירותא, לח לרטבא יבשותא, דא שכלי ודא יסודי.

דבור דא אדם, דפליל מפלהו, ומאן אפיק ליה מחשבה, ובגין אלין שכליים הוו נחתין בקרבנא לקרבא קרבנא וליחידא כלא, ואלין אינון בתחית המתים, דבהון יהא קודשא בריך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידין וערקין פלהון לחברא דא בדא, ויקבלון אלין באלין.

ומשִׁלְכִימ אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ, זֶהוּ שְׁכַתוֹב
מִקְבִּילַת הַלְּלָאֵת וְגוֹמֵר. בְּאוֹתוֹ
זְמַן תִּהְיֶה שְׁמֻחָה וְנִגּוּן בְּקִרְוֹב
שְׁלָהֶם.

תקנו עשרים ושנים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית
אֶחָד הוּא שְׁלֵא הַתְּגִלָּה, וּבְרֵא
שְׁנַיִם, שְׁנַיִם הֵם, וְהֵם ב', וְהֵם
שְׁנַיִם עוֹלָמוֹת נִסְתָּרִים, וּבְמָה בְּרֵא
אוֹתָם? בְּנִקְדָּה נִסְתָּרַת אַחַת
שְׁנִקְרָאת רֵאשִׁית, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר
כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וְשְׁנַיִם
עוֹלָמוֹת נִסְתָּרִים לֹא הָיוּ מִתְּגִלִּים,
עַד שֶׁעָשָׂה לָהֶם שְׁנַיִם לְבוּשִׁים,
וּמָה? אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.
אֵת הַשְּׁמַיִם, לְבוּשׁ לְעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן, שְׁנִבְרָא בְּנִקְדָּה הָעֲלִיּוֹנָה,
וְאֵת הָאָרֶץ, לְבוּשׁ לְעוֹלָם
הַתְּחִתּוֹן, שְׁנִבְרָא בְּאֱלֹהִים,
שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה.

ו' נִקְרָא רֵאשִׁית, וְהִיא אָב לְכָל,
ה' אֱלֹהִים, וְהִיא אֵם שֶׁל הַפֶּל,
אֵם כָּל חַי, וְהַחֻכְמָה, שְׁהִיא אָב,
לֹא נִודַעַת אֶלָּא בְּבִינָה שְׁהִיא
אֱלֹהִים, וְשֵׁם י"ה אָבָא וְאָמָא
כְּאֶחָד, שְׁנַיִם עוֹלָמוֹת נִסְתָּרִים, ו"ה
הֵם שְׁנַיִם בְּנִים, וְהֵם הָעוֹלָם הַזֶּה
וְהָעוֹלָם הַבָּא. ו' הָעוֹלָם הַבָּא,
שְׁהוּא עוֹלָם אֶרֶץ, ה' הָעוֹלָם הַזֶּה,
שְׁאִינוֹ אֶרֶץ.

ב' שְׁנַיִם הִיכְלוֹת לְשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת
שְׁהֵן י"ה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר אֱלֹהִים
הַבֵּין דְּרַפָּה וְהוּא יָדַע אֵת מְקוֹמָה.
וּמִי הֵם ב' הִיכְלוֹת הַלְלוֹ? אֶלָּא
אֶחָד הוּא אֱהִיָּה, וְהַשְּׁנַיִם אֲדֹנָי,
וְשְׁנֵיהֶם הֵם פְּנוּיִים לְשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת
י"ה, אָב וְאֵם, וְכַךְ עוֹלָה חֻשְׁבוֹן
אֱהִיָּה אֲדֹנָי (חֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים)
לְחֻשְׁבוֹן פְּנוּיִ, וּבָהּ גְנוּזִים הָאָב
וְהָאֵם, וְזֶהוּ הַנְּסֻתָּרַת לִיהוּ"ה
אֱלֹהֵינוּ, י"ה, וְאֵלֶיךָ הֵם סְתָרִים

וּמְשַׁלְכִינְךָ אֵלַיִךְ בְּאֵלַיִךְ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שְׁמוֹת)
מִקְבִּילַת הַלְּלָאֵת וְגוֹמֵר, בְּהָהוּא זְמַנָּא יְהִיא
חֻדְוָה וְנִגּוּנָא, בְּקִרְיָכוּ דְלַהוּן.

תקונא עשרין ותריין

(דף טג ע"ב)

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית חַד אִיהוּ
דְּלֵא אֲתַגְלִיָּא, וּבְרֵא תְרִין, תְרִין
אִינוּן, וְאִינוּן ב', וְאִינוּן תְרִין עֲלָמִין סְתִימִין,
וּבְמָה בְרֵא לֹון בְּנִקְוֹדָא חַדָּא סְתִימָא, רֵאשִׁית
אֲתַקְרִי, וְעֲלֶיהָ אֲתַמֵּר (תְהִלִּים קד כד) כָּלֶם בְּחֻכְמָה
עֲשִׂיתָ, וְתְרִין עֲלָמִין סְתִימִין לֹא הָיוּ אֲתַגְלִיָּין,
עַד דְּעָבִיד לֹון תְרִין לְבוּשִׁין, וּמֵאִי נִינְהוּ אֵת
הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת הַשְּׁמַיִם לְבוּשָׂא
לְעֲלָמָא עֲלָאָה דְאֲתַבְרִי בְּנִקְוֹדָה עֲלָאָה, וְאֵת
הָאָרֶץ לְבוּשָׂא לְעֲלָמָא תַתָּאָה דְאֲתַבְרִי
בְּאֱלֹהִים דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה.

ו' רֵאשִׁית אֲתַקְרִי וְאִיהוּ אָבָא דְכָלָא, ה'
אֱלֹהִים וְאִיהִי אָמָא דְכָלָא אֵם כָּל חַי,
וְחֻכְמָה דְאִיהוּ אָבָא לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע אֶלָּא בְּבִינָה
דְאִיהִי אֱלֹהִים, וְתַמָּן י"ה אָבָא וְאִימָא כְּחַדָּא,
תְרִין עֲלָמִין סְתִימִין, ו"ה אִינוּן תְרִין בְּנִין,
וְאִינוּן עֲלָמָא דִין וְעֲלָמָא דְאֲתִי, ו' עֲלָמָא דְאֲתִי
דְאִיהוּ עֲלָמָא אֲרִיכָא, ה' עֲלָמָא דִין דְלֹאוּ אִיהוּ
אֲרִיךְ.

ב' תְרִין הִיכְלִין לְתְרִין אֲתוּוֹן דְאִינוּן י"ה,
וְעֲלֶיהָ אֲתַמֵּר (אִיּוֹב כח יג) אֱלֹהִים הַבֵּין
דְרַפָּה וְהוּא יָדַע אֵת מְקוֹמָה, וּמֵאִי נִינְהוּ ב'
הִיכְלִין אֵלַיִךְ, אֶלָּא חַד אִיהוּ אֱהִיָּה, וְתַנְיִינָא
אֲדֹנָי, וְתַרְוִייהוּ אִינוּן פְּנוּיִין לְתְרִין אֲתוּוֹן
י"ה אָבָא וְאִימָא, וְהַכִּי סְלִיק חוּשְׁבֵן אֱהִיָּה
אֲדֹנָי (ס"א וְחוּשְׁבֵן אֱלֹהִים) לְחוּשְׁבֵן פְּנוּיִ, וּבָהּ

גְנוּזִין אָבָא וְאִימָא, וְדָא אִיהוּ הַנְּסֻתָּרַת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ (דְּבָרִים כט כח) י"ה,

וגנזים, והם סתרי תורה ממש, ומשום שהם סתרים, צריך שלא לגלותם, וזהו סוד העריות, שנאמר בהם ערות אביך וערות אמה לא תגלה, לא תגלה ודאי מהפסוי שלמה.

קם זקן, פתח ואמר: רבי רבי, רד לכאן, שאמה המנורה הקדושה, שהרי השכינה הקדושה ממתינה לך ולחברך, בשבועה עליכם, אל תתעכבו שם לרדת לכאן אתם, וכך אמרתי לכל אותם ראשי הישיבה העליונה והתחתונה, שפלים יהיו יורדים עמכם, וכן אני השבעתי לאותם מלאכים וחילות קדושים שממנים לשמר אתכם, ולא לכבודי עשיתי ולא לכבוד אבי ואמי, אלא לכבוד השכינה.

מיד קול התעורר בענפי האילנות של גן העדן, עליונים ירו, (ומלאכים) (תחתונים) התכנסו לרדת עם ראשי הישיבה העליונה והתחתונה הללו, שהרי רשות נתנה לכם מלמעלה. מיד כלם התפשטו מדיוקניהם, והתלבשו באוירים של העולם הזה, שהוא כנוי וסתירה לאותיות הקדושות. בין כך הרי אליהו הקדים לתקן להם את מושבם, פתח ואמר: רבי רבי, מנורה הקדושה, שפיך מדבר גדולות בתורה, ממנו מזדעזעים עליונים ותחתונים, ובפיך נאמר והר סיני עשן פלו וכו', משום שהאות י' שורה במחף, ה' בלפך, שהיא בינה, ובה הלב מבין, ו' בפיך, וממנו וכל העם ראים את הקולות, שהוא באותם הבלים שיוצאים מפיך, שעליהם נאמר קול יהו"ה חוצב להבות אש.

יהו"ה חוצב להבות אש.

ודא אינון סתירין וגנזין, ואינון סתרי דאורייתא ממש, ובגין דאינון סתירין, צריך דלא לגלגא לון, ודא איהו רזא דעריין, דאתמר בהון (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמה לא תגלה, לא תגלה ודאי מן פסויא דלהון.

קם סבא פתח ואמר, רבי רבי נחית הכא, דאת בוצינא קדישא, דהא שכינתא קדישא קא נטירת לך ולחברך, באומא עלייכו לא תתעכבון התם לנחתא הכא אתון, והכי אומינא לכל אינון מארי מתיבתא עלאה ותתאה, דיהון פלהון נחתין עמכון, וכן אנא אומינא לאינון מלאכין וחיילין קדישין די ממנן לנטרא לכו, ולא ליקרא דידי עבידנא ולא ליקרא דאבא ואמא, אלא ליקרא דשכינתא.

מיד קלא אתער בענפי אלנין דגנתא דעדן, עלאין נחתו, (מלאכין) (ג"א תפאין) אתפנשו לנחתא, באלין מארי מתיבתא עלאה ותתאה, דהא רשותא אתייהיב לכו מלעילא, מיד פלהו אתפשטו מדיוקניהון, ואתלבשו באוירין דהאי עלמא דאיהו פנוי וסתירה לאתוון קדישין.

אדהכי הא אליהו קא אקדים לתקנא לון מותביהו, פתח ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, דפומא דילך איהו ממלל רברבן באורייתא, מגיה מזדעזעין עלאין ותתאין, ופומא דילך אתמר בה (שמות יט יח) והר סיני עשן פלו וכו', בגין דאת י' שריא במוחא דילך, ה' בלפך דאיהי בינה, ובה לב מבין, ו' בפומא דילך, ומגיה וכל העם רואים את הקולות (שם כ יח), דאיהו באינון הבלים דנפקין מפומך, דעליהו אתמר (תהלים כט ז) קול

שית עזקאן אינון בקנה, דבהון סליק ו',
ואינון ו' דרגין לכרסיא, ה' בלבא איהי
הב"ל ה' ל"ב, דודאי איהי ה' בלבא, ו'
בקול) בקול דנפיק מניה, והאי איהו קול דנפק
מהבל.

שש טבעות הן בקנה, שבהן
עולה ו', והן ו' דרגות לפסא, ה'
בלב היא הב"ל, ה' ל"ב, שודאי
ה' היא בלב, ו' (הקול), בקול
שיוצא ממנו, והוה הקול שיוצא
מהבל.

ושני בתים יש בלב, אחד מוציא
הבל, ואחד מוציא הבל, והם ה'
עליונה וה' תחתונה, בשני בתי
הלב, שהם כנגד בית ראשון
ושני, ו' הקול שיוצא משניהם,
י' הדבור ששורה בפה, ועליו
נאמר בדבר יהו"ה שמים נעשו,
והוא דבור אחד שכולל עשר
אמירות, וסוד הדבר - אחת דבר
אלהים שמים זו שמעתי,
להראות בה שעשרת הדברות
נאמרו בדבור אחד, שמים זו, אלו
אנכי ולא יהיה לך, והוא אחד,
אחד ביניהם, והוה שאמרנו
שבשניהם תלויות מצוות עשה
ולא תעשה, והקדוש ברוך הוא
משניהם דבר לתת כבוד לתורה,
שהרי הוא בדבור אחד אמר הפל,
ולמה אמר שמים זו שמעתי? ז"ו
אח"ד בחדשיון, ששתי תורות
היו, והקדוש ברוך הוא אחד
ביניהם ושמו אחד, ומשני
דבורים יצא הקול ונחלק
לשבעים קולות, כנגד שבעים
פנים, והרג בהם שבעים אמות
על שלא קבלו את התורה, ובשני
דבורים הרג שתי אמות, שהן
עשו וישמעאל, שלא רצו לקבל
את התורה.

שהרי הקדוש ברוך הוא הוא
אחד, והוא לא היה מדבר באלו
הקולות והדבורים של אנכי, אלא
להראות ששמו וכבודו היו
בתורה, ומשום זה הקדוש ברוך
הוא דבר ממנה (בדין), כדי
שידעו כל אמות העולם
מאותם שמשפדלים בה, ומשום
זה אמר הקדוש ברוך הוא למשה

ותרין בתין אית בלבא, חד אפיק הבל, וחד
אפיק הבל ואינון ה' עלאה ה' תתאה,
בתרי בתי לבא, דאנון לקבל בית ראשון ושני,
ו' קול דנפיק מתרוייהו, י' דבור דשריא
בפומא, ועליה אתמר (תהלים לג ו') בדבר יהו"ה
שמים נעשו, ואיהו דבור חד דכליל עשר
אמירן, ורזא דמלה אחת דבר אלהים שמים
זו שמעתי (שם סב יב), לאחזאה בה דעשר דברן
בדבור חד אתאמרו, שמים זו אלין אנכי ולא
יהיה לך, ואיהו אחד חד בינייהו, ודא איהו
דאמרן דבתרוייהו (דף טו ע"א) תליין פקודין
דעשה ולא תעשה, וקודשא בריך הוא
מתרוייהו מליל למיהב יקרא לאורייתא, דהא
איהו בדבורא חד אמר כלא, ולמה אמר שמים
זו שמעתי, ז"ו אח"ד, הוה בחושבן, דתרי
תורות הוו, וקודשא בריך הוא חד בינייהו
ושמיה חד, ומתרין דבורין נפק קלא ואתפלג
לשבעין קלין, לקבל שבעין אנפין, וקטל בהון
שבעין אומין על דלא קבילו אורייתא, ובתרין
דבורין קטיל לתרין אומין, דאינון עשו
וישמעאל דלא בעו לקבלא אורייתא.

דהא קודשא בריך הוא חד איהו, ואיהו לא
הוה ממלל באלין קלין ודבורין דאנכי,
אלא לאחזאה דשמיה ויקריה הוה באורייתא,
ובגין דא קודשא בריך הוא מליל מינה (ג"א
בדינא), בגין דיתועזעון כל אומין דעלמא
מאלין דמשפדלין בה, ובגין דא אמר קודשא
ברוך הוא למשה (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה

זְכָרִי לְדוֹר דּוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדֵיךְ
 דְּלֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח פְּקוּדֵיךְ
 וַעֲשֵׂה, לְאַחֲזָאָה דְּאוּרֵייתָא בְּשֵׁמָא דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאַת, וְעַל שְׁמִיה אֲתַקְרִיאַת,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי
 וְכו', וְכֵּה שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִינָהּ
 מְלִיל בְּסִינֵי.

וְאִית אֲוֵרֵייתָא עֲלָאָה דְּלֹא אֲתַקְרִי בָּהּ בְּרִיאָה
 אֶלָּא אֲצִילוּתָא דִּילֵיהּ, וְהִיא וְהוּא כְּלָא
 חַד, וְכָל בַּר נִשְׁ דְּאֲשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא שְׁמִיה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַמָּן, כָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן
 בְּבוּצִינָא קְדִישָׁא, וּבוּצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי פִּימָךְ
 אִיהִי סִינֵי, שְׁבַע הַבָּלִים דְּנַפְקִין מִפּוּמָךְ
 שְׁכִינְתָּא שְׂרִיא עֲלֵיהּ, דְּאִיהִי בֵּת שְׁבַע,
 דְּאִינוּן שְׁבַע שְׁמֵהֶן דְּשֵׁמָא מְפָרֵשׁ, דְּאִיהוּ שְׁמָא
 דְּאַרְבַּעִין וְתַרִּין אֲתוּוּן.

וּבְמִנְיָה סְלִיק קוּל דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
 וְאַסְתַּלַּק לְשַׁבְעִין קָלִין, דְּאִיהִי וְדַאי
 בֵּיה סְלָקָא לְשַׁבַּע, דְּאִיהִי ה' עֲלָאָה, אֲוִירָא
 דְּכָנָא, אֲוִירָא דְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי מַחְכִּים,
 מַסְטָרָא דְּחַכְמָה דְּאִיהִי י', וְכֵּה סְלִיק ו' לְעֶשֶׂר
 ו' זְמַנִּין, וּב' הַהִי"ן אִינוּן ה' הַבַּל מְלַגְאוּ ה'
 הַבַּל מְלַבְר, וְתַרְוֵיהּ אִינוּן בְּלָבָא וּבְפּוּמָא,
 אִינוּן עֶשֶׂר דְּבָרֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְהוּן
 אִינוּן לָבָא וּפּוּמָא שְׁוִין, וּמָאן דְּאֲתַעֲסַק
 בְּאוּרֵייתָא כְּדִין צְרִיךְ דִּיהָא פּוּמָא וּלָבָא שְׁוִין,
 וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ מְאַרִי מִתְנִיתִין, כָּל מִי
 שְׂאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אֵל יַפְנֹס לְבֵית הַמְדָרֵשׁ.

תַּרִּין הַהִי"ן וְדַאי אִינוּן תַּרִּין דְּבוּרִין, דְּאַתְמַר
 בְּהוּן (תהלים סב יב) שְׁתִּים זֹו שְׁמַעְתִּי, ו'
 קָלָא דְּנַפְיק מְנִיְהוּ, וְעֲלִיה אֲתַמַּר (דברים ד
 יב) קוּל דְּבָרִים אֲתָם שְׁמַעִים, וְהִיא קוּל נַפְיק
 מִתַּרִּין דְּבוּרִין דְּאִיהוּ ה"ה, דְּכִלְיָן עֶשֶׂר דְּבָרֵן,

זְה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֵה זְכָרִי לְדוֹר דּוֹר.
 שְׁמִי עִם י"ה - שְׁס"ה מְצוּוֹת שֶׁל
 לֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה - רַמ"ח
 מְצוּוֹת עֲשֵׂה, לְהִרְאוֹת שֶׁהַתּוֹרָה
 נִבְרָאָה בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָאת. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב כָּל
 הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי וְכו', וְכֵּה שׁוּרָה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִמְנָה דְּבַר
 בְּסִינֵי.

וְיֵשׁ תּוֹרָה עֲלֵיהּ שֶׁלֹּא נִקְרָאת
 בָּהּ בְּרִיאָה אֶלָּא הָאֲצִילוּת שֶׁלוֹ,
 וְהִיא וְהוּא - הַכָּל אַחַד, וְכָל אָדָם
 שֶׁמִּשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה, שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם, כָּל שְׁפָן
 וְכָל שְׁפָן בְּמִנְיַת הַקְּדוֹשָׁה,
 וְהַמְנוּרָה הַקְּדוֹשָׁה וְדַאי פִּיךְ הוּא
 סִינֵי, שְׁבַע הַהֶבְלִים שִׁיּוּצָאִים
 מִפִּיךְ, הַשְׁכִּינָה שׁוּרָה עֲלֵיהֶם,
 שְׁהִיא בֵּת שְׁבַע, שְׁהֶם שְׁבַע
 שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְפָרֵשׁ, שֶׁהוּא
 הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתִיוֹת.

וּבְמִנְיָה עוֹלָה קוּל שֶׁהוּא הַעֲמוּד
 הָאֲמֻצָּעִי, וּמִתְעַלָּה לְשַׁבְעִים
 קוֹלוֹת, שֶׁהִיא וְדַאי עוֹלָה בּו
 לְשַׁבַּע, שֶׁהִיא ה' הַעֲלִיוּנָה, אוֹר
 וְ, אוֹר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא
 מַחְכִּים, מִצַּד שֶׁל הַחַכְמָה שֶׁהִיא
 י', וְכֵּה עוֹלָה ו' לְעֶשֶׂר ו' פְּעֻמִּים,
 וּב' הַהִי"ן הֵם, ה' הַבַּל מִבְּפִנִּים,
 ה' הַבַּל מִבְּחוּץ, וּשְׁנֵיהֶם הֵם בְּלַב
 וּבִפֶּה, הֵם עֶשֶׂר הַדְּבָרוֹת שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְהֶם הַלֵּב
 וְהַפֶּה שְׁוִים, וּמִי שֶׁמִּתְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה, אִזְ צְרִיךְ שִׁיְהִי הַפֶּה
 וְהַלֵּב שְׁוִים, וְלֹא לְחַנֵּם פְּרֻשׁוֹהוּ
 בְּעֲלֵי הַמְשָׁנָה, כָּל מִי שְׂאִין תּוֹכוֹ
 כְּבָרוּ אֵל יַפְנֹס לְבֵית הַמְדָרֵשׁ.

שְׁנֵי הַהִי"ן וְדַאי הֵם שְׁנֵי דְבוּרִים,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֶם שְׁתִּים זֹו שְׁמַעְתִּי,
 ו' הַקּוּל שִׁיּוּצָא מֵהֶם, וְעֲלֵיו נֶאֱמַר
 קוּל דְּבָרִים אֲתָם שְׁמַעִים, וְהַקּוּל
 הַזֶּה יוּצָא מִשְׁנֵי דְבוּרִים שֶׁהוּא
 ה"ה, שְׁכוּלָלִים עֲשָׂרָה דְּבָרוֹת, ה'

ה' בלוחא חדא, וְהוּוּ מְסַדְרִין לְגַבְיֵיהוּ (דברים כט ט) רְאִישֵׁיכֶם שְׁבֻטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשׁוֹטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, הָא חֲמֵשׁ בְּלוּחָא קְדָמָאָה, בְּלוּחָא תַנְיִנָא הוּוּ מְסַדְרִין לְגַבְיֵיהוּ חֲמֵשׁ תְּקוּנִין אַחֲרֵינִין, דְּאִינוּן טַפְכֶם נְשִׁיכֶם וְגַרְךָ מַחֲטָב עֲצִיף עַד שְׂאֵב מִימִיךָ, דָּא אִינוּן ה', הָא תְּרִין דְּבוּרִין דְּכֻלִּילָן בְּהוּן עֶשֶׂר, וְקֻלָּא דְהוּהוּ נְפִיק מִנְיֵיהוּ הוּהוּ כְּלִיל לֹוּן וְדָא ו', כְּלִיל ו' זְמַנִּין דְּכֻתִּיב טוֹב בְּשִׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, (כאן חסר) וְאִיהִי הוּהוּ סְלָקָא מִנְיֵיהוּ בְּאֵת י', ו' זְמַנִּין י' אִינוּן שְׁתֵּין, אֲשֶׁתַּפַּח דְּאִיהִי י' אַמְרִין, (דלא הוּהוּ סְלִיק לַע"ב שְׁמֵהוּ).

בְּלוּחַ אֶחָד, וְהִיוּ מְסַדְרִים אֲלֵיהֶם, רְאִישֵׁיכֶם שְׁבֻטֵיכֶם שְׁבֻטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשׁוֹטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, הָרִי חֲמֵשָׁה בְּלוּחַ הָרֵאשׁוֹן. בְּלוּחַ הַשֵּׁנִי הִיוּ מְסַדְרִים אֲלֵיהֶם חֲמֵשָׁה תְּקוּנִים אַחֲרֵים, שְׁהֶם טַפְכֶם וְנְשִׁיכֶם וְגַרְךָ מַחֲטָב עֲצִיף עַד שְׂאֵב מִימִיךָ, אֵלֶּה הֵם ה', הָרִי שְׁנֵי דְבוּרִים שְׁכֻלֵּים בְּהֶם עֶשְׂרֵה, וְהַקּוֹל שֶׁהִיא יוֹצֵא מֵהֶם הִיא כּוֹלָל אוֹתָם, וְזֶה ו', כּוֹלָל ו' פְּעָמִים, שְׁפָתוֹב טוֹב בְּשִׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְהִיא הֵיחָד עוֹלָה מֵהֶם בְּאוֹת י', ו' פְּעָמִים י' הֵם שְׁשִׁים, נִמְצָא שֶׁהִיא י' אַמִּירוֹת, (שלא היה עולה לַע"ב שְׁמוֹת).

ה' ה' שְׁנֵי דְבוּרִים, וּבְהֶם עֶשְׂרֵה - הָרִי שְׁנַיִם עֶשֶׂר. ו' עוֹלָה בְּאוֹת י', ו' פְּעָמִים י' שְׁהֶם שְׁשִׁים - הָרִי שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם. וְאִם תֵּאמַר שֶׁבְּתוֹרָה דִּבְרַי וְלֹא יוֹתֵר, לֹא נִמְצָא מְקוֹם לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה שְׁלֹא דִבְרַי מִמֶּנּוּ, אֲפִלוּ בַּמְּלָאכִים, שְׁלֹא נִמְצָא שְׁאֵלוֹ"ה אַחַר יֵשׁ בְּעוֹלָם, וְדִבְרַי בְּפֶסֶס, זֶהוּ שְׁפָתוֹב אֲנָכִי, וְכַף עוֹלָה אֲנָכִי לְחֻשְׁבוֹן פֶּסֶס"א, וְאַחַר דִּבְרַי בַּמְּלָאכִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְכָל הָעָם רְאִים אֶת הַקּוֹלֹת, שְׁעֲלֵיהֶם נֵאמַר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל כו'.

מִשּׁוֹם שֶׁכְּשֶׁהַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְדַבֵּר בַּמְּלָאכִים, יֵרֵד שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ זֶה: יְהו"ה, י' בְּחִיָּה אַחַת שֶׁהִיא אֲרִי"ה, וְכוּ נֵאמַר אֲרִיָּה שְׂאֵג מִי לֹא יִירָא, וּבְאִיָּה מְקוֹם? י' בְּרֵאשִׁי, ה' עַל כְּנַפְיָו, ו' בְּפִיו, וְה' בְּזַנְבוֹ, וּבְגִלְגָּלָה נֵאמַר הָיוּ זָנְבֵי לְאֲרִיּוֹת וְכוּ, וְזֶהוּ וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, וְאַחַר כֵּף הִיא יוֹרֵד בְּחִיָּה שְׁשֵׁמָה שׁוֹר, כְּמוֹ זֶה: הוּהוּ"י, ה' בְּרֵאשׁוֹ, ו' בְּפִיו, ה' בְּכַנְפָּיו, י' בְּזַנְבוֹ, וְזֶהוּ וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל, וְאַחַר כֵּף הִיא יוֹרֵד עַל חִיָּה שְׁשֵׁמָה נָשׁוֹר,

ה' ה' תְּרִין דְּבוּרִין וּבְהוּן עֶשֶׂר הָא תְּרִיסֵר, ו' הוּא סְלִיק בְּאֵת י', ו' זְמַנִּין י' דְּאִינוּן שְׁתֵּין הָא ע"ב, וְאִי תִימָא דְּבֵאֲרִיָּיתָא מְלִיל וְלֹא יִתִיר, לֹא אֲשֶׁתַּפַּח אֶתֵר לְעִילָא וְתַתָּא דְלֹא מְלִיל מִנְיָה, אֲפִילוּ בַּמְּלָאכִין, דְלֹא אֲשֶׁתַּפַּח דְּאֵלוֹ"ה אַחֲרָא אִיתַּ בְּעֵלְמָא, וּמְלִיל בְּפֶרְסֵיָא, הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב אֲנָכִי, וְהָכִי סְלִיק אֲנָכִי"י לְחֻשְׁבֵּן פֶּסֶס"א, וּלְבַתֵּר מְלִיל בַּמְּלָאכִין, הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב (שְׁמוֹת כ יח) וְכָל הָעָם רְאִים אֶת הַקּוֹלֹת, דְּעֲלִיָּיהוּ אֲתַמַּר (קִהְלֹת י ט) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל וְכו'.

בְּגִין דְּכַד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְמַלְלָא בַּמְּלָאכִיא נַחַת שְׁמִיָּה עֲלִיָּיהוּ, כְּגוֹוֹנָא דָּא יְהו"ה, י' בְּחִיָּה חֲדָא דְּאִיהִי אֲרִי"ה, וּבִיָּה אֲתַמַּר (עֲמוֹס ג ח) אֲרִיָּה שְׂאֵג מִי לֹא יִירָא, וּבְאֵן אֶתֵר י' בְּרִישָׁא ה' עַל גְּדַפּוּי ו' בְּפּוּמִיָּה ה' בְּזַנְבִיָּה, וּבְגִיָּנָה אֲתַמַּר הָיוּ זָנְבֵי לְאֲרִיּוֹת (דף טו ע"ב) וְכוּ, וְדָא הוּא וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם (יחזקאל א י), וּלְבַתֵּר הוּהוּ נַחִית בְּחִיָּה דְשֵׁמָה שׁוֹר, כְּגוֹוֹנָא דָּא הוּהוּ"י, ה' בְּרִישִׁיָּה ו' בְּפּוּמוּי ה' בְּגְדַפּוּי י' בְּזַנְבִיָּה, וְדָא אִיהוּ

כמו זה: והי"ה, ו' בראשו, ה' בפיו, י' בכנפיו, ה' על זנבו, וזהו ופני נשר לארבעתם, הם שנים עשר פנים, לכל אחד שש, עולים לשבעים ושנים, וזהו וכל העם ראים את הקולות.

ואדם רוכב על גביהן, זה מטטרו"ן, שהוא כולל שם של ארבעים ושנים אותיות, והם (שש אותיות, ולכל אות עולים שש), שבע תבות, ובכל תבה שש אותיות, ועולות לארבעים ושנים, וזהו שרפים עומדים ממעל לו, שש כנפים שש כנפים לאחד, בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף.

שכמו ששמו של הקדוש ברוך הוא של ארבעים ושנים ושבעים ושנים למעלה, כך הוא השם של ארבעים ושנים ושבעים ושנים למטה. זהו שכתוב פשמה אלה"ם כן תהלתך על קצוי ארץ, וזהו וכל העם ראים את הקולות, והם היו המלאכים, שכל אחד היה נעשה קול ופורח באויר, וכל אחד מישראל שהיה אומר נעשה ונשמע, היה שורה בפיו, והיה מלמדו את כל התורה.

ואחר כך דבר עמם משמים וארץ, זהו שכתוב מן השמים השמיצך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה וכו'. באותו זמן שאמרו ישראל נעשה ונשמע, מיד ישמחו השמים ותגל הארץ, אחר כך היה מדבר עמהם מארבעה צדדים, והיו מסתכלים אל המזרח והיו שומעים את הקול, ולמערב ודרום וצפון היו שומעים את הקול, להראות שמכל מקום דבר עמם, ולא היה מקום למעלה ומטה שלא דבר

ופני שור מהשמאל, ולבתר הוה נחית על חיה ששמה נשר, פגוונא דא והי"ה, ו' ברישיה ה' בפומיה י' בגדפוי ה' על זנביה, ודא איהו ופני נשר לארבעתם, ואינון תרי עשר אנפין, לכל חד שית, סלקין לע"ב, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות (שמות כ יח).

ואדם רכיב על גביהו דא מטטרו"ן, דאיהו פליל שמא דארבעין ותרין אתוון, ואינון (שית אתוון, ולכל את סלקין שית), ז' תיבין ובכל תיבה שית אתוון וסלקין למ"ב, ודא איהו שרפים עומדים ממעל לו, שש פנפים שש פנפים לאחד, בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף (ישעיהו ו ב).

דבמה דאיהו שמא דקודשא בריך הוא דמ"ב וע"ב לעילא, כך איהו שמא דמ"ב וע"ב לתתא, הדא הוא דכתיב (תהלים מח יא) פשמה אלה"ם כן תהלתך על קצוי ארץ, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות, ואינון הוו מלאכין, דכל חד הוה אתעביד קול ופרח באוירא, וכל חד מישראל דהוה אמר נעשה ונשמע הוה שריא בפומיה, והוה אוליף ליה אורייתא פלה.

ולבתר מליל עמהון מן שמיא וארעא, הדא הוא דכתיב (דברים ד לו) מן השמים השמיצך את קולו ליסרך, ועל הארץ הראך את אשו הגדולה וכו', בהווא זמנא דאמרו ישראל נעשה ונשמע מיד ישמחו השמים ותגל הארץ (ד"ה א טו), לבתר הוה ממלל עמהון מארבע סטרין, והוו מסתכלין לגבי מזרח והוו שמעין ית קלא, ולגבי מערב ודרום וצפון הוו שמעין ית קלא, לאחזאה דמפל אתר מליל עמהון, ולא הוה אתר לעילא ותתא דלא מליל עמהון, לאחזאה דמלא כל הארץ פבורו, דאיהו סביל עלאין ותתאין,

עמהון, לאחזאה דמלא כל הארץ פבורו, דאיהו סביל עלאין ותתאין,

עמם, להראות שְמֵאל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, שֶׁהוּא סוֹבֵל עַל־יוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְהוּא סוֹמֵךְ מַעֲלָה וּמַטָּה וְכֹסֵא הַכְּבוֹד, וּמִלְאָכִים וּנְשֻׁמוֹת, הוּא סוֹבֵל הַכֹּל וְקוֹשֵׁר הַכֹּל וּמִיחַד הַכֹּל, וְאִין מִי שְׁסוֹמֵךְ אוֹתוֹ.

וְהוּא נִקְרָא בְּכָל הַשְּׁמוֹת, לְהוֹדִיעַ תְּקוּפוֹ בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם, מֵאוֹתָהּ דְרָגָה וּמִמְנָה שְׁשׁוּרָה עָלָיו, וְאִין לוֹ שֵׁם יְדוּעַ, וְהוּא נִקְרָא אֶחָד בְּחֻשְׁבוֹן, כְּשִׁשׁוּרָה בְּדִרְגָה שֶׁל אוֹתָם (אֲחֵרִים) (אֲחֵדִים) מִשְׁאֵר הַדְרָגוֹת, וְהוּא אִין לוֹ חֻשְׁבוֹן. כְּשִׁשׁוּרָה עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת (הָעֲלִיּוֹנִים) וְעַל כָּל מִמְנָה שְׁלָהֶם, נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, לְהִרְאוֹת לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִמְקוֹם שְׁקוֹרָאִים לוֹ לְפִי צְרִכֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, לְהַחֲפִים יְדָרִים.

כִּם הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל רֵאשִׁי הַיְשִׁיבוֹת, וְהַשְּׁתַטְחוּ לְפָנֵי הַזֶּקֶן וּבְרָכוּ אוֹתוֹ. אָמַר הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה: וְדַאי הַזֶּקֶן הַזֶּה בָּא מִמְקוֹם עֵתִיק הַיָּמִים וְשֵׁם הַתְּגַדֵּל, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שְׁזַכִּינוּ לְשִׁמְעַע דְּבָרִים עֵתִיקִים מִהַמְקוֹם שֶׁל עֵתִיק הַיָּמִים, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שְׁזַכִּינוּ לָזֶה.

כִּם רַבִּי שְׁמַעוֹן, פֶּתַח וְאָמַר: בְּרֵאשִׁי"ת בְּרִי"ת א"ש, שֶׁהוּא אוֹת וְרֵשֶׁם שְׁעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים עוֹמְדִים בוֹ, הוּא הָאוֹת שֶׁל הַצָּבָא שְׁלִמְעָלָה, שֶׁפָּהֶם נִקְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהו"ה צְבָאוֹת, וְהוּא הָאוֹת שֶׁל הַצָּבָא שְׁלִמְטָה, הוּא אוֹת וּבְרִית שְׁבוּ קִימִים שְׁמִים וְאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקוֹת שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי, אִיהוּ אוֹת וְדַאי, לֹא שְׁמַתִּי. הוּא אוֹת וְדַאי, שֶׁהוּא רֵשֶׁם שֶׁל חוֹתֵם הַמְּלֶךְ.

וְאִיהוּ סְמִיךְ עֵילָא וְתַתָּא וְכְרִסְיָא יְקָרָא, וּמִלְאָכִין וּנְשֻׁמְתִין, אִיהוּ סְבִיל כְּלָא, וְקֻשִׁיר כְּלָא, וּמִיחַד כְּלָא, וְלִית מָאן דְּסְמִיךְ לִיה.

וְאִיהוּ אֲתַקְרִי בְּכָל שְׁמָהָן, לְאֲשַׁתְּמוּדְעָא תוֹקְפִיה בְּכָל שְׁמָא וּשְׁמָא, מֵהֵהוּא דְרָגָא וּמִמְנָא דְשְׂרִיא עָלֵיהּ, וְלִיה לִית שְׁמָא יְדִיעָא, וְאִיהוּ אֲתַקְרִי חַד בְּחוּשְׁבֵן כַּד שְׂרִיא בְּדְרָגָא דְאִינוּן (אֲחֵרִין) (ג"א אֲחֵרִין) מִשְׁאֵר דְרָגִין, וְאִיהוּ לִית לִיה חוּשְׁבֵן, כַּד שְׂרִיא עַל כָּל עֲלָמִין (ס"א עֲלָאִין) וְעַל כָּל מִמְנָא דְלֵהוּן, אֲתַקְרִי עַל שְׁמִיהּ, לְאֲחֻזָּאָה לְכָל חַד מִיִּשְׂרָאֵל מֵאַתֵּר דְקָרָאן לִיה לְפוּם צְרִכֵיהוּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין לְהַחֲפִים יְדָרִים.

כִּם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְכָל מְאָרִי מְתִיבְתָאן, וְאֲשַׁתְּטַחוּ קָמִי סְבָא, וּבְרִיכוּ לִיה, אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי הַאי סְבָא מֵאַתֵּר דְעֵתִיק יוֹמִין קָא אֲתִי, וְתַמָּן אֲתַרְבִּי, זַפְאָה חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מַלִּין עֵתִיקִין, מֵאַתֵּר דְעֵתִיק יוֹמִין, זַפְאָה חוּלְקָנָא דְזַכִּינָא לְהַאי.

כִּם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁי"ת בְּרִי"ת א"ש, דְאִיהוּ אוֹת וּרְשִׁימוֹ דְעֲלָאִין וְתַתָּאִין בֵּיהּ קִימִין, אִיהוּ אוֹת דְצָבָא דְלַעֲיָלָא, דְבַהוּן אֲתַקְרִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהו"ה צְבָאוֹת, וְאִיהוּ אוֹת דְצָבָא דְלַתַּתָּא, אִיהוּ אוֹת וּבְרִית דְבֵיהּ קִימִין שְׁמִיא וְאַרְעָא, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (יְרֵמִיָּה לֵג כה) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקוֹת שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי, אִיהוּ אוֹת וְדַאי, דְאִיהוּ רְשִׁימוֹ דְחוֹתְמָא דְמִלְכָא.

אֲדַהְבִּי הָא סְבָא קָא נַחֲתִית לְגַבִּיהּ כְּמִלְקָדְמִין פֶּתַח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי רַבִּי (י) בְרִית אִיהוּ וְדַאי צְדִיק ח"י עֲלָמִין, דְאִיהוּ י' זַעֲרָא

בֵּין כָּף הַגָּה הַזֶּקֶן הַזֶּה יָרַד אֵלָיו כְּמוֹ מַקְדָּם, פֶּתַח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, (י) הַבְּרִית הוּא וְדַאי צְדִיק ח"י הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא י' זַעֲרָה מִצַּד הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁכִשְׁיוֹרְדֵת י' אֵלָיו, אֵף עַל גַּב שְׁבַמְקוֹמוֹ

מִסְטָרָא דְחֻכְמָה דְלַעֲלֵא, דְכַד נַחְתָּא י' לְגַבִּיהַ, אַף עַל גַּב דְבִאֲתַרְיָה י' עֲלָאָה אֲתַקְרִי, פַּד נַחֲת לְגַבִּי צְדִיק י' זַעֲרָא אֲתַקְרִי, וְאֵת ו' אַף עַל גַּב דְאִיהוּ ו' עֲלָאָה בְּאֲתַרְיָה בְּעַמּוּדָא דְאֲמָצְעֵיתָא, פַּד נַחֲת לְגַבִּי צְדִיק לְאֲתַחְבְּרָא בְּה', ו' זַעֲרָא אֲתַקְרִי, אֲלַפָּא בֵּיתָא דְאֲתוּוֹן זַעֲרִין (דף סה ע"א) בֵּיה אֵינוֹן, וְה' עֲלָאָה כַּד נַחְתָּא לְגַבִּי צְדִיק, זַעֲרָא אֲתַקְרִיאַת, וְאֵף עַל גַּב דְאֲתוּוֹן דְשָׁמָא קַדִּישָׁא בֵּיה פְּלִילָן, סְתִימִין אֵינוֹן בֵּיה, וּבְגִינְיָה אֲתַמַּר (תהלים כה יד) סוּד יְהו"ה לִירִיאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֶם, וְאֵי סְתִימִין אֵינוֹן בֵּיה, בְּמֵאֵי אֲשַׁתְּמוּדְעָאן, בְּשִׁכְיִנְתָּא, דְאִיהֵי אֲסַפְקִלְרִיָּאָה דְנַהֲרָא פַּד נַחֲת יְהו"ה לְגַבִּי צְדִיק לְנַהֲרָא בְּה' וְדֵאֵי, וּמְנָה אֲשַׁתְּמוּדְעָן, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה ט כב) כֹּה אָמַר יְהו"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְמָ בְּחֻכְמָתוֹ, אֵי אִיהוּ תַמָּן אֲתַקְרִיאַת אֲסַפְקִלְרִיָּאָה דְנַהֲרָא, וּבְהָהוּא זְמָנָא כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל ה' מִתְהַלֵּל ה' שְׁפָל וְיָדוּעַ (שם כג), וְאִם יִסְתַּלַּק מִצְדִּיק וְאֲשַׁתָּאֵר אִיהוּ חֲרִב וְיִבֵּשׁ, מִיָּד אֲתַקְרִיאַת אֲסַפְקִלְרִיָּאָה דְלֵא נַהֲרָא, בְּהָהוּא זְמָנָא אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְמָ בְּחֻכְמָתוֹ. וּמָאן גָּרִים לְאַנְהָרָא לָהּ, וּלְאֲשַׁתְּמוּדְעָא בְּה' לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, מָאן דְנִטִּיר בְּרִית, וְרָזָא דְמִלָּה זֶה הַשַּׁעַר לִיהו"ה צְדִיקִים יִבְאוּ בו (תהלים קיח כ), דָּא אִיהֵי תַרְעָא דְצְדִיקֵי, וְאִית לֹון רִשׁוֹ לְאַעֲלָא תַמָּן, וְדָא אִיהוּ מָאן דְאִיהוּ צְדִיק, וּבֵיה יְהו"ה, אִיהוּ זְכִי בְּשִׁכְיִנְתָּא וְיָרִית לָהּ, וְסָלִיק בְּה' לְמַלְכָּא דְאִיהוּ עַמּוּדָא דְאֲמָצְעֵיתָא, דְאִיהוּ מְלָךְ, וְאִיהֵי מַלְכוּת דִּילְיָהּ, וְרָזָא דְמִלָּה וְעַמְּךָ פְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ (ישעיה ס כא), וְדָא אִיהוּ שְׁכִינְתָּא דְאֲתַמַּר בְּה' (שם סו א) וְהָאֶרֶץ הַדּוּם רַגְלֵי.

י' עֲלִיוְנָה נְקָרָא, כְּשִׁינְרֵת לְצְדִיק נְקָרָא י' זַעֲרָה, וְהָאוֹת ו', אַף עַל גַּב שְׁהִיא ו' הַעֲלִיוְנָה בְּמַקּוּמָה בְּעַמּוּד הָאֲמָצְעִי, כְּשִׁינְרֵת לְצְדִיק לְהַתְחַבֵּר עִם ה', נְקָרָא ו' זַעֲרָה. הָא"ב שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטָנוֹת הֵם בּוּ, וְה' הַעֲלִיוְנָה, כְּשִׁינְרֵת אֵל הַצְדִּיק נְקָרָא זַעֲרָה. וְאֵף עַל גַּב שְׁאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּלוּלִים בּוּ, הֵם נִסְתָּרִים בּוּ, וּבְגִלּוֹ נֹאמַר סוּד יְהו"ה לִירִיאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֶם, וְאִם הֵם נִסְתָּרִים בּוּ, בְּמָה הֵם נוֹדְעִים? בְּשִׁכְיָנָה, שְׁהִיא הָאֲסַפְקִלְרִיָּה שְׁמֵאִירָה כְּשִׁינְרֵת יְהו"ה לְצְדִיק לְהָאִיר בּוּ וְדֵאֵי, וּמְנָה נוֹדְעִים, זֶהוּ שְׁכִינְתּוֹ כֹּה אָמַר יְהו"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְמָ בְּחֻכְמָתוֹ. אִם הוּא שֵׁם, נְקָרָא אֲסַפְקִלְרִיָּה הַמְּאִירָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל ה' מִתְהַלֵּל ה' שְׁפָל וְיָדוּעַ, וְאִם יִסְתַּלַּק מִצְדִּיק וְהוּא נִשְׁאָר חֲרִב וְיִבֵּשׁ, מִיָּד נְקָרָא אֲסַפְקִלְרִיָּה שְׁאִינָה מְאִירָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן, אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְמָ בְּחֻכְמָתוֹ. וּמִי גָרַם לְהָאִיר לָהּ וּלְהוֹדִיעַ בְּה' לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? מִי שְׁשׁוּמַר בְּרִית, וְסוּד הַדְּבָר - זֶה הַשַּׁעַר לִיהו"ה צְדִיקִים יִבְאוּ בּוּ, זֶה שַׁעַר הַצְדִּיקִים, וְיֵשׁ לָהֶם רִשׁוֹת לְהַפְגִּיט לְשֵׁם. וְזֶהוּ מִי שְׁהוּא צְדִיק, וּבוּ יְהו"ה, הוּא זֹכֵה בְּשִׁכְיָנָה וְיִרְשׁ אֹתָהּ, וְעוֹלָה עִמָּה לְמֶלֶךְ, שְׁהוּא הַעַמּוּד הָאֲמָצְעִי, שְׁהוּא הַמְּלָךְ, וְהִיא הַמְּלָכוּת שְׁלוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - וְעַמְּךָ פְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ, וְזֶה הַשְׁכִּינָה שְׁנֹאמַר בְּה' וְהָאֶרֶץ הַדּוּם רַגְלֵי. וְהַשְׁכִּינָה הִיא צִיּוּר שֶׁל הַעֲלִיוְנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים, כֹּל דְמִיּוֹת הַסְּפִירוֹת וְכָל שְׁמוֹתֵיהֶם הֵם מְצִירִים בְּה'

וּשְׁכִינְתָּא אִיהֵי צִיּוּרָא דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין, כֹּל דִּיּוֹקְנִין דְסְפִירָן וְכָל שְׁמָהּ

ובה חקוקות נשמות ומלאכים
וחיות קדושות, ובה חקוקים מה
שנאמר בהם ודמות פניהם פני
אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: זקן זקן,
והרי השכינה היא היחוד של
הקדוש ברוך הוא, איך חקוקים
בה דמיות שלמטה שאינם
מציאותה? אמר לו: רבי, למלך
שיושב בהיכלו, וכמה אנשים
נכנסים לראותו, מהם מסתכלים
בלבושו, ומהם בגופו, ומהם
מסתכלים במעשיו, וכוונתו
שבעשיו נודע מי הוא המלך,
שבלבושים הוא משתנה בהם
לכמה שנויים, ובלבושים שהוא
לבוש בבקר לא לובש בערב,
והלבושים שלובש יום אחד לא
לובש יום שני, וכך בכל יום
וחדש ושנה ושבת וימים טובים
משתנה בלבושים.

כמו כן השכינה יש לה כמה
לבושים, שמהם ברא הקדוש
ברוך הוא פסאות (פסא), ומלאכים
וחיות ושרפים, ושמים וארץ,
וכל מה שברא בהם, וכל הבריות
שברא מהלבושים הללו שלה,
רשם את פלם וחקקם בלבושיה,
כדי להסתכל ממנה בכל הבריות
לרחם עליהם, וסוד הדבר -
וראיתה לזכר ברית עולם,
וראיתה בלבושים הללו שהם
מאירים בכל (הבריות), לפעמים
שישראל מאירים להם במעשים
טובים, ובגללם הקדוש ברוך
הוא מרחם עליהם.

ואם עושים מעשים רעים, היא
מתלבשת לבושים אחרים
שחורים, שבהם רשומים כל
אותם בעלי הדינים שנקראים
לילות, לדון בהם את העולם,
ובאותו זמן היא אומרת, אל

דלהון בה אינון מצוירים, ובה אינון גליפין
נשמתין ומלאכין וחיוון קדישין, ובה גליפין
מה דאתמר בהון (יחזקאל א' ט)
ודמות פניהם פני
אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, והא
שכינתא איהי יחודא דקודשא בריהּ הוא,
איך גליפין בה דיוקנין דלתתא דלאו אינון
מציאותה, אמר ליה רבי, למלכא דאיהו יתיב
בהיכליה, וכמה בני נשא עאלין למחזייה,
ומנהון מסתכלין בלבושו, ומנהון בגופו,
ומנהון מסתכלין בעובדו, וכוונתו
אשתמודע מאי ניהו מלכא, דלבושין איהו
משתני בהון לכמה שנויין, ולבושין דאיהו
לבוש בצפרא לא לביש ברמשא, ולבושין
דלביש יומא חדא לא לביש יומא תנינא, והכי
בכל יומא וירחא ושטא ושבתא וימין טבין
אשתני בלבושין.

בגוונא דא שכינתא פמה לבושין אית לה,
דמנהון ברא קודשא בריהּ הוא פרסיין
(נ"א כרסיא), ומלאכין וחיוון ושרפים, ושמיא
וארעא, וכל מה דברא בהון, וכל בריין דברא
מאלין לבושין דילה, רשים לון פלהו וגליף
לון בלבושהא, בגין לאסתפלא מינה בכל
בריין לרחמא עליהו, ורזא דמלה וראיתה
לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), וראיתה באלין
לבושין דאינון נהירין בכל (ברין) זמנין
דישראל נהירין לון בעובדין טבין, ובגינייהו
קודשא בריהּ הוא רחים עלייהו.

ואי עבדין עובדין פישין, איהי אתלבשת
לבושין אחרנין אוכמין, דבהון רשימין
כל אינון מארי דדינין דאתקריאו לילות,
למידן בהו לעלמא, ובההוא זמנא איהי
אמרת (שיר א' י)

אל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין

תראני שאני שתרחרת, ומשום זה, אלו מצד הלבושים הם חקוקים בה, העליונים שהם מלכים ושליטים על התחתונים, והמלאכים (המלכים) נקראו מצד המלכות, ומצד הגוף נקרא חסד זרוע ימין, גבורה זרוע שמאל, הגוף העמוד האמצעי, נצח והוד שתי שוקים, הצדיק אות ברית, והרי פרשוה.

והיא הציר של כלם, ולפנים ממנה, שהיא תקון הגוף, מאיר הקדוש ברוך הוא שהוא יהו"ה, כמו נשמה בגוף, לפנים מהפל, אותו שאוחז הפל וקושר הפל, שלא נרמז בשום רמז, והפל נרמז בשכינה, שמתלבשת בלבושים שבהם מצירים כל הבריות, היא נקראת בכל השמות, והיא דמות ארבע החיות בלבושיה, שבכל אחד ואחד רשום ארבע אותיות, ודמות אדם להנה, זה הרשם של עשר אותיות שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שעולה לחשבון אדם, דמות אדם ודאי זו שכינה, שהיא דמותו (דמות של אדם), ועליה נאמר ותמונת יהו"ה יביט, וזה מצד הלבוש, אבל מצד הגוף היא היחוד של העמוד האמצעי, הוא (היא) חותם מצד הגוף, ומשום שהוא חותם, אומרת השכינה ליהו"ה, שהוא מבפנים, שימנו כחותם על לבך, שאף על גב שאתה תסתלק ממני בגלות, חותמך נשאר עמי ולא יסור ממני לעולם.

קם רבי שמעון ואמר: זקן זקן, אמר לך פסוק שלמדתי כמו זה, שימני כחותם על לבך. שימני חותם לא כתוב, אלא כחותם. אמרה השכינה, רבון העולמים, שימני כחותם, פאותו רשם של חותמך, שאף על גב שהחותם נשאר בך, הרשם שלו הוא

אינון גלפיין בה, עלאיין דאינון מלכין ושלטיין על תתאין, ומלאכין (ג"א ומלכין) אתקריאו מסטרא דמלכות, ומסטרא דגופא אתקרי חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלא, גופא עמודא דאמצעיתא, נצח והוד תרין שוקין, צדיק אות ברית, והא אוקמוה.

ואיהו ציורא דכלהו, ומלגאו מינה דאיהו תקונא דגופא נהיר קודשא בריהו הוא דאיהו יהו"ה, פנשמתא בגופא, לגו מפלא ההוא דאחיד פלא וקשיר פלא, דלא אתרמיז בשום רמיזו, וכלא אתרמיז בשכינתא, דאתלבישת בלבושיין דבהון מצויירין כל בריין, איהי אתקריאת בכל שמהן, ואיהי דמות ארבע חיוון בלבושהא, דבכל חד וחד רשים ארבע אתוון, ודמות אדם להנה, דא רשימו (דף טו ע"ב) דעשר אתוון, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק לחושפן אדם, דמות אדם ודאי דא שכינתא דאיהי דיוקניה (ג"א דיוקנא דאדם) ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, והאי מסטרא דלבושא, אבל מסטרא דגופא איהי יחודא דעמודא דאמצעיתא, איהו (ג"א איהו) חותמא מסטרא דגופא, ובגין דאיהו חותמא, אמרת שכינתא לגבי יהו"ה דאיהו מלגאו, (שיר ח ו) שימני כחותם על לבך, דאף על גב דאנת תסתלק מני בגלותא, חותמא דילך אשתאר עמי, ולא אתעדי מני לעלם.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, אימא לך קרא דאוליפנא פגוונא דא שימני כחותם על לבך, שימני חותם לא פתיב אלא כחותם, אמרת שכינתא רבון עלמין, שימני כחותם, פהיא רשימו דחותמא דילך, דאף על גב דחותמא אשתאר ביך, רשימו דיליה בפתקא

בפתקה, ומאותו הרשם
מזדעזעים עליונים ותחתונים
כמו שמלך שהוא בשר ודם, מה
שרושם בפתק, הרשם שלו של
החותם בידו הוא, ואף על גב
שהחותם נשאר בידו, כף פחדים
מרשם החותם פאלו הנה מלך,
על אחת כמה וכמה אם הנה
חותם.

שימני כחותם על לבך, וכי מי
ראה (ש) חותם על הלב? אלא
אלו תפלין, שאותם רצועות
שלהן תלויות על הלב, ואלו
תפלין של ראש, ותפלה של יד
שהיא בשמאל, כנגד הלב, וזהו
כחותם על לבך, וכחותם על
זרועך - תפלה של יד, שהם
הרשם של השם הקדוש, שהוא
י' קדש לי כל בכור, ה' והנה פי
יביאך, ו' שמע ישראל, ה' והנה
אם שמע, ומאותו הרשם
מזדעזעים אמות העולם. זהו
שכתוב וראו כל עמי הארץ פי
שם יהוה נקרא עליך ויראו
מפני, וכן פרשוהו, שם יהוה -
אלו תפלין של ראש.

שימני כחותם, זו אות ברית
מילה, ואות של ימים טובים,
שהוא הרשם של השם הקדוש
כמו זה, מי יעלה לינו
ה'שממה, ראשי האותיות (תבות)
- מילה, וסופי האותיות - יהוה.
מי ששומר את הרשם הזה פאלו
שמר את השם הקדוש, ומי
שמשקר ברשם הזה פאלו משקר
בשם הקדוש, שנה נקרא חותם
של הגושפנקה של המלך.

שבר אדם ששומר את הרשם
הזה למטה, שהוא אות הברית,
אות שבת, אות תפלין, אות של
ימים טובים, הוא רשום וחקיק
למעלה, ומאיר למעלה, ומפני
מזדעזעים עליונים ותחתונים,
כמו שנאמר וראו כל עמי הארץ

איהו, ומההוא רשימו מזדעזעין עלאין
ותתאין, כגוונא דמלכא דאיהו בשרא ודמא,
מאי דרשים בפתקא, רשימו דיליה דחותמא
בידיה הוא, ואף על גב דחותמא בידיה
אשתאר, הכי דחילין מרשימו דחותמא, פאלו
הוה מלכא, על אחת כמה וכמה אי הוה
חותמא.

שימני כחותם על לבך, וכי מאן חמא (ג"א
שו) חותמא על לבא, אלא אלין תפלין,
דאינון רצועין דלהון תליין על לבא, ואלין
תפלין דרישא, ותפלה דיד דאיהו בשמאלא
לקבל לבא, ודא איהו כחותם על לבך,
וכחותם על זרועך, תפלה דיד, דאינון רשימו
דשמא קדישא, דאיהו י' קדש לי כל בכור,
ה' והנה פי יביאך, ו' שמע ישראל, ה' והנה
אם שמוע, ומההוא רשימו מזדעזעין אומין
דעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים כח) וראו כל
עמי הארץ פי שם יהוה נקרא עליך ויראו
מפני, והכי אוקמוהו שם יהוה אלין תפלין
דרישא.

שימני כחותם דא אות ברית מילה, ואות
דימין טבין, דאיהו רשימו דשמא
קדישא, כגוונא דא (שם ל יב), מי יעלה לינו
ה'שממה, רישי אתוון (ג"א תיבין) מילה, וסופי
אתוון יהוה, מאן דנטיר האי רשימו, פאלו
נטיר שמא קדישא, ומאן דמשקר בהאי
רשימו, פאלו משקר בשמא קדישא, דהאי
אתקרי חותמא דגושפנקה דמלכא.

דבר בר נש דנטיר האי רשימו לתתא, דאיהו
אות ברית, אות שבת, אות תפלין, אות
דימין טבין, איהו רשים וחקיק לעילא, ונהיר
לעילא, ומניה מזדעזעין עלאין ותתאין, כמה
דאת אמר (שם כח) וראו כל עמי הארץ פי שם

פי שם יהו"ה נקרא עליך, שם יהו"ה ודאי, זהו אותו הרשם של ברית מילה, ואות התפלין, ואות של שבת וימים טובים, ומי שמשקר בו למטה, נעברת חקיקתו למעלה, ובאותו זמן שולטים עליו כל המקטרגים העליונים והתחתונים.

שימני כחותם, זו הנשמה, שהרשם שלה חקוק למעלה, כמו שבארוהו ביעקב, דיוקנו של יעקב חקוקה בכסא הכבוד, שכל הנשמות שגזורות משם, חקיקתם חקוקה למעלה, והרשם שלהם למטה, ואותה חקיקה שלמעלה היא החותם, והרשם שלמטה הוא הרשם של החותם, ומיד שהרשם של החקיקה של הנשמה היא למעלה, והרשם שלה למטה, נאמר בה והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו, עולים למעלה ומסתכלים ברשם של הנשמה שמאירה באותה החקיקה ומזדעזעים ממנה, יורדים למטה ומסתכלים ברשם של אותו דמות של מטה, ורואים שלא השתנה מהדיוקן של למעלה ופחדים ממנו.

שימני כחותם, זו התפלה, שבה חקוק ורשום ח"י העולמים בשמונה עשרה הברכות של התפלה, וזהו הרשם של החותם בפתקה, שהיא התורה, חקיקת האותיות של החותם, זהו צדיק ח"י העולמים. חותם זה העמוד האמצעי, שהיא קריאת שמע. והנה מלאכי אלהי"ם עלים, בזמן שהוא זוקף בשם, עולים עמו, בזמן שהוא מנמיך וכורע בכרוף, יורדים עמו, ודאי הוא והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו. מלאכי אלהי"ם עלים, בזמן שהוא עומד בדין, כלם עומדים ומלמדים עליו זכות. וירדים,

יהו"ה נקרא עליך שם יהו"ה ודאי, דא ההוא רשימו דאות ברית מילה, ואות התפלין, ואות דשבת וימין טבין, ומאן דמשקר לתתא ביה, אתעבר גליפו דיליה מלעילא, ביהוה זמנא שלטין עליה כל מקטרגין עלאין ותתאין.

שימני כחותם דא נשמתא, דאיהו רשימו דילה גליפא לעילא, כמה דאוקמוהו ביעקב, דיוקנו של יעקב חקוקה בכסא הכבוד, דכל נשמתין דאינון גזירין מתמן, גליפו דלהון איהו חקוק לעילא, ורשימו דלהון לתתא, וההוא גליפו דלעילא איהו חותם, ורשימו דלתתא רשימו דחותם, ומיד דרשימו דגליפו דנשמתא איהו לעילא,

ורשימו דילה לתתא, אתמר בה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהי"ם עולים וירדים בו, סלקין לעילא ומסתפלין בדיוקנא דנשמתא דנהרא ביהוה גליפו ומזדעזעין מניה, נחתין לתתא ומסתפלין ברשימו דההוא דיוקנא דלתתא, וחדאן דלא אשתני מדיוקנא דלעילא ודחלין מניה.

שימני כחותם דא צלותא, דבה איהו חקיק ורשים ח"י עלמין, בתמני סרי ברכאן דצלותא, ודא איהו רשימו דחותמא בפתקא, דאיהי אורייתא, גליפו דאתון דחותמא דא צדיק ח"י עלמין, חותמא דא עמודא דאמצעיתא, דאיהי קריאת שמע, והנה מלאכי אלהי"ם עולים, בזמנא דאיהו זוקף בשם סלקין עמיה. (דף טו ע"א) בזמנא דאיהו מאיף וכורע בכרוף נחתין עמיה, ודאי איהו והנה מלאכי אלהי"ם עלים וירדים בו, מלאכי אלהי"ם עלים, בזמנא דאיהו קאים בדינא קיימין פלהו ומוליפין עליה זכות, וירדים בזמנא דנצחין ליה בדינא ונחית לתתא, פלהו

בזמן שִׁמְנָצְחִים אוֹתוֹ בְּדִין וְיִוָּד
לְמִטָּה, כְּלָם יוֹרְדִים עִמּוֹ, כְּמוֹ
שֶׁבְּאֵרוֹהוּ בִיעֶקֶב, אֲנֹכִי אֶרְדַּ עִמָּךְ
מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עֲלֶיהָ.

שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם, זֶה הַנְּשִׁמָּה, שֶׁהִיא
חֻקִּיקָה בְּפֶסֶא. בְּזִמְנָ שֶׁהִיא
מִתְעוֹרֶרֶת לְמִטָּה בְּתַפְלָה, הַפֶּסֶא
מִתְעוֹרֶר לְמַעְלָה. כְּחוֹתֶם, זֶה רוּחַ,
שֶׁהִיא צִיּוֹר (שֶׁל יֵשׁ) (שֶׁל שׁ) הַחֻקִּיקָה
בְּמִלְאָכִים. בְּזִמְנָ שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת
לְמִטָּה בְּתַפְלָה, הַמִּלְאָכִים
מִתְעוֹרְרִים עִמָּה לְמַעְלָה. עַל
זְרוּעָךְ, זֶה הַנְּפֶשׁ, שֶׁהִיא חֻקִּיקָה
בְּאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם,
בְּזִמְנָ שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת בְּתַפְלָה
לְמִטָּה, אַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שֶׁל
הָעוֹלָם מִתְעוֹרְרִים עִמָּה.

הַנְּשִׁמָּה הִיא חוֹתֶם, רוּחַ - צִיּוֹר
שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁחֻקִּיקוֹת בְּחוֹתֶם,
הַנְּפֶשׁ - הַרְשָׁם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
בְּחוֹתֶם, שֶׁהֵם רְשׁוּמִים בְּצִיּוֹרִים
שֶׁל בֶּן הָאָדָם כְּמוֹ רְשָׁם שֶׁל חוֹתֶם
בְּפֶתֶק, וּבְאוֹתוֹ רְשׁוּם שֶׁל הַנְּפֶשׁ
נוֹדַע הַפְּרָצוּף בְּגוּף הָאָדָם מְאִיזָה
מְקוֹם הוּא, וּמִשׁוּם זֶה פְּרֻשׁוֹהוּ
שֶׁבְּחוֹתֶם הִזָּה כְּמֹה רְשׁוּמִים יֵשׁ
בוֹ? אַרְבַּעַת. רְשָׁם שֶׁל אֲרִיָּה שָׁם,
רְשָׁם שֶׁל שׁוֹר שָׁם, רְשָׁם שֶׁל נֶשֶׁר
שָׁם, וְרְשָׁם שֶׁל דְּמוֹת אָדָם שָׁם.
וּמִיָּהוּ שְׂרוּשָׁם אוֹתֶם בְּחוֹתֶם?
יְהוּ"ה אֶמֶת, שֶׁבְּאַרְבַּעַת הַלְלוּ
רְשׁוּמִים הֵם, כָּל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם.
אֲבָרָ אֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁשֶׁקְרוּ בוֹ,
אֵינָם רְשׁוּמִים בוֹ, אֲלֵא בְּחוֹתֶם
שֶׁל שֶׁקֶר, וְהוּא הַנְּחֹשׁ שֶׁדָּבַר שֶׁקֶר
עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְגִלְלוּ
נֶאֱמַר בְּדֶרֶךְ מִשָּׁל, לְשֶׁקֶר אֵין
רְגִלִים, וְכֵן לְנֹחַשׁ אֵין רְגִלִים, עַל
גַּחְנֶךְ תִּלְךְ, וְעֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְמַחֲוֹת הַשֶּׁקֶר מִן הָעוֹלָם,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּמַחֲוֵה יְהוּ"ה
אֱלֹהִי"ם דְּמַעֲוָה מַעַל כָּל פְּנִים
וְכוּ', שֶׁנֶּדְאִי הַנְּחֹשׁ הִזָּה הוּא
אֶל אַחֵר, וּבְמַה הוֹרֵג? בְּסֵם הַמּוֹת

נְחֵתִין עִמִּיהָ, כְּמֹה דְאוּקְמוּהוּ בִיעֶקֶב
(בְּרֵאשִׁית כו) אֲנֹכִי אֶרְדַּ עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם
עֲלֶיהָ.

שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם דָּא נְשִׁמְתָא דְאִיהִי חֻקִּיקָה
בְּכוֹרְסִיָּא, בְּזִמְנָ דְאִיהִי אֲתַעֲרָא
לְתַתָּא בְּצִלוֹתָא, פְּרֻסִיָּא אֲתַעֲרָ לְעִילָא, כְּחוֹתֶם
דָּא רוּחַ, דְאִיהוּ צִיּוֹרָא (דִּישׁ) (נ"א דִּשׁ) חֻקִּיקָא
בְּמִלְאָכִיָּא, בְּזִמְנָ דְאִיהִי אֲתַעֲרָא לְתַתָּא
בְּצִלוֹתָא, מִלְאָכִיָּא אֲתַעֲרוּן עִמִּיהָ לְעִילָא, עַל
זְרוּעָךְ דָּא נְפֶשׁא, דְאִיהִי חֻקִּיקָא בְּאַרְבַּע סְטְרִין
דְּעִלְמָא, בְּזִמְנָ דְאֲתַעֲרָא אִיהִי בְּצִלוֹתָא
לְתַתָּא, אַרְבַּע סְטְרִין דְּעִלְמָא מִתְעֲרִין עִמָּה.

נְשִׁמָּה אִיהִי חוֹתְמָא, רוּחָא צִיּוֹרָא דְאֲתַוּוּן
דְאֲנוּן חֻקִּיקִין בְּחוֹתְמָא, נְפֶשׁא רְשִׁימוּ
דְאֲתַוּוּן בְּחוֹתְמָא, דְאֵינּוּן רְשִׁימִין בְּצִיּוֹרִין דְּבַר
נֶשׁ, כְּרְשִׁימוּ דְחוֹתְמָא בְּפֶתֶקָא, וּבְהֵהוּא
רְשׁוּמָא דְנְפֶשׁא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא בְּגוּפָא
דְבַר נֶשׁ, מְאָן אֲתַר אִיהוּ, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ,
בְּהֵאִי חוֹתְמָא כְּמֹה רְשִׁימִין אִית בִּיהָ, אַרְבַּע,
רְשִׁימוּ דְאֲרִיָּה תְּמָן, רְשִׁימוּ דְשׁוֹר תְּמָן, רְשִׁימוּ
דְנֶשֶׁר תְּמָן, רְשִׁימוּ דְדְמוֹת אָדָם תְּמָן, וּמְאָן
אִיהוּ דְרְשִׁים לוּן בְּחוֹתְמָא, יְהוּ"ה אֶמֶת,
דְּבְּהֵאִי אַרְבַּע רְשִׁימִין אֵינּוּן כָּל בְּרִיִּין דְּעִלְמָא.
אֲבָרָ אוּמִין דְּעִלְמָא דְשֶׁקְרוּ בִּיהָ, לֹאוּ אֵינּוּן
רְשִׁימִין בִּיהָ, אֲלֵא בְּחוֹתְמָא דְשֶׁקְרָא,
וְאִיהוּ נְחֹשׁ דְּמִלִּיל שֶׁקְרָא עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וּבְגִינֵיהָ אֲתַמַּר בְּאַרְחַ מִתְלָא, שֶׁקְרָא לִית
לָהּ רְגִלִין, וְכַף חוּיָא לִית לִיהָ רְגִלִין, עַל גַּחְנֶךְ
תִּלְךְ, וְעֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַחֲוָה שֶׁקְרָא
מַעְלָמָא, כְּמֹה דְאֲתַ אֶמַר (יִשְׁעִיָּה כה ח) וּמַחֲוֵה
יְהוּ"ה אֱלֹהִי"ם דְּמַעֲוָה מַעַל כָּל פְּנִים וְכוּ',
דְּנֶדְאִי הֵאִי חוּיָא אִיהוּ מִלְאָךְ הַמּוֹת דְּקֻטִּיל
מִלְאָךְ הַמּוֹת שֶׁהוֹרֵג אֶת בְּנֵי הָאָדָם וְגוֹרֵם לְדַמְעָה, שֶׁהוּא

שלו, שהוּא גִיהֶנָם, וְזֵהוּ סמא"ל. וּבְפִרְצוּפֵי הַנְּחָשִׁים הִלְלוּ הוּא מִתְגַּלְגֵּל לְאַנְשִׁים בְּדֶרֶךְ שְׁקָר לְפִתּוֹתָם, וְסוּד הַדְּבָר - אִם יְהוּ"ה לֹא יִבְנֶה בֵּית שְׁוֹא עֲמֵלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וְאֵין לָהֶם קִיּוּם, אֲבָל צִיּוּרֵי הַחַיּוֹת הֵם רְשׁוּמִים בְּשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּרִשְׁם הַזֶּה שֶׁל הַמְּזוּזָה, שֶׁהוּא שְׁד"י מִבְּחוּץ יְהוּ"ה מִבְּפָנָיו, וְזֵהוּ הַרְשֵׁם שֶׁל בְּרִית מִלָּה, שְׁד"י מִבְּחוּץ יְהוּ"ה מִבְּפָנָיו. שְׁד"י הָרִי פָּרְשׁוּהוּ שֶׁשְׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וְגוּף, אֵלּוּ הֵם שְׁלֶשֶׁת עֲנָפֵי הַשֵּׁד, דְּשִׁכְיִנָּה, י צְדִיק, אוֹת בְּרִית מִלָּה, וְעַל הַשְּׁד"י הַזֶּה נֶאֱמַר וְאָרָא אֶל אֲבָרְהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שְׁד"י, בְּשְׁד"י הַזֶּה, שֶׁהוּא מִחוּץ לַמְּזוּזָה, אֲבָל וּשְׁמֵי יְהוּ"ה, שֶׁהוּא בְּפָנָיו הַמְּזוּזָה, שֶׁהִיא הַשְּׁעָר שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֶאֱמַר בַּה זֶה הַשְּׁעָר לִיהוּ"ה, לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם.

וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ, אֵלּוּ שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת, זֶז מוֹת מִן הַבַּיִת, שֶׁהִיא הַשִּׁכְיִנָּה, וְלֹא מִתְקָרֵב אֵלֶיהָ. זֵהוּ שְׁפָתוֹב וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת, וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל מְזוּזוֹת הֵן מִמֶּשׁ ז"ז מו"ת, וּבִשְׁבִיל זֶה, מִי שֶׁשׁוֹמֵר בְּרִית מִלָּה, שֶׁהוּא הַחוֹתֵם שֶׁלוֹ, זֶז מוֹת מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא הַשֵּׁטֶן, יִצָּר הָרַע, רַע, טְמָא, צְפוּנִי, מְלֹאךְ הַמּוֹת, שֶׁלֹּא יִתְקָרֵב אֵלָיו וְלֹא יְמוֹת עַל יָדוֹ.

זְכוּ שֶׁמֶשְׁקֵר בְּבְרִית מִלָּה, הוּא מֶשְׁקֵר בְּחוֹתֵם הַמְּלָךְ, שֶׁהוּא רְשׁוּם בּוֹ, שְׁד"י מִבְּחוּץ יְהוּ"ה מִבְּפָנָיו. מִנֵּין לָנוּ? מֵהַכְּתוּב הַזֶּה מִשְׁמַע, מ"י יַעֲלֶה לְנַ"ו הַשְּׁמִימָה - רֵאשִׁי תְבוֹת מִלָּה, סוֹפֵי תְבוֹת יְהוּ"ה, וּבְנוֹדַי מִי

לְבַנֵּי נֶשֶׁא, וְגָרִים דְּמַעָּה, דְּאִיהוּ אֶל אַחַר, וּבְמֵאֵי קָטִיל בְּסֵם הַמּוֹת דִּילִיָּה, דְּאִיהִי גִיהֶנָם, וְדָא אִיהוּ סמא"ל.

וּבְאֵלֵין פִּרְצוּפֵין דְּחוּוֵיין, אַתְּגַלְיֵיא אִיהוּ לְבַנֵּי נֶשֶׁא בְּאַרְח שְׁקָרָא לְפִתְתָּה לּוֹן,

וְרָזָא דְּמִלָּה (תהלים קכ"א) אִם יְהוּ"ה לֹא יִבְנֶה בֵּית

שְׁוֹא עֲמֵלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, וְלִית לּוֹן קִיּוּמָא, אֲבָל

צִיּוּרֵין דְּחִיּוֹן אֵינוֹן רְשִׁימִין בְּשֵׁמָא דְּקוּדְשָׁא

בְּרִיךְ הוּא, בְּהֵאֵי רְשִׁימוֹ דְּמְזוּזָה, דְּאִיהוּ שְׁד"י

מְלָכְר יְהוּ"ה מְלָגָאוּ, וְהֵאֵי אִיהוּ רְשִׁימוֹ דְּבְרִית

מִלָּה, שְׁד"י מְלָכְר יְהוּ"ה מְלָגָאוּ, שְׁד"י הָא

אוּקְמוּהָא שֶׁתֵּלֵת אֲבָהֵן, דְּאֵינוֹן תְּרִין דְּרוּעֵין

וְגוּפָא, אֵלֵין אֵינוֹן תֵּלֵת עֲנָפִין דְּשֵׁד, דְּשִׁכְיִנָּתָא,

י צְדִיק אוֹת בְּרִית מִלָּה, וְעַל הָאֵי שְׁד"י

אַתְּמַר (שמות א) וְאָרָא אֶל אֲבָרְהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל

יַעֲקֹב בְּא"ל שְׁד"י, בְּהֵאֵי שְׁד"י, דְּאִיהוּ מְלָכְר

בְּמְזוּזָה, אֲבָל וּשְׁמֵי יְהוּ"ה דְּאִיהוּ מְלָגָאוּ

בְּמְזוּזָה, דְּאִיהִי תְרַעָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,

דְּאַתְּמַר בַּה (תהלים קי"ח) זֶה הַשְּׁעָר

לִיהוּ"ה, (שמות א) לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, (דברים ו ח).

וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ, אֵלֵין

תְּרִין סְמִיכֵי קְשׁוּט, זֶז מוֹת מִן בֵּיתָא

דְּאִיהִי שְׁכִינָתָא, וְלֹא אַתְּקָרִיב לְגַבְהָ, הַדָּא הוּא

דְּכְתִיב (במדבר א יח) וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת, וְאַתְּוּוֹן

דְּמְזוּזוֹת אֵינוֹן מִמֶּשׁ ז"ז מו"ת, וּבְגִין דָּא מָאן

דְּנָטִיר בְּרִית מִלָּה דְּאִיהוּ חוֹתְמָא דִּילִיָּה, זֶז

מוֹת מִנֵּיה, דְּאִיהוּ שְׁטָן, יִצָּר הָרַע, רַע, טְמָא,

צְפוּנִי, מְלֹאךְ הַמּוֹת, וְלֹא יִתְקָרִיב לְגַבְיָה, וְלֹא

יְמוֹת עַל יָדֵיה.

וּמָאן דְּמֶשְׁקֵר בְּבְרִית מִלָּה, הוּא מֶשְׁקֵר

בְּחוֹתְמָא דְּמִלְכָּא, דְּאִיהוּ רְשִׁים בֵּיה

שְׁד"י מְלָכְר יְהוּ"ה מְלָגָאוּ, מְנָא לָן מֵהֵאֵי

קָרָא מִשְׁמַע (דברים ל יב) מ"י יַעֲלֶה לְנַ"ו הַשְּׁמִימָה, רִישֵׁי תִיבוֹת מִלָּה,

שמשקר בכרית מילה, מסתלק ממנו יהו"ה וּשְׂדִי, וְשׁוֹרָה עָלָיו שָׁטָן שֶׁהוּא אֵל אַחַר, הַנְּחַשׁ שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל יְהו"ה מִבְּפָנָיו, וְסָם הַמּוֹת שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל שְׂדִי מִבְּחוּץ, וְזֶהוּ שְׂאֵמֶר הַפְּתוּב אֵת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לֹא שָׁב בְּתִשׁוּבָה וְסוּבַל כְּמָה יְסוּרִים לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ מִשָּׁם וְאֵת סָם הַמּוֹת שָׁלוּ, שֶׁהִיא צְרַעַת מִמְּאֲרַת, עִם כְּמָה מַחְלוֹת וּמְכוֹת, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאַר בּוֹ בְּשָׂר שֶׁהוּא עֶפְרוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - וְעֶפְרוֹ אַחַר יִקַּח וְטַח אֵת הַבֵּית, מִשׁוּם שֶׁנְּחַשׁ עֶפְרוֹ לַחֲמוֹ, עַד שֶׁיִּתְפָּרֵס מֵאוֹתוֹ בְּשָׂר לֹא יִזוּז מִמֶּנּוּ, וְעֵנִי חֲשׁוּב כְּמֵת. מָה בְּמִיתָה פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת, כְּמוֹ זֶה הָעֵנִי פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת. וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ כְּרָם זֶלֶת לְבָנֵי אָדָם, מָה זֶה כְּרָם זֶלֶת? אֵלֶּא מִי שֶׁצָּרִיף לְבָרִיּוֹת פָּנָיו מִשְׁתַּנּוֹת כְּכֹרוֹם, וְכְמָה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יְסוּרִים נוֹשֵׁף אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ הַהוּא.

וְרֹא עוֹד, אֵלֶּא שְׁעֵנִי חֲשׁוּב כְּמִצְרַע, מָה מִצְרַע וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו', כִּף עֵנִי. מָה מִצְרַע מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, כִּף עֵנִי עָרוֹם וְיַחַף. וְעֵנִיּוֹת לְיִשְׂרָאֵל הִיא לְיִשְׂרָאֵל בְּמָקוֹם צְרַעַת, וְאַרְבָּעָה דְיוֹקְנָאוֹת הֵם (גוּיִים) כְּאַרְבַּעַת צְבָעֵי הַצְּרַעַת, וְהֵם נִגְעַת לְכֵן אֲדַמְדָּם יִרְקַק בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה, הָרִי אֲרָבָעָה, וְלִכְלֵם יֵשׁ מִקוֹמוֹת יְדוּעִים בְּגוּף, וּמֵהֶם בָּאִים לְבָנֵי אָדָם כְּמָה מַחְלוֹת. לְכֵן וְאֲדַמְדָּם - חֵלֶב טָמֵא וְכִבְד, יִרְקַק - מְרָה, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה - טְחוּל, וּמֵהֶם נוֹבְעִים אֲרָבָעָה מִיְּנֵי מַחְלוֹת, וְהֵן מְרָה לְכֵנָה, מְרָה אֲדָמָה, מְרָה יִרְקָה, מְרָה שְׁחוּרָה.

וְאִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, יוֹרֵד עָלָיו סָם חַיִּים שֶׁהִיא שְׂכִינָה, וְנֹאמֶר בָּהּ

סוֹפֵי תִיבוֹת יְהו"ה, וּבּוֹדָאֵי מָאן דְּמִשְׁקֵר בְּכָרִית מִלָּה, אֶסְתַּלַּק מִנִּיהּ יְהו"ה וּשְׂדִי, וְשָׂרְיָא עָלֵיהּ שָׁטָן דְּאִיהוּ אֵל אַחַר, חוּזָא שְׂרִיא בְּאַתְרֵהּ דִּיהו"ה מְלָגָאוּ, וְסָם מוֹת שְׂרִיא בְּאַתְרֵהּ דְּשְׂדִי מְלָבֵר, וְדָא אִיהוּ דְּאָמַר קָרָא (במדבר יט כ) אֵת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְכו', אִם לֹא תֵב בְּתִיּוּבְתָא, וְסָבִיל כְּמָה יְסוּרִין (דף טו ע"ב) לְאַעֲבָרָא הַהוּא חוּזָא מִתְּמָן, וְלִסָּם הַמּוֹת דִּילֵיהּ, דְּאִיהִי צְרַעַת מִמְּאֲרַת, בְּכְמָה מְרַעִין וּמִכְתָּשִׁין, עַד דְּלֹא אֲשַׁתָּאֵר בֵּיהּ בְּשָׂרָא דְּאִיהִי עֶפְרָא, וְרָזָא דְּמִלָּה (ויקרא יד מב) וְעֶפְרוֹ אַחַר יִקַּח וְטַח אֵת הַבֵּית, בְּגִין דְּנְחַשׁ עֶפְרוֹ לַחֲמוֹ, עַד דִּיתְפָּרֵס מֵהַהוּא בְּשָׂרָא לֹא יִזוּז מִנִּיהּ, וְעֵנִי חֲשׁוּב כְּמֵת, מָה מִיתָה אֲנָפוּי מִשְׁתַּנּוּיִן, כְּגוֹנוֹנָא דְּאֵנִי אֲנָפוּי מִשְׁתַּנּוּן, וְהָא אוּקְמוּהוּ (תהלים יב ט) כְּרָם זֶלֶת לְבָנֵי אָדָם, מָאִי כְרוֹם זֶלֶת, אֵלֶּא מָאן דְּאֶצְטְרִיף לְבְרִייתָא אֲנָפוּי מִשְׁתַּנּוּיִן כְּכֹרוֹם, וְכְמָה נְשׁוּכִין דִּיְסוּרִין נְשִׁיף לִיהּ הַהוּא חוּזָא.

וְרֹא עוֹד אֵלֶּא דְּעֵנִי חֲשׁוּב כְּמִצְרַע, מָה מִצְרַע (ויקרא יג מה) וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ וְכו', כִּף עֵנִי, מָה מִצְרַע מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, כִּף עֵנִי עָרוֹם וְיַחַף, וְעֵנִיּוֹתָא אִיהִי לְיִשְׂרָאֵל בְּאַתְרֵהּ דְּצְרַעַתָא, וְאַרְבַּע דְּיוֹקְנִין אֵינּוּן (ס"א גוּיִין), כְּאַרְבַּע גּוֹנוֹיִן דְּצְרַעַת, וְאֵינּוּן נִגְעַת לְכֵן אֲדַמְדָּם יִרְקַק בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה, הָא אֲרָבָע, וְכִלְהוּ אֵית לוֹן אַתְרִין דִּיעָאן בְּגוּפָא, וּמְנַהוֹן אַתְרִין לְבָנֵי נְשָׂא כְּמָה מְרַעִין, לְכֵן וְאֲדַמְדָּם חֵלֶב טָמֵא וְכִבְד, יִרְקַק מְרָה, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה טְחוּל, וּמְנַהוֹן נְבַעִין אֲרָבָע מִיְּנֵי מְרַעִין, וְאֵינּוּן מְרָה חוּרָא, מְרָה סוּמְקָא, מְרָה יְרוּקָא, מְרָה אוּכְמָא.

וְאִם תֵּב בְּתִיּוּבְתָא, נְחִית עָלֵיהּ סָם חַיִּים דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, וְאַתְמַר בָּהּ (ישעיה

וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, מְאָלוּ מִיַּי
הַמַּחְלָה, וּמְחִיָּה אוֹתוֹ מִמִּיתָה
שֶׁל עֲנִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר וְהַשִּׁיבוּ
וְחַיּוֹ, שְׁבֻזְמֵן שִׁישְׁרָאֵל עֲנִיִּים הֵם
קְרוּיִים מֵתִים, וּבְשִׁבְלֵם נֹאמֵר
שׁוּבוּ וְחַיּוֹ, וְאִין עֲנִיּוֹת כְּעֲנִיּוֹת
הַתּוֹרָה, שְׁמֵי שְׁאִין בּוֹ תוֹרָה נִקְרָא
מֵת, מְהֵי רְפוּעָתוֹ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם?
הַתּוֹרָה, שְׁנֹאמֵר בְּהָ עֵץ חַיִּים הִיא
וְגוֹמֵר, וְהִיא רְפוּעָה לְכָל
הַמַּחְלָה, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר רְפוּעוֹת
תְּהֵי לְשַׁרְף וְכוּ'.

שִׁימְנֵי כַחוּתֵם, מָה הַחוּתֵם
בְּמִקּוּם הִנֵּה? זֶה אוֹת שְׁבַת יוֹם
טוֹב, שֶׁהוּא שְׁקוּל לְבְרִית מִלֵּה,
כְּמוֹ כֵן שְׁבַת, ש' כְּנֶגֶד שִׁי"ן שֶׁל
שֵׁם שְׁד"י, פְּלוּל מְשַׁלֵּשׁ חִיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, מְשַׁלֵּשָׁה אֲבוֹת, ב' זֶה
ד' שֶׁהִיא רְבִיעִית לְאֲבוֹת וּרְבִיעִית
לְשַׁלֵּשׁ חִיּוֹת, וְהִיא דְמוּת אָדָם,
וְלֹא אָדָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּדְמוּת
פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלֹא מָה זֶה
אָדָם? יו"ד ה"א וּא"ו ה"א. שְׁבַת
בּוֹ שְׁד"י, יְהוּ"ה הוּא רְשׁוֹת
הַיְחִיד, רְחִיבּוֹ אֲרַבְעָה וְגָבְהוֹ
עֲשָׂרָה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י'
שֶׁל שְׁד"י כְּנֶגֶד אוֹת שֶׁל שְׁבַת
וְיָמִים טוֹבִים, י' נְרַמְזוּ בּוֹ עֶשֶׂר
סְפִירוֹת.

הַרְשָׁם הִנֵּה הוּא לְכֵן הַמְלִיךְ, אֲבָל
לְעֵבֶד שֶׁל הַמְלִיךְ הַרְשָׁם שֶׁלוֹ
שְׁד"י, מֵהַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנֹאמֵר
בּוֹ כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמֵי וְכוּ', וְיָמֵי
הוּא? מִטְטְרוּ"ן, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבוֹן
שְׁד"י, וְהוּא אָדָם קִטְן בְּדְמוּת שֶׁל
מַעֲלָה, וְזֶהוּ אִם כְּבָנִים אִם
כְּעֵבֶדִים וְכוּ'.

מִי שְׂרָשָׁם שֶׁל אֲרִיָּה בְּחוּתְמוֹ,
הוּא לְכֵן בְּפָנָיו. מִי שֶׁהוּא בְּחוּתֵם
שֶׁל שׁוֹר, הוּא אָדָם בְּפָנָיו. מִי
שֶׁהוּא בְּחוּתֵם שֶׁל נֶשֶׁר, הוּא יֵרֵק

בְּחוּתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוּתְמָא דְדְמוּת אָדָם

וְשָׁב וּרְפָא לוֹ מְאָלִין מִיַּי מְרַעִין, וּמְחִיָּה
לִיָּה מִמִּיתָה דְעֲנִיּוֹתָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמֵר (יחזקאל
יא לב) וְהַשִּׁיבוּ וְחַיּוֹ, דִּישְׁרָאֵל בְּזִמְנָא דְאִינוּן
עֲנִיִּים קְרוּיִים מֵתִים, וּבְגִינֵיָּהוּ אִתְּמַר שׁוּבוּ
וְחַיּוֹ, וְלִית עֲנִיּוֹתָא כְּעֲנִיּוֹתָא דְאוּרִיָּתָא, דְמָאן
דְלֹא אִית בֵּיה אוּרִיָּתָא אִתְּקַרֵי מֵת, אֲסוּוֹתָא
דִּילִיָּה מְאִי הוּא לְהַהוּא עֲלֵמָא, אוּרִיָּתָא,
דְאַתְּמַר בֵּיה (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר,
וְאִיהִי אֲסוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דְאַתְּ אָמֵר (שם
ח) רְפוּעוֹת תְּהֵי לְשַׁרְף וְכוּ'.

שִׁימְנֵי כַחוּתֵם (שיר ח ו), מְאִי חוּתֵם בְּהִיא אִתְּר,
דָּא אוֹת שְׁבַת יוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׁקִיל
לְבְרִית מִלֵּה, כְּנֶגְוֹנָא דָּא שְׁבַת, ש' לְקַבֵּל
שִׁי"ן דְשֵׁם שְׁד"י, כְּלִילָא מִתְּלַת חִיּוּן עֲלֵאִין,
מִתְּלַת אֲבָהֵן, ב' דָּא ד', דְּאִיהִי רְבִיעֵאָה
לְאֲבָהֵן, וּרְבִיעֵאָה לְתַלַּת חִיּוּן, וְאִיהִי דְמוּת
אָדָם, וְלֹאוּ אָדָם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א
ט) וּדְמוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, אֵלֹא מְאִי אָדָם יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, שְׁבַת בֵּיה שְׁד"י, יְהוּ"ה הוּא
רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחִיבּוֹ אֲרַבְעָה וְגָבְהוֹ עֲשָׂרָה יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, י' דְשְׁד"י לְקַבֵּל אוֹת דְשְׁבַת
וְיוֹמִין טְבִינ, י' בֵּיה אִתְּרַמְיָזוּ עֶשֶׂר סְפִירָן.

הֵאֵי רְשִׁימוֹ אִיהוּ לְבָרָא דְמִלְפָּא, אֲבָל לְעֵבֶדָא
דְמִלְפָּא רְשִׁימוֹ דִּילִיָּה שְׁד"י, מִסְטְרָא
דְהַהוּא דְאַתְּמַר בֵּיה (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמֵי
וְכוּ', וּמְאִי נִיְהוּ מִטְטְרוּ"ן, דְסִלִּיק לְחֻשְׁבוֹן
שְׁד"י, וְאִיהוּ אָדָם זְעִירָא בְּדִיוּקְנָא דְלְעִילָא,
וְדָא אִיהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעֵבֶדִים וְכוּ'.

מָאן דְּאִיהוּ רְשִׁימוֹ דְאַרְיָה בְּחוּתְמָא דִּילִיָּה
אִיהוּ חַוּוֹר בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוּתְמָא
דְשׁוֹר אִיהוּ סוּמְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ

בְּחוּתְמָא דְנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוּתְמָא דְדְמוּת אָדָם

אִיהוּ אוֹפֶם בְּאַנְפוּי, כַּגּוֹנָא דְאוּרִייתָא
דְּאַתְמַר (שיר א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה.

שׂוּמְנֵי כְחוּתֶם, דָּא אוּרִייתָא, דְּאַתְמַר
בְּה (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ,
וְאִיהִי כְלִילָא מְעַשֵּׂר אֲמִירָן דְּאֵנוּן י', וּמְעַשֵּׂר
דְּבָרָן דְּאֵינוּן ה"ה, וּמֵאִי תוֹרָה ו' כְּלִיל שִׁית
יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לֶבֶךְ דָּא ל"ב אֱלֹהִים
בְּחוּשְׁפֵּן ל"ב, דְּתַלְיִין מִן ו', דְּאִיהוּ ו' זְמַנִּין
טוֹב, וּבְה אֲשֶׁתַּלִּים (ג"א ו') שְׁמָא דְאַרְבְּעִין
וּתְרִין אַתּוּן, דְּבַהוּן אַתְּבְּרִיאוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא
וְכָל מַה דְּאִית בְּהוּן, וְדָא אִיהוּ רִזָּא כִּי יוֹם
נֶקֶם בְּלַבִּי (ישעיה סג ד), לַבִּי סְלִיק מ"ב, וַיְכַלּוּ
ע"ב שְׁמֵהּ דְּשְׁמָא מְפָרֵשׁ, וְעַלִּיהּ אַתְּמַר לְלַבִּי
גְּלִיתִי, וְלֵאבְּרִי דְּאֵנוּן רַמ"ח פְּקוּדִין דְּאוּרִייתָא
לֹא גְּלִיתִי, וּבְהֵאִי וַיְכַלּוּ (ה' בִּשְׁשֵׁי דְּאִיהוּ ב', וְדָא אִיהוּ
וַיְהִי (דף טז ע"א) עָרַב וַיְהִי בְּקָר יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְהֵאִי) ה' דְּהַשְּׁשִׁי
אִיהוּ מְלָכוּת שְׁבִיעָא, וְאִיהִי אַתְּקְרִיאַת ע"ב,
וּבְה רִכִּיב ו' לְמַפְרֵק לְיִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא
דְּכְתִיב (ישעיה יט א) הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל ע"ב
קַל, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלָא דְתַלְת אַבְהָן, דְּתַלְיִין
מְנַהוּן ע"ב שְׁמֵהּ, וְאַתְּפְּלִלָן בְּה, וְלֶקְבַל תַּלְת
אַבְהָן אַתְּמַר בּוּיְכַלּוּ תַלְת זְמַנִּין שְׁבִיעִי, וְדָא
אִיהִי רִזָּא דְּשַׁבָּת, ב"ת ש, דְּאֵינוּן וַיִּסַּע וַיָּבֹא
וַיֵּט דְּאַתְּפְּלִלָן בְּב"ת, בְּהֵיא זְמַנָּא חָלָה זְכוּת
אַבְהָן, דְּמִיּוּמָא דְּאַתְּחַרִּיב בִּי מִקְדָּשָׁא עַלְמָא
אַתְּקְרִי תְהוּ וְבַהוּ, מִתְּמָן וְאֵילָף אַתְּקִיִּים
קָרָא (תהלים פט ג) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, חֶסֶד
סְלִיק לְחוּשְׁפֵּן ע"ב שְׁמֵהּ.

וְדָא רִזָּא דְּאַתְּקָשֵׁר שְׁבִיעִי בְּיוּמָא קְדָמָא,
וּמֵאֵן שְׁבִיעִי דָּא צְדִיק אוֹת דְּשַׁבָּת וַיּוֹמִין
טְבִין, וְרִזָּא דְּמַלְהָ חֵי יְהוָה שְׁכַבִּי עַד

בְּפִנְיוּ. מִי שֶׁהוּא כְחוּתֶם שֶׁל
דְּמוּת אָדָם, הוּא שְׁחוֹר בְּפִנְיוּ, כְּמוֹ
שֶׁהַתּוֹרָה שְׁנֹאמַר בְּה שְׁחוּרָה אֲנִי
וְנֶאֱוָה.

שׂוּמְנֵי כְחוּתֶם, זוֹ הַתּוֹרָה, שְׁנֹאמַר
בְּה תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ,
וְהִיא כְלוּלָה מְעַשֵּׂר אֲמִירוֹת שֶׁהֵם
י', וּמְעַשֵּׂרָה דְּבֵרוֹת שֶׁהֵן ה"ה,
וּמַה זֶה תּוֹרָה? ו' הַכּוּלָל שֶׁשֶׁת
יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לֶבֶךְ - זֶה
שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבוֹן
ל"ב, שְׁתַּלּוּיִים מו', שֶׁהוּא ו'
פְּעָמִים טוֹב, וּבְה נִשְׁתַּלֵּם (ה' הַשֵּׁם
שֶׁל אַרְבְּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת
שֶׁבָהֶם נִבְרְאוּ שְׁמַיִם וְאָרֶץ וְכָל
מַה שֵׁשׁ בָּהֶם, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל כִּי
יוֹם נֶקֶם בְּלַבִּי, לַבִּי עוֹלָה
אַרְבְּעִים וּשְׁתַּיִם. וַיְכַלּוּ, שְׁבַעִים
וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ,
וְעַלּוּ נֹאמַר לְלַבִּי גְּלִיתִי,
וְלֵאבְּרִי, שֶׁהֵם מְאֻתִּים אַרְבְּעִים
וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת הַתּוֹרָה, לֹא
גְּלִיתִי, וּבּוּיְכַלּוּ הִנֵּה, (ה' בִּשְׁשֵׁי שְׁהוּא
ב', וְזֶהוּ וַיְהִי עָרַב וַיְהִי בְּקָר יוֹם הַשְּׁשִׁי, שׁוּ) ה'ה'
שֶׁל הַשְּׁשִׁי הִיא הַמְּלָכוּת
הַשְּׁבִיעִית, וְהִיא נִקְרֵאת ע"ב,
וּבְה רוֹכֵב ו' לְגַאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל.
זֶהוּ שְׁפָתוּב הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל
ע"ב קַל, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל
שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת שְׁתַּלּוּיִים מֵהֶם
שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת וְנִכְלְלִים
בְּה, וּכְנֻגַד שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת נֹאמַר
בּוּיְכַלּוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁבִיעִי, וְזֶהוּ
הַסּוּד שֶׁל שַׁבָּת, ב"ת ש, שֶׁהֵם
וַיִּסַּע וַיָּבֹא וַיֵּט שְׁנִכְלָלִים בְּב"ת,
בְּאוֹתוֹ זְמַן חָלָה זְכוּת אֲבוֹת,
שְׁמִיּוֹם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
הָעוֹלָם נִקְרָא תְהוּ וְבַהוּ, מִשֵּׁם
וְאֵילָף הַתְּקִיִּים הַכְּתוּב אֲמַרְתִּי
עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, חֶסֶד עוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת.
וְזֶה הַסּוּד שְׁנִקְשֵׁר הַשְּׁבִיעִי בְּיוֹם

הַרְאֵשׁוֹן, וּמִי הַשְּׁבִיעִי? זֶה צְדִיק הָאוֹת שֶׁל שַׁבָּת וַיְמִים טוֹבִים, וְסוּד הַדְּבָר - חֵי יְהוָה שְׁכַבִּי
עַד הַבֶּקֶר, וְזֶה הַבֶּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם, אוֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוּ וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר, וְהוּא הַחֶסֶד שֶׁלּוּ,

משום שפחסד הנה נתקן הפסא,
שהיא נפילה, זהו שכתוב והוכן
בחסד פסא, וכו' תקום, וסוד
הדבר - ובחסד עולם רחמתיך,
וכל הספירות נקשרות בימין,
משום שעליו נאמר מימינו אש
דת למו, מימין נתנה תורה, בגלל
זה מוליד לימין משה זרוע
תפארתו, ובקצע המים של
התורה משם, מה של אברהם,
להיות לו בה שם עולם, ובה
השתלמה ה' של משה, שהיא
במשכון לגבי אברהם במשה,
שהביא את התורה, עד שיפדה
את בניו, וסוד הדבר - כימי
צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות.

וסוד הגאלה הוא בחותם הנה,
שעליו נאמר פי בשמחה תצאו
ובשלום תוכלון, בשמחה עולה
לחשבון אד"ן שהיא אדנ"י, ארון
הברית, אדון כל הארץ נקרא,
פרט לאות ש' שהוא שלש מאות,
והם שלשת האבות שהתחברו
עמה, ואותיות בשמח"ה הן
מחשכ"ה, ש שלשה אבות,
בשמח"ה ה"ן, והיא השכינה שאין
לה יחוד אלא במינה, כמו
שאותיות ה"ן, ונעשו עשרה
ונעשו מאה, כמו שהשכינה
כלולה כל העשרה וכל המאה,
והינו מה שכתוב הן ליהו"ה
אלהי"ך השמים ושמי השמים,
וסוד הדבר - הן אדנ"י.

ובשלום תוכלון, ש שלשת
האבות, ו"ו שני משיחין, מ' ל"ב
של ובשלו"ם עולים לע"ב, וזהו
שנאמר ושכתי בשלום אל בית
אבי, שמחה היא, שנאמר בה לך
אכל בשמחה לחמך ושתה בלב
טוב יינך, זה יין המשמר בענביו,
ועליו נאמר סוד יהו"ה ליראיו.

הבקר (רות ג יג), ודא בקר דאברהם, ההוא
דאתמר ביה (בראשית יט כז) וישפם אברהם בבקר,
ואיהו חסד דיליה, בגין דבהאי חסד אתתקן
פרסייא דאיהי נפילה, הדא הוא דכתיב (ישעיה
טז ה) והוכן בחסד פסא, וביה תקום, ורזא דמלה
ובחסד עולם רחמתיך (שם נד ח), וכל ספירן
מתקשרין בימינא, בגין דעליה אתמר (דברים לג
ב) מימינו אש דת למו, מימינא אתייהיב
אורייתא, בגין דא מוליד לימין משה זרוע
תפארתו, ובקצע מים (ישעיהו סג יב) דאורייתא
מתמן, מה דאברהם, למהוי ליה בה שם
עולם, ובה אשתלים ה' דמשה, דאיהי
במשפונא לגביה דאברהם במשה, דאייתי
אורייתא, עד דיפרוק לבנוי, ורזא דמלה כימי
צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מיכה ז טו).

ורזא דפורקנא בהאי חותמא איהו, דעליה
אתמר (ישעיהו נה יב) פי בשמחה תצאו
ובשלום תוכלון, בשמחה סליק לחושפן אד"ן
דאיהו אדנ"י, ארון הברית אדון כל הארץ
אתקרי, פר מאת ש' דאיהו תלת מאה, ואינון
תלת אבהן דאתחברו בה, ואתוון בשמח"ה
איהי מחשכ"ה, ש תלת אבהן בחמה ה"ן,
ואיהי שכינתא דלית לה יחודא אלא במינה,
כמה דאתותא דה"ן, ואתעבידו עשרה
ואתעבידו מאה, כמה דשכינתא פלילא פלהו
עשרה וכלהו מאה, והינו דכתיב (דברים יד) הן
ליהו"ה אלהי"ך השמים ושמי השמים, ורזא
דמלה הן אדנ"י.

ובשלום תוכלון (ישעיהו נה יב), ש תלת אבהן,
ו"ו תרין משיחין, מ' ל"ב
דובשלו"ם סליק ע"ב, ודא איהו
דאתמר (בראשית כח כא) ושכתי בשלום אל בית

אבי, שמחה איהו דאתמר ביה (קהלת ט ז) לך אכול בשמחה לחמך ושתה

יין טוב זה צדיק, שנאמר בו הצדיק אבד, ומה זה אבד? אבד אותו המעין, ונשארו נחרב ויבש, בבית ראשון ושני.

קם הנזקן ואמר: אדנ"י עולה במחשבה ולא בחשבון, ועליו נאמר ה"ס כל בשר מפני יהו"ה כי נעור ממעון קדשו, יתעורר בו כמו שהתעורר משנתו, וחזר לשנתו עד שיתעורר יהו"ה שהוא רחמים, לקיים בו וברחמים גדולים אקבצך, גדולים נקראת מצד של הא"ל הגדול שהוא חסד, והשכינה עולה בו להקרא גדולה, ובו ודאי סוד הגאולה, כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו בו סוד הגאולה, שהוא רשום בשם של ע"ב, שהם וה"ו אנ"י וה"ו, ראשי תבות וא"ו, שלש עשרה מדות של רחמים של התורה, שנתנה מימין.

נשאר יו"ד ה"א ה"א שעולה לחשבון שלשים ושפים, והוא ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל. ועוד, היא שלשים ושנים אלהיים של מעשה בראשית, שעליו נאמר כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, והשם של ע"ב הוא ויכל"ו, בו נשלם סוד הגאולה, ועליו נאמר ללבי גליתי, שהוא חשבון ויכל"ו, ובו התקיים הכתוב אמרתי עולם חסד יבנה, וכמו שיצאו ממצרים בסוד של שבועים ושנים שמות, כף יצאו בהם כשיגאלו באחרונה, באותו זמן חסד יהו"ה מלאה הארץ, ועליו נאמר וחסדי מאתך לא ימוש ובחסד עולם רחמתיה, ומשום זה שבח דוד את הקדוש ברוך הוא בגלות, שהיא שאול, בחסד הזה, כמו שנאמר כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה.

כלב טוב יינך, דא יין המשומר בענביו, ועליה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליריאו, יין טוב דא צדיק, דאתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, ומאי אבד אבד ההוא נביעו, ואשתאר נחרב ויבש בבית ראשון ושני.

קם סבא ואמר אדנ"י במחשבה סלקא, ולאו בחשבון, ועליה אתמר (זכריה ב ה"ס כל בשר מפני יהו"ה כי נעור ממעון קדשו, יתער ביה כמה דאתער משנתיה וחזר לשנתיה, עד דיתער יהו"ה דאיהו רחמי, לקיימא ביה וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), גדולים אתקריאת מסטרא דהא"ל הגדול דאיהו חסד, ושכינתא ביה סלקא לאתקרי גדולה, וביה ודאי רזא דפורקנא, פגוונא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו ביה רזא דפורקנא, דאיהו רשים בשמא דע"ב, דאינון וה"ו אנ"י וה"ו רישי תיבין וא"ו, תלת עשר מכילן דרחמי דאורייתא, דאתייהיבת מימינא.

אשתאר יו"ד ה"א ה"א דסליק לחשבון ל"ב, ואיהו ב' מן בראשית ל' לעיני כל ישראל, ועוד איהו ל"ב אלהיים דעובדא דבראשית, דעליה אתמר (ישעיה סג ד) פי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה, ושמא דע"ב איהו ויכל"ו,

ביה אשתלים רזא דפורקנא, ועליה אתמר ללבי גליתי דאיהו חושבון ויכל"ו, וביה אתקיים קרא (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה, וכמה דנפקו ממצרים ברזא דע"ב שמעון, כף יפקון בהון כד יפקון בבתרייתא, בההוא זמנא חסד יהו"ה מלאה הארץ (שם לג ה), ועליה אתמר (ישעיהו נד ח) וחסדי מאתך לא ימוש, ובחסד עולם רחמתיה, ובגין דא שבח דוד לקודשא בריך הוא בגלותא דאיהו שאול בהאי חסד, כמה דאת אמר (תהלים פו יג) פי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה.

וְאִם אַמּוֹת הַעוֹלָם דּוֹחֲקִים אֶת
יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד, שְׂהִיא
דְלִ"ת בְּגִלוּת, וּמְתַקֵּים בּוֹ הַכְּתוּב
בְּטָרִם תַּחֲלִיל יְלָדָה, וְשִׁבְעִים תְּבוּת
שֶׁל הַמְזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהוּ"ה בְּיוֹם
צָרָה, הֵם כְּנֶגֶד שִׁבְעִים שָׁרִים,
שֶׁהֵם הַצִּירִים וְהַחֲבָלִים שֶׁל
הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה,
שְׂאוֹתִיּוֹת ב' נִקְרָאִים בּוֹ פְּלִטְרִין
גְּדוֹלִים, זֶהוּ שְׂכַתוֹב גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי
יְהוּ"ה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא
בּוֹ גְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גְּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח, וְבוֹ עוֹלִים
יִשְׂרָאֵל לַגְּדֻלָּה.

וּבְשִׁכְנֵיהָ נֶאֱמַר הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי.
בְּאוֹתוֹ זְמַן הַתְּקִיִּם בֵּיהּ הַכְּתוּב
גְּדִלוֹ לַיהוּ"ה אֲתִי, וּבֵיהּ (ובו) נֶאֱמַר
בַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ זְמַן פִּי
גְּדוֹל אֲתָהּ וְגוֹמֵר, וְבוֹ עוֹשֶׂה
גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְזֶהוּ חֶסֶד,
בּוֹ וַיְכַלּוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (ובו וַיְכַלּוּ בַּשִּׁשִּׁי),
מִשׁוֹם שֶׁבוֹ ה' שֶׁל אֲבִרְהֵם הוֹלֵךְ
אֵלֶיהָ ו', מִיָּד יַתְעוֹרֵר י"ה לַקְרָב.
זֶהוּ שְׂכַתוֹב פִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה,
וְשִׁשִּׁי הוּא הָאֵלֶף הַשִּׁשִּׁי, שְׁבִיעִי
יְסוֹד, בּוֹ נִכְלָלוּ וְהַתִּיחַדוֹ שֶׁשׁ
סְפִירוֹת. זֶהוּ שְׂכַתוֹב וַיְכַלּוּ
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְהַשְּׂכִינָה שֶׁהֵם ו"ה, יוֹם
הַשִּׁשִּׁי, מִשׁוֹם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר פִּי כֹל
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתִרְגוּמוֹ שְׂאוֹחַז
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְזֶהוּ כ"ל, וְעֲלִיו
נֶאֱמַר וְכֹל צָבָאָם, מַה זֶה צָבָאָם?
שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת.

וְבוֹ נִקְרָאוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת
שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְכַל
אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְכַרְךָ אֱלֹהִי"ם אֶת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְכַרְךָ אוֹתוֹ מִצַּד

וְאִי אוֹמְרִין (ד' טו ע"ב) דְּעֲלָמָא דְּחֶקֶן לְהוּ
לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
חָס עַל ד' מִן חֶסֶד דְּאִיהִי דְלִ"ת בְּגִלוּתָא,
וְאֲתַקֵּיִם קָרָא בֵּיהּ (ישעיה טו ז) בְּטָרִם תַּחֲלִיל
יְלָדָה, וְשִׁבְעִין תִּיבִין דְּמְזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהוּ"ה בְּיוֹם
צָרָה (תהלים כ ב) אֵינוֹן לַקָּבֵל שִׁבְעִים שָׁרִים,
דְּאֵינוֹן צִירִים וְחֲבָלִים דְּשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה
וְתַתָּאָה, דְּאֲתוּוֹן ב' בֵּיהּ אֲתַקְרִיאָן פְּלִטְרִין
גְּדוֹלִים, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קיא ב) גְּדוֹלִים
מַעֲשֵׂי יְהוּ"ה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיהּ אֲתַקְרִי
גְּדוֹל, כְּמָה דְּאֲתַּ אָמַר (שם קמו ה) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב כַּח, וּבֵיהּ סְלֶקֶן יִשְׂרָאֵל לַגְּדוּלָּה.

וּשְׂכִינְתָא בֵּיהּ אֲתַמַּר (שמות לג כא) הִנֵּה מְקוֹם
אֲתִי, בֵּיהּ הוּא זְמַנָּא אֲתַקֵּיִם בֵּיהּ
קָרָא (תהלים לד ד) גְּדִלוֹ לַיהוּ"ה אֲתִי, וּבֵיהּ (ג"א
ובֵיהּ) אֲתַמַּר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיהּ הוּא זְמַנָּא
פִּי גְּדוֹל אֲתָהּ וְגוֹמֵר (שם פו ט) וּבֵיהּ עוֹשֶׂה
גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר (איוב ט ט) וְדָא אִיהוּ חֶסֶד,
בֵּיהּ וַיְכַלּוּ, ה' בְּשִׁשִּׁי (ג"א ובֵיהּ וַיְכַלּוּ בַּשִּׁשִּׁי), בְּגִין
דְּבֵיהּ ה' דְּאֲבִרְהֵם אָזִיל ו' לְגַבְהָ, מִיָּד יַתְעַר
י"ה לַקְרָבָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות יז טז) פִּי יָד
עַל כֶּסֶף י"ה, וְשִׁשִּׁי אִיהוּ אֵלֶף שְׁתִּיתָאָה, שְׁבִיעִי
יְסוֹד, בֵּיהּ אֲתַפְּלִילוּ וְאֲתִיחַדוֹ שִׁית סְפִירָן,
הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב א) וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָא,
דְּאֵינוֹן ו"ה, יוֹם הַשִּׁשִּׁי בְּגִין דְּעֲלִיהּ אֲתַמַּר (ד"ה
א כט יא) פִּי כֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתִרְגוּמוֹ דְּאֲחִיד
בְּשָׁמַיָּא וּבָאָרְעָא, וְדָא אִיהוּ כ"ל, וְעֲלִיהּ
אֲתַמַּר (בראשית ב א) וְכֹל צָבָאָם, מַאי צָבָאָם תְּרִי
סְמִכֵי קְשׁוּט.

וּבֵיהּ אֲתַקְרִיאוּ תְּלַת אֲבָהֵן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה
דְּאֲתַּ אָמַר (שם) וַיְכַל אֱלֹהִי"ם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וַיְכַרְךָ אֱלֹהִי"ם אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְכַרְךָ אוֹתוֹ מִסְּטָרָא דְּכִרְכָּה, וַיְקַדְּשׁ

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזהר העולמי - 0548436784)

(בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

יד) למווד הזהר הקדוש מגן בעת צרה

אמר רבי טבי אמר רבי יאשיהו כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמר התרפית ביום צרה צר כחכה (ברכות דף סג.). ידוע שיש באדם עור ובשר וגידין ועצמות, והם כנגד ד' עולמות אצילות ב'ריאה יצירה ע'שיה, וכנגד ד' למודים שהם פ'שט ר'מו ד'רוש ס'וד. והעצמות הם כנגד האצילות, וכן הסוד, וכמו שכתב רבינו האר"י זכרוננו לברכה בעץ חיים. ועוד איתא בתקונים **כי למווד הסוד הוא המגן על ישראל להוציאם מן הגלות ורבוני הצרות**, וזה שאמרו כל המרפה עצמו מדברי תורה, "עצמו" דייקא, שהוא מתרפה בלמוד הסוד שהוא כנגד העצמות שהוא סוד אצילות, אין בו כח לעמוד בעת צרה, **כי הלמוד הזה הוא המגן בעת צרה ובגלות.**

(בן יהודע להבן איש חי, ברכות סג.)

— פֶּרֶק ל"ג עֲנָה ב —

[ל"ג בעומר - ג"ל עיני]

גְּדַל הַחַיּוֹב עַל כָּל אֶחָד אֲשֶׁר נִקְרָא בְּשֵׁם
 "יִשְׂרָאֵל" לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַזֵּהר

זְקֵנִים עִם נְעָרִים, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים, עֲשִׂיר
 וְאַבְיּוֹן, גְּאוּנִים עִם הַגְּדוֹלִים, חֲכָמִים עִם הַמוֹנִים
 וְצֵאן קִדְשִׁים, מִקְטָן שֶׁהִגִּיעַ לְחַנּוּךְ
 וַיְהִיו נִצּוֹלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים

(א) קְרוֹב לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ, אֶפְלוּ נְעָרִים יִדְעוּ נִסְתָּרוֹת

אָמַר לוֹן^א רַבִּי שִׁמְעוֹן לִית^ב רְעוּתָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדָא
 דִּיתְגְּלִי כָּל כֶּךָ לְעֵלְמָא, וְכַד יְהֵא קָרִיב לַיּוֹמִי מְשִׁיחָא אֶפְלוּ^ג רַבִּי
 דְּעֵלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁכְּחָא^ד טְמִירִין דְּחֲכָמְתָא וּלְמַנְדַּע^ה בֵּיהּ^ו
 קִצִּין וְחוֹשְׁבֵינִין, וּבֵהוּא^ז זְמַנָּא אֲתַגְּלִיא לְכֻלָּא.

(ג) אָמַר לוֹן רַבִּי שִׁמְעוֹן. רָצָה לִזְמַר לְרַבִּי יְהוּדָה וּלְרַבִּי יוֹסִי. עֵינִ שֵׁם בְּדַבְּרֵי הַזֵּהר
 בְּתַחֲלַת הָעֶנְיָן (דף קטו).

(ד) לִית רְעוּתָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדָא דִּיתְגְּלִי וְכוּ' רָצָה לִזְמַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֵינּוּ רוֹצֵה שִׁיתְגַּלֶּה זְמַן הַגְּאֻלָּה, עֵינִ שֵׁם בְּדַבְּרֵי הַזֵּהר לְעֵיל.

(ה) אֶפְלוּ רַבִּי דְּעֵלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין וְכוּ' פְּרוּשׁ אֶפְלוּ נְעָרִים קְטָנִים שְׁבַעוֹלָם,
 מִצָּאוּ טְמִירִין, נִסְתָּרוֹת שֶׁל חֲכָמָה מְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, כִּי אִזּוֹ יִתְמַלֵּא הָאָרֶץ דַּעַה, (אֲדַרְתָּ אֱלֹהִים).

(ו) לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין מִצָּאוּ אוֹצְרוֹת סִפְרִים חֲשׁוּבִים מְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, (דָּרַךְ אִמַּת אוֹת ה').

[תרגום ללשון הקדוש]: אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כף, וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

(זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח.)

(ב) קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התקונים וספר הזהר קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד

[סא] ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה (אדרת אליהו).

וסבו ביה קצין וחושבנין פרוש למנדע קצין דגאלה וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים. (ניצוצי אורות אות ג' בשם הרב שלום בתולו).

וסג ובהוא זמנא אתגליא לכלא רצא לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'.

ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (כדף הראשון טור ג) וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והתרה הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים

עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים.

עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

אור החמה ולהרב אזולאי כתב שכן אמר רבי שמעון בן יוחאי בעצמו, שנערים קטנים ילמדו מסוד השם עין שם.

אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאד מאד.

(רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התקונים בניהו)

— לימוד היומי - כג אלול —

ג) צריכים לעודד את כלם לעסק בספר הזהר, שרק על ידו תבוא האנושות לגאולה הרוחנית ולביאת המשיח, לכן אסור להתחמק מלמוד הקבלה

האסור ללמד קבלה היה רק לזמן קצוב, ומעכשו והלאה צריכים לעודד את כלם לעסק בספר הזהר, מפני שרק על ידי למוד הזהר תבוא האנושות לגאולה הרוחנית ולביאת המשיח. ולכן אסור להתחמק מלמוד הקבלה.

(תכן דברי הרב הקדוש אברהם אזולאי. ספר "אור החמה" באור על הזהר, פרעמישלא, 1896)

ד) לו עמי שומע לי, היו שוקדין כל ימיהם ללמוד ספר הזהר והתקונים, כתבי מרן בלול עם חסידות והקדמות של מרן הרב רבי ישראל בעל שם זכר צדיק לברכה והיו מבטלין כל הגזרות רעות, פן השפעות פשטיות, בני חיי מזוני

והלומד זקן, בסודות ורזין דאורייתא, רזין דעתיק יומין, זקן מלא רחמים, דומה לדיו כתובה על ניר מחוק, שאינו נחקק כל כך במחו ומחשבתו ויכול לטעות בהם הרבה, פי נמחק חוזר כותב ונמחק. וכן יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזהר אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדין כל ימיהם ללמוד ספר הזהר והתקונים כתבי מרן בלול עם חסידות והקדמות של מרן הרב רבי ישראל בעל שם זכר צדיק לברכה והיו מבטלין כל הגזרות רעות והיו ממשיכין שפע ואור על כל העולמות, פן השפעות פשטיות, בני חיי מזוני.

(רבנו הקדוש יצחק איזיק; חיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

ה) חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזהר ובכתבי מרן
 ללמוד בקדשה ובשמחה ובנעם וביראה ואהבה כל אחד
 לפי השגתו וקדשתו וכל ישראל קדושים

טעמו וראו כי טוב הנו"ה ממש, חיות אדם הישראלי תלוי
 בספר הזהר ובכתבי מרן ללמוד בקדשה ובשמחה ובנעם
 וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדשתו וכל ישראל
 קדושים כו'.

(רבינו הקדוש יצחק איזיקי; חייאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

ו) רבינו נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו אמר במרוץ – צוה
 שם לבני הנעורים לומר זהר

בבואם למערת רבי שמעון בן יוחאי אָזי בני הנעורים עסקו
 בתפלה ובלמוד זהר כְּאֶשֶׁר פָּקַד עֲלֵיהֶם הוּא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וּמִמֶּנּוּ
 לֹא רָאוּ שׁוּם דְּבַר, רַק הָיָה שְׂמִיחַ עַד מְאֹד. וּבְכָל עֵת בָּא אֶצֶל הָאִישׁ
 שְׁהִיָּה עִמּוֹ וְאָמַר לוֹ: אֲשֶׁרִיךְ וְכוּ', וּבִלְיָה הֵלֶךְ מִחֻדָּר לְחֻדָּר, וְהִזְהִיר
 אוֹתָם לומר זהר וכו' וכיוצא, והוא בעצמו לא אמר כלום, רק הָיָה
 הוֹלֵךְ וּמְנַגֵּן בְּעֶצְמוֹ וְהָיָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה עַד אֹרֵחַ הַיּוֹם, וּכְשֶׁהָאִיר
 הַיּוֹם עָמַד בְּטִלִּית וְתַפְלִין וְהִתְפַּלֵּל כַּמָּה שָׁעוֹת.

(ספר שבחי הר"ן מברסלב אות יט)

— לימוד היומי - כד אלול —

ז) לְמַד בְּקִטְנוֹתוֹ סִפְרֵי הַזְהַר וְתִקּוּנֵיהֶם וְכָל כְּתָבֵי הָאֶרֶץ
 זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה

הָיָה מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּדוֹ מְאֹד וְלָמַד, וְלָמַד הֶרְבֵּה מְאֹד ש"ס
 וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְ"עֵין יַעֲקֹב", וְסִפְרֵי הַזְהַר וְתִקּוּנֵיהֶם וְכָל כְּתָבֵי הָאֶרֶץ
 זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְשָׁאָר סִפְרֵים הֶרְבֵּה מְאֹד וְסִפְרֵי מוֹסֵר הֶרְבֵּה מְאֹד.

(ספר שבחי הר"ן מברסלב אות ז)

ח) בלמוד זהר וכתבי האר"י זכרונו לברכה, היה בוכה הרבה עד שזכה להבין

ספר שכל למודו בא לו בביגעה גדולה, כי בתחלה היה לומד משניות, ולא היה מבין למודו, והיה בוכה הרבה לפני השם יתברך שיאיר עיניו. והיה בוכה ובוכה כל כך עד שזכה שיוכל ללמוד משניות, וכן אחר כך למד שאר ספרים ולא היה מבין גם כן והיה בוכה ובוכה גם כן הרבה מאד עד שזכה להבין. וכן בלמוד זהר וכתבי האר"י זכרונו לברכה היה בוכה גם כן הרבה עד שזכה להבין. (ספר שבחי הר"ן מברסלב אות ח)

ט) בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק? חיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

למוד ספר הזהר נשגב מאד, אפלו אם שוּגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא ודומה לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח אפלו אין דעתו משגת.

למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוּגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב (שיר השירים א, ד) ודגלו עלי אהבה וכו', הא למה הדבר דומה, לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמוד אך אין דעתו משגת.

(פלא יועץ, ערך זהר)

י) נְעָרִים קִטְנִים יִלְמְדוּ מִסּוּד הַשֵּׁם

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּעֶצְמוֹ אָמַר, שְׁנַעְרִים קִטְנִים יִלְמְדוּ
מִסּוּד הַשֵּׁם.

(אור החמה)

יא) כָּל אַחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לַמּוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קֶטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא

הָבָה נִקְוָה כִּי בְּאֶפֶן כֵּזֶה כָּל אַחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לַמּוֹד
בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קֶטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

— לימוד היומי - כה אלול —

יב) מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם יִשְׁתַּדְּלוּ לַקְּבַע חֲבוּרוֹת
לְלַמּוֹד הַזֹּהַר בְּפֶרֶט לַעֲת כְּזֹאת אֲשֶׁר נִיצוּצֵי הַגְּאֻלָּה הַחֲלוּ
לְפָרַח עֲלִינוּ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּלַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה הַמְּסַגֵּל לְבִיאת
מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ

וּמַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם יִשְׁתַּדְּלוּ לַקְּבַע חֲבוּרוֹת לַלַּמּוֹד
הַזֹּהַר וּבְפֶרֶט לַעֲת כְּזֹאת אֲשֶׁר נִיצוּצֵי הַגְּאֻלָּה הַחֲלוּ לְפָרַח עֲלִינוּ
לְהִשְׁתַּדֵּל בְּלַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה הַמְּסַגֵּל לְבִיאת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּקִדְשׁוֹ אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְרַעֲיָא מְהִימְנָא דְבַהֲאִי
סֵפֶר הַזֹּהַר יִתְפָּרְקוּן מִן גְּלוּתָא וּבִיָּה יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא. וְהַשֵּׁם יַחֲשֵׁב
גְּאֻלְתָּנוּ בְּבִיאת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּעִגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

(יג) **כָּל יִשְׂרָאֵל מְחִיבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁל רֶשֶׁב"י, אֶחָד גָּאוֹן, אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד חָכֵם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד קֶטָן שֶׁהִגִּיעַ לְחַנוּף**

אֲשֶׁר עַל כֵּן כָּל יִשְׂרָאֵל מְחִיבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה שֶׁל רֶשֶׁב"י, אֶחָד גָּאוֹן, אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד חָכֵם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד קֶטָן שֶׁהִגִּיעַ לְחַנוּף, בְּעֵתִים מְזַמְנִים וּמְכַשְׂרִים אֲשֶׁר הֵמָּה מְסֻדָּרִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ מְרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲלוּל עַד מְנַחֵת יוֹם הַכַּפּוּרִים נְחַתֵּם עֵת עֲקֻדַת יְצַחֵק לְקִרְבַּת הַגְּאֻלָּה וְיִהְיוּ נְצוּלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים.
(תקוני הזהר, כגון הירק הקדמת המחבר)

(יד) **מְקַטְנִים עַד גְּדוֹלִים חִיבִים לְלַמֵּד זֶהר הַקְּדוּשָׁה**

הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּכַדֵּי שְׂכָלָם יוֹדְעִים מְקַטְנִים עַד גְּדוֹלִים דַּעַת הַשֵּׁם, וְגַם מְצִינּוֹ בְּהִרְבֵּה סִפְרֵי מְקַבְּלִים שְׂמֵזֵהִירִים עַל לְמוּד חֲכָמָה זֶה שְׂכָל אָדָם חַיֵּב לְלַמֵּד אוֹתָהּ.
(רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

(טו) **הַלּוֹאֵי לֹא הָיוּ מְקַלְטֵי גְּדוֹלֵי הַדּוֹר בְּלְמוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה – וְהַלּוֹאֵי הָיוּ מְלַמְּדֵי דָרוֹךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לְעֵסֶק בַּחֲכָמָה הַלְּזוֹ**

וְאוֹמֵר אָנִי, הַלּוֹאֵי שְׂלֵא הָיוּ מְקַלְטֵי גְּדוֹלֵי הַדּוֹר בְּלְמוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְהַלּוֹאֵי הָיוּ מְלַמְּדֵי דָרוֹךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לְעֵסֶק בַּחֲכָמָה הַלְּזוֹ, אֲזִי בְּנֻדָּאֵי לֹא הָיָה שׁוּם הִרְמַת רֹאשׁ לְחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת נִדְחִים מִפְּנֵיהָ כְּמוֹ שֶׁנִּדְחָה הַחֲשֶׁךְ מִפְּנֵי הָאוֹר. אַךְ שְׁעוֹנוֹתָיו גָּרְמוּ שֶׁגַם כְּמָה וְכְמָה מְצַדִּיקֵי הַדּוֹר סָגְרוּ אֶת דְּלֵתֵי הַחֲכָמָה בְּפְנֵי פְּרָחֵי הַכְּהֻנָּה וְאָמְרוּ שְׂלֵא יִלְמְדוּ עַד שֶׁיִּהְיוּ בְּעֲלֵי מַדְרָגָה וְרוּחַ הַקְּדֻשָׁה וְהֵנָּה עֵבוֹר זֶה נִשְׁאַרְנוּ עֲרָמִים מִן הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּבֵּר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים חֲשֻׁכוֹת הַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת הַכֹּסִיל בַּחֲשֶׁךְ הוֹלֵךְ וּבְמַהֲרָה בְּזַמְיָנוּ "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר" וַיֵּאָר לָנוּ.

(מורנו הרב צבי אלימלך מדינוב, מען גנים, פרק א' אות ה')

טז) מי יתן שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים פְּשָׁהֵם
עדין בני 9 – 10 שנים, ספר הזהר הקדוש, ויהיה בודאי
הגאולה בקרוב בלי שום חבלי משיח

מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים פְּשָׁהֵם
עדין בקטנותם בן ט' וי' שנים ספר הזהר הקדוש... והיו בודאי
הגאולה בקרוב בלי שום חבלי משיח.

(ספר סגלת ישראל להגאון הצדיק רבי שבתי ליפשיץ - מערכת ז' אות ה')

רְמִזֵי "זֶהָרִי חֶמָּה"

אַל תִּשְׂמַחִי אִיבְתִּי לִי, כִּי נִפְלַתִּי קִמְתִּי, כִּי אֲשַׁב בַּחֲשֹׁךְ,
הַשֵּׁם אוֹר לִי. (מִיכָה ז, ח)

אוֹר לִי - לוֹרֵא
אוֹר (עִם הַכּוֹלֵל) - 208
יִצְחָק - 208
נִפְלַתִּי - 570
צָפַת - 570
קִמְתִּי - 550
כִּי אֲשַׁב - 335
רַבִּי חַיִּים וַיְטַל - 335
בַּחֲשֹׁךְ - 330
שְׁנַת ש"ל - 330 - בָּא הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה רַבִּי יִצְחָק לוֹרֵא לְצַפַּת
אַל תִּשְׂמַחִי אִיבְתִּי לִי

בֵּין יוֹם פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְבֵין יוֹם פְּטִירַת הַרְבֵּי
שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי י"ח אֶיֶר יִשְׁנָם 70 יוֹם לְרִמְזוֹ שֶׁהַרְבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי
בָּא לְגַלוֹת אֶת סוּד סִתְרֵי תוֹרָה, וְזֶה שְׂמַחַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכִּי
הַגְּדוֹלָה, כִּי תוֹרַת הַסוּד הוּא תוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְזֶהוּ הַשְּׂמַחָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל
ל"ג בְּעֹמֶר, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּשִׁבְעָה בְּאֶדָר.

(אוֹר יִצְחָק פָּרָק א' - מִתְלַמְּדֵי הַבֵּן אִישׁ חֵי זָכָר צַדִּיק לְבִרְכָה)